

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

INTERNATIONAL
**NUMBER
ONE**
BESTSELLER

J.D. ROBB

An Eve Dallas thriller

VENDETTA IN DEATH

'Eve Dallas –
tough as nails and
still sexy as hell'

**STEPHEN
KING**

'J.D. Robb's
novels are can't-
miss pleasures'

**HARLAN
COBEN**

Nora Roberts ilk romanını takma adını kullanarak yayınladı J.D. Robb, 1995 yılında okuyucuları çivi gibi sert ama duygusal olarak zarar görmüş cinayet masası polisi Eve Dallas ve milyarder İrlandalı haydut Roarke ile tanıştırdı.

In Death serisi ile Robb, her yeni romanı dünya çapında çok satanlar listelerinde bir numaraya ulaşarak dünyanın en büyük gerilim yazarlarından biri haline geldi.

Daha fazla bilgi için Facebook'ta hayran olun

[f /norarobertsjdrobb](https://www.facebook.com/norarobertsjdrobb)

IN DEATH SERISI

Ölümde	Ölümdeki
Çıplak	Yabancılar
Glory in	Kurtuluş
Ölüm	Ölüm
Ölümde	Ölümdeki
Ölümsüzlü	Vaatler
k Rapture	Kindred in
in	Ölüm
Ölüm	Ölüm
Ölüm	Düşkünlüğünde
İntikamında	Fantezi
Tören	Ölüm
Ölüm'de	Ölümdeki
Ölüm	İhanet
Komplosun	New York'tan
da Tatil	Dallas'a
Ölüm'de	Ünlüler
Ölüm	Ölüm
Tanıklığın	Hesaplanan
da	Ölümde
Sadakat	Yanılsama
Ölüm	Ölüm
Ölüm Kararı	Ölümde
Ölümde	Nankörlük
İhanet	İçinde
Baştan	Gizlenmiş
Çıkarma	Ölüm
Ölüm	Ölüm
Ölümde	Takıntısında
Birleşme	Şenlik
Ölümde	Ölüm
Saflık	
Ölüm	

IN DEATH SERISI

Ölüm	Ölüme
Taklidinde	Adanmış
Portre	Kardeşlik
Ölüm	Ölüm'de
Ölümde	Ölüm
Bölünmüş	Yankılarında
Vizyonlar	Çırac
Ölüm	Ölüm
Ölüm	Ölümdeki
Kökenind	Sırlar
e Hayatta	Karanlıkta
Kalan	Ölüm
Ölüm	Ölüm
Ölümdeki	Bağlantıları
Hafıza	nda
Doğuştan	Kaldıraç
Ölüm	Ölüm'de
Ölümde	Ölümde
Masum	Vendetta
Yaratılış	
Ölüm	

J.D.
ROBB

VENDEHA
İN ÖLÜM

piotkus

Telif Hakkı

Piatkus tarafından
yayımlanmıştır ISBN:
978-0-349-42206-0

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2019 Nora Roberts

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

Yayıncı, yayıncıya ait olmayan web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

Piatkus
Little, Brown Kitap Grubu
Carmelite House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.littlebrown.co.uk
www.hachette.co.uk

İçindekiler

[Yazar Hakkında In
Death Serisi Başlık
Sayfası Telif Hakkı
İthaf](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

Büyülü Griffin'e,
hayatımdaki en yeni ışık ve sevgi,
dünyaya geldi ve
Bu kitabı yazarken kollarımda biraz zaman geçirdim.

Artık iç çekmeyin, bayanlar, artık iç çekmeyin, Erkekler hep aldatıcıdır.

WILLIAM SHAKESPEARE

Güç olmadan adalet güçsüzdür;
adalet olmadan güç zalimdir.

BLAISE PASCAL

1

Öldürölmesi gerekiyordu.

Bir yıldan uzun bir süre boyunca kim, ne zaman, nasıl ve neden sorularını araştırmış, çalışmış, planlamış ve Nigel B. McEnroy'u ilk kişi olarak seçmişti.

Kırk üç yaşındayken on bir yıllık bir karısı ve iki çocuğu vardı.

-İkisi de dokuz ve altı yaşlarında iki kız. On sekiz yıl boyunca iki ortağıyla birlikte kendi yönetici bulma işini kurmuştu. Perfect Placement'in CEO'su olarak, hem gezegende hem de gezegen dışında işe alımları denetledi.

Londra'daki üssünü korumasına rağmen yoğun bir şekilde seyahat ediyordu. Perfect Placement New York, Doğu Washington, Tokyo, Madrid, Sidney, Yeni Los Angeles, Dubai, Hong Kong, Vegas II'de ofisler açtı ve son olarak Olympus Resort'ta bir merkez kurdu.

İyi yaşar, cömertçe eğlenir, bir müşterinin ihtiyaçlarını tam olarak belirleme ve mükemmel bir evlilik olarak düşündüğü şeyi yapma konusunda ün kazanmıştı.

Nigel B. McEnroy iş hayatında titiz, titiz, etik ve çalışkandı.

Bunların hiçbirini onu özel hayatında yalancı, dolandırıcı, zinacı ve seri tecavüzcü olmaktan alıkoymadı.

Adam tartışmasız bir domuzdu ve katledilme vakti gelmişti.

Bunu dört gözle bekliyordu ve ilkinin çok iyi seçtiğini düşünüyordu.

Kızıl saçlılarla, büyük göğüslülerle ve genellikle güç zincirinde kendisinden daha aşağıda olanlarla aldatmayı severdi. Kendi şirketinin havuzunda balık tutmadığı zamanlarda lüks kulüplerde avlanmaktan hoşlanırdı.

Karısı ve iki çocuğu düşünülürken bu yeterince kötü değilse, işbirliğini sağlamak için genellikle seçtiği avının içkisine bir ilaç atardı. Teslimiyet.

Daha da kötüsü, belki de en az bir kez (daha fazla olduğundan şüpheleniyordu) bir pozisyon için potansiyel bir adaya ilaç vermişti, bir erkek için es geçeceği bir adaya - sadece yaralanmaya hakaret eklemek için.

Elbette, zavallı kız hiçbir şey kanıtlayamamış, saldırıyı zar zor hatırlayabilmiş, orospu çocuğunu suçlamaktan çok korkmuştu.

Ama diğer kurbanlardan yeterince şey duymuştu, araştırmasına başlamak için fazlasıyla yeterliydi, takip ediyor, izliyor, domuzu iş başında izliyordu. Ve iki kez tecavüzcü rutinini belgelemişti.

Sonunda her şeyi yerli yerine oturttu ve şimdi atölyesindeki boy aynasında kendine son bir kez baktı.

Saçları uzun, dalgalı, koyu kırmızı, gözleri derin, keskin bir yeşile boyanmış ve özenle makyajlanmıştı. Dudakları dolgun ve saçları kadar kırmızı.

Burnuna hafif bir kalkıklık, çenesine de hafif bir sivrilik vermek için bir süre çalışmıştı.

Geçici sahte göğüsler kesinlikle gerçek gibi görünüyor ve hissettiriyordu

-Ne için para ödediysen onu alırsın. Bitirmek için kıcını biraz dolgunlaştırmış ve hafif bir altın rengi için çok ince bir bronzlaştırıcı kullanmıştı.

Seçtiği elbise, gözler gibi yeşil, su gibi kaygan, ten gibi oturmuştu. Pırıl pırıl parlayan gümüş topuklu ayakkabılar ona daha fazla yükseklik veriyordu, özellikle de dar topuklarla.

Domuz Nigel altı-bir'e vurdu ve ayakkabılarla birlikte beş-bir'de duracaktı. Tam oturdu.

Heykelsi, cesur ve seksi görünüyordu.

Perukla, vücut ve yüz geliştirmeleriyle, neden, kendi onu tanıyamazdı.

Üçlü boy aynasında bir kez daha döndü, peruğunu kabarttı. "Nişan al, Wilford."

Altmışlı yaşlarında beyaz bir erkeği taklit etmek üzere tasarlanmış olan ve saçlarının akışına uygun olarak gümüş rengi bir bıyığı olan droid, sessiz mavi gözlerini açtı.

"Evet, madam?"

Sesini dolgun bir İngiliz aksanına programlamış, ona siyah bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek ve siyah bir kravat giydirmişti.

"Arabayı getir," diye emretti. "Şehir arabası. Beni Burası adında bir kulübe götüreceksin, sonra park edip diğer emirleri bekleyeceksin."

"Nasıl isterseniz, madam."

"Asansörü kullan. Engeli kaldırdım."

Adam onun talimatlarını uygularken, kadın çantasının içindekileri kontrol etti ve monitörlere doğru yürüdü.

Büyükannesi -lütfetsin ona- tıbbi droid nöbetteyken huzur içinde uyudu. Sevgili, sevgili Grand gece boyunca uyurdu - tatlı Grand'in her gece içtiği bir bardak konyağa eklediği uyku ilacı da buna yardımcı olurdu.

"Yakında döneceğim." Monitöre bir öpücük kondurdu ve Grand kadar sevdiği görkemli eski evin ana katına çıkan asansöre bindi.

Her zaman dikkatli davranarak asansörü tekrar durdurdu, topuklarını tatmin edici bir şekilde vurarak gösterişli fuayeye yürüdü, Nisan gecesinin serinliğine adımını attı ve ön kapıları kapattı.

Soğuktan ve beklentiden biraz titriyordu ama Wilford arabanın kapısını açık tutuyordu.

İçeri girdi, bacak bacak üstüne attı. 11 Nisan 2061 diye düşündü. Leydi Adalet'in yükselişini işaret eden gün.

Nigel işinin başındaydı ve uzun, başarılı bir iş gününü kutlamaya hazırdı. Karısı ve kızları bahar tatilinde tropik esintilerin tadını çıkarırken, kendi başına dolu dolu bir hafta geçirmişti - biraz tuhaf hissettiğinde geç saatlere kadar çalışmak için bahane üretmesine gerek yoktu.

Burayı gizliliği (kamera yok), halktan uzak VIP kabinleri, mükemmel martinileri ve müziği için seviyordu.

Ve, oh evet, kendileri için biraz tuhaflik arayan çekici kadınların çeşitliliği.

Elbette bir VIP kabini rezerve etmişti, ancak bu ilk saat boyunca ışıltılı gümüş zeminlerde dolaştı, dans pistinin pompalanan ışıklarını taradı, üçlü katlarda yukarı ve aşağı süzüldü.

Gecenin bu kısmını av olarak görüyor ve bundan büyük keyif alıyordu.

Bir gece önce ikiz setiyle çok iyi bir iş çıkarmıştı. New York'taki pied-à-terre'inde birkaç saatliğine özelliklerini paylaşmaktan mutluluk duyan iki çilek sarışını.

İkisinden birini ya da her ikisini de tekrar görüşmek üzere etiketleyebileceğini düşündü ama o yeni bir görüşme istiyordu. Her halükarda, her zaman olduğu gibi, onların rehberini silmişti.

Siyah pantolonu, çivili kemeri ve gözleriyle uyumlu soluk mavi kazağıyla en iyi şekilde görüldüğünü biliyordu. Böyle şeylere dikkat eden herkes için zengin olduğunu gösteren şık bir bileklik takıyordu.

Üst düzey lisanslı bir refakatçi için para ödeyebilirdi ve zaman seçeneklerini daralttığında bunu yapmıştı. Ama o avı ve skoru tercih ediyordu.

Şu anda gözünü dans pistinde kıvrak hareketler yapan kızıl saçlı bir kıza dikmişti. Her zamanki seçimine göre biraz gençti, kabul ediyordu ve saçları da kısa ve dikenliydi, o kadar sofistike değildi.

Ama o hareketler.

Onu gözünün önünde tutarak yerde daire çizmeye başladı. Bir açıklık bulacaktı ve sonra-

Birisi arkasından hafifçe ona çarptı. Arkasına bakmaya başladı ve gırtlaktan gelen "Affedersiniz" sesini duydu.

Ses, belli belirsiz Fransız aksanı, o gırtlaktan gelen mırıltı onu tamamen döndürmüştü.

Kıvrımlı hareketleri olan dansçıyı unuttu.

"Pas de quoi." Hayalin elini tuttu, dudaklarına götürdü ve boğucu bir gülümsemeyle ödüllendirildi.

O tutuldu ve el-kız yapmadı
nesne. "Êtes-vous ici seule?"

"Ah, oui," dedi, adamın açık bir davet olarak okuduğu bir ifadeyle. "Et vous?"

Elini çevirdi, dudaklarını bileğinin iç kısmına hafifçe dokundurdu. İngilizce konuştu. "Umarım artık değildir."

"Sen İngilizsin. Fransızca'yı çok iyi konuşuyorsun."

"Umarım size bir içki ısmarlamama izin verirsiniz ve istediğiniz dilde konuşabiliriz."

Boştaki elini saçlarının o muhteşem dökülüşünde gezdirdi, başını eğdi. "Bu hoşuma giderdi."

Düşündü: Score, onu kalabalığın içinden, masaların etrafından, birçok bardan birinin yanından geçirip kendi standına götürürken.

"Umarım sakıncası yoktur. Biraz mahremiyeti tercih ederim."

Perdenin arkasında, gümüş kenarlı yastıklarla cömertçe döşenmiş, siyah, pelüş bir yarım daire bekliyordu. Oturdu, o mükemmel bacaklarını çaprazladı, birazcık yaslandı. Yeterince.

"Kabinleri seviyorum," dedi ona. "Dışarıyı görebildiğimiz ama kimsenin içeriyi göremediği perdeler. İç gıcıklayıcı, değil mi?"

"Evet, kesinlikle." Onun yanına yerleşti, zamanlamasını ölçtü. Çok hızlı olmamaya karar verdi. Bu yeşil gözlü mucize ipleri biliyordu, biraz incelik bekleyebilirdi. "Peki sizin zevkiniz nedir?"

"Bende çok var."

Sertleşti ama sadece kıkırdadı. "Ben de öyle. Ama içki?"

"Bir votka martini, çok sek, iki zeytin. Romanov'u tercih ederim."

Beş."

"Ben de öyle."

"Ah, ortak noktamızı bulduk."

"Birçoğunun ilki." Menüden sipariş verdi, bakışlarının onun üzerinde gezinmesine izin verdi, filmli tek yönlü perdenin arkasındaki hareketin, müziğin nabzının tadını çıkardı. İç gıcıklayıcı.

"Ben Nigel-"

Bir parmağını onun dudaklarına dokundurdu. "Sadece ilk isimler, a va?
Bizim için biraz gizem. Solange."

"Solange," diye tekrarladı. "Peki sizi New York'a getiren nedir?"

"Size söylersem, gizemi kaybederiz. O zaman, belki de şu anda söyleyeyim. New York'u birçok zevki için seviyorum ve ..." Kelimeyi arıyor gibiydi. "Ah, evet, anonimlik. Peki sen nelerden hoşlanırsın, Nigel?"

"Şu an."

Güldü, saçlarını savurdu. "O zaman bunun ve gelecek anların tadını çıkarmalıyız. Bu gece buraya... evet, boşanmak için geldim - günü ve yapılması gereken ve yapılması gereken şeyleri boşanmak için. Bunun yerine hoşuma giden şeyleri yapmak için. Benim için bir gece, değil mi?"

"Evet, bu benim için de geçerli. Bir başka ortak nokta."

"Yani. . ." Gece çantasını açtı, içinden küçük bir Kompakt. "Bu gece anın yaratıklarıyız. Birlikte."

Ona doğru eğilmeye başladı ve içki yuvası işaret verdi, açıldı.

"Bu anın şerefine kadeh kaldırmalıyız."

Adam martini bardaklarını almak için döndüğünde, kadın çantasını yere fırlattı. Adam içkileri masaya koydu ve çantasını almak için eğildi.

O bunu yaparken, pudradaki şişenin içindekileri içkisine döktü.

"Merci." Çantayı aldı, pudrayı tekrar içine yerleştirdi. Bardağı aldı, hafifçe onunkine dokundurdu. "Şu an için," dedi.

"Ve birçok zevk."

Kadehinin kenarından gözleri ona doğru parlıyordu. "Ve bana aradığınız birçok zevkten birini söyleyin."

"Benim istediğimi isteyen güzel bir kadın."

Onun içişini izlerken, bir elini kalçasına koydu ve parmaklarını alaycı bir şekilde kasıklarındaki şişkinliğe doğru götürdü. "Ama bulduğun şeyi nasıl arayabilirsin?" Adam ona doğru eğildiğinde, kadın elini göğsüne götürdü. "Mais non. Önce bu ana, tadına varmaya ve gelecek zevklerin beklentisine içiyoruz. Onları ötesinde gör

Perde, hareket, dokunma, bir çiftleşme ritüeli, değil mi? Bazıları yapabilirken bazıları yapmayabilir. Ve biz, biz burada istediğimizi yapabiliriz, görünmeden."

"İç gıcıklayıcı," dedi ve garip bir şekilde başının döndüğünü hissetti.

"İçkini bitir ve benimle gel. Benim daha güzel bir yerim var. Birçok zevkin olduğu bir yer."

Hevesle kalanını içti ve ayağa kalktığı anda kadının uzattığı eli tuttu. "Dairem yakın," diye başladı.

"Benim bir yerim var," diye tekrarladı.

Gümüş kenarlı bir sisin içinde hareket ediyormuş gibi düşündü ve droidi işaret etmek için bilek ünitesine dokunduğunu hiç görmedi, onu birinci kata, gecenin içine doğru götürürken müziği zar zor duydu.

Kadın onu arabaya doğru itti ve adam içeride kadının göğüslerini avuçlarken ağzı da onunkini aradı.

Kadının farklı bir sesle, "Doğruca eve, Wilford," dediğini düşündü ama batıyordu, ona, zevklere batıyordu.

Karanlığa doğru.

Başı çarparak, boğazı kuruyarak uyandı. Hareket etmeye çalıştığında kollarındaki kaslar çığlık atıyordu. Ağrıyan gözlerini kırıştıtararak açtı, ışığa karşı irkildi.

Büyük bir oda, tezgâhlar, monitörler, ekranlar, devasa bir iş istasyonu gördü. Hiçbiri mantıklı gelmiyordu.

Çıplak olduğunu fark edecek kadar kendine gelmesi neredeyse tam bir dakikasını aldı, elleri başının üzerinden tavana asılı bir zincire kelepçeliydi. Ayakları yere zar zor basıyordu.

Kaçırıldı mı? Uyuşturulmuş mu? Bağlara karşı direndi ama canı yandı.

Hayır, hayır, kulüp. Kulübe gitmişti. Fransız kadın. Solange. Hatırlıyordu ama bulanıktı ve düşünmeye çalıştığında kafası çığlık atıyordu.

Pencere yok, diye düşündü korkudan soğuk terler dökerken. Yukarı çıkan merdivenler ve zonklayan başını yeterince kaldırırsa tepede bir kapı gördü.

Yardım çağırmaya çalıştı; sesi vıraklayarak çıktı.

Zevkler- bunu hatırladı.

Zevklerden bahsettiler, ve o ...

Arkasında bir hareket hissetti, korkunç, şok edici bir acı duydu. Bir vıraklamayla başlayan çığlığı, bir çığlığa dönüştü.

Ve kadın ortaya çıktı.

Fransız kadın değil.

Kimdi bu kadın, ona gülümseyen, gümüş bir maske takan, siyah saçları yüzünün etrafına gümüş renginde dökülen, vücudu siyah renkte kıvrılan bu yaratık?

Gümüş çizmeler ve üzerinde çizmeler gibi gümüşten L harfleri bulunan siyah deriden bir tür -iyi Tanrım- göğüs zırhı giyyordu.

"Kimsin sen? Ne istiyorsun?"

"Zevk dolu anlar yaşamak istiyorum."

Korkunun içinden ince bir rahatlama ipliğinin örüldüğünü hissetti. "Solange? Yapma-"

"Solange'a benziyor muyum?" Hırlayarak elektrikli sopayı adamın penisinin bir santim yukarısına vurdu, yanık adamın her tarafını yakıp aşağıya doğru inerken adam acıyla kıvrandı. "Ben Leydi Adalet'im, seni zina yapan pislik. Ve Nigel B. McEnroy, bu senin hesaplaşma zamanın."

"Dur, dur, yapma. Ödeyebilirim. Ne istersen ödeyebilirim."

"Oh, inan bana, yapacaksın. Karın için." Sopayı adamın karnına vurdu. "Kızların için." Göğsüne. "Tecavüz ettiğin her kadın için." Kalçaları.

Çığlıkları duvarlarda yankılandı. "Hayır, hayır, hayır. Ben kimseye tecavüz etmedim. Korkunç bir hata yaptınız."

"Öyle mi? Öyle mi, Nigel?" Taşaklarına küçük bir şok yalaması yaptı ve bundan çıkan çığlığın yüksek perdesini sadece köpeklerin duyabileceğini hayal etti.

Her seferinde bir isim söylediğinde -kurbanlarından birinin- onu tekrar şok etti.

Homurdandı, gevşedi ama kadın sabırlıydı.

Onu canlandırmak için burnunun altına bir şişe sıkıştırdıktan sonra tekrar başladı.

Yalvardı - ah, nasıl yalvardı - ona lanet okudu, ağladı, çığlık attı ve altına işedi.

Ve oh, oh, oh, o zevk anları. "Neden, neden bunu yapıyorsun?"

"İhanet ettiğin, aşağıladığın, istismar ettiğin tüm kadınlar için.

İtiraf et, itiraf et Nigel, suçlarını." "Ben kimseyi incitmedim!"

Elektrikli çubuğu kalçalarına sertçe vurdu. Tekrar konuşabildiğinde, hıçkırarak şu sözleri söyledi. "Karımı seviyorum, karımı seviyorum ama daha fazlasına ihtiyacım var. Özür dilerim. Sadece seksti. Lütfen, lütfen."

"Kadınlara ilaç verdin."

"Ben yapmadım- Evet, evet!" Acıyı bastırmak için çığlık attı. "Her zaman değil, ama özür dilerim. Özür dilerim."

"Pozisyonunuzu göz korkutmak, çalışmak isteyen kadınlara seks yapmaları için baskı yapmak için kullandınız."

"Hayır- Evet-evet! İhtiyaçlarım var. Lütfen."

"İhtiyaçların mı?" Eline bir sap aldı ve adamın yüzüne vurdu. Elmacık kemiğini parçaladı. "Senin ihtiyaçların onların özgür iradelerinden, isteklerinden, ihtiyaçlarından daha mı önemliydi? Karına ettiğin yeminden?"

"Hayır, hayır. Özür dilerim. Çok özür dilerim. Yardıma ihtiyacım var. Yardım bulacağım.

İtiraf edeceğim. Hapse gireceğim. Ne dersin yapacağım." "Adımı söyle."

"Kim olduğunuzu bilmiyorum. Lütfen."

"Sana söylemiştim!" Kadın onu bir kez daha şoka uğrattı, adamın kasılmalarından sona yaklaştığını anladı. "Ben Leydi Adalet'im. Adımı söyle!"

"Adalet Hanım," diye mırıldandı, zar zor kendine gelebilmişti. "Ve adalet yerini bulacak."

Kova ve bıçak hazırды, onları getirdi. Kovayı adamın bacaklarının arasına koydu.

"Bu ne için? Ne yapıyorsun? İtiraf ettim. Özür dilerim. Aman Tanrım, Tanrım, lütfen, hayır!"

"Her şey yolunda Nigel." Onun sulanmış, dehşete düşmüş gözlerinin içine gülümsedi. "İhtiyaçlarını karşılayacağım. Son kez."

Onu elinden geldiğince uzun süre hayatta tuttu ve bu iş bittiğinde, gevşek ve sessiz kaldığında, uzun bir iç çekti.

"Adalet yerini buldu."

Şehrin üzerinde şafak sökerken, Teğmen Eve Dallas çıplak, parçalanmış cesedin başında durdu. Erken saatlerde esen rüzgâr dalgalı saçlarını savuruyor, uzun deri ceketini dalgalandırıyor ve kurbanın cinsel organının olduğu yere sıkıca tutturulmuş tabeladaki kalın, bilgisayarda oluşturulmuş yazıyı okuyordu.

Evlilik yeminini bozdu ve kadını
aşağıladı.
Çaresizleri kulesine çekmek için
hayatını zenginlik ve güç üzerine
kurdu.
Eğlence olsun diye
tecavüz etti ve
şimdi işi bitti.
LADY JUSTICE

Eve saha kitini değiştirdi ve olay yerine ilk gelen üniformalı memura döndü. "Ne biliyorsun?"

Böcek kaşlı, melez kadın hemen atıldı. "Dokuz-bir-bir, oh-dört-otuz-sekizde geldi. Bir limuzin Tisha Feinstein adında bir kadını Batı Seksen Sekizinci Cadde ile Columbus'un köşesine bıraktı. Feinstein, on dört arkadaşıyla birlikte bekârlığa veda partisine katıldıktan sonra yürümek ve biraz hava almak istediğini belirtmiştir. Söz konusu havayı almak için şehir merkezinin üç blok yukarısına, Doksan Birinci Cadde'ye kadar yürümüş ve burada kaldırıma serilmiş bir ceset görmüş. Koşarak binaya girdi - burası onun evi, Teğmen - nişanlısı Clipper Vance'i uyandırdı. Dışarı çıktı, cesedi gördü ve haber verdi.

"Ortağım ve ben olaya müdahale ettik, saat kırk dörtte olay yerine vardık, olay yerini emniyete aldık, yardım için bir çift droid çağırdık. Memur Rigby içeride."

"Pekala memur bey, beklemede kalın."

Mühürledikten sonra cesedin yanına çömeldi ve saha kitini açtı. Ardından, kurbanın başparmağını Identi-pad'ine bastırarak kayıt için okudu:

"Kurbanın Nigel B. McEnroy, beyaz, kırk üç yaşında, İngiliz vatandaşı olduğu tespit edilmiştir. Listedeki birkaç ikametgahı arasında 145 West Ninety-first, New York City'deki bir daire de var. Bu, cesedi bulan Tisha Feinstein ile aynı bina."

Eve yüzü taradı. "Onu tanısa bile tanımaması pek de şaşırtıcı değil. Yüzünde ve vücudunda ciddi morluklar ve yanık izleri var, büyük ihtimalle elektrik kaynaklı, her iki bileğinde de derin bağ izleri var, bu da kurbanın işkence sırasında bağlandığını ve mücadele ettiğini gösteriyor."

Mikro gözlükleri çıkardı, bileklerdeki kesiklere ve morluklara daha yakından baktı. "Açıya bakılırsa, kollarının başının üzerinde bağlı olduğunu ve vücudunun ağırlığını taşıdığını söyleyebilirim. Teyit etmek için ME. Cinsel organlar kesilmiş."

Yaklaştı, daha net bir açı yakalamak için tabelanın alt kenarını kaldırdı.

"Görünür tereddüt izi yok, neredeyse cerrahi görünüyor. Olası tıbbi bilgi veya deneyim?"

Göstergelerini çıkardı. "TOD oh-three-twelve. Ölüm nedeni, kısırlaştırma nedeniyle olası kan kaybı, elektrik şoku nedeniyle olası kalp krizi. Belki bir kombinasyon."

Topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. "Yani bağlanmış, işkence görmüş, başka bir yerde öldürülmüş - bunun için biraz mahremiyete ihtiyaç var - buraya yerleştirilmiş. Kendi kapısının önüne bırakılmamış. Ve bu kullanışlı, şiirsel notla birlikte."

"Adalet Hanım. Birileri sana çok kızmış Nigel."

Çantasından küçük bir pense ve birkaç kanıt torbası aldı. İlk raptiyeyi çıkardığında, ortağının pembe kovboy çizmelerinin kaldırımında tırıs tırıs ilerlerken çıkardığı tanıdık sesi duydu.

Peabody droidlere rozet taktı, barikatları aştı. Cesede şöyle bir baktı ve "Sertmiş." dedi.

"Hepsi bu."

Eve, Peabody'nin bu bakışı görüp yeşile döndüğü, çok da uzun olmayan bir zaman öncesini hatırlıyordu. Cinayet polisi olarak geçirdiği birkaç yıl, daha sert şeyler ortaya çıkarmıştı.

"Bu aşk notunu aldığımnda, işte orada. Peabody, morg ekibini ve süpürgeçileri çağır. Bu güzel, sakın mahalledeki insanlar köpeklerini gezdirmeye ya da sabah koşusuna çıkmaya başlamadan önce onu poşetleyip etiketleyelim. Memur bey, onu çevirmeme yardım edin."

Sırtında, kalçalarında, diz kapaklarında ve baldırlarında, işkence sırasında birçoğu sızarak açılmış çok sayıda yanık buldu.

"Biraz zaman ayırmam gerekiyordu," diye mırıldandı. "Bütün bunları zaman almadan yapamazdım. Peki sence Leydi Adalet penis ve taşaklarla ne yapmıştır?"

Eve ayağa kalkarak ortağına döndü. Peabody pembe paltosunu giymiş ve üzerine pembe çiçekler serpiştirilmiş ince mavi bir eşarp takmıştı. Koyu renk saçlarını kabarık, küçük bir kuyruk yapmıştı.

"Wits içeride. Olay yerini tutun memur bey. Feinstein'in dairesi neresi?"

"Altı-oh-üç, efendim."

Peabody ile birlikte, on beş katlı, güzelce restore edilmiş bir kahverengi binanın girişine doğru ilerledi. Eve kapıda gece bekçisi olmadığını fark etti, ama iyi, sağlam bir güvenlik vardı.

Kapıdaki ritim droidine doğru ilerledi.

Lobi, zemin için lacivert ve krem fayanslar, krem süslemeli lacivert duvarlar, şu anda insansız olan gizli bir güvenlik masası, birkaç kavisli yastıklı bank ve uzun, ince vazolarda taze, bahar görünümlü çiçeklerle saygınlığını sürdürdü.

Eve, Peabody'nin yerini doldururken bir asansör çağırdı.

"Wit bir kız partisinden eve dönüyor, McEnroy'u kaldırıma koşar, Vance'i alır, nişanlısını. Dışarı çıkıyor, doğruluyor ve ihbarda bulunuyor. Dokuz-bir-bir, dört buçuk-sekizde kaydedilmiş, olay yerine ilk ulaşan iki dakika içinde gelmiş. Vic de bu binada oturuyor ya da burada bir evi var. Bir İngiliz, ortaklarıyla birlikte bir tür uluslararası, gezegenler arası kelle avcısı firmasının sahibi. Evli ve iki çocuğu var."

Peabody, "Karım," dedi.

"Evet." Asansöre adımını attı. "Akıl hocalarıyla konuştuğundan sonra evde olup olmadığına bakarız."

Peabody, "Evlilik yeminini tutmadı," dedi. "Eğer yaptıysa, o notla gerçekten büyük bir ipucu bırakmış."

"Evet, insanlar kızgın olduklarında garip şeyler yaparlar ve Leydi Adalet de cidden kızgındı. Ama... karısı bir moron değilse, çok iyi bir mazereti olacaktır."

Eve inip uzun bacaklarıyla sessiz koridorda ilerlemeye başladı. Güvenlik kameralarına dikkat etti. "Kurbanın katının, asansörlerin, lobinin ve dış cephenin güvenlik görüntülerini alalım."

603'ün zilini çaldı, kapıyı açan genç, erkek, taze yüzlü üniformalıya rozetini gösterdi. "Ben hallederim, Memur Rigby. Bina güvenliği ya da amiriyle temasa geçin. Kurbanın katındaki, asansörlerdeki, lobideki ve dışarıdaki kameraların görüntülerini istiyoruz."

"Ne kadar süre için efendim?"

"Ellerinde varsa kırk sekiz saat. Sonra kapıları çalmaya başlayın."

"Evet, efendim."

Onu bıraktı ve uzun, pırıltılı yeşil jel kanepenin üzerinde birbirine sokulmuş çifti hızlıca inceledi.

Yirmili yaşların sonundaki kadının uzun, kıvrıkcık, bakır rengi saçları vardı. Neredeyse aynı renkteki gözlerinde ağlama ve şok belirtileri vardı, yüzü solgundu ve gece dışarı çıkarken giymiş olduğu makyajdan arınmıştı.

Sade gri pamuklu bir pantolon, uzun kollu bir gömlek giymiş ve yaklaşık aynı yaşlardaki iri yapılı, melez erkeğe sarılırken ev kızakları takmıştı.

Duygulu kahverengi gözlerini Eve'e dikti. "Umarım bu uzun sürmez. Tish'in uyuması gerekiyor."

"Gözlerimi kapatmaya korkuyorum. Göreceğimi biliyorum..." Yüzünü Vance'in geniş omzuna bastırdı.

"Bunun zor olduğunu biliyorum Bayan Feinstein ve bunu mümkün olduğunca kısa tutacağız. Ben Teğmen Dallas, bu da Dedektif Peabody. Biz Cinayet Masası'ndanız."

"Sanırım biliyorum. Arkadaşım Lydia'nın kardeşi Queens'te polis. Neredeyse onu arayacaktım. Küçükken çıkmıştık."

lisede, ama ..."

"Neden bize neler olduğunu anlatmıyorsun? Bu gece nerede olduğunla başla."

"Her şey bitmişti," diye başladı Feinstein.

"Özür dilerim," diye araya girdi Vance. "Lütfen oturun. Kahve ya da başka bir şey ister misiniz?"

"Bu harika olur." Ve ona yapacak bir şey verir, diye düşündü Eve. "Benim için sade, ortağım için normal kahve."

"Biraz daha çaya ne dersiniz, tatlım?"

Feinstein gülümsedi. "Teşekkürler, Clip. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"Asla öğrenmek zorunda değilsin. Bana sadece bir dakika ayırın."

Ayağa kalktı ve sessizce odadan çıktı. Feinstein savunmaya geçti.

"Ee, akşamınız nasıl geçti?"

"Her şey bitmişti. Bu benim bekarlığa veda partimdi. Gelecek cuma evleniyoruz. Limuzin beni dokuz gibi aldı. On dört kişiydik ve kulüp kulüp dolaştık. Clip'in anlaşması yarın gece. Neyse, şehir merkezindeki Spinner's'da erkek revüsünü bitirdik. Biliyorum kulağa-"

"Kız arkadaşlarla eğlenceli bir zaman," diye bitirdi Peabody gülümseyerek.

"Öyleydi." Feinstein'in gözleri doldu. "Gerçekten öyleydi. Bazılarımız ezelden beri arkadaşız ve ben grubumuzda evlenen ilk kişiyim. Yani büyük bir şey yaptık, çok içtik, çok güldük ve limuzin bizi bırakmaya başladı. Ben sonuncuydum ve beni köşede bırakmasını istedim. Sadece biraz hava almak, biraz yürümek istiyordum. Kendimi çok mutlu, çok aptal ve çok iyi hissediyordum. Bitmesini istemedim. Sonra ..."

Vance elinde tepside fincanlarla geri döndüğünde sözünü kesti. "Klips."

"Sorun yok, hadi ama tatlım. Sorun yok."

Tepsiyi yere bıraktı, kolunu ona doladı. Eve tepside bir fincan sade kahve aldı. Kokusundan daha kötülerini de içtiğini anladı. Tanrı bilir, daha iyisini de yaşamıştı ama daha kötüsünü de yaşamıştı.

"Shelly'ye -şofördü- beni ön tarafta bırakmasını söyleseydim, ilk o görürdü. Korkunç bir şey ama keşke görseydi. Orada öylece yatıyordu. Bir an için bunun berbat bir şaka olduğunu düşündüm ama sonra gördüm... Sanırım çılgılık attım. Emin değilim ama koştum ve içeri girmek için kaydırma tuşunu ve kodu zor kullandım, o kadar çok titriyordum ki Clip'in yanına kadar geldim."

"Bir kaza oldu sandım. Bana zorlukla söyleyebildi. Sonra düşündüm ki, o oldukça aydınlık biri, bunu hayal etmiştir ama çok üzgündü." Konuşurken koruyucu kolunu onun etrafında tuttu, parmakları kolunu aşağı yukarı okşadı. "Üzerime bir şeyler giyip dışarı çıktım. Ve hayal görmediğini anladım. Dokuz-bir-bir'i aradım ve polis geldi."

"Kurbanı tanıdınız mı?"

"Hayır." Vance Feinstein'a baktı, o da başını salladı.

"Gerçekten bakmadım," diye ekledi Feinstein. "Sokak lambasının hemen altında olduğunu biliyorum ama yüzüne bakmadım. Bilmiyorum, yanmış gibiydi. Tabelayı, notu gördüm ve hemen altında, o-"

"Ben de öyle," diye ekledi Vance sözünü bitirdiğinde. "Biri onu hadım etmiş."

"Bu binada ne kadar süredir yaşadığınızı sorabilir miyim?"

"İki buçuk ay." Feinstein, Vance'in elini tutarken yüzünde hayalet bir gülümseme belirdi. "Düğünden önce kendimize ait bir yerimiz olsun istedik. Birlikte ilk evimiz."

2

Asansöre doğru yürürlerken Eve, Peabody'ye "Vic en üst katta," dedi. "Bu ikisinin onu ya da karısını tanıması pek olası değil. Binada birkaç ay kalmış, sekiz kat ötede, yirmi küsur yaş daha genç."

Peabody, "Ve burası kurbanın konutlarından yalnızca biri," diye ekledi. "Yani her zaman burada değil."

"Ölmek için yeterince uzun süredir buradaydı. Bakalım ailesi binada mı?"

Yukarı çıktılar.

Peabody, "Katil kadın ya da öyle düşünmemizi istiyor," dedi. "Eğer bırakılan mesajın bir geçerliliği varsa, muhtemelen aldattığı ya da tecavüz ettiği biri. Ama... ince yapılı bir adamdı, ama onu bir araca bindirip indirmek için yine de kas gücüne ihtiyacınız vardı - bir tane olması gerekiyordu - ve onu kaldırıma yaydınız. Belki de

-"Eğer o bir kadınsa, bir ortağı vardı."

"Kesinlikle mümkün. Bileklerindeki bağ izlerinin açısı, elleri ve kolları başının üzerinde tutularak bağlandığını gösteriyor; en azından ağırlığının bir kısmını alıyor. Onu bu şekilde kas gücüyle ya da bir makarayla yukarı çekebilirsiniz. Bir çeşit taşıyıcıya indirip, rampa yukarı bir araca bindirip, dışarı çıkarabilirsiniz. Çok şey var ama birileri bunları düşünmüş. New York'ta nerede yaşadığını, buraya ne zaman geleceğini biliyorlardı. Ve herhangi bir savunma yarası bulamadım."

En üst katta toplam altı adet olmak üzere daha geniş birimler bulunuyordu. McEnroy dairesinin kuzeydoğu köşesinde

geniş, çift kapılı giriş.

Bir kamera, avuç içi plakası,
kaydırma, sağlam kilitler. Eve zile
bastı.

**The McEnroys şu anda ziyaretçi kabul etmiyor.
Lütfen adınızı, ziyaret nedeninizi ve iletişim
bilgilerinizi bırakın. Teşekkür ederiz.**

Eve rozetini kaldırdı. "Dallas, Teğmen Eve, Peabody,
Dedektif Delia, polis işleri. Şu anda evde bulunan herkesle
konuşmamız gerekiyor."

Kimliğiniz doğrulanırken bir dakika bekleyin.

Eve taramanın bitmesini bekledi, kilitlerin açıldığını
duymadan önce bir dakika daha bekledi.

Sol taraftaki kapıyı bir ev droidi açtı. Bina gibi o da koyu
renk takım elbisesi içinde vakur bir şekilde duruyordu.
Sağlam vücut yapısı Eve'e onun muhtemelen koruma olarak
kullanılabileceğini söylüyordu. Eve ve Peabody'ye ürkütücü
derecede sabit mavi gözlerle bakarken, ağırbaşlı bir İngiliz
aksanıyla konuşuyordu.

"Üzgünüm, Komiser, Dedektif, ama Bay McEnroy henüz bir
nişandan dönmedi. Bayan McEnroy ve çocuklar tatil için
şehir dışındalar ve beş gün daha dönmeleri beklenmiyor. Şu
anda size yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Evet, bize Bayan McEnroy'un yerini ve iletişim bilgilerini
verebilirsiniz."

"Tekrar özür dilerim ama bu bilgi özeldir."

"Artık değil. Bay McEnroy nişanından dönmeyecek, çünkü
morga doğru yola çıktı."

O sabit gözlerin titremesini izledi. Beklenmeyi işliyordu.

"Bu çok talihsiz bir durum."

"Şöyle de diyebilirsiniz. İçeri

geliyoruz." "Evet, lütfen."

Geri çekildi ve kapıyı arkalarından kapattı.

Geniş fuaye, cömert bir yaşam alanına açılıyordu. Sabah ışığında gümüş rengini gösteren uzun pencerelerden Hudson'ın ipuçlarını görebiliyordu.

Yaşam alanında uzun, ince bir şöminenin üzerinde gömme bir izleme ekranı, maviler ve yeşillerin sessiz tonlarında lüks mobilyalar, birkaç çerçeveli şehir manzarası, süslü çerçeveli aile fotoğrafları ve hiçbir dağınıklık yoktu.

"Bay McEnroy binadan saat kaçta ayrıldı?" "Dün akşam saat dokuz on sekizde."

"Nereye gidiyordu?"

"Bu bilgiye sahip değilim."

"Yalnız mıydı?"

"Evet."

"Ne giyyordu?"

Droid hafıza bankalarını araştırırken yine bir titreşim gördü.

"Siyah Vincenti pantolon, Box Club açık mavi kazak, ipek ve kaşmir karışımı, siyah deri Leonardo ceket, siyah deri Baldwin mokasen ayakkabılar ve uyumlu kemer."

Ayrıntıların belirginliği ona droidlerin çok işe yaradığı zamanlar olduğunu hatırlattı.

"Ailenin geri kalanı New York'tan ne zaman ayrıldı?"

"İki gün önce sabah sekizde Urban Ride Araba Servisi Bayan McEnroy'u, çocukları ve öğretmenlerini alarak servis aracına götürdü. Oradan Tahiti'ye geçtiler ve tatilleri için South Seas Resort and Spa'da, Paradise sahil villasında kalıyorlar."

Evet, diye düşündü, çok kullanışlı. "Bay McEnroy onların yokluğunda herhangi bir misafir ağırladı mı?"

"Bu bilgiye sahip değilim. Bay McEnroy ayrıldığında alışkanlığımdır, yardımımı istediğinde yeniden devreye girerim."

"Kapı kameran var. Beslemeye ihtiyacım var."

"Tabii ki. Güvenlik merkezi mutfağın hemen dışında." "Al onu, Peabody. Bayan McEnroy'un iletişim bilgileri."

Droid bu kez tereddüt etmeden bir sayı saydı. "Tahiti'de saat kaç?"

Gözlerini kırptırdı. "Şu anda Tahiti'de saat on iki otuz üç."

"Bu çok aptalca," diye mırıldandı

Eve. "Anlamıyorum."

"Ben de öyle. Olay Yeri İnceleme'yi çağırıyorum, bu birimi inceleyecek ve EDD tüm elektronik cihazları alacak. Evde başka droidler ya da insan veya başka türlü temizlik personeli var mı?"

"Yerleri temizlemek ve diğer işler için küçük alet droidleri var.

Çocuklar için bir özel öğretmen var, ancak aktardığım gibi, o da şu anda Bayan McEnroy ile birlikte tatilde. Bay McEnroy'un idari asistanı ve buradaki diğer iş personeli sık sık konuta çağrılıyor ancak Bay McEnroy New York'tayken her gün Midtown Roarke Tower binasındaki üssünden çalışıyor."

"Başka sorularım olursa size haber veririm. Sende ne var Peabody?" diye sordu ortağı geri döndüğünde.

"Droidin dediği saatte, droidin dediğini giyerek gitti. Biz gelene kadar kimse kapıya gelmedi. Önceki yetmiş ikinin üzerine yazmış, ama söyleyebileceğim kadarıyla sadece bir standart. EDD bunun altından kalkabilir."

"McNab'i etiketleyin ve süpürücüleri buraya getirin."

Eve ana yatak odasına doğru ilerledi. Daha yumuşak, daha zevkli renkler, daha zevkli sanat eserleri. Yatağın başlığı bir tavus kuşu yelpazesi gibi yayılsa da, onu kaplayan kumaş bu yumuşak ve zevkli tonu, kabarık yorgandan birkaç ton daha açık olan sessiz bir şeftali tonuyla takip etti; kendisi de yastık şemsiyelerinden, şık bir şekilde düzenlenmiş throw'dan daha açık tonlardaydı.

Ama asıl önemli olan, odanın ortasına yerleştirilen tripod üzerindeki çok yönlü bir video kameraydı.

Kontrol etti, sesli komut için hazır olduğunu ve şu anda deposunda hiçbir video olmadığını gördü.

Dışarı çıktı ve droidi çağırdı. "Buraya gel."

"Tabii ki."

Merdivenleri çıktı ve onu yatak odasına kadar takip etti. Kamerayı işaret etti. "Bu genellikle burada mı?"

"Hayır. Bu aleti daha önce görmedim." "Burada mı, yoksa hiç mi?"

"Hiç de değil, Teğmen."

"Tamam. Geri dönebilirsin, beklemede kal."

Cilalı kalaylı komodinlerin çekmecelerini kontrol etti, her ikisinde de EDD için etiketlediği e-okuyucular, pencerelere en yakın olanda prezervatifler, bitişikteki banyoya en yakın olanda bir tırnak tamponu ve el losyonu buldu.

Seks oyuncakları ya da geliştirmeler yok. İlginç.

Merakla yorganı indirdi, elini çarşafların üzerinde gezdirdi, eğildi ve kokladı. Gevrek, taze ve çok hafif lavanta kokuyordu.

Droidin yanına geri döndü. "Ana yatak odası çarşafları. Ne zaman yeni takıldılar?"

"Dün sabah. Sabah 10'da."

"Değişikliği Bay McEnroy mu istedi, yoksa bu olağan bir şey mi?"

"Bay McEnroy evde yalnız kaldığında çarşaflar her gün değiştirilir."

"Peki ya aile evdeyken?" "Haftada iki kez."

"Dün sabah çıkardığın çarşaflar nerede?"

"Çamaşırhanede."

"Çok kötü. Peabody, ustanın odasından başlayacağız."

"McNab yolda. Süpürücüler yirmi dakika içinde burada olur. Pekâlâ," diye ekledi Peabody, ustanın odasına girdiklerinde ve kamerayı gördüğünde.

"Evet, yatak odasında ses aktivasyonuna ayarlanmış her yönlü video kamera. Karısı yanındayken çarşaflar haftada iki kez, yanında değilken her gün değiştiriliyor."

Peabody dudağını büktü. "Karısıyla paylaştığı yatakta yan parçalarına vuruyor ve bu hareketi kaydediyor mu?"

"Ben de öyle düşünüyorum. Bahse girerim bir yerlerde sakladığı oyuncakları vardır. Dolabından başla. Karısıyla konuşmam gerek."

Önce tesisle temasa geçmiş, Geena McEnroy, kızları ve Frances Early'nin o anda misafir olduklarını, giriş tarihlerini ve çıkış tarihlerini teyit etmiştir.

Sonra droidin kendisine verdiği bağlantıyı kullanarak en yakın akrabasına haber vermeye hazırlandı.

Geena üçüncü bip sesinden sonra bloke edilmiş bir video ve uykulu bir sesle cevap verdi. "Evet, alo?"

"Geena McEnroy?"

"Evet,

konusuyorum."

"Ben New York Polis ve Güvenlik Departmanından Teğmen Eve Dallas."

"Ne? Aman Tanrım!" Ses sıçrayarak uyandı, video açıldığında kahverengi saçları ve telaşlı mavi gözleriyle güzel, uykulu bir kadın belirdi. "Hırsızlık mı oldu?"

"Hayır, hanımefendi. Bayan McEnroy, kocanızın öldüğünü bildirmekten üzüntü duyuyorum. Cesedi bu sabah erken saatlerde bulundu. Kaybınız için çok üzgünüm."

"Ne? Ne? Ne? Sen neden bahsediyorsun? Bu mümkün değil. Nigel'la daha bu öğleden sonra konuştum. Orada akşam olacaktı. Bir hata yaptınız."

"Üzgünüm Bayan McEnroy, bir yanlışlık yok. Kocanız bu sabah erken saatlerde, yaklaşık saat üçte öldürüldü ve kimliği resmi olarak tespit edildi."

"Ama görüyorsunuz, bu mümkün değil. Eve zorla girilmediğini söylemişsiniz. Nigel o saatte evde, yatağında olurdu."

"Ev droidinizin ifadesine ve dairenizin güvenlik kayıtlarına göre, kocanız dün akşam saat dokuzdan kısa bir süre sonra Batı Doksan Birinci Sokak'taki dairenizden ayrılmış. Cesedi kısa bir süre önce bulunmuş" -şimdi sert ayrıntılara gerek yok, diye düşündü Eve. Kaybınız için tekrar üzgünüm."

"Ama..." Şaşkınlık, kızgınlığın sınırı, basit inançsızlık şoka ve şok da kedere dönüşmeye başladı. "Ne oldu? Nigel'a ne oldu? Bir kaza mı?"

"Hayır, Bayan McEnroy. Kocanız öldürüldü."

"Öldürüldü mü? Öldürölmek mi? Bu delilik!" Sesi yükseldi, sonra kendini toplar gibi oldu. Bir elini ağzına bastırdı. "Nasıl? Kim? Neden?"

"Bayan McEnroy, New York'a dönmeniz sizin için en iyisi olabilir. Soruşturmamıza daha yeni başladık. Şu anda sizin için irtibata geçebileceğim kimse var mı?"

"I-No-I- Bekle."

Geena elinde linkle yatak odasından koşarak çıkarken video bulanıklaştı. Eve bir yaşam alanının parçalarını gördü; kalın, tropik renkler, camdan sızan ay ışığı, pastel pembeye boyanmış ayak parmaklarıyla uzun, dar ayaklar.

"Francie!" Sert fısıltı titretti. Eve gözyaşlarının gelmekte olduğunu hesapladı. "Tanrım, Francie, sana ihtiyacım var."

"Uyandım, uyandım!" Bir ışık yandı. "Hasta mısın, tatlım?"

Eve'in en iyi tahminine göre, Geena 'link'i yataktaki kadına doğru itti, oturdu ve gözyaşlarına boğuldu.

Ekran, elli yaşlarında melez bir kadının öfkeli yüzüyle doldu, ela gözleri esmer bir yüzden fırlıyordu. "Kimsiniz siz?"

"Ben New York Şehri'nden Teğmen Eve Dallas-"

"Saçmalık! Kitabı okudum, videoyu izledim. Dallas

..." Ela gözlerini ovuşturarak temizlemeden önce kırıştırdı.

"Aman Tanrım. Ne oldu? Kim öldü?"

Konuşurken yer değiştirdi ve pembe bir elbise içinde sağlam bir vücut gösterdi.

-Üzerinde tek boynuzlu at olan pastel olmayan uyku tişörtü.

"Buraya gel Geena, buraya gel. Sana biraz su getireceğim. Bunun icabına bakacağım, tamam mı? Ne oldu?" diye tekrar sordu, belli ki hareket halindeydi.

"Nigel McEnroy öldü. Bu sabah erken saatlerde öldürüldü." "Ah Tanrım. Nasıl- Hayır, bununla uğraşmayın."

Eve'in görebildiği kadarıyla kadın mutfak gibi bir yerde bir bardağa buz ve gazlı su dolduruyordu. "Bana ihtiyacı var. Kızların da bana ihtiyacı var, o yüzden bekleyeceğiz. Onu sevdiler. Ben buradaki işlerle ilgileneceğim. Mümkün olan en kısa sürede New York'a geri döneceğiz. Dairede mi oldu?"

"Hayır."

"Pekala.

Ayarlayabildiğim en kısa sürede oraya gideceğiz." "İsminiz, hanımefendi."

"Francie-Frances," diye düzeltti. "Frances Early. Kızlara ben öğretiyorum. Geena'yı görmem gerek."

"New York'a vardığınızda lütfen benimle iletişime geçin."

"Geena yapacak. O zamana kadar kızların durumu düzelmiş olur.

Şimdi onunla görüşmem gerekiyor."

Kadının sesi kesilince Eve mod değiştirdi ve Frances Early'de hızlı bir tur attı.

"Öğretmen," diye söze başladı Eve, bir dolaptan ziyade bir erkek ve erkek soyunma odası olan yere girerken. "Frances Early, bir evlilik, bir boşanma, çocuk yok. Elli altı yaşında, eğitimci, devlet okullarında yirmi iki yıl çalışmış, New York'ta doğup büyümüş. Yedi yıl McEnroy'larla birlikte önce büyük kıza, sonra ikisine birden öğretmenlik yapmış. Seyahat ettiklerinde aileyle birlikte seyahat ediyor. New York'ta olduklarında burada ya da kız kardeşiyle birlikte yaşıyor, Londra'daki evlerinde odaları var ve diğer konutlarında konaklama imkanı veriliyor. Bir yumru -Eski sevgilisi tarafından saldırı suçlaması yapılmış ama sonra düşmüş. Sağlam görünüyor."

"Burada gerçekten güzel kıyafetler, onun ve onun kıyafetleri ve makyaj ve bakım alanındaki mükemmel ürünler dışında bir şey bulamıyorum. Ama bir kasa var."

Eve kutuya baktı, açabileceğini hesapladı - kocası olan uzman hırsız (eski) tarafından eğitilmişti. "Mücevher olacak," diye karar verdi. "Muhtemelen şifreler ondadır, bu yüzden kocası onun görmesini istemediği hiçbir şeyi oraya saklamaz. Ortak alan.

"Devam et. Ben onun ev ofisini vuracağım."

Dolaşırken, iki kız tarafından paylaşıldığı belli olan bir yatak odasında durakladı. Tamamen pembe, beyaz ve fırırlı, kız çocuklarını çağırıyordu. Bir bölümde karşılıklı duran bir çift masa, diğerinde oyuncaklar ve oyunlar vardı.

Üçüncü yatak odasını öğretmenin odası olarak belirledi. Parlak çiçekli örtü, renklere olan düşkünlüğüne işaret ediyordu.

Dolaba bir göz attığımda parlak, neşeli tonlarda bir gardırop gördüm.

Bir duvarda büyük bir çerçeve vardı, çeşitli çocuk sanat eserleri sergileniyordu ve pencerenin altındaki bir masada üçlü bir fotoğraf duruyordu - kızlar, öğretmen ve aile.

Karısına ilk ismiyle hitap ederdi; söz konusu olduğunda ona tatlım derdi. Çocuk sanatı, fotoğraflar. Eve ailenin bir parçası olduğu sonucuna vardı. Ve bir ailenin parçası olarak yaşayan insanlar bir şeyler bilirdi.

Frances Early ile konuşmak isterdi.

İlerledi, çocukların sınıfı/oyun odası, bir tür toplanma odası, resmi yemek odası ve McEnroy'un ofisi olarak kullanıldığını düşündüğü yeri buldu.

Karısı için bir ofis ya da ayrı bir alan olmadığını belirtti, ancak McEnroy'un çalışma alanı her notada lüksü vurdu. Manzara, masa, sandalye, kanepeler, sanat eseri, veri ve iletişim sistemi.

Onun konumundaki ve zenginliğindeki bir adama yakışacak en üst düzey, diye düşündü.

Not defterini buldu, şifreli; iş bilgisayarını buldu, şifreli; haberleşmeyi buldu, şifreli.

Dikkatli bir adam, kendi evinde bile.

Masa çekmeceleri kilitli ve şifreli.

Dolap bile bir kaydırma ve kod gerektiriyordu. Oradan başladı.

Saha çantasını açarak Roarke'ın ona verdiği bir aleti çıkardı ve işe koyuldu.

Süpürgecilerin birime geldiğini ve Peabody'nin onlarla konuştuğunu duydu. Görmezden geldi.

Bunu yapabiliyordu ve McEnroy bu tür bir güvenliği, ucube not küpleri ve çalışma diskleri olan bir ofise koyarsa lanetlenirdi.

On dakika sonra, hayal kırıklığına uğramış bir halde, neredeyse pes edip lanet kapıyı tekmeleyecekti. Ama o zaman kendini ihbar etmek zorunda kalacaktı.

McNab'ın neşeli "Hey, Dişi Vücut!" sesini duydu. Ve çabalarını ikiye katladı.

Ayrıca bu kadar uzun süre çalışıp sonra da bu aptal görevi EDD ineğine verip onun kendisine göstermesini isterse lanetlenirdi.

Havalı botunun zıplayarak kendisine doğru geldiğini duyunca dişlerini sıktı.

"Hey, LT."

"Elektronik cihazlarla başlayın," diye emretti. "Burada açabildiğinizi açın, hızlı bir geçiş yapın, etiketleyin ve taşıyın. Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Açın şu lanet şeyi! Açamadıklarınızı EDD'ye geri götürün."

"Üzerinde. Hey, bu bir mag kod okuyucu. Bu bir TTS-5 mi?" "Ben nereden bileyim? Nefes almayı kes."

"Görünüşe göre her şeyi bitirmişsin ama-"

Boğazının derinliklerinden kuduz bir köpeğin bile geri çekileceği bir ses çıkardı. McNab sadece daha yakına eğildi.

Ped yeşil renkte yanıp söndüğünde omzuna bir yumruk indirdi. "Güzel."

"Lanet olası A," dedi ve ustayı kullanarak geri kalanları gözden geçirdi.

McNab'ın bunu kendisinin yarısı kadar bir sürede yapabileceğini düşündü, peki ya Roarke? Muhtemelen o da İrlanda cazibesıyla geçebilirdi.

Ama yapmıştı.

Kapıyı açtı, not küplerini, diskleri, diğer düzenli ofis malzemeleri gereçlerini ve yatak odasında kamerayı tutacağını düşündüğü bir çantayı gördü.

Ve kilitli bir dolap. "Aman Tanrım. Lanet olası mücevherleri mi saklıyor?"

McNab, "Bu sefer sadece bir anahtar kilidi," dedi.

"Açabiliriz." "Maddi hasar yok." Saha kitinden bir kilit aldı. Yine Roarke'ın izniyle. Anahtarlı kilitleri e-kilitlerden daha iyi kullanıyordu ve dolabı beş dakikadan kısa bir sürede açtı.

Kapıyı açtığında McNab alçak sesle bir ıslık çaldı. "Vay canına. Kink City."

"Biliyordum."

"Adam neredeyse kendi seks dükkanını açabilir." McNab ellerini plütonyumla aşılarmış mor poşetlerinin üzerindeki çok sayıda cepten ikisine soktu.

Yastıklı kelepçeleri, vibratörleri, yağları ve losyonları, penis halkalarını, meme ucu kelepçelerini, gıdıklayıcıları, ipek kordonları, göz bağlarını, prezervatifleri, Stay Up'ı, tüyleri, jelleri tararken aynı fikirde değildi.

Üzerinde açıkça ROHYPNOL yazan bir şişeyi, üzerinde TAVŞAN yazan bir diğerini ve üzerinde FAHİŞE yazan küçük bir şişeyi işaret etti.

"Orospu çocuğu. Seyahat tüpleri var. Kulübe git, bir şişe al, hedefini seç. Onu buraya getir, ne istersen yap. Lady Justice'in şiiri yanlış değildi."

"Şiir mi?"

"Halledeceğiz. Elektronik, McNab."

"Hallediyorum." Geri çekildi, güzel yüzlü, uzun sarı saçlı, gümüş halkalarla ağırlaştırılmış bir kulak memesi olan sıska bir adamdı. "Oyuncaklar, bilirsin, bu bir şey. Herkes eğleniyorsa zarar yok, faul yok. Ama kimyasallar, bu berbat bir şey."

"Ve şimdi o da öyle."

Ve her ne yaptıysa, her ne olduysa, artık onun olmuştu.

Dışarı çıktı, baş süpürgeciyle konuştu, Peabody'yi topladı.

"New York'taki yöneticisini ele alalım. Alışkanlıklarını, programını, arkadaşlarını ve tekrarları varsa yan parçalarını almak için en iyi şans bu."

"Lance Po," Peabody yola çıktıklarında PPC'sinden okudu. "Otuz sekiz yaşında, melez bir erkek, Westley Schupp'la beş yıldır evli, son dört yılı kurbanın yöneticisi olarak olmak üzere on bir yıldan biraz daha az bir süredir New York üssünde çalışıyor. Daire çok şıktı," diye ekledi Peabody aşağı inerlerken.

"Evet, öyle görünüyordu. Güzel, sessiz, üst sınıf. Masasında karısının ve çocuklarının fotoğrafları, seks oyuncakları ve uyuşturucu şişeleriyle dolu kilitli bir dolaptan on adım ötedeydi, Tavşan, Orospu. O kadar da klas değil."

"Yani karısını sadece kendi lanet yatağında aldatmadı. Tecavüz ilaçları kullandı."

"Onlara sahip olduğuna ve tüm şişelerin dolu olmadığına ve onları kullanmadığına inanmak zor. Bakalım yönetici dün gece nereye gittiğini ve -eğer varsa- kiminle buluşmak için yola çıktığını biliyor mu?"

Dışarı çıktılar, New York'ta hayat tam gaz devam ediyordu. Reklam zilleri çalıyor, trafik tıkanıyor, yayalar akın ediyordu. Kaldırımın üzerinde artık hiçbir ceset yoktu ve olduğuna dair hiçbir iz de kalmamıştı.

Binanın içi farklı bir hikâyeydi. Kapıları çalan üniformalılar, bir ailenin evine yayılan süpürgeciler, o ailenin belgelediği şeyleri, 'link'lerinde konuştuklarını, klavyede yazdıklarını, herhangi bir cihaza kaydettikleri fotoğrafları araştıran bir EDD ineği vardı.

Ölüm sırları ortaya çıkardı.

Eve direksiyona geçtiğinde Peabody ona yöneticinin adresini verdi. "Karısı ve çocukları için eve dönmek zor olacak," diye yorum yaptı.

"Evet. O biliyor muydu?" Eve merak etti. "Belki, belki adamın dolapta kilitli tuttuğu şeyleri bilmiyordu, ama aldatmayı nasıl bilmez? Bir erkek eşiyile paylaştığı yatak odasının dışında bu tür bir seks kaynağına sahip olup da alışkanlık gereği aldatmaz. Nasıl bilmez?"

"Bazı kadınlar sadece inanır ve bazı erkekler de örtbas etme konusunda gerçekten iyidir."

Eve başını salladı. "Kimse o kadar iyi değil."

Yumruklarını sıktı, sıkışan trafiğin içine doğru ilerledi.

Po ve kocası Midtown'da bir Yunan restoranının üst katında yaşıyorlardı. Eve'in hesabına göre, Po'nun eğilimi varsa işe yürüyerek gitmek makul bir mesafeydi. Sokak seviyesindeki kapıdan içeri girdi ve saniyeler içinde dahili telefondan neşeli bir "Hey, yo!" sesi duydu.

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody, NYPSPD. Bay Po ile konuşmamız gerekiyor."

"Evet, doğru, Roarke da burada simit yiyor. Sen misin Carrie?"

"Teğmen Dallas. Lance Po ile mi konuşuyorum?" "Şey, evet. Hadi ama, cidden mi?"

"Ciddiyim. Yukarı gelmeliyiz."

Eve çapraz bir konuşma ve bir kahkaha duydu. "Eve Dallas olduğunu söylüyor. Carrie olmalı."

Ama zil sesi duyuldu, kilitler açıldı.

Küçük koridorda, Po bir mil yukarıda yaşasaydı Eve'in güvenmeyeceği sıska bir asansör ve bir o kadar sıska merdivenler vardı.

Onlar yukarı tırmanırken, yukarıda kapının açıldığını duydu. "Sesin çok iyi geliyordu Carrie, ama-"

Kapı aralığındaki adam sözünü kesti.

Beş-sekiz yaşlarında, ince yapılı, melez bir Asyalı'ydı. Metalik mavi takım elbisesi, kırmızı-mavi noktalı kravatı ve altın rengi kısa, kıvrıkcık saçlarıyla otuz sekiz yaşından daha genç görünüyordu.

Neredeyse uçları kadar altın rengi olan gözleri kocaman açılmıştı. "Vay anasını! Lanet olsun, Wes! Bu lanet olası Eve Dallas."

"Gerçekçi ol, Lance." Kaslı, kafası tıraşlı, siyah tenli, üzerinde solmuş bir kot pantolon ve uzun kollu kırmızı bir tişört olan ikinci adam dışarı çıktı. Gözlerini kırıştırdı, elini Po'nun omzuna koydu ve "Vay orospu çocuğu," dedi.

Sonra tekrar gözlerini kırıştırdı ve kara gözleri endişeyle doldu. "Tanrım, biri ölmüş."

"Oh Tanrım. Tanrım. Biri mi öldü?"

"İçeri girebilir miyiz?"

"Annem. Annem-"

"Bu annenizle, Bay Po'yla ya da herhangi bir aile üyesiyle ilgili değil.

Patronunuz için buradayız."

"Sylvia?" Uzanıp ortağının elini tuttu. "Hayır, Nigel McEnroy."

"Bay McEnroy öldü mü?"

"İçeri gelmek istiyoruz."

"Özür dilerim, özür dilerim." Geri adım attı. "Evet, lütfen. Ben

-Çok şaşırdık. İkinizin de büyük hayranlarıyız. Sadece kitap ve video değil, gerçi tamamen mag. Ama sizi Roarke ve

sizden beri takip ediyoruz.

Orada da sizin işiniz, moda ve sizi kameraya aldıklarında mahkûmların röportaj yapmaması. Biz sadece-"

"Saçmalıyorsun, tatlım." Schupp Po'yu kenara itti, önce Eve'in sonra da Peabody'nin eline uzandı. "Lütfen oturun. Kahveniz yok ama-"

"Biz iyiyiz."

Yaşam alanı küçük olmasına rağmen Eve'e McEnroy'larinkinden çok daha samimi ve rahat geldi. Yüksek arkalıklı lacivert bir kanepa bir duvar boyunca uzanıyordu ve tepesinde şehrin uzun, ilginç bir karakalem çizimi vardı. Kanepenin karşısında cesur, çok renkli çizgili birkaç sandalye vardı. Sahte deri ile kaplanmış bir bank daha fazla oturma alanı sağlıyordu ve sola doğru bir koşu ile şık görünümlü küçük bir mutfak ve yemek alanına geçiliyordu.

"Ben de geleceğim, bir yedek bulacağım. Sanat öğretmeniyim ve futbol koçuyum," diye açıkladı Schupp. "Lise. Sana çay yapayım mı, Lance?"

"Bu harika olur. Ben sadece... Bu bir kaza değildi. Dediğim gibi, biz hayranız, bu yüzden Cinayet Masası'ndan olduğunu biliyorum. Soygun muydu?"

Konuşurken bir sandalyeyi işaret etti, Eve birini, Peabody diğerini aldı, Po ise kanepeye uzandı.

"Hayır. Siz Bay McEnroy'un yöneticisi miydiniz?"

"Evet, evet. Evet, çok seyahat ediyor. Çok seyahat ediyor ve New York'ta olmadığı zamanlarda, ki bu yılın yaklaşık yarısı demek, işleri Sylvia Brant yürütüyor. Yani Bay McEnroy ve ortakları her şeyi yürütüyor ama Sylvia o burada yokken geminin kaptanı gibi. Ona söylemeli miyim?"

"Bunu biz hallederiz. Bay McEnroy'un programını biliyor musunuz?"

"Elbette. Kesinlikle. Bu sabah saat 10'da Grange United'ın New York ofisinde pazarlama başkan yardımcılığı pozisyonu için önde gelen adayla bir görüşme. On birde-"

"Dünküne ne dersin?"

"Doğru, özür dilerim."

Po, Schupp ona güzel bir fincan çay getirirken bir bilgisayar gibi isimleri, zamanları ve amaçları sıraladı. Fincan, çay

çiçek kokusu, Eve'e Mira'yı düşündürdü.

Çok geçmeden bu davayı departmanın en iyi profil uzmanı ve psikiyatristiyle konuşacağını hayal ediyordu.

"Yani, akşam yemeği toplantıları, akşam randevuları yok mu?"

"Hayır, altıdan hemen önce ofiste işi bitti. Karısı ve çocukları bahar tatilinde, Tahiti'de. Tanrım, Wes, o tatlı küçük kızlar."

Schupp Po'nun boştaki elini tuttu ve sıktı. "Bize ne olduğunu anlatabilir misin?"

"Bay McEnroy bu sabah erken saatlerde öldürüldü. Şu ana kadar elde edilen delillere göre akşam dokuzdan hemen sonra evinden ayrılmış ve cesedi evinin dışına atılmadan önce başka bir yerde öldürülmüş."

Tanığını ölçüp biçti. "Katilin kadın olduğuna ya da Bay McEnroy'un kötüye kullanmış olabileceği kadınları temsil ettiğine dair göstergeler de var."

Po ortağıyla bakış alışverişinde bulundu.

"Buna şaşırmış görünmüyorsunuz," diye yorumladı Eve. "Bize nedenini söyle."

3

"Hep öyle derdin," diye mırıldandı Po.

"Onlara gördüğüm gibi sesleniyorum. Bir havası vardı, sert bir oyuncuydu," diyor Schupp Eve'e. "Onunla sadece birkaç kez karşılaştım ama bir havası vardı. Söyle onlara, Lance."

"Çoğunlukla sadece hisler ya da gözlemler. Ama alt düzey çalışanlardan birkaçına asıldığını çok iyi biliyorum. İçlerinden biri İK'ya şikâyetle bulundu ve bir baktık ki gitmiş. Söylentilere göre ona para vermiş. Sylvia'ya gelince, ona karşı her zaman saygılıydı, ama... görüyorsunuz, o daha yaşlı ve bir şey yapmaya kalkışsa kıcına tekmeyi basardı. Her neyse, onu şikayet etmekle tehdit etti. Yaklaşık bir yıl önce gerçekten birbirlerine girdiler. Adam çok kızmıştı, bunu görebiliyordum ama şirket havuzunda balık tutmayı bıraktı."

"Seni anlıyorum. Sylvia neden şikayette bulunmadı?"

"Sanırım çoğunlukla karısı ve çocukları yüzünden. Eğer adam kendine çeki düzen vermeseydi, karısı bunu yapacaktı. Ama ..."

"Vefasızlık etmiyorsunuz Bay Po," diye araya girdi Peabody. "Davranışları ve alışkanlıkları büyük olasılıkla ölümüne yol açtı. Ailesinin bu ölüme kimin neden olduğunu bilmesi gerekiyor ve bize söyleyecekleriniz bize yardımcı olacaktır."

"Ondan hoşlanmadım," dedi Po aniden. "Ama işimi, Sylvia'yı ve birlikte çalıştığım diğer insanları seviyordum. Zaten zamanının yarısında burada değildi. Bana iyi davrandı, aksini söylemek istemem."

"Sen bir değerdin, tatlım. Sen en iyi yöneticisin."

"Biraz önyargılı." Po gülümsemeyi başardı. "İşimde iyiyim ve işimi seviyorum. O, Bay McEnroy, sadece iyi bir koca olarak görünmüyordu. Kızları seviyordu, bu açık ve gerçektir. Bence kendi tarzında karısını seviyordu. Ama Wes'in dediği gibi, öyle bir havası vardı. Ve pek çok sabah geldiğinde -ki ailesi New York'ta değildi- yüzünde yatağa atılmış gibi bir ifade vardı. Bunu saklamakta hiç zorlanmazdı."

"Kimse tehdit etti mi?"

"Yani, ona zarar vermek gibi mi? Hayır. Özel hattında ya da e-postasında olmadığı sürece. Diğer her şeyi görüyorum. Dürüst olmak gerekirse, tehdit altında hissettiğini sanmıyorum. Her zaman kendini beğenmiş, memnun görünüyordu. Onu kızgın gördüğüm tek zaman Sylvia'yla olan zamandı. Yemin ederim kimseyi incitmezdi. Onu profesyonelce kızartabilirdi, ama sanırım kızın bunu yapacağını bildiği için geri çekildi."

"İşten sonra gitmiş olabileceği herhangi bir mekan biliyor musunuz?"

"Belki." Kıpırdandı, rahatsız olduğu belliydi. "New York'ta olduğu ve olmadığı zamanlarda işleri düzenli tutmak benim işimin bir parçası. Bazı kulüplerde küçük ıvır zıvırlar ya da kolaylıklar vardır, özellikle de özel ya da VIP bir kabin için para ödüyorsanız. Masasındaki bir çekmecedeki birkaçının hediyeleri vardı."

"Hatırlarsanız isimleri öğrenmek isteriz."

"Lola's Lair, Seekers, This Place, Fernando's. Bildiğim kadarıyla bunlar olağan şeylerdi. Daha fazlası da olabilir ve hatıraları saklamadı."

"Bu çok yardımcı oldu."

"Ne yapmam gerektiğini bilmiyorum." Po ellerini kaldırdı, sonra dirseklerini kavramak için kullandı. "İşe gitmeli miyim?"

"Bay McEnroy'un tüm elektronik eşyalarını analiz için alacağız."

"Sanırım sol üst çekmecesinde kilitli ikinci ve özel bir 'link' tutuyordu. Erişimim yoktu ama onu ofisinde birkaç kez başka bir 'link'le konuşurken gördüm. Orada da bazı kıyafetlerini saklıyordu. Bazen benden o gün giydiklerini almamı isterdi."

temizleyiciye göndermeden önce. Böylece mesai bitiminden sonra iş yerinde üstünü değiştirdiğini anlardım."

"Oraya kadın getirip getirmediğini biliyor musun?"

"Hiç sanmıyorum. Güvenlik ve temizlik hizmeti var. Ara sıra muhasebecilerimize bir otel odası için fatura gönderirdim. Bayan McEnroy New York'ta onunla birlikteyken ara sıra ortaya çıkıyorlardı."

"Onun ne olduğunu biliyordum." Po gözlerini çayına dikti. "Ama patron oydu."

"Bay Po, neden sizi işe bırakmıyoruz? Bir sonraki durağımız orası."

Önce Eve'e, sonra Schupp'a baktı. "Yapmam gereken bu mu? İçeri girmeli miyim?"

"Aslında, Bay Po," dedi Peabody, "içeri girip bize ofisi gösterirseniz bize yardımcı olabilirsiniz."

Kendisine bir yön, bir görev verilmiş olmasının rahatlığı yüzünden okunuyordu. "Tamam, o zaman bunu yapacağım."

"Ben de seninle geliyorum." Schupp Eve'e kararlı bir bakış attı. "Lance'in birlikte çalıştığı insanları sadece tanımıyorum, birçoğu arkadaşım. Yardım edebilirim."

Onu bakışları kadar kararlı bulduğu için başını salladı. "Bu iyi. Şimdi hazır mısın?"

"Evet, tabii. Sanırım." Po yürüdü, kapının yanındaki çantayı aldı ve çapraz beline taktı. "Teşekkürler, Wes."

"Sorun değil."

Aşağı inip arabaya bindiklerinde Schupp bir iç çekti. "Bu şartlar altında bunu söylememem gerektiğini biliyorum ama Dallas ve Peabody ile yolculuk etmek oldukça soğuk."

"DLE'de." Po zayıf bir gülümsemeyle yetindi. "Kendimi biraz hasta hissetsem bile -çizme kadar hasta değil ama-"

"Sorun yok." Peabody gülümseyerek ona karşılık verdi. "Bir şok geçirdin, bu doğal. Ve DLE'de yolculuk ettiğin için, muhtemelen dayanmalısın."

Bunu söylerken bile Eve trafiğe daldı, hantal bir şehir içi minibüsünün etrafından dolandı ve kırmızı yanmadan saniyeler önce köşedeki ışıktan hızla geçti.

Halihazırda kavşaktan karşıya geçmeye çalışan birkaç yaya kötü niyetli bakışlar yöneltti.

"Whee," dedi Schupp nefesinin altında ve Po'nun elini tuttu.

Eve birkaç Hızlı Taksi'nin arasından sıyrıldı, ölmek istediği her halinden belli olan bir bisikletli kuryenin yanından vızıldayarak geçti ve Roarke'ın genel merkezinin çelik kulesinin yeraltı otoparkına daldı.

Güvenlik tarayıcısı bip sesi çıkararak onu geçirdi, park seviyesini ve DLE için ayrılmış alanı gösterdi.

Kaldırıma çıktıktan dakikalar sonra yuvaya girdi.

Po, "Vay canına," dedi ve aslında hızlı bir kahkaha attı. "Videodan daha iyi."

Peabody ona "Benim dünyama hoş geldin," dedi.

"Um. Biz yirmi ikinci kattayız. Bizi hemen yukarı çıkarabilirim."

O da yapabilirdi, diye düşündü Eve ama başını salladı. "Yeterince iyi. Bay McEnroy'un ofisini görmemiz ve Bayan Brant ile konuşmamız gerekecek. Ayrıca bahsettiğiniz iki kadının isimlerine de ihtiyacım var. Bay McEnroy tarafından taciz edildiğini bildiklerinizin."

"Oh be. Sanırım bunu biliyordum ama... Jasmine'i -Jasmine Quirk- çok iyi tanı mıyordum. Burada çok uzun kalmadı. Başladıktan yaklaşık üç hafta sonra ayrıldı. Leah Lester da çok uzun süre kalmadı, belki üç ay. Sessizce gitmedi ve Sylvia da olanları böyle öğrendi. İddiaya göre, sanırım. Leah ve Jasmine yaklaşık aynı zamanda ayrıldılar."

Asansöre doğru ilerledi. "Şu anda nerede olduklarını gerçekten bilmiyorum ama Sylvia biliyor olabilir."

"Tamam."

Bir Roarke mülkünden bekleneceği üzere, yukarı yolculuk sorunsuzdu ve Po'nunkine kendi kaydırmasını eklediğinden, hızlı gittiler.

Kapılar, Perfect Placement'in küçük, zevkli lobisine açıldı.

Bekleme alanındaki zengin kahverengi sandalyeler, soluk altın rengi duvarlarla zengin bir tezat oluşturuyordu. Resepsiyonun arkasındaki duvarda şirket logosu kavisli bir şekilde yer alıyor, ikisi de siyah giymiş bir erkek ve kadın yankılanan kavisli bankoyu yönetiyordu.

"Günaydın, Lance." Kadın kulaklığına dokunurken gülümsedi. "Hey, Westley, seni görmek güzel."

"Ah, Sylvia içeride mi?"

"Her zaman öyle değil mi?" Bakışlarını Eve ve Peabody'nin üzerinde gezdirirken kadının gülümsemesi duraksadı. "Bir sorun mu var?"

"Onunla konuşmamız gerekiyor," dedi

Eve. "Doğruca geri döneceğiz, tamam mı?"

Po beklemeden cam kapılara doğru döndü. Resepsiyon görevlisi, "Ben ona haber veririm," dediğinde kapılar fısıldayarak açıldı.

Eve, işçi arıların çoktan işe koyulduğunu, sokak kahvesi ve ekonomik hamur işlerinin kokusunun havaya yayıldığını belirtti.

Bir köşede bir avuç ofis, bazıları açık, bazıları kapalı. Bir başka köşe, daha büyük ofisler, daha şık manzaralar, klavye sesleri, 'bağlantı aramaları.

Po snazzie'lerden birinin önünde durdu.

Güçlü omuzlara sahip, atletik yapılı bir kadın masanın arkasında oturmuş, parmaklarıyla klavyeyi karıştıarak çalışıyordu. Başını kaldırıp işine bakmadı.

"Bir dakika bekle, Lance. Bunu bir an önce göndermem gerekiyor." "Sylvia-"

"On saniye," diye mırıldandı, parmakları hâlâ uçuşuyordu. Durakladı, kuş parlaklığındaki siyah gözleri ekranı taradı. "Gönder," diye emretti, sonra arkasına yaslanıp yukarı baktı. "Merhaba Wes. Şimdi, bütün bunlar da ne?"

Eve rozetini kaldırdı. "Kapıyı kapatacağım."

Sylvia tekrar dik oturdu. "Kulağa uğursuz geliyor. Kimliğinize daha yakından bakabilir miyim?"

Eve bir adım daha yaklaşarak rozeti uzattı. Kısa, siyah saçları ustalıkla gümüş rengine boyanmış olan Sylvia rozeti inceledi. "Vay anasını. Biri Nigel'ı öldürmüş."

"Bu oldukça iyi bir tahmin Bayan Brant."

"Ofisimde Nigel'in yöneticisi ve Lance'in kocasıyla birlikte iki cinayet polisi var. Buraya vakit geçirmek için geldiğinizi sanmıyorum. Ve aslında, beş dakika önce Nigel'i etiketlemeye çalıştım ve hiçbir şey alamadım, v-mail bile. Otur, Lance."

Konuşurken ayağa kalktı, ona doğru gitti ve bir sandalyeyi işaret ederken ona tek kolla sarıldı. "Solgun görünüyorsun. Herkes otursun. İşlem için bana bir saniye verin."

"Oldukça iyi işliyorsun," diye yorumladı Eve.

"Benim işim bu. Ne oldu? Ne zaman oldu? Neden oldu? Gerçi nedenini anlamak benim için zor değil - bir kaza ya da gasp olmadığı sürece."

"Bana nedenini söyle," diye önerdi Eve.

"Nigel, hoş, zeki bir karısı ve iki güzel çocuğu olan bir adam, ona iyi yaşama, iyi seyahat etme fırsatı veren başarılı bir iş, aletini pantolonunun içinde tutamıyordu. Eğer bir koca, erkek arkadaş, erkek kardeş, baba eninde sonunda kafasına vurmazsa, kullandığı ve istismar ettiği kadınlardan biri vururdu ve ben de ona tam bir yıl önce bunu söyledim."

"Ya siz, Bayan Brant? Sizi kullandı mı ve istismar etti mi?"

Sylvia havlayan bir kahkaha attı. "Daha yakından bak." Kollarını iki yana açtı; güçlü ve kaslı bir kadındı. "Altmış üç yaşındayım, sertim, kıvrımlı değilim. Bazıları yakışıklı bir kadın olduğumu söyleyebilir. Seksi, genç, saf olduğumu kimse söyleyemez."

Schupp ona "Bence çok güzelsin," dedi ve gülümsemesini sağladı.

"Lance'e seni iyi bir nedenle kapmasını söylemedim mi? Hayır, Teğmen, Nigel benimle bu şekilde ilgilenmiyordu. Ayrıca, şirket için çok değerliyim. Daha genç, daha kıvrımlı ve genellikle güçsüz olanları avlardı. Bir yıl kadar önce ofisin havuzunda yüzdüğü ortaya çıkınca onu dava açmakla, istifamla ve çok sevdiğim karısıyla konuşmakla tehdit ettim."

"Sonuna kadar takip etmedin."

İki parmağını kaşlarının arasına sürterek ilk gerginlik belirtisini gösterdi. "Hayır, yapmadım, çünkü bu ormanda avlanmayı bıraktı, öğrendiğim iki kadına cömert bir özel tazminat ödemeyi kabul etti. Beni kovabilirdi -bu kolay olmazdı, çünkü hiçbir nedeni yoktu- ama ben buradaki sonuç çizgisi için değerliyim ve kıyameti koparırdım. O da bunu biliyordu."

Durakladı, iç çekti ve ayağa kalktı. "VIP kahvesine giriyorum. Buna ihtiyacım var ve sanırım hepimizin de var."

Bir kameriyeye doğru yürüdü, bir AutoChef programladı. "Beklediğim soruları yanıtlamadan önce, size tam bir açıklama yapacağım. Nigel'in iş anlayışına büyük saygı duyardım. Beceri, kararlılık, yaratıcılık ve öngörü ile çok iyi bir şirket kurmanın itici bir parçasıydı. Onun bu yönüne ve doğru kişiyi doğru pozisyona yerleştirme konusunda bir kahin sezgisine sahip olan yönüne hayranlık duydum."

Kahve dağıttı, bir tepsi krema ve şeker ikamesi getirdi. "Anlayabildiğim kadarıyla mükemmel bir babaydı ve çocukları ona tapardı - açıkça ve içtenlikle. Geena, karısı... Geena gibi cömert ve zeki bir kadının onun ne yaptığını bilmediğine inanmak benim için zor, ama bir yıl öncesine kadar ben de bilmiyordum ve aptal değilim. Onu gerçekten sevdiğine inanıyorum. Böyle bir sevgi yaratabilen bir adama hayranım.

"Geri kalanına gelince, onu aşağılık buldum. Sonunda bana gelen iki kadın da kendilerine baskı yaptığını, konumunu kullandığını iddia etti ve bir tanesi ona bir şey verdiğine, onu uyuşturduğuna inandı. Üzerine gittiğimde elbette tüm bunları inkar etti ama yalan söylüyordu. Bunu görebiliyordum. Ve ona verdiğim şartları kabul etti."

"Açık sözlülüğünüzü takdir ediyorum. Bana dün gece, özellikle de akşam dokuz ile sabah dört saatleri arasında nerede olduğunuzu söyleyebilir misiniz?"

"Oh, ama, Komiser, yapamazsınız-"

"Şşşt." Sylvia Po'ya bir parmak salladı. "Bilmesi gerekiyor. Nigel'dan kısa bir süre sonra buradan ayrıldım, kocamla ve büyük oğlumuzla tanıştım,

ve nişanlısıyla Opa'da akşam yemeği için. Saat yedide rezervasyonumuz vardı. Sanırım saat on gibi ayrıldık. Ray ve ben eve taksiyle döndük. İkimizin de gece yarısından önce yatıp uyuduğunu söyleyebilirim ve bu sabah spor salonuna gitmek için altı kırk beş gibi çıktım ve sekiz kırk gibi ofisteydim.

"Binamızda güvenlik var," diye ekledi. "Ray ve beni dün gece içeri girerken ve bu sabah çıkarken görebilirsiniz. Nigel'ı birçok açıdan aşağılık buldum," dedi tekrar, "ama kalbim onun çocukları için kırılıyor. Babalarını kaybettiler ve ben ne hissedersenem hissedeyim, o çocukların babalarına ihtiyacı var."

"Pekâlâ. Jasmine Quirk ve Leah Lester tacizi size bildiren ve anlaşılmayı kabul eden kadınlar mı?" Dallas sordu.

"Olurlardı, evet."

"Üzgünüm, Sylvia,
ben-"

"Aptallık etme Lance, bu bir cinayet soruşturması. Doğruyu söyleyeceksin, bildiklerini anlatacaksın. Her birine yüz bin dolar ödemesini, her birine sağlam referanslar vermesini ve onlarla başka hiçbir temas kurmamasını talep ettim. Eğer bunlardan herhangi birinde tereddüt ederse, sonuna kadar gidecektim. Her iki kadın da bu şartları kabul etti, yoksa farklı bir mesele olurdu. Sadece ayrılmak istediler."

"Yüz bin tecavüz için küçük bir ödeme gibi görünüyor," diye yorumladı Eve.

Sylvia'nın dudakları düzleşti. "Ve ben de katılıyorum. İkisi de bunu kanıtlayamadı. İkisi de bundan tam olarak emin bile olamadılar. Özellikle Jasmine olaya karıştığını, yanlış bir şey yaptığını hissetti ve bunu unutmak istedi. Chicago'ya taşındı, orada bir ailesi vardı. Leah anlaşılabilir bir şekilde kızgındı ama bana somut ayrıntılar vermeyi reddetti. Bildiğim kadarıyla hala New York'ta, uluslararası finans sektöründe çalışıyor. Belki de ortaklara, hatta polise gitmeliydim ama elimde sadece hayatlarına devam etmek isteyen iki kadının sözleri vardı."

Burnunun kenarını sıktı. "O zaman onlar için en iyisini yaptığımı düşünmüştüm. Bilmiyorum. Ben sadece

biliyorum."

"Onun şirketteki payının kime kalacağını biliyor musun?"

"Ben... Karısı ve kızları, sanırım. Doğrusu bilmiyorum. Geena ve kızlar uzakta. Tanrım, ne karmaşa."

"Taciz ettiği başka bir kadın biliyor musunuz?"

"Leah ve Jasmine'i öğrendikten sonra daha fazlası olduğundan şüphelendim ama hayır. Başka kimse bana gelmedi ya da şikâyetle bulunmadı. Ve inanın bana, o zamandan beri gözlerimi ve kulaklarımı açık tuttum. Nigel'in ofis çalışanları arasında tekrar oynarsa harekete geçeceğimi bildiğinden eminim."

"Pekala, Bayan Brant. Ofisine girmemiz ve tüm elektronik eşyalarını EDD'ye götürmemiz gerekecek."

"Tanrım, müşteri dosyaları. Çok fazla gizli veri var." Gözlerini sıkıca kapattı. "Hepimize zaman kazandırmak için seni temize çıkaracağım, ama senden hepimizin kışını korumanı ve arama izni almanı isteyeceğim. Ortakları bilgilendirmek zorundayım."

"Onlarla da konuşmamız gerekecek."

"Elbette. İsterseniz bir 'link' ya da holo konferans ayarlayabilirim. İki ortağım da New York'ta değil. Onun hakkında ne hissedersen hissedeyim, Teğmen, Nigel benim işverenimdi, çok sevdiğim bir ailesi vardı ve ofisindeki herkesin size her türlü işbirliğini yapmasını sağlayacağım. Ailesinin bu olayı kapatmaya ihtiyacı var. Siz onu onlardan kimin aldığını bulana kadar buna sahip olamayacaklar."

"Konferans hakkında size bilgi vereceğim. Zaman ayırdığınız ve işbirliği yaptığınız için teşekkür ederim Bayan Brant. Bay Po'ya bizi Bay McEnroy'un ofisine götürmesini söyleyeceğim. EDD elektronik cihazların naklini ayarlayacak. Ben de arama iznini temin edeceğim."

Koridorda McEnroy'un ofisinin etkileyici çift kapısına doğru yürümek için yanından ayrıldılar.

Brant'in iki odası vardı, Po'nun bitişik ofisi ise sonradan düşünülmüştü. Bitişikte tam donanımlı bir banyo, AutoChef'li bir eğlence köşesi, bir buzdolabı ve bir barı vardı. Ve daha şık bir şehir manzarası.

Po, "Onun özel dosyalarının ya da kilitli çekmecesinin şifresi bende yok," diye söze başladı.

"Biz icabına bakarız."

"Sizi şirket dosyalarına, e-postalarına ve benzerlerine sokabilirim. Eğer yardımı olacaksa o kodlar bende var."

"Öyle. Peabody, arama emri için Reo'yu işaretle, sonra da EDD'yi." "Tamamdır."

"Eğer herhangi bir veriyi açıklamamı isterseniz..."

"Bizi içeri almak şimdilik yeterli. Ofisinizdeki elektronik cihazlara da ihtiyacımız olacak."

"Aman Tanrım. İstersen onları açabilirim."

"Takdir edin. İşleri açtıktan sonra neden biraz ara vermiyorsunuz? Sana ihtiyacımız olursa, haber verimiz."

Schupp, "Daha meşgul olsa iyi olur," yorumunu yaptı.

"Evet, öyleyim. Wes beni tanır. Belki Sylvia'ya yardım edebilirim, meşgul olurum ve senin yolundan çekilirim."

"Devam edin. Çok yardımcı oldunuz Bay Po, hem siz hem de Bay Schupp."

Po, ofis bilgisayarını, not defterini ve takvimi etkin bir şekilde açarken, "Gerçek gibi görünmüyor," diye mırıldandı.

"Tam anlamıyla gerçek değil. Sanırım öyle olacak."

O da aynı şeyi yapmak üzere ofisine doğru ilerlerken Eve kilitli çekmeceye baktı. Sonra bir metni okumak için sinyal bağlantısını çıkardı.

Yukarı gel ve beni gör. Kurbanınız hakkında size bilgi verebilirim.

Elbette yapabilir, diye düşündü Eve. Roarke onun binaya girdiğini neredeyse girer girmez öğrenecekti ve şimdiye kadar ölü kiracısı hakkında toplanacak ne kadar veri varsa toplamış olacaktı.

Durmaya değer.

Kilit açmak da dahil olmak üzere burada yapmamız gereken birkaç şey var. Sonra geliriz.

Kilit için yardıma mı ihtiyacınız var?

Belki, diye düşündü ama cevap verdi: **Bana hakaret etme.**

Bu artık bir gurur meselesi olduğu için sakinleşti ve işe koyuldu.

Peabody ona, "Arama emri hazırlanıyor," dedi. "McNab oraya gidiyor. McEnroy'un gece yarısına kadar daireye dönmediğini bildiriyor, yani dününden önceki gece. Ve yalnız dönmemiş."

Eve kilitten başını kaldırıp baktı. "Bir kadın mı?"

"Bir düet. İki kızıl saçlı ve McNab ikisinin de çok sarhoş görüldüğünü söylüyor. Sarhoş ya da uçmuş ya da ikisi birden. Yaklaşık 400 dolar civarında bir fiyata gitmişler."

"Karısı gittikten sonra hiç vakit kaybetmedi, değil mi?" Eve şaşırmadan inatçı kilide geri döndü. "Adam sikiyle düşünen bir sikti. Her neyse, EDD, konuttan etiketlenenler için bir nakliye aracı gönderiyor, sonra da buradan."

"Kaltak."

"Ha?"

"Sen değil. Kilit. Bende olduğunu sanıyordum. Üzerinde ikinci bir katman var."

Meraklanan Peabody izlemek için yanına gitti. "Masa çekmecesinde ikinci bir katman mı? İçinde bir şeyler olmalı."

"Ben çoktan çıkardım." Ve omuriliğinin tabanında ilk ter damlacıklarının oluştuğunu hissetti bile. "Nefesimi keseceğine git Po'nun eşyalarına bir bak."

"Elbette, ama McNab yolda ve o..."

Peabody alçak sesle homurdanarak hızla yan ofise doğru ilerledi.

Eve ensesinden daha fazla ter boşaldığını hissetti ve bu onu daha da sinirlendirdi. Lanet çekmeceyi açabilirdi. O lanet çekmeceyi açabilirdi.

Çırpınırken hesapladı, karısı ofisinde asla oynaşmayacağı için pisliği burada tutuyordu. Çünkü yöneticisi en az onlar kadar güvenilir. Çünkü patron oydu ve kimsenin onun kilit altında tuttuğu hiçbir şeyi tehlikeye atmaya cesaret edemeyeceğini -büyük olasılıkla doğru bir şekilde varsayıyordu.

Artık ölü olduğuna göre, tüm bahisler kapalıydı. "Orospu çocuğu."

"O kadar kötü, değil mi?"

Yukarı baktı ve adam oradaydı.

Düşünmesi gerekirdi.

Roarke kapıda duruyordu, uzun boylu ve zayıftı, iş dünyasının hükümdarı takım elbisesi içinde -siyah olmadan kömürlerin en koyusu-, soluk grinin en soluk tonunda ekmek dilimleyebilecek kadar keskin bir gömlek ve orta gri bir alana ince bordo vuruşları ekleyen ustaca düğümlenmiş bir kravat.

Siyah saçları, melek öpücükleriyle şekillenmiş olabilecek bir yüzün etrafında kalın ve ipeksi bir şekilde dalgalanıyordu - çekiciliğe birkaç şeytan dokunuşu da eklenmişti. Ve o inanılmaz mavi gözler sadece onun için gülümsüyordu.

Sesindeki İrlanda fısıltısı paketi tamamlıyordu.

Kadın ona bir parmak salladı ve çok kararlı bir şekilde "Hayır" dedi. O da pervaza yaslandı, rahat bir adam gibi bekledi.

Onun ortaya çıkması -ve bir kilitle onu ne kadar kolay ele verebileceğini bilmesi- iki katına çıkmasına neden oldu. Belki o terin bir kısmı omurgasının arkasından aşağı kaymıştı ama sonunda aptal kilidi açtı.

"Tamamdır."

"Ve aferin sana, Teğmen."

"Üzerinde iki kat vardı."

"Bu bir gerçek mi?" Kaşlarını kaldırarak içeri girdi. "Kelle avcılığının başının bu kadar gizli tuttuğu şey neydi?"

"Polis işi."

Sadece gülümsedi, sonra eğilip o mükemmel oyulmuş dudaklarını başının tepesinde gezdirdi.

"Eğer isterseniz, bu polis işi benim verilerimi de içerebilir. Medya henüz ölümüyle ilgili önemli bir bilgi yayınlamadı ama siz burada olduğunuza göre bu bir cinayet."

"Bu bir cinayet ve iğrenç." Çekmecedan iki link, bir not defteri ve birkaç disk çıkardı. "Kapıyı kapat, as."

Geri döndü, öyle yaptı ve bitişik kapı aralığında durakladı. "Günaydın, Peabody."

"Hey, Roarke!"

Eve'in yanına döndü ve kalçasını masaya yasladı. "Caro size verilerin bir kopyasını gönderecek," diye söze başladı.

kendi etkin ve güvenilir yöneticisi. "Bu arada McEnroy ve şirketinin New York'taki merkezlerinin yaklaşık altı yıldır burada olduğunu söyleyebilirim. Beş yıllık ikinci kira kontratlarının ilk yılındalar ve kira ile ücretleri düzenli olarak zamanında ödüyorlar. Gecelik bina temizlik hizmetinin yanı sıra BT hizmetlerimizi ve bakımımızı da tercih ettiler. Kendi dekoratörlerini getirdiler, ancak canlı bitki bakım hizmetimizi kullanıyorlar ve çiçek şirketimizi, fırınımızı ve diğer el sanatları hizmetlerimizi sıklıkla kullanıyorlar."

"Onu tanıyor muydun?"

"Duymadım, ama insan duyduğunu duyar."

"İnsan ne duyar?"

"Golf, tenis, tekne gezintisi ve seksten hoşlanırdı. Karısı bu hobilerin hiçbirinde her zaman onun partneri değildi. Tüm sporları için üst düzey kulüpleri tercih ederdi. Bana bir saat verin, size takım elbiselerini, ayakkabılarını ve mücevherlerini nereden aldığını söyleyebilirim."

Roarke ofise şöyle bir baktı. "Ofis dekorunun gösterdiği kadar ketum biri değildi."

"Yani karısını aldatması bir sır değil miydi?"

"Bir ünü vardı. Ayrıca müşteri bulma konusunda neredeyse olağanüstü derecede iyi olduğu için daha az tuzlu işler genellikle göz ardı edilirdi. Sonuçta bir müşteriden çok karısının işiydi."

"Görünüşe göre biri buna karşı çıkmış."

"Peki onu öldüren bu muydu?"

"İlk kanıtlar gösteriyor ki. Aynı fikirde olmayan biri bu sabah erken saatlerde cesedini çıplak, parçalanmış, hadım edilmiş bir şekilde kapısının önüne bırakmış."

"Peki o zaman," dedi Roarke yumuşak bir sesle. "Bu çok ciddi bir anlaşmazlık olurdu."

"Kıçına bahse girerim. Bu her kimse, McEnroy'a onun hobilerini onaylamadığını -büyük olasılıkla onaylamadığını- bildirmek için biraz zaman harcamış. İlk bulgulara göre, bazıları onun için çalışan hedef kadınları uyuşturmak da buna dahildi."

"Ah, peki o zaman." Roarke ayağa kalkarak manzarayı inceledi. " 'Daha az lezzetli' pek de uygun düşmüyor, değil mi? Öyle mi?"

karısından şüpheleniyor musun?"

"Pek olası değil, en azından doğrudan değil." Eşine bakmak zorundasın, diye düşündü Eve. Her zaman. "O ve iki çocuğu Tahiti'deydi. Ona haber vermeden önce bunu teyit ettim. Geri dönüyor. Bunu her kim yaptıysa -ki karısının da suç ortağı olma ihtimali var- bir şiir bırakmış ve Lady Justice diye imzalamış."

"Bir şiir. Ve şiirsel bir imza." Ona geri döndü. "İlgi çekici."

"Öyle de diyebilirsiniz." Bağlantıların ve not defterlerinin şifreli olduğunu çoktan tespit etmişti. Ve o da tam oradaydı.

"Mühürleyin." Saha çantasından bir kutu çıkardı. "Ve bunları aç, olur mu?"

Teneke kutuyu teslimiyetle inceledi. "Bu lanet şeyden nefret ediyorum ama hizmet etmek için her şeyi yaparım."

Bağlantıları ve kitabı çok kısa ve can sıkıcı bir süre içinde temizledi. Eve önce kitabı kontrol etti.

"Karısının programı, kızlarının programı burada. Seyahat, müzik dersleri, falan filan, hatta oyun randevuları. Oyun oynamak için randevu ayarlamak da neyin nesi? Neden çocuklar sadece oynamıyor?"

"Bilemiyorum. Ama görünüşe bakılırsa ya çok ilgili bir babaydı, ya vicdanlı bir kocaydı -bu alanda- ya da programların bu kadar ana hatlarıyla belirlenmesi, kendi oyun buluşmaları versiyonu için pencerelerini bulmasına yardımcı oldu."

O da tamamen aynı şeyi düşünmüştü. "İkisi de olabilir. Onun da programı, aile işleri, iş işleri. Ve daha az lezzetli oyun randevuları. Değil mi? Burada tarihleri, saatleri, kulüplerin, barların ya da bir tür mekânın isimleri var. Burada, New York'ta, Londra'da, Paris'te, Chicago'da, New L.A.'de, vesaire. Hepsi dikkatlice belgelenmiş."

Roarke elini onun omzuna koyarak eğildi. "Onları karıştırıyor - takviminde çok yakın olmayan yerleri tekrarlamak istememiş gibi görünüyor. Ama yerlerin ve tarihlerin sayısına bakılırsa, ciddi bir bağımlılığı olan bir adammış."

"Kadınların ilk isimleri -sadece ilk isimler- ve bazı tarihlerde iki, hatta üç isim. Bu yüzden orayı da takip etmeyi severdi."

Tanrım, burada ne zaman uyuşturucu kullandığını, ne tür kullandığını, sonra nereye götürdüğünü not etmiş. Onlara ödeme yapıp yapmadığı ve ne zaman yaptığı."

Roarke, "Belki de Adalet Hanım'ın bir bildiğı vardır," diye önerdi. "Cinayetin bir anlamı yoktur ve bu adalet de değildir." Eve

defteri kapattı. "McNab elektronik cihazların icabına bakmaya gidiyor ve ben de burada tam bir işbirliği yapıyorum."

"Ve bu yüzden artık işe yaramıyorum."

Kapı kapalı ve Peabody meşgul olduğu için ayağı kalktı ve dudaklarını onunkilere bastırdı. "Sen her zaman işe yararsın ama benim gitmem gereken yerler, ızgara yapmam gereken insanlar var. Caro'nun verilerini arayacağım, ekleyeceğim."

"O halde, başka bir yerde işe yaramadığımı kanıtlamazsam, bu gece görüşürüz." Diske bir göz attı. "Tecavüzlerinden bazılarını anıtlamış olabileceğini mi düşünüyorsun? Tecavüz oldukları için."

"Yatak odasına bir kamera yerleştirdiğine göre bu beni şaşırtmaz diye düşünüyorum. Tripod üzerinde, sesli aktivasyon için ayarlanmış, her yöne çekebilen bir kamera. Diskleri alıp merkezde izleyeceğim. Yardımınız için teşekkürler."

"Gerisini sen açardın. Polisime iyi bak," diye ekledi ve ayrılırken Peabody'ye veda etti.

Evet, geri kalanını da açardı. Ama itiraf etti, muhtemelen hâlâ açıyor olurdu.

4

Roarke dışarı çıkarken, Peabody içeri girdi.

"Hızlıca bir göz attım," diye başladı, "görecek bir şey yok. İşle ilgili şeyler, programlama, kişiler ve bir yöneticinin e'sinde görmeyi beklediğiniz her şey. Kişisel programını, kişilerini ayrı tutuyor. Hepsi EDD için işaretlenmiş."

"Yeterince iyi. Kurbanın kişisel işlerini ayrı tuttuğu söylenebilir. Kişisel programı bir grup kulübe düzenli ziyaretleri içeriyor ve notları kadınların ilk isimlerini, tarihleri, hangi ilaçları kullandığını, ilaçları verdikten sonra onları nereye götürdüğünü içeriyor."

Peabody'nin köpek yavrusu gözleri mermer gibi sertleşti. "Tanrım, ne sümüklü bir çuval."

"Evet, ama o artık bizim sümüklüböceğimiz. Buradaki çalışanlarla konuşalım, bakalım daha fazla ses getirebilecek miyiz. Ve buradan bildiğimiz iki hedefle görüşme ayarlayalım. Bakalım Quirk son birkaç gün içinde New York'a gitmiş mi? Ortakların seyahatlerini de kontrol edeceğiz."

Ofisteki işleri bittiğinde Eve, Brant'in haklı olduğuna inanıyordu. Tehditler McEnroy'u şirket havuzunun dışına itmişti.

Garaja doğru giderlerken Eve hesap yaptı. "Yaklaşık bir yıl önce McEnroy'un kendisine uygunsuz davrandığını itiraf eden ya da iddia eden başka bir kadın var. Hatırladığı kadarıyla. Ama sonra tamamen geri çekilmiş."

"Sylvia Brant'in ultimatomu."

"Uyuyor. Adam durduğu için kadın bunu rapor etmemiş. Ya da durduğunu söylüyor. Onu araştıralım Peabody ve şimdilik listede tutalım. Sonra başka bir havuza iyice bakmamız gerekecek. Müşteriler."

"Evet. Bu pozisyonu mu istiyorsunuz? Niteliklerinizi bizzat gözden geçireceğim. Sümüklü çuval," diye tekrarladı Peabody asansörden çıkıp arabaya doğru ilerlerken.

Eve direksiyonun arkasına geçerken bilek ünitesini kontrol etti. "Ortaklarla görüşmeleri bölüşeceğiz ama önce Leah Lester ile konuşacağız. İş adresini girin."

Peabody gösterge panelini programladı. "Allie Parker hakkında hızlı bir araştırma yaptım, durduğundan beri rapor yok. Ne bir suç işlemiş, ne de mali durumunda hızlı birinci seviyede görünen bir değişiklik olmuş. Üniversiteden hemen sonra PP'ye girmiş, ikinci yılının ortasında idari ortak olarak çalışıyor. Zamanlama işe yarıyor, değil mi? Kadın yeni, McEnroy ofise geliyor, taze eti görüyor ve biraz sıkıyor. Daha fazlasını yapamadan ya da et nasıl tepki vereceğine karar vermeden Brant üzerine geliyor ve o da başka bir yerden alışveriş yapmaya karar veriyor."

"Katılıyorum ve McEnroy'un kitabında Allie diye biri yoktu. Ama o listede kalacak. Listedeki herkes için, McEnroy'un tercih ettiği kulüplere yapılan ödemeleri araştırın. Katil onu orada yakalamış, yani kadın -ya da körse erkek-muhtemelen önce onu takip etmiş."

Peabody onlar giderken notlar alıyordu. "Kendi şirketinde peşine düştüğü kişilerin neden paraya razı olup çekip gittiğini bir şekilde anlıyorum ama... Bir patron ya da amiriniz size böyle bir şey yapmaya kalksa ne yapardınız?"

"İşteki ilk yılımda bir dedektif -ikinci sınıf- beni soyunma odasında köşeye sıkıştırmaya çalıştı; beni dolaplara doğru itti, bir eliyle memelerimi, diğeriyle kasıklarımı kavradı. Feeney'in emrinde Cinayet Masası'na yeni başlamıştım ve uzun bir görevdeydik. Yaklaşık iki yüz saat olmuştu ve ben üstümü değiştirirken içeri girdi. Büyük adam, pislik, kaleyi kendi yöntemiyle başlatacağını düşündü."

"Tanrım, Dallas! Onu Feeney'e rapor ettin mi?"

"Gerek kalmadı. Ben herifin burnunu kırıp taşaklarını morartırken Feeney kargaşayı duyup içeri girdi. Dedektif Siksurat ona nasıl saldırdığımı, kendimi nasıl kaybettiğimi anlatmaya başladı ve suç duyurusunda bulunacaktı. O konuşurken ben de birkaç haftadır Cinayet Masası'nda çalıştığımı, çaylak olduğumu ve bu adamın altın bir kalkanı olduğunu, yani mahvolduğumu düşünüyordum. Neden biri bana inansın ki? O kanıyor, ben kanamıyorum. Ve ben bunları düşünürken, pislik herif bağıra bağıra konuşurken, Feeney karnına bir yumruk indirip onu yere seriyor."

"Vay anasını."

Tuhaf, Eve bunun düşündüğü bir olay olmadığını fark etti, ama şimdi her şeyi tekrar görebiliyordu, cam gibi netti. "Yarı giyiniktim, destek tankımın askısı yırtılmıştı, Feeney bana döndü - çizmesini pisliğin göğsüne koydu ve bana döndü. Yüzüme baktı, sadece yüzüme ve ne olduğunu söylememi istedi, ben de söyledim. Sonra bana gömleğimi giyip ofisinde beklememi söyledi. Ben de öyle yaptım ve neredeyse kendimi kaybediyordum."

Evet, diye düşündü, cam gibi berrak.

"Cinayet masasını hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyordum ve ceza alıp almayacağımı, işten atılıp atılmayacağımı ya da teğmenimin her şeyi olurlarına bırakıp bana da aynısını yapmamı söyleyip söylemeyeceğini bilmiyordum."

Peabody'ye baktı. "Ve bunu yutmak zorundaydım, çünkü rozete gururumdan daha çok ihtiyacım vardı."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Peabody. "Gerçekten anlıyorum."

"Sonra Feeney geldi ve dosya dolabından berbat bir viski şişesi çıkardı, birkaç kahve fincanına biraz doldurdu ve oturmamı söyledi. Resmi bir rapor hazırlamamı ve olay hakkında Mira'yla konuşmam gerektiğini söyledi. Dostum, en son istediğim şeydi, ama bunu duymayacak. Bana sessiz kalacağını, çünkü aksi takdirde bazılarının bana geri dönebileceğini bildiğini, ancak takip etmem gerektiğini ve arkamda olacağını söyledi. Ve bana Dedektif Siksurat'ın erken emekliye ayrılacağını söyledi. Kimse, diyor, kimse

ellerini onunkilerden birinin üzerine koyuyor. Sonra bana içmemi, sineye çekmemi söylüyor, çünkü bu bir piçin taşaklarını patlatmak zorunda kaldığım son sefer olmayacak."

"Feeney'i seviyorum." Peabody nemli gözlerini kırptırdı. "Kesinlikle seviyorum."

"Evet." Leah Lester'ın işvereni Universal Financial'ın bulunduğu şehir merkezindeki ısıtılı kuleyi gördü. "Gerçek şu ki," dedi park yeri aramaya başlarken, "eğer o benim için ayağa kalkmasaydı, işte kalmak için, Cinayet Masası'nda kalmak için yutmam gereken her şeyi yutardım. Herifin taşaklarını tekmeleyebilirdim ama Feeney'nin desteği olmadan başka bir şey yapamazdım. O gece bana gerçek bir polisin ve gerçek bir patronun nasıl olması gerektiğini gösterdi. Sanırım gerçek bir adam nasıl olunur, onu da gösterdi."

Peabody o kadar hızlı dikine vurdu ki, bir Pomeranian gibi havladı, sonra kulvar boyunca zıpladı, bir noktaya doğru kaydı.

"Sayı."

Peabody, "Bir dahaki sefere küçük bir uyarı," diye idare etti. Sonra kaldırıma çıktı, yüzünü kaldırdı ve iç çekti. "Gerçekten bahar gibi hissetmeye başladım. Eve giderken bir çiçek tezgahına uğrayıp bir demet nergis alacağım. Hey, çalışma odası için de biraz almalıyım!"

"Bunu yap, onları yemeye hazırlan."

Köşeye kadar yürüyüp karşıdan karşıya geçmeleri gerekiyordu ama Peabody pembe çizmelerinin içinde neredeyse zıplıyordu. "Bahse girerim tadı bahar gibidir."

"Öğrenebilirsin."

Baharın geldiğini hissettikleri için mutlu olan ya da olmayan yayaların akınıyla birlikte karşıya geçtiler. Çoğu fark edemeyecek kadar aceleci görünüyordu.

Büyük, parlak binanın giriş kapıları patlamaya karşı dayanıklı camdan yapılmış, geniş bir lobisi ve yoğun bir güvenliği vardı. İş basit tutmak için Eve rozetini çıkardı ve üç güvenlik görevlisinden birine uzattı. "Kaçınıcı kattayız, Peabody?"

"Altmış ikinci kat, Universal Financial."

"Silahlarınızı buraya koyabilirsiniz."

"Hayır," dedi Eve, yine basit tutarak. "Rozetleri tarayın, bizi geçirin. NYPSD işindeyiz."

Hoşuna gitmedi, ince dudakları kıvrıldı, ama taradı ve doğruladı. "Silahlarınızı saklamakta ısrar ediyorsanız, yanınızda bir refakatçi bulundurmanız gerekiyor."

"Ben onları yukarı çıkarırım, Jim." Kadın güvenlik görevlisi güvenlik kulübesinden çıktı ve lobideki asansörleri işaret etti. "Jim biraz hıyarın teki," dedi onlar uzaklaşınca. "Kişisel bir şey değil."

"Tamam."

Güvenlik görevlisi kartını asansöre okuttu, ardından Eve ve Peabody ile birlikte asansöre bindi ve binmeye çalışan bir sonraki kişiye elini kaldırdı. "Üzgünüm, lütfen bir sonraki müsait aracı bekleyin."

Kapılar kapandıktan sonra kartını tekrar okuttu. "Ekspres gidiyorum," diye açıkladı. "Aksi takdirde günün bu saatinde altmış ikiye çıkmak yirmi dakika sürebilir."

"Minnettarım."

"Hey, hepimiz sadece insanları güvende tutmaya çalışıyoruz, değil mi? Her neyse, polis olan birini tanıyorum. Aslında daha yeni tanıştık ama sizin bölümünüzden bir polis, Teğmen. Dana Shelby."

"Memur Shelby iyi bir polistir."

"Belki ona Londa'nın selamını söylersin. Altmış iki," diye anons etti ve kapılar açıldığında dışarı çıktı. "Bunu Universal'ın güvenliğiyle görüşmeme izin verin."

Bankoya doğru yürüdü ve bankodaki görevlilerden biriyle konuştu. Rahat gri ve siyah bekleme alanında daha fazla insan el bilgisayarlarıyla meşgul bir şekilde oturuyordu. Bir o kadarı da takım elbiseleriyle çeşitli kapılardan girip çıkıyordu.

Tüm alan pahalı parfümler ve gerçek deri kokusuyla ayrıcalık kokuyordu.

Bir dakikadan kısa bir süre içinde, kafası tıraşlı, siyah takım elbiseli, kare çeneli bir adam yan kapıdan çıktı ve Londa'ya doğru yürümeden önce Eve ve Peabody'ye kısa bir bakış attı.

"Buradan aldım. Minnettarım, Londa."

"Sorun değil, Nick." Londa, asansöre yönelmeden önce Eve ve Peabody'ye küçük bir selam gönderdi ve güvenlik görevlisi yanlarına geçti.

"Nick Forret, Universal'ın güvenlik şefi. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Leah Lester ile konuşmamız gerekiyor."

Başını sallayarak tezgâha döndü. "Bayan Lester ofisinde mi?"

"Kontrol edeceğim, Bay Forret. Evet, efendim. Ofis bağlantısı meşgul, rahatsız etmeyin uyarısı var."

"O zaman onu rahatsız etmeyin," dedi Forret yumuşak bir sesle. Başka bir kapıyı işaret etti. "Sizi Bayan Lester'ın ofisine geri götüreceğim. Herhangi bir zorluk bekliyor musunuz, Teğmen?"

"Hayır. Bayan Lester soruşturmada bize yardımcı olabilecek bilgilere sahip olabilir."

Fazla uzaklaşmadılar, ancak Eve Lester'ın küp statüsünün ötesine geçerek bir üst seviyeye yükseldiğini fark etti. Ofis kapısı kapalıydı ve kırmızı DND ışığı yanıp sönüyordu. Forret bunu görmezden gelerek kapıyı sertçe çaldı ve açtı.

Masadaki kadın en sakin tonda konuşmaya devam ederken bile parmağını 'link'in menzili dışında havaya kaldırdı. "Kesinlikle Bay Henry, bu tamamen anlaşılmıştır. Tüm bunları planlandığı gibi yarın sizinle görüşmekten mutluluk duyarım."

Eve ofisin etrafına bakarken konuşmanın ilerlemesine izin verdi. Central'dakinden daha küçüktü ama daha büyük bir penceresi vardı. Gösteriş yok, yaygara yok - buna saygı duyuyordu.

"Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyorum efendim ve Universal Financial ailesinin bir üyesi olarak size neler sunabileceğimizi gösterme şansı verdiğiniz için çok teşekkür ederim."

İmzayı attığı anda kibar ve profesyonel ifadesi hırıltıya dönüştü. "Lanet olsun! DND'yi gördün mü? Haftalardır Abner Henry ile yüz yüze görüşmek için uğraşıyorum."

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody." Ve Forret dışarı çıkıp kapıyı kapattı.

Buna ek olarak Eve rozetini kaldırdı. "NYPD, Bayan Lester. Birkaç dakikanıza ihtiyacımız var."

"Polisler mi?" Kızgınlık yerini şaşkınlığa bıraktı, sonra da panikle ayağa fırladı. "Ailem mi? Kardeşim mi? Ne-"

"Bunun ailenle bir ilgisi yok."

"Frankie." Şimdi bir elini kalbine bastırdı ve tekrar sandalyeye gömüldü. "Oh Tanrım."

"Ya da Frankie," diye ekledi Eve. "Nigel McEnroy için buradayız."

Eve'in dikkatini çekti, güzelden de öte, zarif yüz hatlarına sahip, dudakları özenle sessiz bir mercana boyanmış bir yüzdü bu. Gözleri de değişmiş, berrak, soluk mavisi buzul soğukluğuna dönüşmüştü.

"McEnroy ya da şirketiyle hiçbir ilgim yok, söyleyecek bir şeyim de yok. Bir yıldan fazla bir süre önce onun şirketinden ayrıldım. Şimdi izin verirsiniz-"

"Nigel McEnroy öldü."

Gözlerinde bir şey titreşti, sonra arkasına yaslandı, bir nefes verdi ve elini kaldırarak özenle şekillendirdiği altın sarısı kızıl saçlarını taradı. "Ölü mü? Yani... Tanrım. Nasıl hissediyorum?" diye mırıldandı. "Nasıl hissettiğimi bilmiyorum. Üzgün değilim," diye karar verdi. "Üzgün olmamak bir suç değil."

Eve, doğrudan merkeze gitmeye karar verdi. "Dün akşam dokuzdan bu sabah dörde kadar nerede olduğunuzu bize söyleyebilir misiniz?"

"Neden... Tanrım, o öldürüldü mü? O öldürüldü ve sen bana bakıyorsun." Bir an gözlerini kapadı, sonra masasından küçük kırmızı bir top aldı ve onu sıkmaya başladı. "Ne yaparsan yap bir şeyler seni takip eder. Biri onu öldürdü, onu takip eden şey de bu. Ve bu da beni takip ediyor."

"Nerede olduğunu?"

"Ben... Frankie ile sekizden gece yarısına kadar beraberdim. Çıkmaya yeni başlamıştık. Roscoe'da akşam yemeği için buluştuk, sonra Blue Note'da biraz müzik dinledik. Benimle eve kadar yürüdü -ki bu onun özelliğidir, beni hep eve bırakır- ve gece yarısı gibi eve geldim. Tek başıma yattım."

Benim olayım bu, ama bunu değiştirmeye çalışacağım. Bu sabah sekiz gibi işe gitmek için ayrıldım."

Topu yere bıraktı, ayağa kalktı ve penceresine döndü. "O öldü ve ben zgn değilim. Bir insan için berbat bir bahaneydi. Bunu biliyor olmalısın ya da neden böyle düşündüğümü biliyor olmalısın, yoksa burada olmazdın. Sanırım korkmalıyım. Burada olduğun için korkmalı mıyım?" Arkasını döndü. "Korkmuyorum. Sadece her şeyi dışarı itmeyi başarmışken bunların geri gelmesine kızgınım."

Tekrar oturdu. "Sanırım Sylvia ile konuştun. Ms. Brant."

"Bay McEnroy'un size ve diğer kadın çalışanlara karşı iddia edilen davranışlarının farkındayız."

"İddia ediliyor." Bir an için gözleri donuklaştı. Sonra buz gibi bir öfkeyle alevlendi. "Tabii ki iddia. Parayı aldık ve çekip gittik, Jasmine ve ben. Yani her zaman iddia olarak kalacak. Ya almamış olsaydık? Net olarak hatırlamadığın bir şeyi nasıl kanıtlayabilirsin?"

Eve bunu ve beraberinde getirdiği çaresizliği çok iyi anlıyordu. Ama işini yapmak için bunu bir kenara itti. "Bayan Brant'a Bay McEnroy'un size cinsel saldırıda bulunduğunu ve taciz ettiğini söylediniz."

"Bana tecavüz etti. Bunu biliyorum. Biliyorum ama kanıtlayamıyorum. Sylvia bana, bize ve Jasmine'e inandı ve bunu durdurdu. Parayı aldık. İster deme, ister tazminat, ister rüşvet deyin, umurumda değil. Neydi peki? Tekrar ayaklarımızın üzerinde durana, geceleri tekrar uyuyana, düzgün bir iş bulana kadar bize yardımcı olacak bir şeydi. Ona bunu detmekti."

Eve öfkesini dışa vurmasına aldırmadı. Öfke ona çok şey anlatıyordu.

"Bayan Quirk ile görüşüyor musunuz?"

"Chicago'ya taşındı. Burada kalamazdı ve orada ailesi var. Eskisi kadar olmasa da görüşmeye devam ediyoruz. Bir süre aynı destek grubuna gittik. Beni gitmeye o ikna etti. Belki faydası olmuştur. Mutsuzluk arkadaşı sever.

"Çekip gittim," dedi tekrar ve oturdu. "Ona mal olan parayı bilmek bile onun için hiçbir şey ifade etmiyordu."

"Bayan Brant parayı alıp gitmeniz için sizi zorladı mı?"

"Hayır. Duvara gitmeye istekliydi. Biz değildik."

"Neden?"

"Videoları vardı. Sylvia'ya söylemedik, sadece... O kısım hakkında konuşmaya hazır değildik. İkimizin de videoları vardı, birlikte değil," dedi hızlıca. "Ben ona benimkini anlattıktan sonra Jasmine de bana onunkini anlattı."

Peabody konuştu, yumuşak, nazik. "Şimdi bunun hakkında konuşabilir misin?" "Evet. O duvarı aştım. O gece onun odasında uyandım.

evinde, yatağında. Oraya nasıl gittiğimi hatırlamıyorum. Hiçbirini hatırlamıyorum. Ama onunla asla o şekilde gitmeyeceğimi biliyordum. Bunu zaten açıkça belirtmişim, hatta onu şikayet edeceğimi bile söylemişim. Sonra da onun yatağında çıplak mı kaldım? Uyandığımda, hasta, şaşkın ve aşağılanmış bir halde, videoyu çoktan hazırlamıştı. Ve işte oradaydım, o odada, onunla seks yapıyordum."

Gözlerini kaçırmak zorunda kaldı - gözyaşlarıyla savaşmak için değil, Eve fark etti. Öfkesini geri çekmek için.

"Sadece istekli değil, hevesli de görünüyordum. Eğer istekli ve hevesli olmadığımı söylemeye çalışırsam beni mahvedeceğini söyledi. Avukatlar, para, video ondaydı. Bir daha hiçbir yerde düzgün bir iş bulamazdım. Sonra bana giyinip çıkmamı söyledi. Karısı o öğleden sonra eve gelecekti.

"Bana polise gitmem gerektiğini söyle," diye tersledi, sonunda gözleri dolarken bile. "Elinde o video varken."

"Bayan Lester." Peabody, Eve'in kalbinin sesi olduğunu düşündüğü bir sesle konuştu. "Size ne yapmanız gerektiğini söylemek için burada değiliz. Tüm güç ondaydı ve sadece o anda değil."

"O beni kırdı ve ben hiçbir şey yapmadım."

"Bu doğru değil," diye düzeltti Peabody. "Amirinize gittiniz."

"Hemen değil. Üstünü örtebileceğimi, hiç olmamış gibi davranabileceğimi düşündüm. Özellikle de Londra'ya döndüğünde ve onu görmek zorunda olmadığım da. Ama banyoya girdim ve Jasmine oradaydı. Hastaydı. Ben

yapmadım.

Onu çok iyi tanıyorum ama hastaydı, ben de ona biraz su getirebileceğimi ya da eve gitmesine yardım edebileceğimi söyledim. Her şeyi ağzından kaçırdı. İşi bırakmak zorunda olduğunu, McEnroy ile seks yaptığını ve hatırlamadığını söyledi. Kusuyor ve kendini suçluyordu, ben de bir şekilde onun da aynı şeyi yaptığını fark ettim. Ona söyledim ve sanırım onu kullandım, çünkü o kadar hasta ve titriyordu ki benim devrilmama izin verdi. İşte o zaman Sylvia'ya gittik."

"Bana öyle geliyor ki birbirinize yardım ettiniz. Bu kullanmak değil.

Destekliyor."

"Belki de. Bildiğim tek şey, bunu arkamda bırakmaya çalıştığım ve oraya doğru gittiğim. Şimdi o piç öldü ve ben bir şüpheliyim. Muhtemelen bir avukat tutmalıyım."

"Avukat istiyor musun?" Eve ona sordu.

Eve'e dayanılmaz bir yorgunluk ifadesi gönderdi. "O zaman tüm bunları tekrar yaşamak, başka birine anlatmak zorunda kalırdım."

"Frankie'nin tam adına ve iletişim bilgilerine ihtiyacımız olacak. Dün gece nerede olduğuna dair ifadeni doğrulamamız gerekiyor. Ona sadece rutin bir konuda kutuları işaretlediğimizi söyleyebiliriz."

"McEnroy'u biliyor. Kendimi seks yapmaya hazır hissetmedim.

-O sabahtan beri seksi severdim. Frankie ile seks yapmak istiyordum ama hazır değildim. Ben de ona nedenini söyledim. Bekledi. Adı Frank Carvindito. Vanguard Yayıncılık'ta editör. Ve oldukça müthiş biri."

"Pekâlâ. McEnroy'un yatak odasında uyanmadan önce hatırladığınız son şeyi bize söyleyebilir misiniz?"

"Oh, evet. Milyonlarca kez üstünden geçtim. Beni ofisine çağırdı ve orospu çocuğu özür diledi. Uygunsuz davrandığını, sinyalleri yanlış okuduğunu, zaten ekibin değerli bir üyesi olduğumu anladığını söyledi. Üstüne gitti ve ben de kabul ettim. Oradaki işi seviyordum, bu yüzden kabul ettim. Ve iş hakkında konuşmaya başladığında bana kahve ikram etti. Onunla birlikte dışarı çıktığımı hayal meyal hatırlıyorum. Sanırım o sırada herkes gitmişti. Kendimi kötü hissettiğimi hatırlıyorum, sanki içmiştim ama iyi içmiştim.

Gevşek. Sonra onunla bir arabanın arkasındaydım ve elleri üzerimdeydi ama aldırmadım. Bana bir içki verdi ve sonra... hiçbir şey. Ondan sonrasını hatırlamıyorum. Birkaç anlık rüya gibi ama net bir şey yok."

"Pekâlâ." Eve ayağa kalktı. "Zaman ayırdığınız ve işbirliği yaptığınız için teşekkür ederiz."

"Bu kadar mı?"

"Şimdilik öyle. Bize söylediklerinizi doğrulayacağız. Uyuştuğu sürece, onu öldürmediğiniz sürece, endişelenecek bir şey yok."

Dudakları alaycı bir gülümsemeye dönüştü. "İyi haberlerim var."

Eve durdu ve Leah'nın gözleri kendi gözleriyle buluşana kadar bekledi. "Ben bir polisim ve sana bunu söylüyorum. Sana yaptığı şey tecavüzdü. Sana ilaç verdi, tecavüz etti, sonra da şantaj yaptı. Her aşamada, her adımda onun suçu var.

Sen değilsin. Aynısını başkasına da yaptığını fark ettiğinde ayağa kalktın."

"I ...". Durmak zorundaydı, yutkunmak zorundaydı. "Teşekkür ederim. Ciddiyim. Şimdi, Chicago'da olmasına rağmen tüm bunları Jasmine'le birlikte yapacaksın. Ona karşı sakın ol, olur mu? O her zaman biraz hassas olacak çünkü bir parçası her zaman en azından yarı yarıya buna kendisinin neden olduğuna inanacak. Ve daha da kötüsü, hemen ardından onu terfi ettirmedi. Sadece küçük bir acı daha, değil mi?"

"Bunu aklımızda tutacağız." Eve kapıya doğru yürüdü ve durdu. "Hâlâ destek grubunda mısınız?"

"Ben mi? Pek sayılmaz. Frankie'yle ciddileştikten sonra - bir erkeğe karşı gerçekten iyi duygular besleyebileceğimi fark ettiğimde- bunu bir kenara bıraktım. Jasmine'in Chicago'da bir sevgilisi var. Sanırım o bir ömürlük."

"Bir adı var mı? Grubun?"

"Kadınlar Kadınlar İçin. Kulağa geldiği kadar aptalca olacağını düşünmüştüm ama gerçekten yardımcı oldu. Bir sonraki toplantıya katılabilirim." Biraz gülümsedi. "Sadece hızlı bir destek belki."

Onu boşluğa bakarken ve kırmızı topu sıkarken bıraktılar.

Peabody aşığıya indiklerinde, "Bana doğruyu söylüyormuş gibi geldi," dedi.

"Evet, ama doğruluyoruz. Morga giderken seni Central'da bırakacağım."

"Bunun olmasına bayılıyorum."

"Lester'ın ifadesini erkek arkadaşıyla doğrulayacaksın. Jasmine Quirk'le temasa geçip ifadesini doğrulayın. Kurbanın eşıyle bir görüşme ayarla, EDD'den elektronik cihazlarla ilgili güncellemeleri al. Raporu yaz, bana, Whitney'e, Mira'ya kopyala. Kurbanın tüm ev ve ofislerinde arama yapmak ve el koymak için gerekenleri alın."

"Dünya  apında."

"Bu olumlu. Bu destek grubunda neler bulabileceğinize bir bakın."

"Destek grubu mu?"

"Bay Mira'nın kuzenini hatırlıyor musunuz? Kadın kurbanlardan oluşan bir komplo intikam katillerine dönüşmüştü. Burada da benzer bir şey olması imkansız değil, o yüzden gruba bir göz atalım. Po'nun dosyalarından kurbanın ulaşım servisine, bir şoföre ulaş. Lester'ı ofisten evine götürmek için bir taksiyi riske atmış olamaz, yani dün gece avlanmak için bir kulübe gittiye, muhtemelen toplu taşıma kullanmamıştır."

"Morgun ve  l , parçalanmış bir bedeninde daha kolay olduğunu düşünmeye başlıyorum."

"Teğmen ol, o zaman kararları sen verirsin." Eve köşeye doğru döndü. "Dışarı."

"En azından bu şekilde içeri girmeden önce bir sokak köpeği kapabilirim." Peabody dışarı tırmadı ve Eve zorbalıkla trafiğe geri dönerken arabaya doğru ilerledi.

Yol boyunca kafasındaki soruları gözden geçirdi. Tek başına çalışan bir kişi McEnroy'u ayartmış olabilir miydi? onu etkisiz hale getirmiş, henüz bilinmeyen bir yere götürmüş, işkence etmiş, parçalamış ve öldürmüş, sonra da cesedi çöplüğe geri mi taşımıştır?

 mk nsiz değil ama bir tür ortaklık olması daha muhtemel görünüyordu.

Alternatif olarak, McEnroy kendi isteğiyle ve büyük ihtimalle seks beklentisiyle henüz bilinmeyen o yere gitmek için evinden ayrılmış mıydı? Ve katil cesedi çöplüğe taşımadan önce onu ve diğerlerini orada etkisiz hale mi getirmişti? Eğer öyleyse, yalnız çalışmak için daha güçlü bir durum, ama yine de ...

Morgun beyaz tüneline yürürken bile başka senaryoları düşündü. Hepsinde takıldığı tek bir nokta vardı: Cinayet, yöntem, kurban hepsi titizlikle planlanmıştı.

Adli tabip odasının çift kapısından içeri girdiğinde, Morris'i bankolardan birinde bir taburede oturmuş, bilgisayar ekranını incelerken soya cipsi atıştırırken buldu.

Şeffaf koruyucu pelerini hâlâ çelik mavisi şık bir takım elbise ve aynı tonda keskin yakalı bir gömlek üzerine giyiyordu. Sıcak kayısı renginde bir kravat seçmiş, uzun siyah örgüsünü onu yansıtan bir kordonla bağlamıştı.

Taburenin üzerinde döndü, gülümsedi. "Yaşayanlar için güzel bir gün. Peabody'miz nerede?"

"Merkez. Doğrulama ve benzeri işlemler." McEnroy'un hâlâ Morris'in Y-kesmesiyle açılmış halde yattığı çelik levhaya doğru yürüdü. "Onun için kötü bir son."

"Kötü, uzun, acı verici."

"Toksini geri aldın mı?"

"Hemen şimdi." Morris ayağa kalkarak önce soğuk kutusuna doğru yürüdü ve birkaç tüp Pepsi çıkardı. Birini Eve'e fırlattı, kendininkini kırdı.

"Teşekkürler."

"Hizmet etmek için buradayız. Talihsiz Bay McEnroy'da çok kuru bir martini ile karıştırılmış Rohypnol izleri vardı. Sokak adı Black Out olan bir uyuşturucudan daha fazla iz var. Bu kimyasalların her ikisi de ya da sonuçları, işkence başlamadan önce etkisini yitirmiş olacaktı."

"Onu çatıya çıkardılar - yem buydu - sonra onu istedikleri yere götürmek için bayılttılar. Roofie mi?

Katil bunu adalet olarak görecektir. Bu, seri tecavüz gibi görünen olaylarda tercih ettiği araçlardan biriydi."

"Demek kötü bir adam için kötü bir son. Bileklerindeki bağ izlerine bakılırsa -burayı görüyor musunuz?"

"Evet, yeterince açık."

"Sizin de yerinde tespit ettiğiniz gibi bileklerinden asılmıştı, kolları başının üzerindeydi. Ağırlığı, bağların etine batmasına neden olmuş ve ayrıca rotator manşetlerine, kollarına ve omuzlarına önemli ölçüde baskı uygulamıştır. Sizin de belirttiğiniz gibi, savunma yarası yok. Kendini savunmaya çalışamazdı. Yüzündeki yaraların bir kısmı ağır bir sopadan, bir kısmı da elektrikli sopadan. Gövde, sırt ve bacaklarda da durum aynı. Bazı yaralar doğrudan, bir yumruk gibi, bazıları ise bir kırbaç gibi kırbaçlanmıştı. Hepsi dayanılmaz olurdu. Bu kadar ciddi yanıklara neden olması için iğnenin yüksek voltajda olması gerekirdi."

Morris rutin olarak iki çift mikro gözlük aldı. "Yaraların boyutu göz önüne alındığında işkence üç ila dört saat arasında sürdü. Ara sıra bilincini kaybediyordu. Burun deliklerinde ve üzerinde Alert izleri vardı."

"Bilinci yerinde olmayan bir adama işkence etmek eğlenceli değil."

"Kesinlikle hayır. Cinsel organları keskin bir bıçakla - oldukça etkili bir şekilde- kesildiğinde hâlâ hayattaydı."

"Tıp eğitimi mi? Neşter?"

"Tıp eğitimi almış ya da bir süre pratik yapmış biri olabilir. Her halükarda emin bir el. Ama kullanılan bıçak bir neşter olamaz. Bıçağın ortasında hafif bir yükselti olan bir bıçak arıyor olmanız daha muhtemel. Buraya bakın."

Gözlükleri taktı, cesedin üzerine eğildi, Eve de aynısını yaptı.

"Tereddüt izi değil," diye işaret etti, "durup tekrar başlama değil, bıçakta penisin kökünü kesen hafif bir sapma." Göstermek için bir elini kaydırды.

"Kaldır, kes."

"Açıkça söylemek gerekirse, evet. Bir öldürme bıçağı ama aynı zamanda, sanırım, süs. Belki de törensel."

"Tören uygun olur. Taşaklarına da aynı yöntem. Ona hiçbir şey bırakmayacağım."

"Tecavüzcü için ceza. Kurbanlarından birini ya da kurbanlarından birine bağlı birini düşünüyorsunuz."

"O tarafa doğru eğiliyor. Şimdiye kadar. Şiiri okudun mu?" "Okudum. Lady Justice. Ne de olsa cehennemin öfkesi yoktur."

"Eğer bir cehennem varsa, şu anda içinde yanıyor, bu yüzden muhtemelen çok fazla öfke olduğunu düşünüyor."

Gözlükleri çıkarıp bir kenara koydu. "Fikir. Bunu bir kadın tek başına yapmış olabilir mi?"

Düşünceli bir şekilde Pepsi'sini yudumladı. "İri bir adam değil, uzun ama zayıf. Yeterince güçlü ve kararlı bir kadın, evet, mümkün olduğunu söyleyebilirim."

"Onu bileklerinden asmışlar. Bir makara sistemi kullanılabilirdi."

"Evet, bir de onu araca bindirip indirmek için bir çekici ve rampalar. Oldukça fazla fiziksel emek gerektiriyor ama ... cehennemin öfkesi."

"Evet." Ama parçalanmış cinsel organları işaret etti. "Bana öyle geliyor ki cehennemin öfkesi genellikle bu kadar kesin değildir. Tüp için teşekkürler."

"Her zaman. Fırsatın varken güneşin tadını çıkar."

"Evet, öyle yapacağım," dedi giderken.

Morris cesede baktı. "Pekala Nigel, şimdi seni kapatmaya ne dersin?"

5

Eve yedek kulübesine girdiğinde, Jenkinson'ın günün kravatı kornealarını yaktı. Görünüşe göre baharı kutlamak için kullandığı yöntem, Venüs yeşili çimenler üzerinde sülfürik asitle aşılansmış Peabody nergislerinden oluşan bir ormana eşitti.

Yüzünü buruşturdu ve kendini kurtarmak için arkasını döndü. "Peabody, ofisime gel."

Ofisinde, nükleer sarı hala görüş alanında çiçek açarken, AutoChef'e bastı.

Sonunda, gerçek kahve.

Peabody ona, "Rapor yazıldı ve gönderildi," dedi ve yavru köpek bakışıyla klimaya doğru baktı.

"Yalvarma, kahve getir."

"Teşekkürler! Jasmine Quirk ile konuştum ve o eklemeyi yazıyordum. Seyahat programı yok ve dün gece merkezi saatle altıya kadar bir iş toplantısına katıldığını doğruladım. Ayrıca bir aile dostu olan oda arkadaşıyla birlikte erkek kardeşi için sekizden on bire kadar süren bir doğum günü partisine katıldıklarını da doğruladım. Daha sonra oda arkadaşıyla birlikte L'yi alıp dairelerine dönmüşler."

Peabody kahve içerken içini çekti.

"Hiç konuşmadı ve Lester'dan daha sarsılmış görünmesine rağmen bana McEnroy'la yaşadıklarını anlattı. Her şey aynı, ancak tecavüz sırasında karısı New York'ta olduğu için uyanmış,

Blake Hotel'de bir odada yalnızdı. Ona bir video disk bırakmış. Seks diski."

"Çok çekici biriydi."

"Oh evet. Lester'ın mazereti geçerli ve EDD ilerleme kaydediyor. McEnroy'un her zamanki ulaşım servisini kontrol ettim. Dün gece onları kullanmamış."

"Sonra avlanırken kullandığı bir ikincisi var.

Sipariş vermek için kişisel 'link'i kullanırdı. McNab baksın."

"Bakacağım. Bayan McEnroy bir saat içinde dönecek. I

Onunla ya da çoğunlukla öğretmenle temasa geçtik. Dul kadın bizimle mümkün olan en kısa sürede konuşmak istiyor ama çocukları bırakmıyor ve onların bu konuşmaya maruz kalmasını istemiyor. Bu akşam dokuzdan sonra, çocuklar yattıktan sonra kendisine gelmemizi istiyor."

"Pekâlâ. Ben hallederim." Uzman danışmanı sivil ile birlikte. "Tahtayı ve defteri ayarlamam gerekiyor. McEnroy'un çekmecesindeki diskleri ve not defterini Kanıtlar'dan çıkarabilirsin. İlk isimleri personel ve müşterilerle çapraz kontrol etmeye başla. Biz de ortaklarla görüşmeyi bölüşürüz."

"Ben ilgilenirim."

Eve, Peabody'nin raporunu, süpürgecilerin ve Morris'in ön hazırlıklarını çıkarmak için otururken Roarke'a bir mesaj attı.

Kurbanın dul eşiyle 21:00'den sonra görüşmem gerek. Onun isteği üzerine. Kurnaz ve zengin bir adam işimize yarayabilir. İlgilenir misin?

Raporları taradı, kendi notlarını çıkardı, daha fazlasını ekledi ve cinayet defterine başladı. Panosunu kurmak için ayağa kalktığı anda, 'link'i bir geri dönüş mesajı gönderdi.

Benimle yedi buçukta Nally's Pub'da buluş. Batı 84, Columbus ve Amsterdam arasında. Kurnaz zengin bir adam sana önce yemek ısmarlayacak.

Nally's Pub, diye düşündü. En azından kulağa havalı gelmiyordu.

O cevapladı: **Sağlam.**

Tahtayı bitirdi, çalışma ve düşünme zamanı için daha fazla kahve programlamaya başladı. Peabody elinde bir kanıt kutusuyla içeri girdi.

"McNab'e puan veriyorum," dedi. "Masanın çekmecesinde birden fazla kez etiketlenmiş bir kişi buldu. En son dün on yedi-on ikide etiketlenmiş. Oliver Printz adında biriyle McEnroy'un evinden saat on bir on beşte limuzin alınmasıyla ilgili iki dakikalık bir konuşma.

Peabody kutuyu Eve'in masasına koyarken, "Ve bana da puan," diye ekledi, sonra havada bir onay işareti yaptı. "Çünkü Printz'i Urban Ride sayesinde McEnroy'un her zamanki şoförü olarak tanıdım."

"Yani Printz kayıt dışı çalışıyordu." Kimlik fotoğrafının çıktısını alıp panosuna ekledi. "Onunla konuşmamız gerek. Onu buraya getirin. Bir suça tanık olma ihtimalini kullanın ama onu içeri alın."

Kutunun mührünü açtı. "Ve kapıyı kapat."

"Diskleri gözden geçireceksin."

"Bir örneğe bakacağım, evet, o yüzden kapıyı kapat."

Peabody başını sallayarak geri çekildi ve kapıyı kapattı.

Eve disklerden birini cihazına yerleştirdi ve oynatılmasını emretti.

McEnroy'un yatak odası ekranda belirdi, yatak düzgünce örtülmüştü. Sesler duydu, bir erkek, bir kadın sesi.

McEnroy ekrana geldiğinde, "Hayır, burada," dedi. Yirmili yaşlarının sonundaki kızıl saçlı kadın McEnroy'un etrafını sarmış, ona sürtünüyordu.

"Her yerde. Her yerde."

Bileklerinden tutup onu kameraya doğru çevirdi. "Ne istiyorsun Jessica?"

"Seni. Seni istiyorum."

"Her şeyden çok mu?"

"Evet, evet! Nigel, lütfen.

Sabırsızlanıyorum." "Broadmoore'daki pozisyondan daha mı çok?" "Her şeyden çok."

"Göster bana. Benim için soyun."

Kalın gümüş bir kemer ve gümüş iğne inceliğinde topuklu ayakkabılarla süslenmiş sade siyah bir elbise giymişti. Sutyen ve külotuna kadar soyunurken vücudu titriyor, elleri titriyordu.

"Orada dur."

Kadın ürperirken, titreyen ellerini kendi vücudunda gezdirirken ve ona dokunması için yalvarırken, adam kamera menziline çıktı.

Elinde iki kadeh şarapla menzile girdi. "Bir içki." "Şaraba ihtiyacım yok, sadece sana. Tanrım, Nigel, lütfen." "İç." Kızıl saçlı itaat ederken Eve daha fazla doz verdiğini düşündü. "Şimdilik bu kadar yeter." Kadehi bir kenara koydu. "Senin üzerine

Dizler, Jessica. Önce ben. Beni memnun etmek istiyorsun, değil mi?"

Kadın aşağı indi, adamın pantolonunu indirdi. Ve kadın onu becerirken, adam şarabını yudumladı.

Otuz dakika boyunca onu yatağa götürmesini izledi, bu sırada ihtiyaçtan ağlamak üzereydi. Adamın sorduğu yerde -çok kibardı- eğer maceraperestse, onu yatak direklerine bağlayabilirdi. İsteddiği her şeyi kabul etti, daha fazlası için yalvardı.

Sonra adamın bornozla durduğu, belli ki yeni duş almış olduğu ve kadının solgun ve ağır gözlerle yatağa yayıldığı yere atladı.

"Giyin ve git."

"Ne? Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Kendimi ..."

"Seninle işim bitti. Köşeden taksiye binebilir ya da metroya yürüyebilirsin."

"Nerede olduğumu bilmiyorum." Hâlâ rüyada olan bir kadın gibi etrafına bakındı. Ama sallanarak, tökezleyerek ayağa kalktı, giysilerini giydi. "Köşede."

"Aynen öyle." Onun koluna girdi. "Asansörle doğruca garaja ineceksiniz, anladınız mı?"

"Garaj."

"Dışarı çık, sola dön, taksi için köşeye yürü. Broadmoore'da çok başarılı olacaksın Jessica. Sende yetenek var."

"Broadmoore."

Video durdu. Birkaç saniye sonra bir başkası başladı. Aynı yatak odası, aynı düzen. Başka bir kızıl saçlı.

Eve oyunu durdurdu.

Yani bir tipi vardı.

Ayağa kalkarak kahve programına başladı, ardından soğuk suya geçti.

Diskleri incelemek saatler alacağı için kapısını tekrar açtı.

Not defterini kontrol ettiğinde üç Jessica, bir Jessie ve bir Jess buldu.

PP'nin dosyalarını açtı, Broadmoore ve Jessica hakkında bir arama yaptı.

Merkezi Yukarı Doğu Yakası'nda bulunan, üst düzey mutfak ve banyo tasarımları ve mobilyaları konusunda uzmanlaşmış Broadmoore şirketinin, Jessica Alden'ı bir önceki sonbaharda PP aracılığıyla pazarlama yöneticisi olarak işe aldığı ortaya çıktı.

Peabody geri döndüğünde Alden üzerindeki ilk çalışmasını bitirmek üzereydi. "Printz geliyor."

"Güzel. Bir tipi var. Kızıl saçlılardan hoşlanıyor." "Quirk esmer."

"Bir yıl önceki kimlik fotoğrafında yoktu. Kızıl. Diskte kızıl saçlı bir Jessica Alden var. Acele etmiyor, kamerada bolca vakit geçirmelerini sağlıyor. Yalvarmalarını seviyor ve işi bittiğinde onları kovuyor. Anlayabildiğim kadarıyla, onu yatak odasına götürdüğünde, sadece devam etmesini sağlamak için iki doz verdi. Onu içeri getir."

"Pekâlâ. Dinle... Bir konferans odası ayarlayabilirim, disklerden bazılarını inceleme için alabilirim."

"Bunu yapın. Kullandığı bir isim varsa onu, bahsettiği bir şirket ya da iş varsa onu not edin, çapraz kontrol yaparak kesinleştirin. Aksi takdirde yüz tanıma sistemini kullanacağız. Fermuarınızı çekin," diye ekledi Eve. "Kalıp değiştirmedeği sürece ne yaptığını izlemenin bir anlamı yok. Ona karşı kanıta ihtiyacımız yok, o öldü. Sadece kurbanlarının kimliklerini tespit etmemiz gerekiyor. Başlayın."

Kutuyu işaret etti. "Her diskte birden fazla var. Printz buraya geldiğinde ayrılacağız. Sonra Alden. Eğer bu işe yararsa, pek çok tecavüz kurbanıyla cinayet zanlısı olarak konuşacağız, buna hazır olun."

Eve birkaç tane daha gözden geçirmeye karar verdi, kapıyı tekrar kapattı ve kahveye geri döndü. O kadar hızlı geçti ki

Peabody'ye tavsiyede bulunmuş, iki kişinin daha kimliğini tespit etmiş ve birini yüz tanıma için işaretletmiş.

Kapısı çalınınca kapattı.

Dedektif Trueheart, taze yüzüyle dışarıda duruyordu.

"Üzgünüm, Komiser, ama Oliver Printz adında biri sizi görmek istiyor."

"Güzel. Onu bir görüşme odasına koyup Peabody'ye haber verebilir misin? Bir dakikaya daha ihtiyacım var."

"Elbette. Ah, kapıyı kapatayım mı?"

"Hayır, sorun değil."

Diskleri yerine yerleştirdi, tamamladığını etiketledi, kutuyu tekrar mühürledi ve parafladı. Sonra bir dosya hazırladı ve çalışma odasına doğru yürüdü.

"Görüşme B'de, Teğmen. Peabody yolda." "Teşekkürler, Dedektif."

Eve banyoya yöneldi, yüzüne soğuk su çarparken nefes almasına izin verdi. Sonra hafif mide bulantısı geçene kadar bir süre daha durdu.

Peabody ile görüşme kapısının önünde karşılaştı. "O bir şüpheli değil," diye başladı Eve, "ama McEnroy'un çirkin hobisinde suç ortağı olabilir. Eğer öyleyse, bunun için onu enseleyeceğiz. Ama ondan öğreneceğimiz şey, kesinlikle, dün gece McEnroy'u nereye götürdüğünü olacak."

"Sertleşebilir miyim? O disk izlerken

..." "Liderliği al."

"Gerçekten mi?"

"Tanrım, Peabody, bu bir röportaj, iyi bir kız olduğun için dondurma külahı değil. Lanet olası liderliği al." Dosyayı ortağına itti ve kapıyı açtı.

"Bay Printz." Peabody ağırbaşlı bir şekilde başını sallayarak söze başladı. "Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Ne hakkında olduğunu bilmiyorum. Suç gibi bir şey gördüğümü hatırlamıyorum."

Peabody tekrar başını salladı ve oturdu.

Bir limuzin şoförü için iyi bir görünüşü vardı, diye düşündü Eve. Temiz kesimli, iyi giyimli, kırklı yaşların ortalarında. Ellerini masanın üzerinde kavuşturmuş ve sessiz yüzünü hiç bozmamıştı.

"Ben Dedektif Peabody ve bu da Teğmen Dallas. Bu röportajı kaydedeceğiz." "Kayıt mı?"

"Evet." Peabody devam etti, kırılmış, tüm iş. "Kayıtlara geçsin. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, Printz, Oliver ile görüşüyorlar. Düzenli müşterilerinizden birinin ölümünden haberdar mısınız?"

"Ne?" Vurdumduymaz yüzünde şok ifadesi vardı.

"Kim?" "Medya haberlerini izlemiyor ya da dinlemiyor musunuz, Bay Printz?"

"Var tabii ki. Ama bütün gün müşterilerle uğraştım. Yoksa Bayan Kinder miydi? Son zamanlarda çok zayıf görünüyor."

"Hayır. Nigel McEnroy."

Şimdi bembeyaz kesilmişti. "Bay McEnroy öldü mü?"

Peabody aynı kısık ses tonuyla, "Sabahın erken saatlerinde öldürüldü," diye düzeltti. "Bu, siz kayıt dışı olarak onu evinden aldıktan bir süre sonra olmalı."

"Ben- Aman Tanrım."

"Akşam dokuz ile sabah dört arasında nerede olduğunuzu açıklayabilir misiniz, Bay Printz?"

"BEN-BEN-" Trafiği durdurmak istercesine bir elini kaldırdı. "Kulüpte mi oldu? Bana ihtiyacı olmadığına dair mesaj attı. Genelde ..."

"Genellikle ne?" Peabody sordu ve şimdi sesi sertleşmişti. "Yalan söylemeyi düşünmeyi aklından bile geçirirsen, seni birden fazla tecavüzün öncesinde ve sonrasında suç ortağı olmakla suçlayarak bir kafese atarım."

"Neye?" Gözleri şok içinde irileşti. "Tecavüze! Bu çılgınlık."

"Nerede olduğunu söyle Printz, yoksa sana haklarını okurum ve çok hızlı bir şekilde ciddileşiriz."

"Bay McEnroy'u saat dokuz buçukta ya da ona çok yakın bir saatte evinden aldım. Onu This Place'e götürdüm - kulübün adı buydu. Onu oraya götürdüm, bıraktım ve eve gittim. Hazır olduğunda beni etiketleyeceğini söyledi ama bana ihtiyacı olmadığını mesaj attı. Ben evdeydim."

Karım, iki çocuğum. Gecenin geri kalanında evdeydim. Hayatımda kimseye tecavüz etmedim! Ben bir aile babasıyım. Bir kızım var."

"Yani McEnroy kadınlara ilaç verip tecavüz ederken öylece durdunuz?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Kravatının düğümünü gevşetmek için titreyen elini kaldırdı. "Yemin ederim, neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Bay McEnroy'u ve bir kadını kaç kez bir kulüpten alıp evine ya da Blake Hotel'e götürdünüz?"

"Sana söyleyemem." Printz birkaç hırıltılı nefes aldı. "Sık sık. Sık sık, ama onlara tecavüz etmedi. Buna izin vermezdim! Belki biraz sarhoştular ama bu beni ilgilendirmez. Karısını aldatıyordu ve bunu onaylamıyorum ama bu da beni ilgilendirmez."

"İşvereninizi aldatmak sizin işiniz mi?"

Yüzü kızardı, hatta biraz buruştu. "Kayıt dışı çalışmak doğru değil. Birçoğumuz bunu yaparız ama bu onu doğru yapmaz. Bay McEnroy iyi bir müşteri, iyi bir bahşişçi ve... ikna ediciydi. Kızım iki yıl sonra üniversiteye gidecek ve okul harcı..."

Yüzü sertleşen Peabody bahaneleri sivrisinek gibi savuşturdu. "Kadınlara saldırırken görmezden gelmeniz için size ne kadar ödedi?"

"Bunu asla yapmam. Asla yapmam! Bir kadın getirirdi, farklı kadınlar, farklı kulüpler. Ama onlar istekliydi. Onları arabaya bindirmez, arabadan inip onunla gitmeye zorlamazdı. Genelde onunla birlikte olurlardı."

Peabody soğuk bakışlarını onun yüzünde tuttu. "McEnroy onlarla işini bitirdikten sonra istekli kadınları evlerine ya da başka bir yere götürdünüz mü?"

"Hayır. Asla. Bak, bir kulübe gittiğinde bana gecede beş yüz dolar verdi. Birkaç hızlı koşu için çok para. Ama birine zarar veriyor olsaydı, bunun on katı bile görmezden gelmeme yetmezdi. Arabama getirdiği kadınlardan herhangi birine sorabilirsin. Binerlerdi.

Gizlilik perdesini açık tutardım, çünkü onun istediği buydu. Ama kendi başlarına girerler ve onun götürdüğü yerden kendi başlarına çıkarlardı."

Eve sonunda konuştu. "Onu aldınız mı ya da yanında karısından başka bir kadının olduğu bir kulüpten başka bir yere götürdünüz mü?"

"Elbette, elbette, bir restoranda ya da ofisinde. Ama bunlar kayıtlara geçecek ve aynı anlaşma olacak.

Kendi başına girip çıkardı. Hayatım üzerine yemin ederim, kimseyi zorladığını görmedim. Her zaman çok kibardı."

"Ve her zaman biraz sarhoş muydu?"

"Ben... sanırım şöyle diyebilirsiniz. İnsanları sürmek benim işim. Birçoğu biraz ya da çok sarhoş olabilir. Onları gitmek istedikleri yere güvenli bir şekilde götürmek benim işim. On iki yıldır profesyonel olarak şoförlük yapıyorum. Sicilime bakabilirsiniz. Tek bir şikayet bile yok. Bay McEnroy bunu yapmamı ve aramızda kalmasını istedi. Bu yanılttı ve bu yüzden işimi kaybedebilirdim ama tek yaptığım buydu."

Eve arkasına yaslandı, Peabody'ye baktı. "Pekala, Bay Printz, bahse girerim iyi kişisel kayıtlar tutuyorsunuzdur. Bunları inceleyecek ve McEnroy'u kayıtlardan çıkardığınız zamanları, tarihleri ve yerleri bize göstereceksiniz."

"Bunu yapabilirim. Evet, bunu yapabilirim."

Oldukça işbirlikçi ve derinden sarsılmış Printz'i bıraktıklarında Eve, Peabody'ye kaşlarını kaldırarak baktı.

"Ona inanıyorum. Sonuna kadar," diye ekledi Peabody. "Muhtemelen diğer insanların gördüğü şeyi gördü. Bir adam ve bir kadın, biraz sarhoş, biraz kulüpten sonra çok gevşemiş, bir sürü seks yapmaya gidiyorlar."

"Printz pek çok insanın yaptığı hatayı yaptı. Evet, kuralları çiğniyor ama kime zararı var? Ve parayı kullanabilirim. Ama o katil değil, tecavüz savunucusu da değil. Peki ya başka?"

Peabody boş boş baktı. "Yoksa?"

"McEnroy neden Printz'i kulüpten almak için planlandığı gibi etiketlemedi? Her zamanki gibi?"

"Oh, tamam. Yani katil onu yürümeye ikna etmiş olabilir mi? Ya da katilin ulaşım aracı vardı."

"İkinci kez daha fazla insan seni yürürken görecektir ve neden daha fazla insanın seni görmesine izin veresin ki? Pattern, Peabody, tüm bunlar kontrolün kendisinde olmasıyla ilgiliyken McEnroy neden bunu bozuyor, neden kendi arabasının ve sürücüsünün kontrolünden vazgeçiyor?"

"Belki katili tanıyordu, katile güveniyordu. Printz'e mesaj gece yarısından hemen önce geldi, yani McEnroy muhtemelen çoktan etkisiz hale gelmişti ve katil mesajı gönderdi. Yani..."

"Bu dikkatlice planlanmıştı. Kadın -çünkü katil kadın olacaktı- McEnroy'u seçtiği yere, kontrol onda olacak şekilde götürmek zorundaydı. McEnroy kadınları nakil aracına ve bulunduğu yere nasıl soktu?"

"Onlara ilaç verdi. Kız da kulüpte ona ilaç verdi. Durumu tersine çevirdi, kendi yöntemlerini kullandı."

"Eve de aynı fikirdeydi. "Nakil aracına daha fazlasını ekledik- Morris toksini geri aldı. Jessica Alden'la konuştuktan sonra Burası'nı kontrol edeceğiz. Şansımız yaver gidebilir, katilin eşkalini öğrenebiliriz."

Peabody telsizini kontrol ederken, "Artık şansımız yaver gidiyor," dedi. "Alden az önce geldi."

"Oda bizde kalacak. Devam edin ve onu içeri getirin."

"Gazoz alacağım." Peabody ayağa kalktı. "Soğuk bir tane ister misin?" "Pepsi olur. Alden'a ne istiyorsa onu teklif et."

Başlayacağız dostça."

Eve, Printz'den aldığı yeni çıktıları dosyaya yerleştirdi, izlediği videonun zaman damgası üzerindeki notlarını çapraz kontrol etti. Alden, bir önceki Eylül ayında Yukarı Batı'da bir restoran olan La Cuisine'de saat dokuz buçukta bir buluşma ayarlamıştı.

Adayı -işe yerleştirme, tecavüz için- yemeğe götürün, içkisine bir şeyler katın, limuzine kadar eşlik edin, eve dönerken biraz daha katın. Lobiye, çatı katındaki asansöre, kameranın çoktan kurulduğu yatak odasına.

Arkasına yaslandı, iki yönlü camda kendini bir an için gördü.

Belki biraz solgun görünüyordu, kabul etti, ama şafaktan beri bu isteydi. Ve öğle yemeği için bir şeyler almayı unutmuştu. Hayır, hiçbir şeyi mideye indiremeyeceğinden endişelenmişti, diye düzeltti.

Bunu düzelterek, kendi kendine söz verdi. Karşılaştırma tuzağına düşmeyecekti. Eski yaraların yeniden zonklamaya başlamasına, eski anıların muhakemesini ya da tarafsızlığını gölgelemesine izin vermeyecekti.

Yapması gereken bir işi vardı.

Kapı açıldığında, içindekileri gözden geçiriyormuş gibi dosyayı açmıştı. Peabody Alden'in arkasından kapıyı kapatınca dosyayı kapattı.

Kıvrımlı kızıl saçlı, soluk mavi renkte iyi bir takım elbise, çiçek desenli bilekten kırmalı bir ayakkabı giymiş ve yüzünde hafif bir kızgınlık ifadesi vardı.

"Teğmen, Bayan Alden."

Jessica beklemeden oturdu ve masanın üzerindeki köpüklü su tüpüne dokundu. "Buraya gelmek günümü biraz aksattı. Nigel McEnroy hakkındaki haberleri duydum ve bu şok edici. Ama Perfect Placement aracılığıyla çalışan herkesle konuşamazsın."

Belki de o kadar arkadaş canlısı değildir, diye düşündü Eve ve Peabody'nin uzattığı tüpü kırdı. "Herkes değil, hayır. Sadece McEnroy'un ölmesini istemek için sebepleri olabileceğini düşündüklerimiz."

"Tanrı aşkına, neden onun ölmesini isteyeyim ki? Adamı çok az tanıyordum. PP tarafından kelle avcılığına çıkarıldım, ama öncelikle Sylvia Brant ile çalıştım. McEnroy ile üç ya da dört kereden fazla görüştüğümü sanmıyorum."

Eve hafifçe sırtarak gitti. "Geçen on sekiz Eylül'de onunla buluşmaktan çok daha fazlasını yaptınız."

"Ne?"

"La Cuisine'de akşam yemeği size bir şey çağırıştırıyor mu?"

Bu, Jessica'nın kaşlarını birbirine yaklaştırdı. Altın sarısı kahverengi gözlerinin altı bir an için boş kaldı. "Ne? Ah, evet." Hafif kızgınlığı geri döndü. "Elbette,

Geçen Eylül ayında. Şu anda Broadmoore'da sahip olduğum pozisyon için iki adaydan biriydim. Kendisi -McEnroy- yerleştirmeyi değerlendirmek üzere New York'taydı ve bir iş yemeği yedik. Bir iş yemeği," diye tekrarladı ve sol elini sağ kolunda aşağı yukarı gezdirdi.

"Ve iş yemeğinden sonra onunla birlikte evine gittiniz."

"Kesinlikle yapmadım!" Kadının yanaklarına sıcak bir renk geldi. "Gerçekten de pozisyonuma uyuyarak geldiğimi mi ima ediyorsun? Bu sadece bir yalan değil, aynı zamanda aşağılayıcı bir yalan. Kariyerimde bu noktaya gelmek için çok çalıştım ve yatıp kalkmıyorum ya da yükselmek için seksi kullanmıyorum. Buna ek olarak, o evli ve çocukları var. Ve benim de ciddi bir ilişkim vardı."

"İş yemeğinden sonra ne yaptınız?"

"Ben... Ben köşeye doğru yürüdüm." Hızlı bir hareketle kendi tüpünü kırdı. "Köşeye kadar yürüdüm, bir taksiye bindim ve eve gittim. O geceden beri Nigel McEnroy'u ne gördüm ne de onunla konuştum. Eve gittiğimden beri."

"Köşeye doğru yürümeden önce hatırladığın son şey ne? Bana bak," diye sordu Eve. "Son şey."

"Ben... kendimi iyi hissetmiyordum. Gergindim, hepsi bu. İş benim için büyük bir yenilikti, bu yüzden gergindim. Aylar önceydi." Tüpü kapatır gibi kapattı. "Neden her ayrıntıyı hatırlayayım ki?"

"Hiçbir şey hatırlamıyorsun," diye düzeltti Eve, ama sesini yumuşattı. "Restorandan ayrıldığını bile net olarak hatırlamıyorsun. McEnroy'un beklediği limuzine bindiğini bile hatırlamıyorsun."

"Ben yapmadım." Ama sesinde bir titreme oldu. "Bu hiç profesyonelce olmazdı. Eve taksiyle döndüm."

"Sonra." Şimdi daha da nazikçe. "Çünkü sana yapmanı söyledi."

Jessica, sen birçoğundan biriydin."

Hayatta kalmak için her şeyi dışarıda bırakmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum, diye düşündü Eve. Duvarlar yıkıldığında ve hepsi bir çığ gibi göğsünüze düştüğünde nasıl bir şey olduğunu biliyorum.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Eve, Peabody'ye doğru eğildi ve kulağına mırıldandı: "Müsaitse Mira'yı ya da tecavüz danışmanı olarak kimi önerirse onu çağır."

Peabody ayağa kalktı, hızla hareket etti.

"Sana ilaç verdi." Eve hızlı söyledi, en iyisi hızlıydı. "Profesyonelliğe aykırı hiçbir şey yapmadın, yanlış bir şey yapmadın. Hiçbir şey yapmadın çünkü o sana ilaç verdi, tıpkı diğer kadınlara yaptığı gibi."

"Bana... bana tecavüz ettiğini mi söylemeye çalışıyorsun? Hayır, hayır, hayır, hatırlardım!" Jessica çaresizliğin verdiği şiddetle ısrar etti. "Hatırlardım. Onu dava ederdim. Polise giderdim. I-"

Eve ayağa kalktı ve masanın etrafında dolaşarak onun yanına oturdu. "Seni uyuşturdu, bu yüzden hiçbir net değil ve sen de hangi parçaların işe yaradığını görmezden geldin."

"Bana tecavüz ettiği için mi pozisyonum için beni önerdiğini söylüyorsunuz?"

"Hayır, hayır değilim. Niteliklerine göre pozisyonu alacaktın. Birinin diğeriyle hiçbir ilgisi yoktu. O ufak tefek şeylerin endişe ya da garip rüyalar olduğunu söyledin kendine."

"Bir oda var ve kuşlar sandalyelerden uçuyor, çığlık atarak odanın içinde dolaşıyorlar. İçimde biri var ve onu durduramıyorum. Durdurmak istemiyorum ama ben de çığlık atıyorum."

Eve'in elini tuttu. "Öldüğünü duyduğumda, bu sabah raporu duyduğumda, ben... sadece bir an için tatmin olduğumu hissettim. Korkunçtu. Ama hatırlamıyorum. Emin olamazsın."

Eve video hakkında düşündü. Şimdi olmaz, diye karar verdi. "Diğer kadınlarla konuştuk. Bunu başka kadınlara da yapmış. Bir düzeni vardı Jessica. O gece hakkında kimseyle konuştun mu? Kendini iyi hissetmediğini, eve taksiyle gittiğini?"

"Hayır, Chad bile. Utanıyordum çünkü yemekte hasta olduğumu, belki de tuhaf davrandığımı düşünüyordum. Hatırlayamadım ve yediğim bir şeyden ya da sinirden olabileceğini düşündüm. Chad'e her şeyin harika gittiğini söyledim ama bunun hakkında konuşup uğursuzluk getirmek istemedim. Yalan söyledim, ona söylediğim ilk

yalandı."

Gözlerini sıkıca kapattı.

"Ona daha sonra başkalarına da söyledim. Birlikte yaşamaya başlayacaktık. Birlikte yaşayabilmek için daha büyük bir yer arıyorduk. Ama o geceden sonra bana dokunmasına dayanamadım. Sesini duymak ya da kokusunu almak istemiyordum. Dokunulmaya dayanamadım ve onu ittim. Sahip olduğumuz her şeyi kaybettik."

Şimdi konuşurken ağlıyordu, kelimeleri boğulurcasına söylerken sessiz gözyaşları akıyordu. "İşi aldım ve ona kariyerime odaklanmam gerektiğini söyledim. Kalbini kırdığımı söyledi. Şimdi ne yapacağım?"

"İyileşmeye başlayın." Eve, Peabody geri döndüğünde ona baktı. Peabody basitçe, "Mira," dedi ve Eve başıyla onayladı.

"Size yardım edecek biri var."

"Seni götürebilirim." Peabody Jessica'ya elini uzattı. "Benimle gelebilirsin."

"Bunu yüksek sesle söylemem gerekiyor." Jessica birkaç nefes aldıktan sonra gözyaşlarını yüzünden sildi. "Tecavüze uğradım. Nigel McEnroy bana tecavüz etti. Şimdi kendimi hasta hissediyorum."

"Yolda kadınlar tuvaletine uğrarız. Dur, suyunu alayım."

Eve'in hayranlık duyduğu bir şefkat ve verimlilikle Peabody, Jessica'nın beline bir kol doladı ve onu odadan çıkardı.

Kendini biraz hasta hissettiği için Eve ayağa kalktı. Ofisinin kapısının kapalı olmasını, on dakika boyunca başını masaya yaslayıp sadece nefes almasını istedi.

Kadın çalışma odasından geçerken Santiago masasından fırladı. "Hey patron, Carmichael ve benim seninle birlikte gözden geçirmemiz gereken bir konu var." Kızın yüzünü incelerken duraksadı. "İyi misin?"

"Tamam. Geri gel."

"Bunu sonra da yapabiliriz."

"Artık sorun yok. Hadi gidelim, benim de geçmem gereken yerler var." Ofisine gitti, biraz daha kahve aldı ve işini yaptı.

6

This Place resmi olarak saat sekize kadar kapılarını açmadı - ve dokuzdan önce gelen herkes hırıltı statüsü kazandı - ancak Eve, kilit personel ile yerinde bir görüşme ayarladı.

"Kapıyı geçebilsem bile," diye yorumladı Peabody, "böyle bir kulüpte bırakın içkiyi, giriş ücretini bile karşılayamam."

"Şanslısınız ki siz de para ödemek zorunda değilsiniz." Eve rozetini güvenlik tarayıcısına tuttu.

Kilitler çözüldü; kapı süpürülerek açıldı.

Süpürme işini yapan adam, New York siyahı içinde korkuluk yapısıyla altı-dört yaşındaydı. Kafasındaki kanayan kalp dövmesini göstermek için sol tarafını kazıttığı saçları, bembeyaz bir cetvelle sağ omzuna dökülüyordu.

Yeşil lazerler gibi gözleri, gümüş bir kesici dişi ve deri kıyafeti kadar siyaha boyanmış tırnakları vardı.

"Hanımlar." Sesi bir flütün borusu gibiydi. "Buraya hoş geldiniz."

"Teğmen," dedi Eve. "Dedektif."

"Ve hala hoş geldiniz."

Geri çekildi ve onlara içeri girmelerini işaret etti. "Ben Maxim Snow, ev sahibiniz ve yöneticinizim. Size en çok yardımcı olabileceğine inandığım kişileri bir araya getirdim."

Roarke'ın sahibi olmadığı bir yer için bir sürü işbirliği, diye düşündü Eve.

Kontrol etmişti.

"Minnettarız."

"Hiç de değil. Bay McEnroy buranın ara sıra müdavimlerinden biri ve değerli bir misafirimizdi, dolayısıyla bu iğrenç suçu işleyen kişiyi yakalamanızda size yardımcı olmak için elimizden ne geliyorsa yapmaya hazırız."

Onlara ilerlemelerini işaret etti. Tam ışık altında zemin parlıyordu. Gece eğlencesi sırasında üzerine ne kadar içki ya da vücut sıvısı dökülmüş olursa olsun, hiçbir iz kalmamıştı.

Masalar ve kabinler parıldıyor, gizlilik kalkanları kaygan jel halkalarını ortaya çıkarmak için geri süpürülüyordu.

Hava da aynı şekilde tertemiz kokuyordu. "Temiz bir yer işletiyorsunuz, Bay Snow."

"Bildiğimiz her şekilde. Elbette, Burası geceleri gerçekten parlıyor. Paltolarınızı alabilir miyim?"

"Biz iyiyiz," dedi Eve ona.

Onları, toplanmış personelin oturduğu bir masaya götürdü. "Size içecek bir şeyler ikram edebilir miyiz? Bir kahve, bir latte, biraz köpüklü su?"

Peabody kabul etmeden önce Eve tekrar, "Biz iyiyiz," dedi.

"Pekala o zaman, sizi tanıştırayım. Teğmen Dallas, NYPSD'den Dedektif Peabody. Tee DeCarlo, baş garson, Edmund Mi, kapıda çalışan, Lippy Lace ve Win Gregor, Bay McEnroy'un dün akşam özel bir kabin tuttuğu kattaki barmenler. Lütfen oturun."

Tuhaf ama farklı bir grup oluşturuyorlardı. Snow, şehirli korkuluk. DeCarlo, kıvrıcık sarı saçları çatık kaşlı bir yüzün üzerine dökülmüştü ve yırtık pırtık eşofmanlarının içinde küçük, kompakt bir vücudu vardı. Yanında altın tozu renginde bir tene sahip olan Mi, dövmeli, defans oyuncusu omuzlarının üzerine dar siyah bir atlet giymişti. İki barmen birlikte oturuyordu: Genç, güzel ve siyah olan Lace saçlarını kıvrıcık bir kuyruk şeklinde arkaya atmış, koşu atleti ve şortuyla kaslarını ortaya çıkarmıştı; daha da güzel olan Gregor ise zaten uzun olan kirpiklerini belirginleştirmek için gözlerine sürme çekerek güzelliğini ortaya koyuyordu.

Eve, "Geldiğiniz için teşekkür ederiz," diye söze başladı ve DeCarlo bir homurtu çıkardı.

"Şimdi, Tee." Snow bariz bir şefkatle onun elini okşadı. "Kibar ol."

"Polisleri sevmiyorum." Sesi, flütünün aksine, alerjisi olan bir sis düdüğü gibiydi. "Polisler öyle dediği için izin günümde işe gelmek zorundayım. Polisleri sevmiyorum."

"Tee, bir adam öldü."

"İnsanlar her gün ölüyor, değil mi? Her gün kendilerini de öldürüyorlar, yoksa bu ikisinin işi olmazdı."

Tartışmaya gerek yoktu, Eve karar verdi.

"Neden biz işimizi yapmaya devam etmiyoruz, böylece sen de iznine geri dönebilirsin?" diye önerdi. "Nigel McEnroy'u tanıyor muydun?"

"Bildiğini söylemedim, değil mi? Benim gibilere iki kere bakmazdı. Lippy gibi birine iyi bakardı ama beyaz olanları severdi. Kızıl saçlı beyaz kızları."

"Onu kadınlarla mı gördün, kızıl saçlılarla?"

"Biri hizmet istemediği sürece görmek benim işim değil, ama kör değilim, değil mi? İçeri girerdi, her zaman önceden rezerve edilmiş bir VIP kabini vardı ve her zaman otomatik siparişi kullanırdı. İyi bahşış verirdi, bunu söyleyebilirim, eğer canlı bir sunucu kullanması gerekiyorsa. İçeri girer, etrafı kolaçan eder, belki gözüne kestirdiği birine içki gönderir ya da onlarla sohbet ederdi. Er ya da geç, birini kabine götürürdü ve er ya da geç, kız da onunla birlikte giderdi."

"Dün gece onunla ayrılan kişiyi gördün mü?" "Kızıl saçlı."

DeCarlo omuz silkti. "Her zamanki gibi. Rahatsız etmedi kabinde para bırakmamalıyız, her ne kadar temizlemek zorunda olsak da."

"Onu giderken gördün mü?"

"Bir göz attım. VIP kabinleri için bekleme listelerimiz var, bu yüzden onları hızlıca çevirmemiz gerekiyor."

"Yetkili kimdi-McEnroy mu yoksa kadın mı? Kör değilsin," diye hatırlattı Eve ona. "Hislerin var. Göz kulak oluyordun, çünkü bir kadını kabine aldı mı, çok uzun süre kalmazlardı. Bir içki, belki iki, sonra giderdi, öyle değil mi?"

"Belki de. Belki de her zamanki gibi tam tersi değil de onu yönlendiriyor gibi görünüyordu. Ama gittiğinde hayattaydı ve tekmeliyordu, yani sonrasında olanlar beni ilgilendirmiyor."

"Onu tarif edebilir misin?"

"Kızıl saçlı, büyük göğüslü."

"Uzun, kısa, beyaz, karışık?"

"Hiç aldırış etmedim. Neden vereyim ki?"

"Ne zaman gittiler? Kabini ne zaman çevirdin?" "Tanrım, nasıl hatırlayabilirim ki?"

"Bir dakika izin vererseniz," dedi Snow, "bunu araştırayabilirim."

"Devam et. Kapıda sen çalıştın," dedi Eve Mi'ye.

"Evet, hanımefendi."

"Teğmen. McEnroy buraya ne zaman geldi?"

"Otomatik geçiş hakkı var, listede adı var. Tam olarak söyleyemem ama erkendi. Belki dokuzdan sonra ama ondan önce olduğu kesin."

"Onu kadınla giderken gördün mü?"

"Tee gibi ben de bir anlığına gördüm diyeceğim. İki kere baktım çünkü arabası gelmemişti. Rutindir, arabası yanaşır ve o da dışarı çıkar, ama arabası yanaşmadı ve o ve kızıl saçlı kadın başka bir arabanın yanaştığı yere doğru yürüdüler."

"Ne tür bir araba?"

"Limuzin değildi. Bir şehir arabası diyeceğim ama pek dikkat etmedim. Meşguldüm ve gidenlere, içeri girmek isteyenlere verdiğiniz kadar dikkat etmiyorsunuz."

"Onu tarif edebilir misin?"

"Yakışıklı, kızıl saçlı ve evet, vücudu olan biri diyeceğim. Onun gibileri içeri alırız çünkü bu iş için iyidir. Ve bana iki banknot verdi. Sanırım Fransızdı. Yanından geçerken "merci" dedi.

"Dn geceden önce onu hiç gördün mü?"

"Sanmıyorum, ama bunu söylemek gerçekten zor." "Bir polis sanatısıyla çalışır mıydınız?"

"Sanırım, ama mesele şu ki, herhangi bir gecede çok fazla soğuk kadın görüyorum. Sadece Fransız olayı ve iki banknot yüzünden hatırlıyorum. Onları aldım ama yine de içeri girmesine izin verecektim."

Bir hata mı? Eve merak etti. Yoksa kasıtlı mı? "Buraya ne zaman geldi?"

"On buçuk civarı diyeceğim ama pek emin değilim. Gece yarısından önce ayrıldıklarını biliyorum çünkü Blick gece yarısı mola vermem için bana büyü yapıyordu ve onun da vadesi dolmak üzereydi. Onunla birlikte ayrıldığını gördüğümde, iki fatura için nasıl fazla kalmadığını düşündüm, ama sanırım istediğini aldı."

Mi o geniş omuzlarını silkti, sonra durdu, kaşlarını düşünceli bir şekilde birbirine yaklaştırdı. "Ah, şimdi düşündüm de, Bay McEnroy'un biraz sarhoş olabileceğini düşündüm."

"Neden?"

"Şey, onu ayrılırken gördüğümde -her zaman değil, ama gördüğümde- kolunu birlikte ayrıldığı kadına dolamış oluyor ve kadın birkaç kadeh içmiş gibi görünüyor, anlıyor musun? Bu sefer bana tam tersi gibi geldi."

Eve kapıdaki adamın fark ettiğinden daha fazlasını fark ettiğine karar verdi. "Sana bir polis ressamı ayarlayacağım. Peabody, Snow'u bul ve diyelim ki yirmi bir buçuk ile gece yarısı arasında kapıdaki güvenlik kamerasına bak."

Peabody kalkmaya başladığında bile, Snow geri geldi.

"Bu bilgiyi sizin için aldım. Bay McEnroy hesabını 11.53'te kapatmış. Dokuz yirmi dokuzda barda bir martini -sizin istasyonunuzda, Lippy-, on on beşte limonlu köpüklü su, ardından on bir yirmi altıda kabindeki otomobilden iki martini daha sipariş etti."

"Teşekkürler. Dedektif Peabody'ye kapının güvenlik görüntülerini gösterir ve bizim için bir kopyasını çıkarırsanız çok memnun oluruz."

"Elbette. Eğer benimle gelerseniz, Dedektif. Size bir şey getiremeyeceğimden emin misiniz? Kahve?"

"Yağsız bir latte fena olmazdı."

Eve onları görmezden geldi, Lace'i inceledi. "McEnroy sana hiç asıldı mı?"

"Pek sayılmaz, hayır. Biraz flört ettik tabii ama gerçek bir şey değil. Tee'nin dediği gibi. Beyaz kızlardan hoşlanıyordu, kızıl saçlılardan, yapılı kızıl saçlılardan."

"Birlikte olduğumuz zamanlarda, sırası olsa bile her zaman bardaki Lip'e giderdi. Kusura bakmayın, bölüyorum," dedi Gregor.

"Sorun değil. Yani onunla, Bay Dawson'dan daha fazla etkileşime geçtiniz. Gregor."

"Söylemek zorundayım. Ve eğer diğer barlardan birine giderse, kadınlara giderdi. Bunun hakkında konuştuk, bilirsiniz, sadece şakalaştık. Dün gece onu kimseyle görmedim. İki içki siparişi için bara geldikten sonra onu gerçekten hiç görmedim - martini, sonra da su. Ama... sanırım bunun onun her zamanki rutini olduğunu söyleyebilirsiniz. Tee'nin de dediği gibi, gelir, etrafta dolaşır, bir içki alır. Daha sonra otomattan sipariş verdiğini görürdüm; iki, bazen üç içki, sonra da parasını öderdi. Dürüst olmak gerekirse dün gece bir Fransız kadına servis yaptığımı hatırlamıyorum."

"Peki ya sen?" Eve Gregor'a dedi ki.

"Hayır. İsveç'ten iki sarışınla ve Tokyo'dan bir çiftle sohbet ettim ama dün gece hiç Fransız bayanla sohbet etmedim."

"Ara sıra barda bir kadına içki ısmarladığı oluyor muydu?"

"Elbette. Arada s ı r a d a . İyi bahşış verirdi, hatırlarsın, Her hafta gelmese bile. Bazen haftalar ve haftalar geçiyor, sonra ortaya çıkıyor. Ama hatırlıyorsun."

"Peki barda bir kadına içki ısmarladığında, kadının davranışlarında bir değişiklik fark ettiniz mi?"

"Ne demek istediğinizi anlamadım."

"Adam ona içki ısmarladıktan sonra sarhoş gibi mi göründü, yoksa onunla gitmeye daha mı meyilliydi?"

"Bekle bir dakika, bekle bir dakika." DeCarlo elini masaya vurdu. "İçkinin içine bir şey kattığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Söylemeye çalışmıyorum, söylüyorum."

"Hayır. Tanrım!" Lace Gregor'un elini tuttu. "Hayır, onu bunu yaparken hiç görmedim. Asla. Kazan, Tanrım!"

"O kadar da şaşırmış görünmüyorsunuz Bay Gregor."

Eve'e başını sallayarak bir nefes verdi. "Hiç görmedim, ama... Biliyorsun, adam iyi görünüyordu, iyi giyiniyordu, ama bir video yıldızı gibi değildi, değil mi? Her geldiğinde nasıl gol attığını merak ederdim. Birini seçer, içeri girer ve daha sonra Tee ya da garsonlardan biri, belki bir başkasıyla nasıl çıkıp gittiğinden bahsederdi. Hiç düşünmemiştim... ama şimdi."

DeCarlo, "Birisi hakkında öylece böyle bir şey söyleyemezsiniz," diye itiraz etti. "Polisler böyle yapar, insanlar hakkında saçma sapan şeyler söylerler."

"McEnroy'un ilaç verip tecavüz ettiği çok sayıda kadının ifadeleri elimizde. Burası onun avlanma alanlarından biriydi."

DeCarlo'nun öfkeli kaşları çatıldı. "Böyle şeylere dikkat etmemiz gerekiyor. Kimsenin kimseyle dalaşmaya çalışmadığından emin olmamız gerekiyor."

"Bu işte iyiydi," dedi Eve ona. "Burada ya da hangi kulübü ya da mekânı seçtiyse dozunu hafif tuttu. Sadece yeteri kadar."

"Görmedim," diye mırıldandı DeCarlo. "Onu hiç düşünmemiştim... Öyle bir aksanı, öyle bir tarzı vardı. Tüm cazibesi, bilirsiniz? Onu bir oyuncu olarak düşünmüştüm elbette, ama bunun için değil. Snow!" Müdür Peabody ile geri döndüğünde masadan uzaklaştı. "O orospu çocuğunun burnumun dibinde kadınlara tecavüz ettiğini söylüyor."

"Ne?" Lazer gözlerini Eve'e dikerken uzun, ince bir elini DeCarlo'nun omzuna koydu. "Buna dair kanıtınız var mı?"

"Evet, biliyoruz ama Bayan DeCarlo'nun ya da personelinizden herhangi birinin suç ortağı olduğunu söylemiyoruz. Şu anda Bay McEnroy'un bu eylemleri tek başına gerçekleştirdiğine inanıyoruz."

"Win, bir arkadaş ol ve Tee'ye ofisimden bir emzik getir. Otur şimdi." DeCarlo'yu sandalyeye geri oturttu. "Bu senin hatan değil."

"Ben görmedim. Benim gözlerim var, lanet olsun. Neye bakacağımı biliyorum. Ama görmedim."

"Mahremiyet kabinini kullanırdı," diye açıkladı Eve. "Bu işte iyiydi ve dikkatliydi. Aynı yöntemi izleyerek bir dizi kulübe, restorana sık sık gitti. Bildiğimiz kadarıyla kimse görmedi. Gördükleri şey, eğer fark ettilerse, belki biraz sarhoş bir kadının bir erkekle kendi isteğiyle ayrılmasıydı."

DeCarlo, "Şimdi geriye dönüp baktığımda bunu görebiliyorum," diye mırıldandı. "Orospu çocuğu."

"Ben de." Mi omuzlarını kaldırdı. "Bildiğin zaman, onu görebilirsin. Ve bildiğinde, görebiliyorsun... dün gece tam tersi oldu."

"Yani ona bir şey mi verdi?" DeCarlo'nun kaşları tekrar çatıldı. "Aferin ona o zaman. Allah kahretsin."

Eve, "Ona bir şeyler veren kişi daha sonra onu öldürdü," diye belirtti. "Ortağım ve benim görevimiz onu bulmak ve adaletle yüzleşmesini sağlamak."

DeCarlo bir homurtu daha çıkardı. "İşte bu yüzden polisleri sevmiyorum."

Dışarı çıktıklarında Eve kapının camına baktı. "Yayını kullanabilir miyiz?"

Peabody, "Onu kapıda yakaladık ama aptal değil," diye cevap verdi. "Yüzünü göremiyoruz, iyi bir yüz değil. Bir sürü saç, katil bir vücut. Boyunu ve kilosunu saptayabileceğiz ve -sanıyorum ki- Nancy'nin de yayın ve kapıdaki adamlarla çalışma arasında çalışacak bir şeyi olacak."

"Ayarla ve bana onun en iyi görüntüsünü getir, birimlerime kopyala. Birkaç kulübe daha gideceğiz, bakalım bir şeyler bulabilecek miyiz, bir de Alden'a ilaç verdiği restorana."

Saati kontrol etti. "O zaman gidebilirsin. EDD'nin elinde başka varsa, bana gönder."

Peabody'yi serbest bıraktıktan sonra Eve, Roarke'ın seçtiği barın yakınında park yeri aradı. İkinci kata yerleşti,

yarım blokluk yürüyüş yolundaki yaya kalabalığına katılmak için caddeye doğru koştu.

Barın dışında üç sıska masa olduğunu ve Roarke'ın bir tanesini rezerve ettiğini gördü. Bunun için henüz biraz serin, diye düşündü, ama masa ısıtıcısı bunun icabına baktı. Erkenci olduğu için sade kahve sipariş etti ve notlarını gözden geçirmek, yenilerini yazmak için oturdu.

"Hâlâ sıkı çalışıyorum." Roarke onun karşısına geçti.

"Çok fazla ipucu, birbirine bağlanacak çok şey demektir. Neden buranın sahibi değilsin?"

"Olur öyle şeyler."

"Hayır, burası değil, Burası denen kulüp." Ona gülümsedi. "Sen de ister misin?"

"Özellikle değil. Sadece senin tarzına ve klasına sahip olduğunu fark ettim. Sahip olduğunuz iki tanesine daha rastladım, onlar da çok şık."

Adam ona gülümsedi ama kadın onun yüzünü nasıl incelediğini gördü. "Sadece uzun bir süre oldu," dedi.

"Ve daha fazlası gelecek. Bir bira ve biraz yiyecek alacağız." "Kahveyle aram iyidir."

"Şüphesiz günün büyük bölümünde içtiğin şey de bu. Size yarım bira, hiç fena olmaz. Bunu balık ve patates kızartmasıyla tamamlamanızı öneririm, burası olağanüstüdür."

Bir bira bazı kenarları yumuşatabilir, diye düşündü. Ve balık ve patates kızartması asla zarar vermez. "Tamam, bu işe yarar."

O sipariş verirken, kadın notlarını bir kenara koydu. Ve adam onun elini tuttuğunda, tüm gün boyunca yerinde tuttuğu duvar yıkıldı.

"Bu onun hobisi gibiydi, ben böyle görüyorum. Bunun bir hastalık olduğunu biliyorum. Kimse bu kadar çok risk alamaz -kişisel olarak, profesyonel olarak- kadınlar üzerinde bu kadar çok kontrole ihtiyaç duymaz, onları hastalıksız bir şekilde kullandığı gibi kullanmaktan bu kadar tatmin olmaz. Ama o bunu bir hobi gibi, ciddi bir hobi gibi görüyordu. Bazı insanların golf, el işi ya da her neyse ona davrandığı gibi. Hayatta olsaydı, onu yakalamış olsaydım, onu kutuya koysaydım, bu şekilde göreceğine bahse girerim."

"Onun katilini bulmak kadar bunu bilmek, bunu anlamak da sizin işiniz, Teğmen." O gözler, o inanılmaz mavi gözler, doğrudan onun içine bakıyordu. Her şeyi görüyordu. "Kullandığı kadınlarla empati kurmak bunların hiçbirini değiştirmmez."

"Empati kurmak tarafsızlık değildir."

"Bu da saçmalık. Eğer hissetmek, ilişki kurmak, anlamak işin bir parçası değilse, o zaman neden droidler araştırma yapmıyor?"

Servis görevlisi biraları getirirken kaşlarını çattı. "Yine de bir çizgi var ve bazı durumlarda bir tarafa ya da diğer tarafa devrilmemek daha zor oluyor."

"Mükemmel bir dengeniz var."

"Bu beni kızdırıyor. Yıllarca gücünü ve parasını kullanarak, istismar ederek ve aşağılayarak bu işten paçayı sıyırdı. Ve birilerinin yargıç, jüri ve cellat olmaya karar vermesi beni kızdırıyor. Bazılarının can almanın bir tür kahramanlık eylemi olduğunu düşünmesi beni kızdırıyor. Kadın -çünkü bu bir kadın ya da kadınlar olacak- ona işkence edip öldürdü ve buna adalet dedi."

Ne kadar yorgun olursa olsun, gözleri sertleşti, polisleşti. "Ve değil, lanet olsun. Artık kurtuldu, değil mi? Birkaç saat acı çekti ve şimdi kurtuldu, oysa gerçek adalet onu bir kafese koyar, o gücü, o parayı, özgürlüğünü yıllarca elinden alırdı."

Dinledi, başını salladı, birasını yudumladı. "Bir zamanlar, çok da uzun olmayan bir zaman önce, senin gibi bir polisle tanışmadan önce, onun tarafına bahşiş verirdim."

"Biliyorum." Mırıldandı, kendi birasına kaşlarını çattı. "Ve şimdi seninkine daha çok eğilimli olduğum gerçeği hala beni şaşırttı, ama işte gördün. Ve ben de görüyorum, çünkü polisimi tanıyorum, kalbinde ve zihninde başka neler olduğunu biliyorum ve o kısmını bir kenara bırakmalısın, çünkü sen avladığın kişiye hiç benzemiyorsun."

Önce itiraz etti, sonra da omuz silkip bira içmeye başladı.

Ama polisini, karısını, kadını tanıyordu ve baskı yapıyordu.

"Kendini kurtarmak için canına kıyan, dehşete düşmüş bir çocuktun. Bunun için bir başkasından isteyebileceğinizden daha fazla ve daha uzun süre acı çektiniz."

"Bu seçimi yapmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum."

İçindeki öfke parıltısı kızın ihtiyacı olan şey olmadığı için onu bastırdı ve pratik tonlarda konuştu.

"Planlanmış ya da hesaplanmış bir seçim değildi, hatta bir dürtü bile değildi. O anda yaşamak ya da ölmekti. Olduğun çocuğa acı Eve ve herhangi bir kurban için yapacağın gibi onun için de ayakta dur."

"Nefsi müdafaa olduğunu biliyorum. Haklı olduğunu biliyorum."

"Ve eğer hala bu içsel çatışma anlarını yaşamıyor olsaydın, olduğun polis ya da kadın olamazdın. Ben senin olduğun kadına deli gibi aşığım, polis olmasına rağmen."

Gülümsemeye başladı, sonra içini çekti. "Kahretsin, kahretsin. Bu taraftan yürüyen bir çift var, kırklı yaşların ortasında, bej ceketli, beş-on yaşlarında, yüz altmışlarında. Ben cüzdanını geri alırken burada beklemelerini söyle."

Böylece alçak duvarın üzerinden atlayarak kaldırıma çıktı, yaya kalabalığının arasından hızla geçti ve sokak hırsızına doğru koşarak köşeye doğru hızla ilerledi.

Adamın omzuna dokundu. "Kötü şans," dedi adam başını kendisine doğru çevirdiğinde. Adam koşmaya başladığında, kadın ayağını uzatıp ona çelme taktı. Adam yere yığıldı, paltosu çırpınmaya başladı.

"Kötü şans," diye tekrarladı, kollarını arkaya doğru kırbaçladı, kelepçeleri taktı. "Oldukça da iyi bir çarpma ve kapma oldu."

"İmdat!" diye bağırdı. İmdat!" diye bağırınca Eve gözlerini devirip rozetini çıkardı. Yayalar nehirdeki bir çatal gibi etraflarından dolandılar.

Adam çırpınıp durduğu için -ve muhtemelen kelepçelere rağmen kaçmaya çalışacağı için- kışına bir çizme geçirdi ve üniformalarını istedi.

Bu arada Roarke çifti İrlanda kahveleriyle birlikte masaya oturtmuştu. "Teğmen, bunlar Toledo'dan Mark ve Jeannie Horchow. On beşinci yıldönülerini kutlamak için New York'talar."

"Tamam," diye başladı Eve. "Bay Horchow-"

"Hiçbir şey hissetmedim! Cüzdanımı nasıl aldı bilmiyorum." "Bunu kendi işi olarak görürdün. Korkarım gitmen gerekecek

Eşyalarınızı almak için On Beşinci Karakol'a gidin, çünkü elinde çalıntı başka eşyalar da vardı. Bir memur sizi götürecektir ve işlem boyunca size eşlik edecek."

"Aman Tanrım!" Kabarcıklı sarı saçları ve kocaman gözleriyle Jeannie, Eve'e baktı.

"Rahatsızlık verdiğim için özür dilerim."

"Hayır, hayır! Haberimiz bile olmazdı, değil mi Mark? Sadece yürüyorduk ve... Size ne kadar teşekkür etsek azdır. Çok nazıksınız!"

Siyah-beyaz araç kaldırırma yanaşırken göz ucuyla baktı. "Bir polis arabasına bineceğiz. Çocuklara söyleyene kadar bekle."

Mark biraz güldü, ayağa kalktı ve Roarke'a elini uzattı. "Çok minnettarız. Teşekkür ederim, Teğmen." Elini Eve'e uzattı. "The Icove Agenda'dan gerçekten keyif aldık. Sonunda Dallas ve Roarke tarafından kurtarılacağımızı kim bilebilirdi?"

Jeannie tekrar, "Çocuklara söyleyene kadar bekleyin," dedi.

Eve onların arabaya binmelerini izleyene kadar bekledi, sonra daha hızlı olduğu için tekrar barikatın üzerinden atladı. Otururken bile, garson onun önüne bir yarım bardak daha koydu.

"Diğeri ısındı," dedi Roarke ona. "Ve sen ona neredeyse hiç dokunmamıştın."

"Tamam." Şimdi ona dokundu, içti. Sonra gülümsedi. "Daha iyi hissediyorum." O da gülümsedi. "Öyle olacağını düşünmüştüm."

7

Bedeni güçlenmiş, duyguları yatışmış olan Eve, Roarke'la birlikte McEnroy'un çatı katına çıktı.

"Peki dul kadınla nasıl başa çıkmak istiyorsun?" diye sordu.

"Onu ve öğretmeni tanımam gerekiyor. Peabody'nin bakış açısına göre, özel öğretmen çocuklar kadar ona da göz kulak olacak. Yıllardır aileyle birlikte. Temiz görünüyor ama ikisi de aptal değilse, en azından Nigel McEnroy'un rutin olarak hile yaptığını biliyor olmalılar."

"Bazı eşler çeşitli nedenlerle görmezden gelebilir."

"Bazıları öyle." Eve keskin bakışlarını Roarke'a çevirdi. "Ben olsam onu çırılçıplak yatağa bağlar, kavanozda sakladığım ateş karıncaları için bal sürdükten sonra sikini düğümler, düğümlenmiş sikiğin üzerine boşaltırdım."

"Ama bu sadece benim," diye ekledi asansör açılırken.

"Tam olarak sensin."

"Sonra da tango nerede yapılıyorsa oraya uçar ve onu yapardım."

"Aklıma Arjantin geliyor."

"Tamam, işte. Kör gözler pısırlıklar, aptallar ya da hiçbir şeyi umursamayanlar içindir."

"Hiçbiri değilsin." "Sen de."

"Anlaştık. Çok sevdiğim karımın kimi aldatacağı konusunda senin kitabından bir sayfa alabilirim. Sonra her şeyi satın alırdım."

Bilinen evrendeki kahve çekirdeklerini ve üzerinde yetiştikleri bitkileri yakın."

"Bu iğrenç bir şey," dedi hissederek. "Hasta ve insanlık dışı." "Ah şey, bu sadece benim." Elini tuttu, onu öptü eklemler önce basarak ve ZİL üzerinde ve McEnroy çatı katı.

"Bu olaydan sonra bunu söylemek garip olabilir ama biz olduğumuz için mutluyum."

McEnroy'lara ulaşamıyor. Lütfen bu zor zamanda ailenin mahremiyetine saygı gösterin.

Eve mesajdan sonra rozetini kaldırdı. "Dallas, Teğmen Eve, sivil danışman Roarke ile birlikte. Bir randevumuz var."

Bir dakika.

Tarama ve doğrulama için bekledi. Kısa süre içinde kapı açıldı. Frances Early'yi kimlik fotoğrafından tanıdı. Ellili yaşlarının ortalarında, sağlam yapılı ve çekici, melez. Yorgun ela gözleri, geri adım atmadan önce Eve'i değerlendirdi.

"Teğmenim, efendim, Bayan McEnroy hâlâ çocuklarla birlikte yukarıda. Eğer içeri girip o aşağı inene kadar beklerseniz."

Yaşam alanı polisin diğer izlerini ortadan kaldırmak için acımasızca temizlenmiş olmasına rağmen, hafif bir süpürgeci tozu kokusu aldı.

"Bayan McEnroy'a burada olduğunuzu bildirdim. Çocuklar anlaşılır bir şekilde perişan durumda ve onlar uyuyana kadar yanlarında kalacak. Beklerken size bir şey ikram edebilir miyim?"

"Biz iyiyiz. Zamandan tasarruf etmek ve sizi ya da Bayan McEnroy'u gereğinden fazla tutmamak için sizinle konuşarak başlayabiliriz."

"Anlıyorum. Tabii ki. Lütfen oturun. Umarım benim de biraz perişan olduğumu anlıyorsunuzdur."

"Anlaşıldı. Siz ve Bay McEnroy yakın mıydınız?"

Francie oturdu ve bir elini çene hizasındaki koyu kahverengi saçlarında gezdirdi. Eve, tırnaklarının parlak pembe renkte parladığını fark etti.

Muhafazakâr beyaz gömleği ve siyah pantolonuyla çelişkili görünen bir cila.

"Sekiz yıldır McEnroy'larla birlikteyim. Kızlara ders veriyorum, bakımlarına yardımcı oluyorum, onlarla ve Geena-Ms. McEnroy ile seyahat ediyorum."

"Ve Bay McEnroy ile yakın mıydınız?" Eve tekrarladı.

Francie ellerini iki yana açtı. "Biz burada bir aileyiz."

Bu da soruyu yanıtlamadı ama Eve'e bilmek istediği şeyi söyledi.

"Siz, eşi ve çocukları Tahiti'ye tatile giderken Bay McEnroy New York'ta kaldı. Bu olağan bir şey mi?"

"İşi ve iş seyahatleri nedeniyle Bay McEnroy sık sık tatil sırasında ailenin geri kalanına katılırdı. Ya da yalnız seyahat ederdi. Özel öğretmen olarak işe başladım, böylece kızlar - her ne kadar ben başladığımda Breen okula gitmek için biraz küçük olsa da- seyahat ederken eğitimlerine devam edebildiler. Genellikle New York ve Londra arasında seyahat ederdik ama Bay McEnroy'a başka uzun seyahatlerde de eşlik ederdik."

"Ya da yoktu," diye araya girdi Eve. "Yani Bay McEnroy sık sık New York'ta, Londra'da, Paris'te ya da iş programı onu nereye götürürse orada ailesinden ayrı kalıyordu."

"Elbette." Francie güzel pembe tırnaklı ellerini katlayıp dizlerinin üzerine koydu. "Bu onun işinin doğasıydı. Sonuç olarak kızlar mükemmel birer gezgin oldular. Bay McEnroy'un kendini kızlarına adadığını da eklemek isterim. Onlarla birlikte olmak ya da doğum günlerinde, Noel'de vs. onları yanında götürmek için sık sık çok yoğun programını aksatırdı. Sevgi dolu, ilgili bir babaydı."

"Sevgi dolu, ilgili bir eş miydi?"

Francie bir an kıpırdandı, sonra doğrudan Eve'in gözlerinin içine baktı. "Evlilikle ilgili konuları Bayan McEnroy ile konuşmanızı tercih ederim."

"Size McEnroy'ların evliliğinin doğası hakkındaki görüşünüzü soruyorum - ve aile olduğunuzu belirttiniz."

"İşverenlerim ya da ailem hakkında dedikodu yapmayacağım."

"Bu bir cinayet soruşturması, dedikodu değil. McEnroy'un çok sayıda ve alışkanlık haline gelmiş cinsel ...

evlilik dışı karşılaşmalar."

Francie'nin yüzü karardı ama katlanmış ellerinin boğumları beyazlaştı. "Hiç ailem yokken bana aile sağlayan bir adam hakkında çirkin şeyler söylemem için beni zorluyorsun."

"Soruşturmaya yardımcı olmak için bana öldürülen bir adam hakkındaki gerçeği anlatmanızı istiyorum. İşvereninizi kimin öldürdüğünü, çok sevdiğiniz bir kadını eşinden kimin kopardığını ve sorumluluğunuzdaki çocukları babalarından kimin kopardığını bulmanıza yardımcı olmak için."

Gözyaşları Francie'nin ela gözlerini bulanıklaştırdı. "Özel hayatları özel kalmalı."

"Kendisini birden fazla tecavüzle suçlayan bir kişi tarafından işkence edilerek öldürüldüğünde özel olmaktan çıktı."

Eli ağzına gitti. "Bu birini suçlamak için çok kötü bir şey ve böyle kötü bir şeye karşı kendini savunamıyor."

"Tecavüzleri doğruladım, Bayan Early. Birden fazla. Kayıt tutmuş."

"Aman Tanrım, aman Tanrım." Ayağa kalktı, geniş pencereye doğru yürürken ellerini yüzüne bastırdı, tekrar geri döndü, merdivenlere doğru baktı. "Bana bir adam için çalıştığımı, onunla yaşadığımı, tatillerimi onunla geçirdiğimi söylüyorsun..."

"Aldattığınızı biliyordunuz. İşaretleri kendiniz görmemiş olsanız bile karısının size güvendiğini tahmin ediyorum."

"Arada çok ama çok büyük bir fark var. Zinayı onaylamak zorunda değilim ama bunun beni ilgilendirmediğini söyleyebilir ve bunu ifade edebilirim. Bu karı koca arasındadır ve onların başa çıkması gerekir. Ya da uğraşmazlar. Ama tecavüz öyle değil... Yalan söylüyor olabilirler."

Geri döndü. "Para koparmak için yalan söylemek."

"Kayıt tutardı," diye tekrarladı Eve. "Bir rutini vardı ve bir tipi vardı. Ayrıca ofisinde kilitli bir dolapta tuttuğu tecavüz ilaçlarına da el koyduk."

Ellerini tekrar kavuşturdu ve parmak eklemleri bembeyaz kaldı. "Diyorsun ki... oh, eğer bana yalan söylüyorsan, rozetini alırım. Nigel'in kadınlara ilaç verip tecavüz ettiğini söylüyorsun. Bu onu mahvedecek Geena. O zaten

paramparça,

Ama bunu... Ona söyleyemez misin? Onu seviyordu ve durduğuna inanıyordu.

Aldatmayı bıraktı. Buna daha önce de inanmıştı ama bu kez o kadar emindi ki. Çok mutluydu."

"Bunu ondan saklamanın bir yolu yok ve işin içinde birden fazla kadın olduğu için bunun medyada ortaya çıkmasını engellemenin de bir yolu yok."

"Benden neyi saklayacaksın?"

Geena McEnroy merdivenlerin başında, bir eli cilalı parmaklığı kavrarken diğer elini kalbine bastırarak duruyordu. Düz, sade siyah bir elbise giymişti. Yas rengi narin güzelliğini vurguluyordu. Bir düğüm halinde geriye taranmış sakın kahverengi saçlarından, uzun boynuna ve ince yapısına kadar her şeyi kırılıyordu. Yumuşak mavi gözleri ağlamaktan şişmişti; boyasız dudakları titriyordu.

Tek parlak nokta, sıcak kırmızı renkte parlayan tırnaklarından geliyordu.

"Kızlar mı?" Francie sordu.

"Uyumak. Sonundauyuyor." Geena başladı Aşağı indi, tereddüt etti, sallandı.

Roarke ayağa kalkarak merdivenlere doğru ilerledi ve onun koluna girdi. "Dur sana yardım edeyim."

"Hiçbir şey gerçek görünmüyor. Sanki bir adım atsam dünyadan düşecekmişim gibi geliyor."

"Çok özür dilerim," dedi onu bir sandalyeye götürürken.

"Sana biraz su getireyim mi?"

"Ben- Francie?"

"Biraz çay." Francie cebinden mini bir kumanda çıkardı.

"Bütün gün neredeyse hiç yemek yemedin." Ses tonu gerçekçi bir hal aldı.

Eve akıllıca bir hareket olduğuna karar verdi, çünkü Geena'nın nefes alıp vermesinin hatırlatılmasına ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Droid içeri girdiğinde Francie çay sipariş etti. "Bir demlik, ben de biraz alabilirim. Belki misafirlerimiz de bir fincan ister."

"Dediniz ki..." Geena boş boş etrafına bakındı ve sonunda Eve'e odaklandı. "Kim olduğunuzu hatırlayamıyorum."

"Teğmen Dallas. Bayan McEnroy-"

"Evet, tabii ki. Kızlar klonlarla ilgili olan videoyu izlemek için dırdır edip durdular, ben de izlettim. Onlar için çok şiddetli ve korkutucu olduğunu düşündüm. Çok küçükler. Buna maruz kalmalarını istemiyorum. Ama şimdi. Tanrım, şimdi."

"Kaybınız için üzgünüm Bayan McEnroy ve bunun çok zor bir zaman olduğunu biliyorum ama size bazı sorular sormamız gerekiyor." "Hiçbir şey anlamıyorum. Anlamadığım halde nasıl cevap verebilirim ki? Kızlar babalarının nereye gittiğini sorup duruyorlar. Neden geri gelemiyor? Neden ölmek zorundaydı? Hasta mıydı? Düştü mü? Ve ben cevap veremiyorum. Ne?

Onlara söyleyeyim mi?"

"Bunu sen söyleyeceksin."

"Ama bilmiyorum. Birinin yaptığını söylediniz... ama neden birinin ona zarar verdiğini anlamıyorum. Bir soygun muydu? Yoksa-"

"Hırsızlığın bir sebep olduğuna inanmıyoruz." Droid bir çay arabası getirirken Eve, bununla başa çık, diye düşündü. Bunu uzatmak sadece acıyı uzatırdı.

"Kocanız şu anda bilinmeyen bir yerde öldürüldü, daha sonra cesedi bu binaya geri getirildi ve dışarıda bırakıldı. Öldüğü geceki hareketlerini takip ettik. Akşam saat dokuz-on sekiz civarında binadan ayrılmış, bir limuzinle VIP kabini ayırttığı This Place adlı bir kulübe gitmiş. Özel bir kabin."

"Bir iş toplantısı." Geena konuşurken sesi titriyordu ve gözleri Eve'in kabul etmesi için yalvarıyordu.

"Hayır, bir iş toplantısı değil. Bay McEnroy'un Burası ve diğer mekânları cinsel faaliyetler için kadın elde etmek amacıyla sık sık ziyaret ettiğini doğruladık."

"Bu doğru değil." Elmacık kemiklerinde yüksek ve parlak renk kızarıklıkları belirdi. "Kocama, çocuklarımin babasına iftira atmaya izin vermeyeceğim. Buna izin vermeyeceğim."

Kör göz, diye düşündü Eve. Kasıtlı olarak, umutsuzca kör.

"Kanıtlarla ve ilk elden teyit ettik ki ne yaptığını, nerede yaptığını ve çoğu durumda kiminle yaptığını. Onun eğilimlerinin farkındaydınız Bayan McEnroy. Şimdi de kocanızı korumaya çalışıyorsunuz."

onun katilini koruyor. Onun katilini bulmak ve o kişiyi adalete teslim etmek benim işim, benim görevim, benim amacım."

"Senin görevin umurumda mı sanıyorsun?" Sesi de yanaklarındaki renk gibi tizleşmişti. "Görevin için bir adamın itibarını mı yok edeceksin? Ailesini yok eder misin?"

"Kocan kadınları spor olsun diye avlıyordu," diye çıkıştı Eve. "Onları oyuncak gibi kullandı. Onları uyuşturdu ve çoğu zaman yatağınıza getirdi, seksi özel kütüphanesi için kaydetti - ve onları aşağılamak, kendisine karşı harekete geçmelerini önlemek için. Bundan haberiniz yok muydu?"

"Yalan söylüyorsun!" Dehşete kapılmış gözleriyle zehirli bir yılan gibi tısladı. "Sen bir yalancısın."

"Geena." Francie koşarak Geena'nın sandalyesinin koluna oturup bir kolunu ona sararken bile Roarke alçak sesle konuştu. "Bu senin için korkunç bir zaman ve bunlar birbiri ardına gelen korkunç şoklar. Birisi kocanı gerçekte intikam olan çarpık bir adalet duygusuyla öldürdü. Teğmenin amacı adalettir. Kocanızın yanında duracak, onu sizden ve çocuklarınızdan alan kişiyi bulmak için çalışacak."

"Onun hakkında korkunç şeyler söylüyor."

"Onu çok sevdiniz. Bu sadece sadakatsizliği sizin için daha zor, daha acı verici hale getirdi. Tüm bunlara rağmen onun sizi ve çocuklarınızı sevdiğini anladınız."

"O yaptı! O yaptı!" Şimdi ağlayarak yüzünü Francie'ye gömdü. "O mükemmel değildi. Hiçbirimiz mükemmel değiliz. Bir zayıflığı vardı ama onunla savaştı. Benim için, kızlar için savaştı. Ve durdu. Bana durduğuna dair yemin etti."

"Biraz çay iç." Francie yavaşça geri çekildi ve bardağı alıp Geena'nın üzerine bastırdı. "Şimdi gözlerini kurula ve biraz çay iç."

"Çok çekiciydi, görüyorsunuz. Kadınlar ona çekilirdi," dedi Geena itaat edip yüzünü bir mendille silerken. "Ve zayıflığıyla bazen... Bocalıyordu. Bu onu utandırdı ve mücadele etti. Ama geçen yıl bana olan yeminini yeniledi ve tuttu. Yemin etti."

o. Ve hiç uyuşturucu kullanmadı, kaçaklara dokunmadı. Onları bir kadın üzerinde kullanmasına gerek yoktu. Manyetikti."

Eve bunu şimdilik görmezden geldi. "Evliliğinizin bu yönü hakkında kimseyle konuştunuz mu? Kocanız bocaladığında yaşadığınız zorlukları?"

"Hiç kimse. Francie," diye düzeltti ve Francie'nin eline uzanıp onu kavradı. "O ailemden biri ve benim için kendi annemden daha çok bir anne."

"Başka biri var mı? Bir arkadaş, bir terapist, bir doktor?"

"Bu bizim dışımızda kimseyi ilgilendirmez. Bizim dışımızda kimseyi ilgilendirmez. Eğer bunları yaptığını, kadınları kaçak kullandığını, onları evime getirdiğini söylemeye kalkarsanız, size iftira davası açarım. Beni duyuyor musunuz? Amirine giderim ve seni kovdururum."

Eve öfkesinin ve arkasındaki korkunun üzerinden akıp gitmesine izin verdi. Görevin her zaman nazik ve sabırlı olamayacağını düşündü.

Nadiren ikisi de olabilir.

"Videolardan birini görmek ister misin? Kızıl saçlıları severdi, kıvrımlı olanları. Tecavüze uğrayan kaçakları ofisinde kilitli tutardı. Onları senin üzerinde hiç kullandı mı, senin rızanla ya da rızan olmadan?"

Önce şok geldi ve Geena'nın yüzündeki renk kırıntılarını bile sıyırdı. Ama gözleri sertleşti. "Bu ne cüret?"

"Bu bir cevap değil."

"Sevmedi. Kocam beni seviyordu. Neden ondan bana kalanları yok etmeye çalışıyorsun?"

"Birisi onun alışkanlıklarını, rutinlerini biliyordu ve bu bilgiyi onu ölüme çekmek için kullandı. Eğer siz kimseye söylemediyseniz, bir başkası söylemiştir ya da kullandığı kadınlardan biri intikamını aramış ve bulmuştur. Eğer bana yalan söyler ya da soruşturmayla ilgili bilgileri saklarsanız, soruşturmayı engellemiş olursunuz. Eğer onun cinsel uyum için yasadışı kadınları kullandığını biliyorsanız ve/veya buna katıldıysanız ve bunu inkar ediyorsanız, engelleme yapıyorsunuz demektir."

"Ben senin bir yalancı olduğunu söylüyorum, hırsları uğruna iyi bir adamı, bir aile babasını, bir babayı lekeleyecek kadar gözü dönmüş bir kadınsın." Öfke yüzüne

yeniden renk getirirken

ayağa kalktı. "Evimden gitmeni istiyorum ve kocama karşı yürüttüğün bu acımasız kan davası yüzünden NYPSD'den uzaklaştırılmasan bile bu soruşturmadan uzaklaştırılmanı sağlayacağım."

Francie, "Geena," diye söze başladı ama Geena başını salladı.

"Çıkarın onları. Çıkarın onları," diye tekrarladı ve merdivenlere doğru koştu, neredeyse koşarak çıktı.

"Çok özür dilerim." Francie ellerini birbirine doladı. "Kendinde değil. Anlaşılır bir şekilde. Onunla konuşacağım ama sizi temin ederim ki bunların hiçbirinden haberi yoktu. Ona ve kızlara karşı çok ilgili, çok sevecendi."

"Ama sen biliyordun."

"Kaçaklarla ilgili değil. Yemin ederim. O benim kızım gibi ve o kızlar da kan bağı dışında torunlarım. Bilseydim, ona söyledim. Bir yolunu bulurdum. Kendimi onun köşeyi döndüğüne ve sadık olduğuna inandırdım ama Geena ve kızlar mutlu olduğu için görmezden geldiğim işaretler vardı."

Francie durakladı, parmaklarını gözlerine bastırdı ve sonra indirdi. "Size şunu söyleyebilirim, hiç tereddüt ya da şüphe duymadan. Size bildiği gerçeği söylüyordu. Ona kesinlikle inanıyordu ve diğer kadınlar hakkında benden başka kimseye bir şey söylemezdi. İllüzyonlarına ihtiyacı vardı, Teğmen, bu yüzden ona inandı."

Francie ayağa kalktı. "Onunla konuşacağım. Elimden geleni yapacağım."

"Bir soru daha. Bay McEnroy hakkında başka biriyle konuştunuz mu?"

"Geena'nın benimle paylaştığı her şey onunla benim aramda kaldı. Geçmişte onun güvenini defalarca kırdı. Ben yapmazdım, yapamazdım. Asla yapmam."

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

Francie onları kapıya kadar geçirirken, "Onu görmek isteyecektir," diye ekledi. "Yarın olmasa bile yakında. Onu görmesi gerekecek."

"Ben ayarlarım."

Eve dışarı çıktı, asansöre doğru ilerledi. "Sakın bana ona sert davrandığımı söyleme."

"Ona çok sert davrandın ama bilmen gerekiyordu, değil mi?"

Arama düğmesine bastı. "Neyi biliyor musun?"

"Eğer onun ne hakkında olduğunu biliyorsa, açıktan ya da sessizliğiyle bu işte bir rolü varsa. Eğer biliyorsa, sonunda canına tak etti ve cinayetin işlenmesine yardım etti. Ya da bunu onun için yapabilecek omuzlara ağıladı."

Eve hiçbir şey söylemeden asansöre doğru yürüdü ve ellerini ceplerine soktu.

"Ve artık biliyorsun," diye bitirdi Roarke ve garaj katına seslendi. "Böylece işini yaptığın için kendine yüklenmeyi bırakabilirsin."

Eve ona bir bakış fırlattı. "Onu okşadın ve sevdin."

"Onun için üzüldüm, doğru, senin gibi. Ama sert davranmak benim işim değildi. En iyi zamanlarında olduğu gibi en kötü zamanlarında da sırtını dayayabileceği birine ihtiyacı olduğu yeterince açıktı. Özel öğretmeni, vekil annesi var ama bana öyle geldi ki bir erkeğe karşılık verecek. Bu konuda yanılıyor muyum?"

"Hayır." Eve tıslayarak nefesini verdi. "Yüzde yüz haklısın, işte bu yüzden iş dünyasının imparatorusun. İnsanları hızlı ve doğru okuyorsun. Seni defalarca aldatan biriyle aşk yüzünden birlikte olursun - bir noktaya kadar. Aşk orada olabilir, elbette, ama gerçekten ihtiyaçtan, güvensizlikten, başka ne halt edeceğini bilmemekten dolayı kalırsın. Bana her şeyi çağırıştırıyor."

"Bundan sonra onun ölümünde bir rolü olduğundan şüphelenmiyorsunuz."

"Eğer eşinizi gözünüze kestirmezseniz, aptalsınız demektir. Ama o listede olabildiğince alt sıralarda. Uyuşturucudan haberi yoktu. Bahse girerim bir kısmı hala aldattığını biliyordu ama bunu sakladı. Ama uyuşturucuyu değil. Şok oldu ve bir an sonra, her ne kadar kendini kaybetse de, bunun doğru olduğunu biliyordu."

"Sanırım bu konuda haklısın." Roarke arabaya doğru ilerledi ve direksiyonun arkasına geçti. Sonra Eve'e döndü. "Bu yüzden bu kadar güçlü bir şekilde inkâr etti. Gerçek, onun için bunu imkânsız kılıyor."

iyi bir adamı sevdiğine ve onunla kaldığına inanmaya devam etmesini sağladı. O bir tecavüzcü, bir fırsatçı, sadece sadakatsiz değil. Ve kurban ettiği kadınları evine, yatağına getirmişti. Bununla nasıl yaşayacak, gerçeği kabul ederse onun ışığının kızları için parlamasını nasıl sağlayacak?"

Yorgun, iliklerine kadar yorgun Eve başını koltuğa yasladı.

"Bu noktada ne isterse kabul edebilir." "Senin peşine düşecek," diye uyardı adam arabayı sürerken.

Garaj. "Dünyasının temeli bunu gerektiriyor."

"Olabilir. Ben hallederim."

"Hiç şüphem yok." Evin kapısına yaklaşıp kadar sessiz kalarak onun düşünmesine izin verdi. "Birbirimizin yoldan çıkması halinde ne yapacağımız konusunda şakalaşırız ve itiraf etmeliyim ki bu konuda yaratıcılıkta genellikle beni geçersin. Ama gerçek şu ki asla yapmayız. Bizi sadık tutan sadece sevgi değil. Birbirimize ve kendimize duyduğumuz saygıdır. Bu bizi ayakta tutan bir bağıdır."

"Bunu biliyorum. Yine de, eğer test ettiyseniz daha da yaratıcı olabilirim."

"Ve ben bunu biliyorum."

Kapılardan geçerken ona bir sırtış fırlattı.

Ev yükseldi ve yayıldı, pencerelerde ışıklar parlıyordu. Kule ve kuleleri, geceyi Nisan soğuşuna açan cam gibi berrak bir gökyüzünün altına uzanıyordu.

Ev, diye düşündü, artık sadece onun inşa ettiği ev değil, yuva. Çünkü onu nasıl birlikte yapacaklarını öğrenmişlerdi.

"Buraya ilk taşındığımda bunun uzun sürmeyeceğini düşünmüştüm. Farkına varırsın: Tanrım, onunla ne düşünüyordum ki? Ya da sen işinden, çalışma saatlerinden yakınmaya başlayacaktın, ben de iş adamı eşi anlaşmasından yakınmaya başlayacaktım ve her şey kötüye gidecekti."

Evin önünde durduğunda ona döndü, sonra eğildi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Onu öptü. "Yanılıyor olmak gerçekten güzel."

"Kim olduğumu, kim olduğumu, ne yaptığımı kabullenemeyip çekip gidecek misin diye merak ettiğim anlar oldu. Bu

"Yanılmak çok güzel, evet."

Arabadan indiklerinde onu karşıladı ve elini tuttu. "Ama yine de, seni kedide bulduğumu biliyordum."

"Kedide mi?"

"Galahad'ı buraya sen getirdin ve bunu lehime bir işaret olarak kabul ettim."

"Belki de sadece onu senin üzerine atmak istedim."

Roarke basitçe, "Hayır," dedi ve onunla birlikte içeri girdi.

Ceketini silkti ve Roarke kendi ceketini dolaba asarken, o da ceketini tırazanın üzerine fırlattı. Sonra geniş, sessiz fuayede öylece durdu.

"Sorun mu var?"

"Summerset'in sürünerek ortaya çıkıp çıkmayacağını görmek için bekliyorum."

Roarke gözlerini devirdi, onun majordomosunu iğnelemesine alışkındı ve merdivenleri çıkmaya başladı. "Ona geç kalacağımızı ve akşam yemeğini dışarıda yiyeceğimizi söyledim. Gece ateş yakmak için yeterince serin. Tahtanızı ve kitabınızı hazırlamak isteyeceğinizi umuyorum."

"Evet ve daha fazlası, McEnroy'un videolarını incelemem gerekiyor. Kadınların kimliklerini tespit etmeli, onları araştırmalı ve sorgulamalıyız. Londra polisine McEnroy'un ofislerini ve evini tespit ettirdim. Daha fazla videonun kopyası geliyor."

Ofisine doğru ilerlediler, adam ateşe doğru yürüdü ve kısık ateşte yakmasını emretti. Uyku koltuğuna yayılmış olan kedi, tombul vücudunu yuvarladı, gerindi. "Ortaklarıyla henüz konuşmadınız mı?"

"Yarın için."

Galahad aşağı atlayıp bacaklarının arasında dolaşmaya tenezzül edince, onu kaşımak için eğildi.

"Adamı öldürecek olsaydım, başka bir yerde yaşıyor olsaydım bunu New York'ta yaparak örtbas etmeye çalışabilirdim. Bu yüzden kontrol etmem gereken seyahatlerim var."

"Hazır olduğunda neden senin için bunu halletmiyorum?" Eşit bir fırsatçı olan Galahad, Roarke'a doğru yürüdü ve iyi bir vuruş elde edene kadar orada kurdeleledi. "Halletmem gereken birkaç iş var, yardım istersen bana haber

verebilirsin."

"Olur, teşekkürler."

Roarke bitişikteki ofisine geçtiğinde Eve bir fincan kahve hazırladı. Büyük bir fincan doldurdu ve tahtasını kurmaya başladı.

Kahvesini içip tahtasını ayarlarken, Galahad'ın bir kez daha uyku koltuğuna yayılmış halde yattığı yere baktı.

"Biliyor musun, haklı bir sürprizi vardı. Seni onun üzerine atmıyordum. İkimizi de eve getiriyordum. Sen sadece buna daha çabuk alıştın."

Tahtasını ve kitabını bitirdikten sonra Londra'dan gelen dosyayı açmak için oturdu. Ve çok yardımcı bir dedektif müfettişin ayrıntılı bir not eki yazdığını gördü. McEnroy'un kullandığı oteli, McEnroy'un not defterinde ayrıntılı olarak anlattığı kulüplerdeki personelin ifadelerini -Londra versiyonu da oradaki ofisinde kilitliydi- tespit etmişti.

Kaçaklara ve tüm elektronik eşyalara da el koymuştu. Aynı model.

Dahası, Dedektif Müfettiş Lavina Smythe bir düzine videonun tamamını incelemiş ve kadınlar üzerinde yüz tanıma özelliği çalıştırmıştı.

Eve'in elinde artık kapsamlı bir raporun yanı sıra üzerinde çalışabileceği bir isim listesi de vardı. Smythe notu şöyle bitirdi:

Nigel McEnroy'un cinayeti New York'ta işlenmiş olsa da, McEnroy ölümünden sonra Londra'da meydana gelen tecavüz, gasp ve adam kaçırmaya olaylarının yanı sıra yasadışı uyuşturucu bulundurma ve kullanma suçlarından da soruşturma altındadır. Söz konusu soruşturmayla ilgili tüm kişilerle görüşmeler ayarlayacağız ve daha sonra bu raporları size kopyalayacağız. Soruşturmanız sırasında topladığınız her türlü bilginin paylaşılmasını talep ediyoruz.

"Tamamdır, DI Smythe." Ve bu ruhla Eve kendi notunu yazdı, bir rapora ekledi ve Londra'ya gönderdi.

Smythe'in kendisine gönderdiği kimlik fotoğraflarının çıktısını aldı -hepsi kızıl saçlı- ve bunları LONDRA olarak adlandırdığı bir bölümün altındaki panosuna ekledi.

Roarke'ın ofisine doğru yürüdü; Roarke bilgisayarının başında oturmuş, garip bir şema üzerinde ufak tefek değişiklikler yapıyordu.

"Londra'dan bir düzine isim var, istersen." Şöyle bir baktı. "Çok hızlı oldu."

"İşi Londra yaptı. Dedektif Smythe diye biri var ve satır aralarını okuyacak olursam, olaya benim DB'yi aldığım gibi bakıyor ama elinde bir sürü kadın kurban var -potansiyel olarak şüpheli ama kurban. Ve onların adaletle kavuştuğunu göreceksin. Yani göze çarpan verileri paylaşacağız. Paris'ten de aynı düzeyde işbirliği alacağımı umuyorum."

"Burada işim neredeyse bitti." "Nereden biliyorsun?"

Sadece gülümsedi. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Duvardaki ekrana, çizgilere, kıvrımlara, küçük notlara ve sayılara baktı. "Kesinlikle hayır."

"Peki o zaman. Bana verileri gönder, ben de seyahati kontrol edeyim." "Smythe muhtemelen bunu yapardı, ama-"

"Londra'da gece yarısı olduğu için sabah kalktığında bilgiyi alabilir."

"Aptal zaman dilimlerini düşünmeyeceğim. Sana kimlik fotoğraflarını göndereceğim."

Masasına döndüğünde önce bunu yaptı, ardından McEnroy'un ofisinden bir sonraki videoyu açmadan önce biraz daha kahve doldurdu.

Bu kez otel odası, belli ki önceden tutulmuştu, çünkü kamerayı çoktan kurmuştu. Başka bir kızıl saçlı, hiç şaşırtıcı değil, ama Eve bu seferkinin ancak reşit olduğuna karar verdi ve kıkır kıkır gülüyordu. Müziği açtığında ona Rowan diye seslendi ve dans etmesini emretti.

Eve videoyu durdurdu ve kadının yüzünün büyütülmesini emretti.

"Bilgisayar, kadın denek üzerinde yüz tanımayı çalıştır. Özgeçmiş videosu."

Teşekkür ederim.

Dansın, striptizin üzerinden geçti, belki işe yarar bir diyalog vardır diye. Bir kadeh şaraba şişeden bir doz ekleyip ona ikram ettiğinde çalışma süresini not etti.

Yuttuktan sonra, kıkırdayan oyun sona erdi, çaresiz inlemelere, boğuşmalara dönüştü. Eve, kadını yatağa itip üzerine çıktığında bölünmüş ekrana geçti.

Yirmi bir yaşındaki Rowan Rosenberg'un genç ve güzel yüzünü inceledi ve tecavüzün yirmi birinci yaş gününden sadece iki hafta sonra gerçekleştiğini hesapladı. Eve, Rowan'ın Juilliard'da öğrenci olduğunu, son iki yıldır New York'ta yaşadığını ve aslen Vermontlu olduğunu belirtti.

Eve videoyu sonuna kadar izledi, McEnroy Rowan'a giyinmesini ve uslu bir kız gibi koşmasını söylediğinde geri döndü. Kullanılmış ve kafası karışmış görünüyordu ama kıpırdanarak ışıltılı kulüp elbisesini giydi. Otelden çıkıp kulübe giden metroya binmek için nereye yürümesi gerektiğini söylediğinde başını salladı, gözleri belirsizdi.

Kız sendeleyerek dışarı çıktığında, adam 'link'ini aldı.

"Geena'ya mesaj. Merhaba, sevgilim! Bu sıkıcı toplantıdan kaçmak üzereyim. Bir saat içinde evde olurum. Gece yarısı atıştırması için mutfığa baskın yapalım, olur mu? Açlıktan ölüyorum! Yakında görüşürüz."

Bağlantıyı bir kenara bıraktı ve kameraya doğru -sırıtarak-baktı.

"Kamera kapalı."

Bir sonrakine geçti.

Roarke içeri girdiğinde, altı tanesini incelemiş ve kurbanları teşhis etmişti.

Kadının yüzüne bir göz attıktan sonra şarap dolabını açmak için yürüdü.

"Çalışıyorum."

Hiçbir şey söylemedi, sadece şişeyi açtı ve iki bardak doldurdu.

"Daha kaç tane görmeniz gerekiyor?"

"Çok fazla."

Şarabını kumanda merkezine koydu. "Elimde sizin için veriler var. Neden bazı videoları alıp yüz tanıma sistemini çalıştırmıyorum?"

"Yapamam. Bu doğru değil." Vazgeçti, şarabı aldı. "Bir sivilin onları görmesine izin vermek doğru değil, senin bile. Bu kadınların mahremiyeti zaten çoktan boka sardı. Ama bu doğru değil."

Başını sallayarak tahtaya döndü. "Ne yapabilirim?"

"Onları küçük düşürüyor." Şarabından uzun bir yudum aldı. "Onu azdıran sadece çirkin cinsel hazları değil, onları aşağılaması."

"Tabii ki öyle. Eğer sadece inmek için olsaydı, bir profesyonel tutabilirdi ve tutardı da. İhtiyaçlarına uygun lisanslı bir refakatçi tutabilir. Ancak bu onu eşit bir konuma getirecektir, çünkü bu bir tür ortaklıktır."

Ona geri döndü. "Ne yapabilirim?" diye tekrar sordu.

"Kimliklerini belirlediğim altı tanesini alıp araştırabilirsin.

Seyahatlerini kontrol et,

Yalnız yaşıyorlarsa, eşleri varsa ya da birlikte yaşıyorlarsa istihdam. Saldırı tarihinden sonra herhangi birinin tıbbi - fiziksel ya da duygusal- bir sorunu olup olmadığına bakabilirsiniz. Bu lanet olası bir saldırı."

"Evet, öyle."

"Biriyle birlikte çalışmış," diye mırıldandı Eve. "Bunu tek başına bir kadının yaptığına inanmak neredeyse imkânsız. Onu bir araca bindirmiş, arabayı kim kullanıyordu? Tam otomatik silah kullandığına güvenilebilir miydi? Onu evine geri getirmiş, kaldırıma çıkarmış. Bunu tek başına mı yapmış? Ben buna inanmıyorum. Kime yakındı? Başka bir kurbanı mı, kız kardeşine mi, eşine mi, babasına mı, erkek kardeşine mi? Güvendiği biri."

"Onlara bakarken bunu aklımda tutacağım. Onları gönderin."

"Roarke." İçini çekti, ne söylemek istediğini bilmediğini fark etti. "Bunun için minnettarım."

Şarabı bir kenara bıraktı ve bir sonraki videoyu açtı.

Eve çalışırken, Lady Justice de çalıştı.

Bir kez aldatan, diye düşündü görünüşünü tekrar kontrol ederken. Bu kez kısa, dikenli bir peruk seçmişti, bal sarısı ve uçları safir mavisiydi. Neredeyse göbeğine kadar inen deri kıyafeti gibi gözleri de peruğunun uçlarıyla uyumluydu. Cildini Mocha Riche adı verilen bir renkle renklendirmek için epey zaman harcamıştı. Dudaklarını Asi Kırmızısı'na boyamadan önce dudaklarını dolgunlaştıran bir ürün kullanıyordu. Botlarının neşter inceliğinde topukları ve yükseltileri vardı.

Thaddeus'un uzun boyluları sevdiğini düşündü.

Bir an durup oturmak zorunda kaldı, çünkü onun adını düşünmek bile onu öfkeliyordu. Kendini toparladıktan sonra droidine arabayı getirmesini emretti. Ayrılmadan önce monitörden sevgili Grand'ini kontrol etti.

Tıbbi droid alarmdayken derin uykuda.

Thaddeus Pettigrew'un 'link'ine girmek çocuk oyuncağıydı. Tek aksaklık programdaki bir değişiklikti. Birlikte yaşadığı fahişe bir gün erken ayrılmıştı, bu yüzden dolandırıcı bu gece için başka bir fahişe ayarlamıştı. Beklediği gibi yarın gece değil.

Yine de kendi planlarını değiştirmek, ücretli fahişeyi iptal etmek ve onun yerini almak için yeterince kolay.

Belki yolda elleri biraz titriyordu ama başarısız olmayacaktı. Bunu başarabileceğini zaten kanıtlamamış mıydı?

Droid onu ön tarafa bıraktı. Alışkanlıklarının esiri olan Thaddeus da güvenlik kameralarını devre dışı bırakırdı - yatılı fahişesi onu kontrol etmeye karar verirse diye.

Meraklı komşular görmelerini istediği şeyi görecektir.

Taş binanın kapısına geldiğinde kalbi hızla çarpmaya başladı.

"İyi akşamlar, Thaddeus." Sesini çakıllı bir mırıltıya dönüştürdü. "Ben Angelique."

Elini uzattı ve adam gülümseyerek elini tuttuğunda -o kadar çekiciydi ki- kendi elindeki mini şırıngadan avucuna ilacı pompaladı.

"Lütfen, içeri gelin."

"Çok isterim." Onun yüzünün gevşemesini izledi. "Ama bekleyen bir arabam var. Benimle gel. Bizim için harika bir akşam planladım."

"Seninle mi?" dedi, teklifsizce.

"Kapıyı kapat, Thaddeus."

Adam itaat etti ve onunla birlikte arabaya doğru yürüdü. Droid arabayı şehir merkezine doğru sürerken, kadın Thaddeus'a önceden hazırladığı şarabı uzattı. "İç bakalım! Bu senin en sevdiğin kırmızı şarap."

"Teşekkür ederim. Kendimi biraz tuhaf hissediyorum."

"Şarap yardımcı olacaktır." Şarabı adamın ağzına doğru eğdi.

Gözleri düştüğünde kendine engel olamadı. Onu kendine çekti, ağzını öptü, göğsünü okşadığında elinin altında eğildi.

Ve uyuşturucu onu altına aldığı anda onu kucakladı.

8

Roarke ona uyuması gerektiğini söylemek istedi ama kendi haline bıraktı. Bu sefer kendini yormasının daha iyi olabileceğini düşündü. Ve belki de uykusu geldiğinde sessiz olacaktı.

Ona gönderdiği isimleri araştırdı, inceledi, içlerinden birinin katil olup olmadığını merak etti.

Öğrenciler, iş kadınları, şefler, asistanlar, teknisyenler. Bazıları evli, bazıları değil. Bazıları şehir sakini, bazıları değil. Rowan Rosenberg yirmi bir yaşında en genç olanıydı.

Emilie Gro-man otuz altı yaşında en yaşlısı.

Şimdiye kadar, diye ekledi.

Eve ona dört tane daha gönderdi ve bunları tamamladıktan sonra onu kontrol etmek için ayağa kalktı.

Komuta merkezinde oturmuş, kedi kucağında, tahtayı inceliyordu.

"Ara verdim," dedi ona. "Son yaptığım mı? Onunla işi bittiğinde kendine gelmeye başlamıştı. Ağlamaya başladı, bu yüzden ona tekrar ilaç verdi, sadece boğazından aşağı zorladı. Onu giydirdi, çok güzel vakit geçirdiğini ama partinin bittiğini ve eve gitmesi gerektiğini söyleyip durdu. Nereden taksi bulabileceğini söyledi. Onu evden nasıl çıkardığını bilmiyorum, zar zor çalışıyordu, çünkü kamerayı kapatmıştı."

"Cecily Freeman?"

"Evet."

"IT alanında çalışıyor ve öğrendiğime göre on altı ay önce Windsor Otelleri'nde bir pozisyon için Perfect Placement tarafından işe alınmış. İşe girdikten kısa bir süre sonra bir terapistle anlaşmış. Yirmi beş yaşında. Eşcinsel."

"Onun için hepsi sadece birer beden, kırılacak iradeler, kullanılacak ve aşağılanacak nesneler. Bu gece tek dayanabildiğim şey bu."

"Güzel. Uyuman gerek."

"Freeman," dedi kediye bırakıp ayağa kalkarken. "Kendine geliyordu, terapiye gitti. Birçoğundan daha fazla şey hatırlıyor olabilir. Ve hatırlayarak ödeşmek isteyebilir."

"Mümkün." Roarke onu asansöre doğru yönlendirdi. "Beş-dört yaşında, yüz on beş kilo. Kesinlikle yardıma ihtiyacı vardı." Kızın başının üstünü öptü. Yatak odasına girdiklerinde, "Neden bir emzik paylaşmıyoruz?" diye önerdi.

Kedi arkalarından koşarak geldi ve uçarcasına bir sıçrayışla tombul bedenini yatağın üzerine bıraktı.

"Bir yatıştırıcı düşünüyordum." Ona döndü, ona doğru döndü. "Ama o türden değil."

Kollarını ona doladı. "Sevgilim Eve. Çok yorgunsun."

"Bir süre önce yoruldu. Ama kendime seksin ne olabileceğini hissettirmem, bilmeme izin vermem gerekiyor. Önemli olduğunda ne olması gerektiğini. Sana göstermem gerek." Dudaklarını onunkilere değdirdi. "Ve senin bana göstermen için."

Onun şakağını öptü, ışıkların sönmesini ve ateşin yanmasını istedi. O yumuşak parıltının içinde, gözleri onunkilerde, silah kayışını çıkarmak için geri çekildi.

Koşum takımını bir kenara bırakırken birbirlerini yatıştırabileceklerini düşündü. Belki de onun da bu hediye en az onun kadar ihtiyacı vardı.

Adam takım elbisesinin ceketini ve kravatını ofisinde çıkarmıştı, o yüzden adam kendi gömleğinin düğmelerini açarken kadın da onun gömleğinin düğmelerini açtı. Gömlekler yere düşerken, adam onu yatağa doğru çevirdi.

Oturması ve botlarını çıkarması için onu rahatlattı.

Kız ona uzanıp yaklaştığında, kedi sinirli bir homurtu çıkararak yatağın kenarına doğru yürüdü

ve aşığı atlıyor.

Bu onu güldürdü, daha da yakınlaştırdı. Sonra dudakları buluştu.

Yavaş, yumuşak, anı döndürüyor, öpücük derinleştikçe anı şefkatle doyuruyordu.

Kendini ona verirken, ondan önceki tüm o zor ve karanlık günleri nasıl atlattığını merak etti. Buna sahip olmak, onu tutacak kollar, onunkine karşı atacak bir kalp, o kadar sabit, o kadar sabit bir ışık parlattı ki, her zaman karanlıktan ve zordan çıkış yolunu bulabilirdi.

Elini onun kalbinin üzerine koydu ve düşündü: Bu. Bu, bu. Ona o kalbi verdiğini bilmek, her gün, dünyayı değıştirdi.

Birbirlerini öpücüğe boğarlarken, parmaklarıyla onun yüzünün şeklini çizdi, kokusunu içine çekti.

Bunun önemli olduğunu bir kez daha düşündü. Bu tutuyordu. Bu parlıyordu. Ve dünyadaki tüm çirkinlikleri kapattı.

Ateş çitirdarken, yatak iç çekerken, ellerini onun uzun hatlarında, ince kıvrımlarında gezdirmek için destek tankını çıkardı.

Dudaklarını çenesinin keskin çizgisinde, çenesindeki hafif çukurda, boğazının güçlü çizgisinde, nabzının attığı yere kadar gezdirdi.

Nereye dokunması gerektiğini, nabzını hızlandırmak ve kalınlaştırmak için nasıl dokunması gerektiğini biliyordu. Kızın parmakları adamın saçlarında gezinirken, adam kızın göğüslerine fısıltıyla öpücükler kondurdu.

Yarı rüya halinde, onun adını soludu, sunduğu şefkatin üzerinde süzölmesine izin verdi. Elleri gezinirken kendi ellerini ona verdi.

Hassas katmanlar halinde arzu inşa ettiler, parıldayan his bulutları.

Adam yer değıştirdiğinde, gözleri buluştuğunda, kadın ona doğru yükseldi.

Elleriyle adamın yüzünü kavradı; adam içine kaydı.

Çok basit, çok temel olan neşe, güneş ışığında ısınan bir nehir gibi içinden akıyordu.

Adam ağzını onunkine indirdi; kadın parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Onun içinde kaybolan adam, İrlandaca mırıldandı; yüreğinden dökülen sözcükler neşeyle

süzölüyordu.

Kaydıklarında bile güçlü durdular. Ve böylece ona gösterdi, onun da ona gösterdiği gibi.

Daha sonra, kız ona doğru kıvrılmışken, kedi sırtının küçük kısmında tüylü bir yumru halindeyken, Roarke onun sürüklendiğini hissetti.

"İşte şimdi, bir ghrá," diye mırıldandı. "Bu gece sadece sessiz rüyalar."

Eve sürüklenirken, Leydi Adalet bir sonraki çığlının sönmesini bekledi. Ne de olsa acele etmek istemiyordu.

Ayaklarını açmış, bir eli kalçasında, diğer eli elektrikli sopayı tıkırdatarak duruyordu. Maskesinin ardında gözleri parlıyordu.

"Artık o kadar da büyük bir adam değilsin, değil mi Thaddeus?"

Titreyerek, dilini ısırduğu yerden ağzından kan damlayarak başını kaldırdı.

"Bunu neden yapıyorsun? Neden?"

"Neden? Bakalım." Başını eğerek bir parmağını yanağına dokundurdu. "Çünkü yapabilirim. Çünkü bunu hak ediyorsun!"

Sopayı adamın karnına sapladı, kasılmasını, çıplak vücudunun sarsılmasını ve sallanmasını izledi. "Karın kasların üzerinde gerçekten çalışmışsın, değil mi Thaddeus? Bütün fahişelerini becermek için formda kalmalısın."

Yüzünden ter ve kan, bacaklarından çiş akıyordu. "Lütfen dur. Lütfen. Sana ne istersen ödeyebilirim. Param var. Bir sürü param var. Yapabilirim-"

"Öyle mi?" Öfke bir yangın ateşi gibi içini yaktı. "O kadar parayı nereden buldun, seni hilekâr, yalancı, hırsız orospu çocuğu?"

Çığlıklar artık insan sesi olmaktan çıkana kadar, bu çığlıklar vahşi hıçkırıklara dönüşene kadar sopayla vurdu, vurdu.

Kendini toparlamak için uzaklaşmak zorunda kaldı. Bunun öfkeyle değil, soğukkanlı bir adaletle yapılması gerektiğini kendine hatırlattı.

"İtiraf et. Değersiz olduğunu kabul et. Yalancı olduğunu kabul et. Bir dolandırıcı. Aldattığını ve karından çaldığını kabul et.

seni seven ve sana güvenen kadın. Yeminini bozduğun fahişeyi şimdi aldattığını kabul et."

Başını yukarı kaldırdı. "Tüm bunları itiraf et, ben de durayım. Gitmene izin vereceğim."

"Herhangi bir şey." Başı yana doğru eğildi, bu yüzden kadın ona hafif, neredeyse alaycı bir fiske vurdu.

"Söyle. İtiraf et!"

"İtiraf ediyorum!"

"Neye, Thaddeus? Söyle, hepsini söyle."

"Bana ne söyleyeceğimi söyle. Lütfen, her şeyi yaparım." "Değersiz olduğunu söyle."

"Ben değersizim."

Başı yine öne eğildi, bu yüzden kız sopayla yanağına bir darbe indirmek zorunda kaldı. Çılgılığı havayı pençeler gibi yırttı.

Hiç aldırmadı. "Hile yaptığını söyle." "Ben bir dolandırıcıyım."

Zorlukla duyulabilen, bozuk kelimeler onu memnun etti. "Bir yalancı."

"Evet, evet, bir yalancı." Bir öksürük nöbeti onu nefes nefese bıraktı. "Lütfen, suya ihtiyacım var. Lütfen, merhamet edin."

"Bir hırsız. Söyle, söyle!" Kelimeleri zafer kazanmış gibi haykırdı. "Sen bir hırsızsın. Bir fahişenin parasıyla yaşamak için karısından çalan, hilekâr, yalancı bir hırsız."

"Karımdan çaldım."

"Onu aldattın, ona yalan söyledin, ondan çaldın, onu bir hiçmiş gibi bir kenara attın. Hepsini söyle!"

Bu yolda mücadele etti ve ağladı.

Adam yarı baygın bir şekilde asılı dururken kadın tekrar uzaklaştı.

Ve kovayla bıçağı geri getirdi.

"Şimdi onun adını söyle. İhanet ettiğin kadının adını."

"Darla," diye mırıldandı. Şişmiş gözlerini açtı. "Lütfen bırak gideyim. Gitmeme izin vereceğini söylemiştin."

"Söyledim, değil mi? Adını tekrar söyle. Yüksek sesle, açıkça." "Darla."

Ona gülümsedi. "Şimdi bana bak. Bana doğru bak.
Tahmin et ne oldu, Thaddeus.
Yalan söyledim." Bıçağı
kullandı.

Eve'in telsizi onu uykusundan uyandırdı. El yordamıyla onu
ararken, Roarke ışıkların yüzde on oranında açılmasını
emretti.

"Blok videosu. Dallas."

**Merkez, Dallas, Teğmen Eve. Vandam 26 numarada
yetişkin bir erkeğe ait parçalanmış ceset,
muhtemelen önceki cinayetle bağlantılı. Olay
yerindeki memurlar.**

"Anlaşıldı. Yola çıkıyorum. Peabody, Dedektif Delia ile
bağlantı kurun. Dallas, tamam."

Yataktan fırladı. "Siktir, siktir, siktir."

Kedi söylenirken o hızla banyoya, duşa girdi. Otuz saniye
sonra, Roarke ona bir fincan kahve uzatırken dışarı çıktı,
sonra da içeri girdi.

"Ben de seninle
geliyorum." "Gerek
yok-" "Seninleyim."

Tartışmak yerine kurutma tüpüne vurdu ve sıcak hava
girdap oluştururken kahveyi yuttu.

Hızlı hareket ederek dolabına koştu ve rastgele kıyafetler
aldı. En kolayı olduğu için siyahı tercih etti.

O silah kayışını taktığında Roarke da kemerini bağlamıştı
ve siyah kot pantolonu ve ince, çelik grisi kazağıyla şık
görünmeyi başarmıştı.

"Ben sürerim, sen de 26 Vandam'da kimin oturduğuna
bakarsın."

Orada da tartışmadı. O odadan çıkarken, Galahad çift
renkli gözleriyle onlara bir bakış attı, esnedi ve sonra
yuvarlanıp uyumaya devam etti.

Eve, koşarak aşağı inip hemen ceketini alırken aramaya
başladı.

"Elimde Thaddeus Pettigrew ve Marcella Horowitz adında
iki kişi var - müstakil ev. Erkek DOB, bu o demektir.

ikamet eden kişi. Evin sahibi o."

Roarke aracını çoktan garajdan çıkarmış olduğundan, karanlıkta ve soğukta dışarı çıktıklarında araç yavaşlayarak durdu.

Direksiyona geçti ve gösterge panelindeki klimadan iki sade kahve sipariş etti. Eve kahvesini yudumlarken o da kapılara doğru ilerledi. Kapıların açılmasını beklemek yerine, dikey konuma geçti.

"McEnroy ile kişisel ya da işle ilgili bir bağlantı bulabilir miyim diye bakıyorum. Eğer yle ya da böyle bir bağlantı varsa, iki günde iki kişiyi öldürmüş olacak. Bu hızlı bir iş. Hızlı iş."

"Evine bırakılmış parçalanmış bir erkek cesedi mi? Büyük ihtimalle." "Evet, şey. McEnroy'un Londra'sında bir Pettigrew var.

ama bu bir Mirium ve Thaddeus ile bir bağlantısı yok. Bu adam Moses, Berkshire, Logan ve Pettigrew'un ortağı olan bir avukatmış. Görünüşe göre finans, emlak hukuku gibi konularda uzmanlaşmış. Boşanmış, çocuğu yok. Eski karısı Yukarı Doğu'da yaşıyor."

Aramaya devam etti. "Pettigrew olmayabilir."

Roarke tekrar, "İhtimaller yle," dedi.

"Bekleyelim ve görelim. Vandam. Sakin bir mahalle. st orta sınıf. Pettigrew, hukuk bürosundan yıllık iyi para kazandığı için mahalleyi karşılayabilir. Ve boşanmayla aynı zamanda talih kuşu konuğundan beri. Anlaşma mı? On beş-altı milyon az para değil."

Boş verdi. Suç mahalline teoriler ya da eğilimler olmadan girmek daha iyiydi.

Roarke kruvazrn arkasına yanaştığında Eve olay yerindeki polislerin barikatları kurduğunu fark etti. Daha arabadan inerken, Peabody'nin yanında McNab olduğu halde köşeden çıktığını gördü.

Rozetini kaldırdı, bandın altına saklandı.

"Ortağım ve bir EDD dedektifi." Cesedi incelerken eliyle işaret etti. "Rapor verin, Memur Bey."

"Dokuz-bir-bir'i  kırk üçte aldık, Komiser, ve olay yerine üç kırk beşte vardık. Ortağımın

dokuz-bir-bir'i arayan kişiyi köpeğini eve bırakması için evine kadar götürüyormuş. Köpeğini gezdiriyordu, cesedi buldu. Olay yerini ve şahsı emniyete aldık, evin zilini  aldık, kapıyı  aldık. Cevap vermedi. Zeki, burada yaşayan adam olabileceğini düşündüğünü ama yüzde yüz emin olamadığını söyledi. Zeki'nin adı Preston DiSilva."

"Peabody," dedi ortağı yaklaşırken. "Dokuz-bir-bir arayanını al."

Üniformalı Peabody'ye, "Memur Markey'nin aklı başında, Dedektif," dedi. "Yavrusu oldukça tedirgin olmaya başlamıştı, bu yüzden Markey ona 22 Vandam'a kadar eşlik etti."

"Ben hallederim." Cesede baktı, sonra Eve'e döndü. "İkiye iki."

Hiç şüphe yok, diye düşündü Eve ve Roarke'ın ona uzattığı saha kitini aldı.   melerek önce kurbanı teşhis etmeyi tercih etti. Bunda şaşılacak bir şey yok, diye düşündü.

"Kurbanın 26 Vandam'dan Pettigrew, Thaddeus olduğu tespit edildi. McNab, Roarke, evi alın, temizleyin. Güvenlik kayıtlarını kontrol edin. Dış kameralar var. Bir kadınla yaşıyormuş. Horowitz, Marcella. Eğer i erideyse, onu içeride tutun. I erideyse ve nefes alıyorsa bana haber verin."

Onlar yanından geçip giderken, Eve içine yerleşti.

"Vücutta çok sayıda ve ciddi yanıklar, yaralar, kesikler ve çürükler var. Bileklerdeki yaralar bağlandığını gösteriyor. Görünüşe göre her iki kolun da omuzları yerinden çıkmış. Doğrulamak için ME. Muhtemel  l m nedeni, cinsel organının kesilmesinden kaynaklanan kan kaybı.

"şiddetin tırmanışı McEnroy'un bu kurbanında da görülüyor, ancak yöntem uyuluyor. McEnroy'da olduğu gibi, cesedin üzerine bir işaret, bir şiir yapıştırılmış."

Her şeye sahipti ama daha
fazlasını istiyordu. Bu yüzden
fahişeyi fahişeyle aldattı.
şehvet, yalanlar ve a ğ zl l kle yaşadı,
Para, seks ve g   arayışı onun inancıydı.
Sonunda yargı onun adını söyledi,
Ve suçlayacak başka kimsesi yok.

LADY JUSTICE

Eve çantadan bir kanıt torbası aldı, tabelayı açtı, torbanın içine yerleştirdi ve ağzını kapattı.

McNab ekose çizmelerinin üzerinde aceleyle evden çıktı. "Ev temiz, Teğmen. İçeride kimse yok, ama görünüşe göre birileri ana yatak odasında misafir bekliyormuş. Ateş yanıyor, yatak örtülmüş, bir şişe şarap, iki bardak ve yatağın yanına dizilmiş birkaç seks oyuncağı."

"Mühürledin mi?"

"Elbette."

"Onu dönüştürmeme yardım et."

McNab yardım etmek için öne çıktı. "Bir ev droidi var ama bin dokuz yüz civarından beri kapalı. Güvenlik kameraları da yaklaşık bir saat sonra kapatıldı. Roarke bakıyor ama yirmi yüz sonrasına dair bir şey bulamıyoruz. Tanrım," diye mırıldandı cesedi yüzüstü çevirirlerken. "Birileri ciddiye çok sinirlenmiş."

"Ona McEnroy'dan daha fazla saldırdı. Sopayla ona oğlancılık yaptı. İlkinde o kadar ileri gitmedi. Vuruşlar arasında da ara vermemiş. Büyük bir tırmanış."

Eşyalarını toplayıp ayağa kalktı. "Peabody'yi bekle, olur mu? Devam et ve arabayı, süpürgecileri çağır. Eve bir göz atmak istiyorum."

"Güvenlik merkezinin ana katı arka tarafta, mutfağın dışında.

Droid istasyonu da orada."

Eve başını sallayarak eve doğru ilerledi. Güzel yer, diye düşündü, üç katlı kahverengi taş, bakımlı. Ve en üst düzey güvenliğe sahip.

Zorla girildiğine dair bir iz yok.

Ve içeri adımını atarken, giriş yolunda hiçbir mücadele izi olmadığını düşündü. Uzun, dar bir salon; sol duvar boyunca, üzerinde taze çiçeklerle dolu ince bir vazo bulunan, narin görünümlü bir masa.

"Vic yapılı bir adamdı," dedi kayıtlara geçmesi için. "Eğer onun cüssesinde ve yapısında bir adam burada herhangi bir şekilde mücadele etseydi

işaretler olurdu."

Sağda ve solda arka odalarla devam etti. Sağ tarafta, kadınsı dokunuşlarla dolu olduğunu düşündüğü süslü bir yaşam alanı vardı. Bir sürü yastık, daha fazla çiçek, toz tutucular. Soldaki odada büyük bir duvar ekranı, gömme bir bar, biraz daha erkeksi okunuyordu.

"Boğuşma izi yok, görünürde soygun izi yok."

Resmi bir yemek odası, rutin olarak kimsenin oturmadığı bir tür küçük oturma odası.

Roarke, laboratuvar gibi bembeyaz ve gümüş rengi pırıl pırıl parlayan mutfakta durmuş, Summerset droidi olduğunu düşündüğü şeyi inceliyordu. Gümüş saçlar, kemikli bir yüz, siyah bir takım elbise.

Roarke ona baktı. "Sadece kurcalayan biri olup olmadığını kontrol ediyordum ama öyle görünmüyor. İsterseniz onu yeniden devreye sokabilirim."

"İsterim."

Roarke manuel olarak yeniden devreye girdi. Droidin karanlık gözleri bir yaşam simülasyonuna dönüştü.

"Tara ve rozet," o emredildi. "Bu o a polis soruşturması."

"Eve girebilmeniz için arama iznine de ihtiyacım var."

"Hayır, y a p a m a z s ı n . Thaddeus Pettigrew dışarıda ölü yatarken olmaz."

"Anlıyorum. Bu çok talihsiz bir durum."

"Evet, eminim aynı fikirdedir. Bay Pettigrew'u en son ne zaman gördünüz ya da konuştunuz?"

"Bay Pettigrew bu akşam saat on dokuz-on üçte hizmetlerimi durdurdu."

"Bu normal mi?"

"Bu alışılmadık bir durum değil. Bay Pettigrew on sekiz yirmi beşten on sekiz elli sekize kadar hafif bir akşam yemeği yedi ve mutfığı ve yemek alanlarını temizledikten sonra kapatmamı emretti."

"Yalnız mıydı?"

"Evet."

"Marcella Horowitz nerede?"

"Bayan Horowitz bu sabah saat on sekizde annesi, kız kardeşi ve bir arkadaşıyla birlikte Hilton Head'deki Water's Edge Resort and Spa'ya üç günlük bir ziyaret için yola ıktı."

"Bu planlanmış mıydı?"

"Başlangıçta Bayan Horowitz yarın ayrılacaktı, ancak ek bir gün için konaklamayı güvence altına alabildiler."

"Onun iletişim bilgilerine ihtiyaım var."

Eve aldı. "Bay Pettigrew bu gece kimi bekliyordu?"

"Takviminde bu akşam ya da bu gece için herhangi bir randevu olduğunu bilmiyorum."

"Güvenlik kameraları neden kapatıldı?"

"Farkında değilim."

Droidler işe yarayabilir, diye düşündü Eve, bazen de hiç yaramayabilir.

"Bayan Horowitz şehir dışındayken Bay Pettigrew kadınları eğlendirir miydi?"

"Farkında değilim."

"Bu gece kapanmadan önce ana yatak odasına bir şişe şarap ve bardak götürdünüz m?"

"Ben yapmadım."

Eve çıkmaz sokak olduğuna karar verdi. "Kapatabilirsin."

Droid kapandığında Roarke ona, "Geri beslemeyi çalıştırdım," dedi. "Pettigrew'un on yedi yirmi gibi eve tek başına geldiğini gördüm. Ondan önce, bir kadının -Horowitz olduğunu tahmin ediyorum- bu sabah saat onda evden çıkışına kadar eve giriş çıkış olmamış. Droid onunla birlikte bir bavulla dışarı ıkış. Dakikalar sonra bavulsuz geri geldi. Pettigrew evden sabah dokuzdan hemen önce ayrılmış. O ve Bayan Horowitz kameranın önünde oldukça ateşli bir veda öpücüğü paylaşmışlar."

"Tamam. Ben yatak odasına ıkıyorum. Evin bağlantısını kontrol edebilir, biriyle konuşup konuşmadığına, birini davet edip etmediğine bakabilirsin." "Bunu yatak odasından yapabilirim." Roarke onunla birlikte arka merdivenlerden yukarı yürüdü. "Belli ki cinsel bir ilişki için birini bekliyordu, ama yatak odasına bakılırsa ölmüş. bu alanda tatminsiz. En azından burada."

Eve ustanın odasına girdi. Bir sürü pembeler ve maviler, bir sürü telaşlı detay. Bir tür dekoratif, üstsüz kafes, yatağın üzerinde bir yastık dağı oluşturacağını düşündüğü şeyi tutuyordu. İnce, yaldızlı direkleri olan büyük yatak düzenli bir şekilde aşağı indirilmişti. Tıpkı etkileyici çeşitlilikteki seks oyuncaklarının komodinin üzerine düzenli bir şekilde yerleştirilmiş olması gibi.

Oturma alanındaki yaldızlı masada bir şişe beyaz şarap - açık ama dolu- iki bardak duruyordu. Ateş -mavi duvarda küçük bir daire- kısık bir şekilde yanıyordu.

Yatağın ayakucunda bir adamın siyah ipek bornozu duruyordu. "Görünüşe göre geceyi planlamış," dedi kadın.

"Ve işte böyle görünüyor. Beklediği biri -ya da beklemediği ama içeri davet ettiği biri- onu yine olaysız bir şekilde dışarı çıkarmış. Belki de şarabı doldurmaya fırsat bulamadan girişte ya da burada ona bir şey verdi. Ama daha çok alt katta. Neden onu o kadar aşağı indirip çıkaralım ki? Onu dışarı çıkarmalı, bir araca bindirmeli, birkaç saat işkence edebileceğiniz bir yere götürmelisiniz."

Roarke ona, "Bugün evle ilgili bir şey yok," dedi. "Horowitz'in araba servisiyle alındığına dair bir onay ve annesiyle bir konuşma var -sanırım annem dediği için. Giyinirken 'link'i hoparlöre vermiş. Sadece spa uygulamaları ve benzeri şeyler hakkında sohbet ediyor. Çok neşeli."

"Evet. Yani onu kim öldürdüyse yalnız olacağını biliyordu. Tanıdığı biri ya da onun programını bilen biri. Horowitz'in programını."

Peabody'nin merdivenlerden çıktığını duydu ve döndü.

Peabody, "Nüktedan biri," diye söze başladı. "O ve karısı - iki çocuk- bu yavru köpeği yeni aldılar. Çok güzel! Her neyse, ev içi yürüyüş eğitimini yapma sırası ondaydı. Neredeyse uykusunda yürüdüğünü söyledi, sonra köpek yavrusu gerçekten tedirgin oldu, tasmayla kavga etti, havladı, mızızlandı."

"Cesedi kokladım."

"Tahmin etmelisin," diye kabul etti Peabody. "Yani yavruyu almak üzereydi ve cesedi gördü. İhbarda bulunmuş ve polisler gelene kadar kaldırımda beklemiş. Diyor ki

Pettigrew ya da Horowitz'i tanımıyordu, ya da pek tanımıyordu. Yanından geçerken el sallamak ya da başını sallamak için.

"Bu arada," diye devam etti, "Memur Markey, Pettigrew'un saat dokuz sularında bir kadınla arabaya bindiğini gördüğünden oldukça emin olduğunu söyleyen başka bir ihbar aldı."

"Kızıl saçlı mı?"

"Hayır. Kısa saç diyor, kahverengi ya da belki sarı, uçları daha koyu bir renk. Mavi ya da mor ya da belki siyah." Peabody omuz silkti, tıpkı Eve gibi bazı zekâların kaydedilmediğini ya da korunmadığını biliyordu. "Karanlıktı ve gerçekten bakmıyordu."

"Ama Pettigrew ve bir dişi görmüş?"

"Pettigrew olduğundan emin değil - yüzde yüz değil - çünkü dışarı baktığında adam çoktan arabanın yarısına binmişti, ama araba siyahtı, belki koyu mavi, belki koyu gri - tam evinin önündeydi."

"Onunla konuşacağız. Ya da şimdi gidip onunla konuşun, Markey'den daha fazlasını elde edip edemeyeceğinizi görün. Ben kohab ile temasa geçeceğim."

"Yapabilirim."

"Bir ev ofisi olacak. Madem buradasın," dedi Eve Roarke'a, "orayı incelemeye yardım edebilirsin. Belki onun da McEnroy gibi kilit altında tuttuğu sırları vardır."

"Sırları aramaktan hoşlanıyorum."

Eve oturdu ve iki gün içinde ikinci kez, çok kötü haberlerle bir kadını uyandırdı.

"Um, ne? Alo?" "Marcella Horowitz?" "Evet, ne? Kimsiniz?"

"Bayan Horowitz, ben NYPSD'den Teğmen Dallas. Bana yerinizi söyleyebilir misiniz?"

"Bu bir şaka mı? Yataktayım, ne düşünüyorsun? Saat sabahın altısı falan. Kimsiniz siz, gerçekten? Seni yönetime şikayet edeceğim."

"Bayan Horowitz." Eve rozetini ekrana doğru tuttu. Marcella kendi tarafında videoyu engellemişti ama kimliği mükemmel bir şekilde görebiliyordu. "Thaddeus Pettigrew'un öldüğünü bildirmekten üzüntü duyuyorum. Kaybınız için üzgünüm."

"Bu söylediğin korkunç bir şey. Video engelini kaldır."

Eve, sarı saçları olan bir kadının uyku maskesini çıkarıp ona bakmasını izledi.

"Dinle, sen-"

"Bayan Horowitz." Eve rozetini tekrar havaya kaldırdı. "Bay Pettigrew ile paylaştığınız konuttayım. Bu konudaki baş soruşturmacı benim. Bay Pettigrew'un cesedini resmi olarak teşhis ettim. Kaybınız için tekrar başınız sağ olsun."

"Sana inanmıyorum!"

Ama öyle, diye düşündü Eve, ipeksi kırmızı bir uyku tişörtü giymiş kadın örtüleri bir kenara atıp yataktan fırlarken şok olmuş gözlerinde bunu görebiliyordu. Kadın yatak odasından dışarı fırlarken ekrandaki görüntü sıçradı, ışıkları çağırdı, annesini çağırdı.

"Aman Tanrım, Marci!" Pembe pijamalı bir kadın yatakta kıpırdandı. "Bu da ne-"

"Polis olduğunu söylüyor. Thad'in öldüğünü söylüyor. Anne!" "Ver şu 'linki! Kim bu?"

"Hanımefendi, ben NYPSD'den Teğmen Dallas. Bay Pettigrew'un bu sabah erken saatlerde öldürüldüğünü bildirmekten üzüntü duyuyorum."

"Bu bir yalan, anne!"

"Şimdi sus, tatlım. Sen git kız kardeşini ve Claudia'yı uyandır. Hadi şimdi git."

Hıçkırarak ağlayan Marcella koşarak menzilden çıktı. "Nasıl?"

"Üzgünüm, şu anda size bu bilgiyi veremem. İsminiz lütfen."

"Bondita Rothchild"

"Bayan Rothchild, kızınızı mümkün olan en kısa sürede New York'a geri getirmeniz en iyisi olacaktır."

"Thad'in öldürüldüğünü söylediniz. Öldü demediniz, öldürüldü dediniz. Bu bir kaza mıydı? Elbette bu kadarını söyleyebilirsiniz."

Eve, kızından bir mil daha kararlı olduğunu düşündü.

"Hayır, bu bir kaza değildi. Ben Cinayet Masası'ndanım."

"Aman Tanrım." Yükselen sesler, hıçkırıklar odaya doğru yuvarlanırken gözlerini kaçırdı. "Evet, hemen geri geleceğiz."

|

onu sakinleştirmek için gitmem gerek."

"New York'a geri dönmek için gerekli düzenlemeleri yaptıktan sonra Polis Merkezi'nden Teğmen Eve Dallas benimle irtibata geçin."

"Evet, evet. Gitmem gerekiyor.

Marci-" Kapattı.

Bağlantıyı değıştiren Eve, dolapları gözden geçirmek için biraz zaman harcadı, daha çok her birindeki mücevher kasalarını açarak geçirdi. Her ne kadar ikisi de karmaşık kasalar olmasa ve her ikisinin de tam olarak ne oldukları ortaya çıksa da, iyi bir pratik olduğuna karar verdi.

Mücevherler, bilek üniteleri ve biraz yedek para için kasa.

Roarke'ın kaslı bir çalışma masasında oturduğu ev ofisine doğru ilerledi.

Burada kadın dokunuşu yok, diye düşündü. Başka bir bar - küçük bir bar- porto şarabı derisinden yapılmış, kestirmek için fazla küçük bir kanepeler. Kaslı masaya eşlik edecek kaslı bir veri ve iletişim merkezi.

Duvar ekranı, birkaç sandalye, duvarlarda sanattan ziyade çerçeveli dereceler ve ödüller.

"Senin için bir şeyim var," diye başladı

Roarke. "Sırlar mı?"

"Öyle olduğunu varsayacağım biri. Discretion adlı bir şirketle yarı düzenli işlemleri var. Bu lisanslı bir komisyoncu. Her ay ya da iki ayda bir sipariş veriyor, ödemeyi yapıyor. Birlikte yaşadığı kadının haberi olabilir elbette, ama koşullar göz önüne alındığında bu şüpheli. Dahası," diye devam etti Eve konuşamadan, "dün akşam için bir LC sipariş etti, ödemeyi yaptı. İptal ücreti düşüldükten sonra para iadesi yapılmış. Ödemeyi iki gün önce yapmış, dün öğleden sonra iptal etmiş."

"İptal mi ettin?"

"EDD'nin iyi bir inceleme yapmasını isteyeceksiniz, daha kapsamlı bir inceleme, ancak hızlı bir dalışla söyleyebilirim ki? Hesabı hacklenmiş."

"İşte bu mantıklı. Mantıklı," diye mırıldandı tekrar, odada dolaşırken, içine koyarken

Başını. "Sistemini hacklediyse Horowitz'in şehirden ayrılacağını ve ücretli bir yan işi olduğunu biliyor. Bekliyor, iptal ediyor ve onun yerine geliyor. Bir kadın beklerken neden kapıyı açmasın ki? Şarabı, yatağı, geceyi planlamışken?"

Etrafında döndü. "Hacker'ın yerini tespit edebilir misin?"

"Muhtemelen. Bu, hack'in yapıldığı yer olabilir.

ve biraz çalışma gerektirir. Bu kadar iyi biri mi? Ben olsaydım kayıtsız bir taşınabilir cihaz kullanır ve uzak bir yerden hacklerdim. Yine de bakmaya değer."

"Evet, evet, bakacağız."

"Biraz daha var, sır değil ama biraz sürpriz." Onun tüm dikkatini toplayana kadar bekledi. "Birkaç yıl önceki on beş milyon küsur mu? Onu benden aldı."

Kadın durdu ve adama baktı. "Ne dedin? Neden onu tanıdığını söylemedin?"

"Çünkü yapmadım-yapmadım." Omuz silkerek ayağa kalktı. "Birkaç yıl önce, her zaman yaptığım gibi, küçük bir şirket satın aldım. Daha çok özüksedim ve bunu avukatlar ve komisyoncular aracılığıyla yaptım. Dosyalarını inceleyene kadar aklıma gelmemişti. Data Point'ti. Droidler ve diğer karmaşık elektronikler üreten özel bir şirket."

Adamın yüzünde bir kızgınlık ifadesi belirdi; her ayrıntıyı yüzde yüz bilmemesinden kaynaklandığını anladığı türden bir kızgınlık. "Her şeyi kontrol etmem gerekecek," diye devam etti, "ama hatırladığım kadarıyla Data Point'i temsil eden avukat, Data Point satılmak üzereyken benim avukatlarımdan biriyle temasa geçti. Bir göz attık, şirket yeterince sağlam görünüyordu, fiyat doğruydu, hatta kelepirci bile denebilirdi. Hafızamı zorladığımda, bunun nedeninin müdürlerin boşanması olduğunu düşünüyorum, ancak bunu yansıtır olabiliyim. Kontrol edeceğim. Ama sonuçta Roarke Industries şirketi satın aldı, bünyesine kattı. ve varlıkları."

Karmaşıklık ve avantaj diye düşündü. Avantajı kullanacak ve karmaşayla daha sonra ilgilenecekti.

"Onlarla tanıştınız mı - DB mi yoksa eski sevgilisi mi?"

"Ben olsam böyle bir satın alma yapmazdım. Dediğim gibi küçük bir şey."

Gözlerini kısmıştı. "On beş milyon küçük mü?"

"Aslında yirmi iki. Görünüşe göre yedisini eski eş aldı ama mesele avukatlar ve temsilciler aracılığıyla halledildi çünkü evet, genel olarak küçük bir eklemeydi. Sağlam bir şey ama bir rakip ya da büyük bir anlaşma değil."

"Bana ne verebilirsen onu istiyorum. Şiirde açgözlülükten bahsediliyor. Eski sevgilisinin aldığına iki katını almış ve bu da nedenin bir parçası olabilir. Seks, açgözlülük, güç. LC'leri kullanmasıyla seks var ve Horowitz'in eski sevgilinin yerine geçme ihtimali var. Parayla açgözlülük var. Geriye güç kalıyor."

Bilek ünitesine baktı. "Eski sevgiliyle konuşacağım. Büyük ihtimalle onu uyandıracam. Eğer onları uyandırırsan insanların kalkanları tam olarak devreye girmez. Peabody'yi alıp gitmem gerekiyor. Seni bırakmamı ister misin?"

"Yolumu yeterince iyi bulacağım. Doğruca ofise gidip detayları öğrenebilirim, zira şu anda bu konuyu merak ediyorum."

"Elinde ne varsa bana getir."

Ona doğru yürüdü ve öpmek için çekiştirdi. "Bunu ben yaparım. Arabanızdaki klimadan kendinize ve Peabody'mize yiyecek bir şeyler alın."

Dikkati dağılmış bir halde tekrar çalışma masasına baktı. "McNab'ı yukarı gönderiyorum. Birimi naklettirecek." Sonra kaşlarını çatı. "Ofis için giyinmemişsin."

"Elimde bir ya da iki takım elbise var. Sen polisime iyi bak ve onu beslemeyi de unutma."

"Evet, evet." Kapıya doğru ilerledi, arkasına baktı. "Bu iyi bir bilgi. Belki gitmeden önce bir kasa arayabilirsin -yatak odasında mücevherler var zaten. Ama belki başka bir tane daha vardır. Belki içinde daha iyi bilgiler vardır."

"Benim için daha eğlenceli."

9

Dışarı çıkarken Peabody'yi içeri girerken yakaladı.

"Arabada anlatırsın."

"Tamam, nereye gidiyoruz?"

"Kurbanın eski sevgilisiyle konuşmak için. Elimde bazı bilgiler var. Sen bana seninkini söyle, ben de sana benimkini söyleyeyim."

"Tamam, ben de kahve alabilir miyim?"

"İki kahve." Roarke'ın sözleri kulaklarında yankılandı. Can sıkıcı ama kaçınılmaz diye düşündü. "Ve muhtemelen yiyecek de vardır. Cep gibi bir şey."

Şaşırان Peabody gözlerini iki kez kırptırdı. "Yemek mi istiyorsun?" "Sadece kolay bir şeyler programla ve konuşmaya başla."

Yemek beklentisiyle heyecanlanan Peabody, memnuniyetle menüyü inceledi ve bir yandan da güncelledi.

"Zekâ işbirlikçi, ama zar zor bir bakış attı. Kapattığında pencereden dışarı baktı - temiz hava almak için açmıştı ve hava soğumuştı. Arabayı görmüş ve Pettigrew'un bindiğini düşünmüş ama onu zar zor görmüş. Kadının uzun boylu ve yapılı olduğunu söyledi. Bunu fark etmiş çünkü gerçekten dekolte bir kıyafet giyiyormuş. Saçları kısa, koyu sarı ya da kahverengiydi ve uçları daha koyuydu. Mor ya da siyah. Belki de."

"Yancy ile çalışabilir."

"Yapacağını söyledi ama aslında sadece pencereyi kapattı, sonra arkasını döndü ve odadan çıktı. Araba konusunda da emin değil. En iyi bildiği şey karanlık.

ve onu çalıştırdım, Dallas. Sadece emin değil. Kompakt değil ama limuzin de değil diyor. Saatin kaç olduğunu tam olarak bilmiyordu çünkü ufak tefek işler yapıyordu ama en az dokuz olduğunu biliyordu çünkü çocuğu yatıyordu ve saat dokuzda yatma saati vardı ve çocuğun penceresiydi. Pencereyi kapattı, çocuğa iyi geceler dedi ve dışarı ıktı."

Her zaman ayrıntı isteyemezsin, diye dūřündü Eve. Elinde ne varsa onu alırsın.

"Yancy'nin ilk cinayetle ilgili taslağı tamamlayıp tamamlamadığını kontrol edeceğiz, belki bu zekaya gōsterirsek bir şeyler çağrıştırır."

"Dediğim gibi, işbirliği yapıyor. Sokağın karşısında bir cinayet olması onu korkutmuş. Ne buldun?"

"Annesi, kız kardeşi ve bir arkadaşıyla birlikte bir spa merkezinde kaldığını öğrendim ve hepsi işin içinde değilse, bu konuda aklanacak, çünkü bunu ve McEnroy'u planladığına inanmıyorum. Ama ona bakacağız."

Peabody gōsterge panelindeki klimayı programlarken Eve yere baktı. "New York'a geri dōnüyorlar. Birkaç haftada bir LC kiralamayı sevdiğini öğrendik ve bu gece için bir tane ayarlamış."

"Bang, bōyōk bir tane. Dekolte deri kıyafet bir LC olabilir," diye ekledi Peabody. "Ya da öyle gōrōnmek isteyen biri."

"Ben iki numara derdim. Daha bōyōk bir patlama, Roarke Pettigrew'un sisteminin hacklendiğini ve LC'nin doğumdan birkaç saat önce iptal edildiğini sōylüyor."

"İki bōyōk. Bu bir omlet cebi." Huysuz kōōk atıştırmalığı Eve'e uzattı. "Yumurta, peynir, pastırma."

"Tamam." Eve bir ısırik aldı ve dūřündü: Tamam, oldukça iyi. "Muhtemelen McEnroy'un dul eři ve Pettigrew'un birlikte yaşadığı kiři bir anlaşma yaptı, biri diğerini yaparak işleri halletti. Bunu gōrdük ama öyle hissettirmiyor.

"Arabayı kim kullanıyordu?" Eve ekledi ve bir ısırik daha aldı. "Arabayı biri kullanıyordu çünkü tam otomatik alıştırma riskini almak çılgınlık olurdu. Birisi yardım etti

birisinin işi yapmak için sessiz ve özel bir yeri vardır."

"Artı, bilgisayar korsanlığı," dedi Peabody kendi lokmasının etrafında. "Birileri nasıl hackleneceğini biliyor. Bunu kiralarsanız, bilen bir kişi daha olur. Bu da riskleri artırır, değil mi?"

"Bu çok kişisel." Trafiğin içinden geçerken Eve kahvesini yudumladı. "Bu çok özel. Aldatan erkekler. McEnroy'un durumunda tecavüz de var. Bu seferkinde, seks kiralamak. İkisi de seksi eve getiriyor. McEnroy için uyuşturucu ve kadınları aşağılama. Pettigrew için açgözlülük. Boşanma sırasında bir şirketin satışından gelen paranın aslan payını almış. İkisi de sahip olmak zorundaydı, detayları Roarke'dan alıyorum. O lanet şeyi satın aldı."

Peabody neredeyse cebinde boğuluyordu. "Ne? Kurbanı tanıyor muydu?"

"Hayır, ama detayları öğrenecek."

Peabody, "Bütün büyükler sende," diye yakındı.

"McEnroy ve Pettigrew bir yerde birleşecekler. Nerede kesiştiklerini bulmalıyız. Hedeflerini nasıl seçiyor? İçeri girerken hile yaptıklarını nereden biliyor? Çünkü anlaşıyor bu," diye mırıldandı Eve. "Bağlantı bu. Belki McEnroy'un kurbanlarından biriydi ama bununla mı? Tam olarak değil. Mira'ya danışmam gerekiyor."

"Ben ayarlarım. İki de iki, Dallas. Hat trick yapacağını tahmin etmelisin."

"Onu çoktan seçmiş olacak," diye kabul etti Eve. "Onun zayıf noktasını bilecek ve kullanacak. Adam evli, boşanmış ya da ciddi bir ilişki içinde olacak."

Bunu görebiliyordu. Görebiliyordu ama faydası olmadı.

"Aldatacağı biri olmalı. Bunların ikisi de heteroseksüeldi," diye tahmin yürüttü Eve. "Bu onun için önemli mi? Eşcinsel bir ilişkiye ya da aynı cinsle aldatan birine aynı şekilde bakar mıydı? Mira için bir soru." Peabody, "Çekici olmak zorunda," diye ekledi.

-"Ya da kendini çekici gösterebiliyor. "Ya da kendini çekici kılabilirdi. McEnroy gerçekten çekici kadınları hedef alıyordu. Kızıl saçlılar -belki de o da bir kızıl saçlıdır ve Pettigrew için peruk takmıştır.

Ya da iki seferde de peruk takmıştır. Dediğiniz gibi, özel bir yere ve ulaşıma sahip olması ya da erişebilmesi gerekiyor. En azından bir kişiye ona yardım edecek kadar güvenmeli. Araba kullanmak, cesedi taşımak. En az bir kişi."

"İçlerinden biri Roarke'ı etkileyecek kadar iyi bilgisayar korsanlığı becerilerine sahip." Eve bir ışıktta fren yaparken parmaklarını direksiyona vurdu. "Şiirler. Bu bir drama duygusu, değil mi? Ve adaleti uyguladığını gösterme ihtiyacı. Bunu hak etmişlerdi ve işte nedeni."

Gaza bastı, trafiğin içinden geçti. "Bu kişisel bir şey. Onları ya da onlardan birini tanıyordu. Ya da listesindekilerden birini tanıyor ama henüz onu vurmadı. Ama onu harekete geçiren, haçlı seferine başlatan bir adam var. Horowitz bir gün erken çıktığı için LC'sini dün geceye değiştirdiğinde, Pettigrew'a hızlı hareket edecek kadar uyum sağlamıştı. Harekete geçmeye hazırđı, her şey yerli yerindeydi."

"Tanrım, işi bitene kadar bir sonraki yerine geçecek."

"Bitmedi." Suratı asık Eve, hantal bir minibüsün etrafından dolandı ve onu bir Hızlı Taksi'nin önüne itti. "Eğer böyle bir şey olsaydı, ne bileyim, imzasını atmış ya da her ne diyorsanız onu yapmış olurdu. Ve işi kızıştırdı. İşin içine girdi."

Bir tuğla yığını kadar yoğun ve pürüzlü trafikte Yukarı Doğu Yakası'na doğru mücadele ederek ilerledi. Ve Bahar Satışlarını duyuran reklam zillerinin bangır bangır neşesini görmezden gelmek için elinden geleni yaptı! Carnegie Hill'in zenginliğine ve ayrıcalığına kayana kadar. Köpek bakıcıları, çocuk bakıcıları ve şoförlerin dünyasında, bir dizi demir kapının önündeki güvenlik istasyonuna yanaştı.

Onların arasından, kaldırımdan sadece bir taş atımı uzaklıktaki ev yükseliyor ve yayılıyor; beyaz kireçtaşı, uzun, dar pencereler, fırırlı balkonlar, ağırbaşlı sütunlar.

Peabody, "Vay canına, burası Dallas Sarayı değil," diye karar verdi, "ama oldukça büyük. Şirketin satışını iyi yapmış olmalı."

"Büyükannesinin. Eski sevgilisi büyükannesiyile yaşıyor."

Callahan'ların evi, güvenlik görevlisi anons etti, şu anda ziyaretçiler için uygun değildir.

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody, NYPSP. Darla Pettigrew ile bir polis soruşturması hakkında konuşmamız gerekiyor."

Taranması için rozetini kaldırdı.

Bayan Pettigrew şu anda müsait değil.

"Onu hazırlayın yoksa arama emriyle geri gelirim ve bu ziyareti Polis Merkezi'nde yaparız. Rozeti tara."

Kırmızı bir ışık yandı, tarandı.

Bayan Pettigrew gelişinizden haberdar edilecek, Dallas, Teğmen Eve. Lütfen kapılardan dikkatlice geçin.

En hafif uğultuyla birbirlerinden ayrıldılar.

Eve arabayı sürdü ve geniş, sütunlu ön girişin önüne park etti.

"Büyükanne kim?" Peabody arabadan indiklerinde merak etti. "Burası tam bir batakhane."

"Bir aktris. Eloise Callahan."

Peabody durdu, muhtemelen ayağına düşen çenesine takılmamak için. "Eloise Callahan! Eloise Callahan mı?"

"Burada yaşayan kişi." Eve hem bilgisiz hem de ilgisiz bir şekilde kemerli çift kapıya doğru yürüdü ve zili çaldı.

"Tanrım, Dallas, Eloise Callahan sıradan bir aktris değil. O bir efsane gibi." Heyecanlanan Peabody elini kalbine bastırmak zorunda kaldı. "Zilyon tane Oscar, Tonys ve Emmy ödülü kazandı, aklınıza ne gelirse. Ve aynı zamanda tam bir aktivistti. Profesyonel Ebeveynler Yasası'na, silah yasağına öncülük etmek için nüfuzunu kullandı. Büyükanne de onunla birlikte yürümüşü. Büyükanne insanların onu başkanlığa aday olması için ikna etmeye çalıştığını söyledi ama o-"

Peabody kapı açılınca sözünü kesti.

Dişi droid, diye düşündü Eve bir an sonra. Otuzlu yaşların ortasını taklit etmek için tasarlanmış gerçekten olağanüstü bir droid. İnce, çekici, siyah saçlı, siyah gözlü.

"Teğmen, Dedektif, lütfen içeri gelin."

Yükselen tavanlı geniş bir fuayeye adım attılar. Başlarının üzerinde, mavilerin en mavisinde uzun kristallerle damlayan devasa bir avize asılıydı.

Pırıl pırıl antikalar-uzun masalar, süslü sandalyeler-sanat -Yumuşak, geniş suluboyalar ona Roarke'ın bunu onaylayacağını düşündürdü.

"Bayan Pettigrew en kısa sürede aşağıda olacak. Paltolarınızı alabilir miyim?"

"Hayır, teşekkürler."

"Beklemeniz için sizi ana salona götüreceğim."

Odalar fuayeden geniş kemerli geçitlere doğru yayılıyordu. Ana salonda Eve'in tahminine göre yaklaşık elli eşeği alabilecek kadar oturma yeri vardı. Daha fazla antika, daha yumuşak renkler, bir sürü taze çiçek.

İnce, oymalı sütunların çevrelediği ocakta ateş kısık ateş yanıyordu. Üstünde, doğal ahşaptan kalın şöminenin üzerinde, Eve'e göre droidin simüle edilmiş yaşından yaklaşık on yaş daha genç bir kadın ve belki dört ya da beş yaş daha yaşlı bir adamın resmi asılıydı.

İkisi de gülünç derecede güzeldi, adam kadının arkasındaydı, kolları kadının beline sarılmıştı ve kadının elleri adamın ellerinin üzerindeydi. Kadın beyaz giymişti, gelin beyazı, Eve fark etti, ayak bileklerine kadar inen süssüz bir elbise. Zengin sarı saçları aşağıya dökölüyordu. Başında çiçeklerden bir taç vardı. Başı adamın omzuna doğru eğilmişti. Siyah takım elbisesi beyaz elbisesiyle keskin bir tezat oluşturuyordu.

Güzel oldukları kadar gülünç derecede mutlu görünerek uzaklara doğru gülümsediler.

Droid, "Kahve içmek için Bayan Pettigrew'a katılır mısınız?" diye sordu. "Elbette. Harika."

"Lütfen oturun. Birazdan yanınıza geleceğiz."

Peabody saygıyla nefes almadan önce droidin dışarı çıkmasını bekledi: "Bu o. Bu Eloise Callahan.

Tanrım, gerçekten muhteşemdi, değil mi? Ve bu da Bradley Stone. Büyük aşk hikayesi. O da bir aktördü ve sette tanışıp birbirlerine aşık oldular. Evlendiler ve birkaç çocukları oldu. Sanırım on iki, on beş yıl kadar birlikte oldular."

Davayla ilgili olmadığı sürece Eve'i hiç ilgilendirmiyordu. Ama eğer varsa... "Yanlış giden bir aşk hikayesi mi?"

"Evet, çünkü öldü. Sanırım Güney'de bir yerde çekim yapıyordu ve figüranlardan biri sette gerçek bir silah aldı ve patlattı. Hikayeye göre sahnede birkaç çocuk varmış ve o - Bradley Stone- çocuklardan birini güvenli bir yere götürüp vurmuş."

"O bir kahramandı."

Eve kemerli kapıdaki kadına doğru döndü. "Büyükannem bir daha hiç evlenmedi. Darla Pettigrew," dedi kadın içeri girip elini uzatırken. "Sizi beklettiğim için özür dilerim ama bugün için giyinmemiştim."

Eve, şimdi üzerinde siyah bir pantolon ve açık gri bir kazak olduğunu düşündü. Kahverengi saçlarını yüzünden arkaya doğru kırpılmıştı, böylece sırtından aşağıya biraz gevşekçe sarkıyordu. Biraz makyaj yapmış olmasına rağmen yine de biraz solgun, biraz yorgun görünüyordu.

"Sorun değil. Teğmen Dallas. Ortağım, Dedektif Peabody."

"Evet, çok iyi biliyorum. Büyükannem seni kaçırdığı için hayal kırıklığına uğrayacak. Ilove Agenda geçen yılki en sevdiği videoydu. Ödül törenine katılmayı umuyordu ama son zamanlarda pek iyi değil. Lütfen, otur ve bana ne olduğunu söyle- Oh, Tanrıya şükür."

Droid bir tepsiyle içeri girdiğinde küçük, paslı bir kahkaha attı.

"Kahve. Teşekkürler Ariel, bırak şunu. Videoyu ben de izlediğim için ikinizin de kahve içtiğini biliyorum. Hem de birden fazla kez," diye ekledi oturup kahveyi koymaya başlarken, "Grand'le çok vakit geçirdiğim için. Zatürreye yakalandı

ve uzun bir iyileşme süreci geçirdi. Hâlâ zayıf ve önemli ölçüde dinlenmeye ihtiyacı var."

"Umarım yakında tamamen iyileşir," diye söze girdi Peabody. "Onun tüm cephelerdeki çalışmalarına hayranım. Aslında benim büyükannem de Doğu Washington'daki ilk Stand Up protestosunda onunla birlikte yürümüştü. Sanırım o zamanlar hala Washington'dı."

"Bu doğru mu? Bunu duyduğuna çok sevinecek." Darla Eve'e sade kahve uzattı, Peabody'ninkini düzeltti, sonra da kendi kahvesine biraz krema ekledi. "Şimdi. Ariel bir soruşturma hakkında benimle konuşmanız gerektiğini söyledi. Gergin ve meraklı olduğumu itiraf etmeliyim. Başım bir çeşit belada mı?"

Eve cevap vermek yerine doğrudan konuya girdi. "Thaddeus Pettigrew ile evliydin."

Acıya benzeyen hızlı bir titreşim, dudakların sıkışması. "Evet, öyleydim. İki yıl önce boşandık."

"Dostça mı?"

"Pek sayılmaz. Sevimli boşanma diye bir şey gerçekten var mı? On bir yıl evli kaldık, on üç yıl birlikte olduk. Şanssız bir on üç yıldız sanırım."

"Evliliği bitirmek mi istedi?"

"Evet. Bu benim için rahatsız edici bir konu, Teğmen, ve özel bir konu." Ağzı, gözleri ve sesi gerildi. "Bana bunu neden sorduğunuzu anlayamıyorum."

"Bay Pettigrew öldü."

"Ne?" Darla'nın yüzü sanki tüm ifadelerden arındırılmış gibi bomboştu. "Bu olamaz- Ne?"

"Bu sabah erken saatlerde öldürüldü. Dün gece dokuz ile bu sabah dört arasında nerede olduğunuzu doğrulayabilir misiniz?"

"Bu sabah mı?"

"Ben- Ne?" Kahve fincanı elinde öylesine şiddetle sallanıyordu ki, Peabody fincanı ondan almak için uzandı.

"Dün gece dokuz ile bu sabah dört arasında nerede olduğunuzu doğrulayabilirsiniz."

"Thaddeus." İki elini ağzının üzerine bastırdı ve sallanmaya başladı. "Thaddeus. Emin misin? Hayır, hayır, bu mümkün değil. Bir hata olmalı."

"Bu bir hata değil."

"Ama nasıl? Hayır, hayır. Nasıl ölmüş olabilir?" "Öldürüldü."

Elleri yere düştü, koltuğun kenarını kavradı. "Aman Tanrım. Aman Tanrım. O kadın. O kadın mıydı?"

"Hangi kadın?"

"Beni uğruna terk ettiği kişi tabii ki." Ayağa kalkmaya çalıştı, sallandı, tekrar oturdu, beti benzi atmıştı. "Marcella Horowitz."

"Bayan Horowitz'in öldüğü sırada şehir dışında olduğu doğrulandı. Nerede olduğunuzu doğrulamak istiyorum, Bayan Pettigrew."

"Ona zarar vereceğimi, onu öldüreceğimi mi düşünüyorsun? Onu seviyordum." Şimdi bir elini kalbine bastırdı. "Her şeye rağmen onu sevdim. O benim hayatımın aşkı."

Gözleri dolup taşarak portreye baktı. "Bu yönden Grand gibiyim. Sonsuza dek seveceğiz. Nasıl oldu bu? Thaddeus'un başına bu korkunç şey nasıl geldi?"

Eve, gözleri solgun yüzde, şok olmuş gözlerde sabit, bastırdı. "Nerede olduğunuz, Bayan Pettigrew."

"Buradayım. Buradaydım." Darla kahve tepsisinden bir peçete alıp akan gözlerini sildi. "Nadiren dışarı çıkarım. Sana büyükannemin iyi olmadığını söylemiştim. Ona ben bakıyorum."

"Yanınızda kimse var mıydı?"

"Harika, elbette. Hemşire saat beşte ayrıldı. Grand'in gelişiminden çok memnun. Dün öğleden sonra kısa bir yürüyüş yaptık, sonra hemşire yıkanmasına yardım etti."

"Düşünemiyorum, düşünemiyorum! Ah, Thaddeus." "Ve hemşire gittikten sonra," diye sordu Eve.

"Akşam yemeğini altı gibi yedik, sanırım. Grand çoktan yorulmuştu."

-Çok kolay yoruluyor. Her zaman çok hareketli olduğu için bu onu sinirlendiriyor. Saat sekiz gibi onu yatağına yatırdım ve bir video izledik. O izlerken uyuyakaldı ama ben onunla oturdum ve izlemeyi bitirdim. Okumak için kendi odama gittim. Yatağın yanında bir dahili telefon bulunduruyorum, böylece huzursuz ya da hasta olduğunda onu duyabiliyorum. Yatmadan önce onu kontrol ettim. Sanırım gece yarısı.

Sanırım üç gibi uyandım. Neden olduğunu bilmiyorum. Bir ses duyduğumu sandım.

ama kontrol etmeye gittiğimde iyiydi. Uyuyordum. Yatağa geri döndüm.

"Hemşire Donnalou ile yürüyüşe çıktığımızdan beri evden dışarı çıkmadım. Thaddeus," diye mırıldandı, gözleri yine dolup taşarken. "Buna inanamıyorum. Hissettiğim için mi uyandım... Bu çılgınca, çılgınca olduğunu biliyorum ama uyandım ve bir şeylerin ters gittiğini hissettim. Grand olduğunu düşündüm.

"Thaddeus."

Ayağa kalktı. "Özür dilerim, bana biraz müsaade etmeniz gerekiyor. Bir dakikaya ihtiyacım var." Koşarak odadan çıktı.

"Dostum. Bu onu çok etkiledi."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Eve soğuk ve alaycı bir tavırla, "Öyle mi?" dedi. "Daha genç bir etek için seni terk etmeye karar veren ve ortak olduğun -ve belki de boşanmak gibi, satmak istemediğin- bir şirketten gelen paranın büyük kısmını alan bir adamla hayatının bir kısmı boyunca evlisin. Onun için hâlâ gözlerinde yıldızlar mı olacak?"

"Muhtemelen hayır," diye itiraf etti Peabody. "Ama bazı insanlar eskiye tutunuyor. Ve belki de onu geri alabilecekleri umuduna tutunurlar. Mesela Roarke böyle aptalca bir şey yapsaydı, ona karşı hissettiklerinizi bir anda unutamazdınız."

"Olmayabilir. Ama ben olsam çoktan derisini yüzmüş, kızartmış ve kurtlara yedirmiştım."

"Huh." Peabody biraz daha kahve içti. "Bazı insanların kalbi kırılır. Yine de ..."

Duvardaki bir panel açılıp bir kadın dışarı çıkınca sözlerini yarıda kesti.

Eloise Callahan artık resimdeki canlı genç gelin değildi, ama doksan küsur yaşının hakkını veriyordu. Eve'in tahminine göre bolca yardımla hâlâ sarı olan saçları, güzelliği solmamış bir yüzün etrafında dalgalanıyordu. Kemiklerinde, avizeyle aynı mavilikteki gözlerinde yaşıyordu.

Zayıf ve biraz solgun görünüyordu ama belli ki bunu ustalıkla uyguladığı bir yöntemle gidermeye çalışmıştı.

güçlendiriciler, siyah pantolonun ipeksi akışı ve gül pembesi bir tunik.

Peabody ayağa fırladı, aslında kekeledi. "Oh-oh, Bayan Callahan."

"Dedektif Peabody." Sesi ipek gibi yumuşak ve pürüzsüzdü, yavaşça odayı geçerken. "Ne güzel! Ariel ziyaretçilerimiz olduğunu söyledi ve sonunda bana kim olduğunu söyledi. Tam bir hayranıyım! Eve Dallas. Aman Tanrım." Önce Peabody'nin, sonra da Eve'in elini sıktı ve kendini bir sandalyeye bıraktı.

"Sevdiğim şehir için yaptığınız her şey için ikinize de teşekkür etmek istiyorum. Aşkımı kaybettikten sonra buraya kendimi kaybetmek için geldim." Tabloya baktı. "Çok güzellerdi, değil mi? Şehir, şehrin enerjisi beni ayakta tuttu, kendimi dünyaya, Bradley ve benim sevdiğimiz işe geri döndürmeme yardımcı oldu."

"Ben... büyükannem sizinle birlikte yürüdü," diye ağzından kaçırdı Peabody. "Öyle mi? Büyükannen kim?"

"Josie McNamara."

"Hayır! Josie?" Eloise parlak bir kahkaha attı ve ellerini birbirine vurdu. "Josie, gerçekten mi? Ne kadar muhteşem! Vay canına. Josie'yi çok ama çok iyi hatırlıyorum. Ne kadar ateşliydi. Bana hala bizimle olduğunu söyle."

"Evet, hanımefendi, ve hala bir ateş parçası."

"Tabii ki öyle." Tekrar güldü, dolu dolu ve zengin. "Ah, ne günler geçirdik. Josie'ye El'in ona en iyisini gönderdiğini söyle. Tanrım, ne günler geçirdik," diye tekrarladı. "Dünyayı da biraz değiştirdik, vallahi! Sade kahve mi o?" diye sordu Eve'e.

"Evet."

"Ben sadece ..."

Şaşkın Eve, Eloise'e fincanını uzattı.

"Darla bugünlerde kafein alımım konusunda çok katı. Meyve suyu, ilaçlar, su, meyve suyu, ilaçlar, su." Eloise güzel gözlerini yuvarladıktan sonra kahvesini yudumladı ve keyifle iç çekti. "İşte ben de bundan bahsediyorum." Bir yudum daha aldı, sonra fincanı geri uzattı. "Sırrımız," dedi kristal gözleri ışıldayarak.

"Elbette."

"Bana o kadar iyi bakıyor ki, zamanının çoğunu bana ayırıyor. Son zamanlarda pek iyi değildim ve kendimi toparlayabileceğim yaşı geçtim. Gerçeği bilmek istersen, bu beni çok kızdırdı." Tekrar iç çekti. "Şimdi söyle bana, bugün New York'un en iyilerini kapıma getiren nedir?"

Eve cevap vermeden önce Eloise kemere doğru baktı. Eve, yaşlılığın işitme duyusuna zarar vermediği sonucuna vardı. Ayak sesleri üzerine Eloise sıırttı. "Uh-oh, yakalandık."

Darla yine sakın bir şekilde içeri girdi. Ama keder şişmiş, kırmızı çerçeveli gözlerinde yaşıyordu. Yaşlılık da Eloise'in görüşünü azaltmamıştı.

"Darla! " Darla ayağa kalkıp biraz yalpaladığında Eve onu sabitlemek için hızla hareket etti. "Sorun nedir? Tatlım, ne oldu?"

"Oh, Grand." Sakinliği bozuldu ve taze gözyaşları çatlaklardan döküldü. "Bu Thaddeus. O öldü. Thaddeus öldü."

"Öldü mü?" Darla koşarak kollarına atıldığında Eloise kollarını açtı. "Ah, benim zavallı, tatlı kızım. Şimdi otur bakalım." Darla'yı bir kanepeye doğru yönlendirdi, böylece Darla'nın yanına oturup bir kolunu ona dolayabildi. "Çok üzgünüm, Darla. Çok üzgünüm."

Yatıştırıp okşarken Eve'e baktı. "Tanrım, bu sabah çok yavaşım. Sen Cinayet Masası'ndansın. Böyle bir şey olduğunu bilmeliydim ama ikinizle de tanıştığıma o kadar sevindim ki bir sonraki adımı atmadım."

"Dinlenmelisin," diye başladı Darla. "Sinirlenmemelisin."

"Ben iyiyim, çok iyiyim. Sen dur. Sana bir emzik getireceğiz."

"Hayır, hayır, hissetmeliyim. Bunu atlatmalıyım. Oh, Grand, biri Thaddeus'u öldürdü."

"Biliyorum. Biliyorum. Bunu birlikte atlatacağız. Nasıl oldu bu?" Eloise Eve'e sordu.

"Soruşturmayı sürdürüyoruz. Dün akşam saat dokuz sularında henüz kimliği belirlenemeyen bir kadınla birlikte evinden ayrıldığını söyleyebilirim. Cesedi birkaç saat sonra evinde bulundu."

"At?" Eloise, Darla'yı yanına çekerken kaşlarını çatı. "Dışarıda mı? İçinde demedin ama içinde."

Eve de keskin bir zekâya sahip olduğu sonucuna vardı. "Bu doğru."

Eloise konuşmaya başladı, sonra Darla yanında debelenmeye devam edince fikrini değıştirir gibi oldu. "Bir kadınla yaşıyordu. Ama eminim bunu biliyorsunuzdur, Marcella'yı biliyorsunuzdur. Yani kadın o değil miydi?"

"Bayan Horowitz o sırada şehir dışında ve başka kadınlarla birlikte olduğu için bu da doğru. Ancak kendisiyle konuşup teyit edeceğiz."

"Nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Bayan Pettigrew'un dokuz gün boyunca nerede olduğunu doğrulamamız gerekiyor."

Akşamdan sabah beşe kadar."

Darla hıçkırarak ağladı, kendini toparlamaya çalıştı. "Thaddeus'a zarar verdiğimi düşünüyorlar."

"Oh, saçmalama. Üzgünsün ama aptal değilsin. Seni şüpheden kurtarmak için bilmeleri gerekiyor. Sen evliydin tatlım ve -eminim onlar da biliyordur- Marcella için seni bir kenara attı."

Eloise Darla'ya sıkıca sarıldı.

"Darla buradaydı." Gözlerini doğrudan Eve'in gözlerine dikerek kararlı bir şekilde konuştu. "Bir video izliyorduk. Korkarım uyuyakalmışım, çok kolay yoruluyorum. Ama gece için yerleşmiştik. Beni kontrol ettin," dedi Darla'ya. "Tam zamanını bilmiyorum ve yarı uykulu olduğumu kabul ediyorum ama ateşimi kontrol etmek için elini alnıma koyduğunu hatırlıyorum. Ki haftalardır ateşim yoktu."

Darla'nın elini sıktı. "Darla boşanma sırasında benim isteğimle buraya taşındı. Thaddeus'un ihaneti onu çok derinden yaraladı."

"Bana çok yardımcı oldun, Büyükanne." Kederin timsali olan Darla yüzünü büyükannesinin omzuna bastırdı. "Bunu atlatmama yardım ettin."

"Birbirimize yardım ettik." Eloise Eve'e dönüp baktığında ses tonundaki tatlılık kayboldu.

Burada lifli ve omurgalı bir kadın vardı.

"Dahası, Darla'nın kendi şirketi vardı, kurmak için çok çalıştığı bir şirketti ve adam onu adil payından mahrum bıraktı, boşanmanın bir parçası olarak şirketi satmaları konusunda ısrar etti."

"Eğer siz inşa ettiyseniz, Bayan Pettigrew, sizi satmaya nasıl zorladı?"

Darla hâlâ Eloise'i tutarken gözlerini sildi. "Çünkü Grand yanılıyor," dedi iç çekerek. "Bazen aptal olabiliyorum. Çoğunluğu ona hediye ettim. Bunun vergi amaçlı, emlak amaçlı olması gerekiyordu. Buna inandım ve ona da inandım. Ve çok geç olana kadar bu çoğunluğu şirketten para çekmek için kullandığını fark etmedim. Satışı kabul etmek zorundaydım yoksa şirket batacaktı. Ben de onunla birlikte. Dürüst olmak gerekirse, onunla savaştığım cesaretim yoktu. Ama Grand'in yardımıyla üstesinden geldim. Sonunda bir destek grubuna gitmeyi kabul edene kadar beni zorladı ve onlar da yardımcı oldu."

Büyük vızıltı, diye düşündü Eve. "Hangi destek grubu bu?"

"Kadınlar İçin Kadınlar. Gitmek bana yalnız olmadığımı gösterdi,

Aptal değildim, sadece bana ihanet eden birini sevmiş ve ona inanmıştım. Aylardır böyle bir şey yaşamadım çünkü bunu atlattım. Atlattım!"

"Ve ben hastayken beni terk etmezdin." Eloise okşayarak nazikçe konuştu. "Bir takviye için geri dönmelisin, tatlım. Zor zamanlarda hepimizin kadınlarımızın bizi kuşatmasına ihtiyacımız var."

"Belki. Evet, belki yaparım."

"Bu grupta," dedi Eve, "evliliğinizin, boşanmanızın sorunlarını ve ayrıntılarını paylaştınız mı?"

Darla şişmiş, kırmızı çerçeveli gözlerini aşağıya dikti. "Evet, amaç da bu zaten. Paylaşmak için. Burası özel bir yer; girerken bunu kabul ediyorsunuz ve bu da sizi paylaşmaya, açılmaya teşvik ediyor. Hepimiz sadece ilk isimlerimizi kullanıyoruz."

"Jasmine ya da Leah ile herhangi bir toplantıya katıldınız mı?"

Darla'nın omuzları çöktü. "Bu gizli bir konu. Evet ya da hayır demek içimden gelmiyor."

"Soruşturmaya yardımcı olabilir."

"Nasıl olduğunu anlamıyorum-"

"Nasıl olduğunu görmek senin işin değil," diye araya girdi Eloise, hâlâ nazik ama kararlıydı. "Bu onların işi, tatlım."

Darla iç çekti. "Hâlâ doğru gelmiyor ama evet. Bir Leah ve bir Jasmine gruptaydı, en azından bir süreliğine. Dediğim gibi, aylardır gelmiyorum ve eminim ikisi de bundan çok daha önce gelmeyi bıraktı. Bunun nasıl bir yardımı olabilir? Bunun Thaddeus'la nasıl bir ilgisi olabilir?"

"Öğreneceğiz. İşbirliğiniz ve zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

Eve ve Peabody ayağa kalkarken Darla, "Teğmen," diye söze başladı. "Artık evli olmadığınızı biliyorum ama... Bir şüpheli bulursanız bana söyler misiniz? Thaddeus'a bunu kimin yaptığını bulursanız?"

"Uygun olan her türlü bilgiyi ileteceğiz."

"Teşekkür ederim. Sizi geçireyim."

"Ben yaparım." Eloise de ayağa kalktı. "Hareket etmem gerek, unuttun mu? Ve açlıktan ölüyorum, Darla. Geri dönüp kahvaltının hazırlanmasını sağlar mısın?"

"Kesinlikle! Aç olmana çok sevindim. Grand'in iştahı pek iyi değil," diye açıkladı. "Umarım bunu yapan kişiyi bulursunuz. Umarım yakında bulursunuz."

Darla dışarı çıktı ve Eloise yavaşça ilerlemeye başladı. "Ne söylemek istiyordun?" Eve ona sordu.

"Çok zekisiniz. Aslında iki şey var," dedi onları fuayeye götürürken. "Birincisi, öldüğü için üzgün olmadığımı söyleyeceğim ama bu kişisel bir şey. Darla için üzgünüm çünkü bu onu üzüyor ve yas tutacak. Diğer bir soru. Biriyle gittiğini söylemeniz ve saatler sonra cesedinin evinin dışında kalması. Son birkaç haftadır ekranı izleyerek çok fazla zaman geçirdim, çünkü iyileştim ama tam olarak iyileşemedim. Bu, Thaddeus apartmanının önüne bırakılan - adını hatırlayamıyorum- adam gibi bir şey miydi?"

Yakında duyulur. "Benzerlikler var." "Aman Tanrım. Onu haberlerden olabildiğince uzak tutacağım.

Elimden geldiğince. Bu onu mahvedecek. Bulun onu." Hem Peabody'nin hem de Eve'in elini tuttu. "Bunu yapanı bulun. Umarım birbirimizi daha mutlu zamanlarda tekrar görürüz."

10

"Eloise Callahan'la tanıştığımı söylediğimde büyükannem çıldıracak."

"Tabii ki bu alıştırmanın ana noktası da bu."

Arabaya bindiklerinde Peabody rahat bir tavırla, "Sadece aradan çıkarıyorum," dedi. "Darla Pettigrew'un mazereti zayıf ve bir nedeni var."

"Anlaştık."

"Diğer taraftan, kederi samimi görünüyordu. Büyükannesine olan bağlılığı da öyle."

"Ben de katılıyorum."

Peabody düşünerek eve baktı. "Büyükannesini uzun bir hastalıktan sonra iyileşme sürecindeyken muhtemelen birkaç saatliğine yalnız bırakacağına inanmak zor."

Arabayı kenara çekerken Eve dikiz aynasına baktı. "Büyük ev. Büyükannemi izlerken bir adama ölesiye işkence edebileceğin bir sürü özel, ses geçirmez oda olduğuna bahse girerim."

Peabody'nin kaşları kalktı. "Bunun için ondan hoşlanıyor musun?" "Listede adı var."

"Doksan küsur yaşındaki büyükannesi aynı evde uyurken McEnroy'a ve eski sevgilisine işkence edeceğini, onları parçalayıp öldüreceğini mi düşünüyorsun gerçekten?"

"İşte tam da bu yüzden çok iyi bir kapak; çünkü beklenen tepki bu olacak. O listede," Eve

tekrarladı. "Listenin başında. Biz sormadan destek grubunu gündeme getirmesi ilginç."

"Sence bu şüpheli mi?" Peabody şaşkınlıkla Eve'in profilini incelemek için yana kaydı. Partnerini tanıyordu ama Eve'in kendisinin hissetmediği bir his hissettiğini anlamıştı. "Yani büyükannesinin ona nasıl yardım ettiğinden bahsediyordu ve bunun yollarından biri de onu bir destek grubuna sokmaktı."

"Şüpheli olması gerekmiyor, ama uygun. Bizim için de uygun. Artık bağlantımız var. Yüksek ihtimalle destek grubundan biri ya da birkaçı iki adamı öldürdü. Grubu yöneten kadının izini sürelim."

"Zaten ilgileniyorlar. Bir web sayfaları var," dedi Peabody PPC'sini çalıştırırken. "İsim ya da iletişim numarası yok - sanırım anonim bir anlaşma. Bir görev tanımı var."

" 'Kadınlar İçin Kadınlar, kadınlar için kadınlardan kadınlar için yargılamadan destek sunar. Boşanma, aldatma, kayıp, taciz, tecavüz, depresyon, iyileşme ve bir kadın olarak karşılaştığınız her türlü zorlukta birbirimizin yanındayız."

" 'Grubumuz, kadınların günlük yaşamlarında karşılaştıkları sorunlara ilişkin benzersiz bir anlayış sunuyor. Eğer sizi dinleyecek birine ihtiyacınız varsa, biz buradayız. "

Peabody devam etti. "Grubun, talep üzerine sığınma evleri, yasal temsil, rehabilitasyon tesisleri için tavsiyelerde bulunacak lisanslı bir terapist tarafından yönetildiği yazıyor. McNab bana birkaç numara gösterdi," dedi Eve'e. "Bakalım IP numarasını, ismi ve yeri bulabilecek miyim?"

"Bu arada, toplantı alanını bağlayın. Bunu deneyeceğiz."

Peabody adresi programladı, sonra omuzlarını yuvarladı ve tuşlara basmaya başladı.

Eve şehir merkezine dönerken Peabody'ye sessizlik ve kendisine de biraz düşünme zamanı verdi.

Büyük ev, diye tekrar düşündü. Ve bir garaj vardı, yani muhtemelen bir araç. Çok özel bir ev. İyi bir potansiyel.

Öte yandan, büyükanne kötü bir hastalıktan iyileşmekte olan bir kadın gibi zayıf ve titrek görünüyordu.

Bunu kontrol etmekten zarar gelmez, sadece zatürreenin bir kılıf olmadığından emin olun.

Düşük bir olasılık. Bu da sadık bir torunun, zayıf ve titrek büyükannesini, hedefi cezbetmek ve çok özel konuta geri getirmek için ne kadar sürerse sürsün yalnız bıraktığını görmeyi zorlaştırdı.

Ama... aldatan bir eski sevgilinin acısı çok abartılı.

Darla bir gündüz hemşiresinden bahsetmişti, diye düşündü Eve. Belki de bir gece hemşiresi tutmuştu, kendisi başka bir yerde meşgulken yerine bakacak birini. Belki de kayıt dışı.

"Kahretsin, beni kontrol et!" Zıplayan Peabody yumruğunu havaya kaldırdı. "Buldum. IP Kendra Zula adına kayıtlı. Bekle, adresi bulabilirim. Hey, toplantı alanından birkaç blok ötede. Zaten yoldayız."

"İyi işti."

"Teşekkürler. Onu çalıştırmamı ister misin?" "Ne düşünüyorsun?"

"Sanırım onu çalıştırmamı istiyorsun. Tanrım, o sadece yirmi bir yaşında. New York Üniversitesi'nde öğrenci. Ailesi birlikte yaşıyor, evlilik yok. Babası Kenya'da yaşıyor, Afrika gibi. Kardeşi yok. Annesi aynı adreste yaşıyor. Natalia Zula."

Eve, "Anne grubu yönetiyor, kızı sayfayı kuruyor," diye tahmin etti. "Anneyi çalıştır."

"Natalia Zula, kırk dört yaşında ve evet, lisanslı bir terapist. 56'dan beri lisanslı. Kadın ve çocuklar üzerine uzmanlaşmış bir muayenehanesi var. Görünüşe göre muayenehanesini aynı adreste işletiyor."

"O zaman onu bulmak kolay olmalı."

Adresi buldu, NoHo'nun kenarlarında ince bir dubleks. Birisi ön giriş kapısını koyu maviye boyamıştı. Kaldırımdan kısa basamaklarla çıkılan küçük pedin üzerinde, toprağın içinden yeşil bir şeyin çıktığı cesur çizgili bir saksı duruyordu.

Eve zili çalarken iyi bir güvenlik olduğunu fark etti. Bir kadın sesi -bilgisayar değil- cevap verdi, "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Teğmen Dallas ve Dedektif Peabody, NYPSD. Natalia Zula ile konuşmamız gerekiyor."

Eve sözünü bitirmeden kapı açıldığına ve açan kadın hızlı hızlı nefes aldığına göre koşarak gelmiş olmalıydı. "Kendra."

"Bildiğimiz kadarıyla sorun yok. Biz buraya başka bir mesele için geldik."

"Aman Tanrım." Bir elini kalbine bastırdı. "Kızım Kendra dün gece bir arkadaşında kaldı. Korkmuştum, özür dilerim. Kimliğinizi görebilir miyim?"

Eve rozetini çıkardı, kadın rozeti incelerken Eve de kadını inceledi.

Uzun boylu, yapılıydı ama simsiyah tenini gizlemek zor olacaktı ve zanlı -zekâlara göre- siyah değildi. Elmas gibi sivri elmacık kemikleri, kocaman kara gözleri ve düzinelerce ince örgü halinde omuzlarına dökülen siyah saçları vardı.

Sade, iyi kesimli lacivert bir takım elbise, mantıklı ayakkabılar ve şık beyaz bir gömlek giymişti.

"Teşekkür ederim. Lütfen içeri buyurun. Belki de ofisime geçmeliyiz."

"Tamam."

Çok hafif bir aksanı vardı, müzikal, kusursuz ve koridorda küçük bir masanın, yumuşak gri renkte birkaç büyük sandalyenin ve lacivert bir kanepenin bulunduğu bir odaya götürdü. Duvarlardaki resimlerde çayırlardaki çiçekler, sessiz ormanlar, dolambaçlı nehirler resmedilmişti.

"Lütfen oturun. Size çay ikram edebilir miyim?" "Böyle iyiyiz, teşekkürler."

Natalia masanın arkasına oturdu ve ellerini masanın yüzeyinde birleştirdi. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Kadınlar İçin Kadınlar adında bir destek grubu yönetiyorsunuz."

"Biliyorum ama bu gizli bir mesele. Katılan herkese bu gizlilik sözü verilir."

"İki adam öldürüldü, Bayan Zula. Grubunuz onlarla bağlantı kuruyor."

Sanki yumruk yemiş gibi aniden arkasına yaslandı. "Ama hayır. Grupta hiç erkek yok. Sadece kadınlar için."

"Onları bir kadın öldürdü."

"Ah." Bir an için gözlerini kapattı. "Sizi temin ederim ki grubumuz destek, anlayış, barışa yönelik adımlar, iyileşme ve istikrarı teşvik eder. Şiddeti teşvik etmiyoruz ya da onaylamıyoruz."

"Olabilir, ama bir bağlantı var. Her iki erkek de grubunuza katılan kadınlarla ilişki içindeydi. Kadınlar da bu erkeklerle yaşadıkları deneyimler nedeniyle grubunuza katıldılar."

O kara gözleri şimdi endişe kaplamıştı. "Anlıyorum. Ama bu adamların birlikte öldürülmek için başka yollarla bağlantılı oldukları kesin."

"Birlikte değil. Nigel McEnroy önceki gece öldürüldü."

"Bunu duydum. İsmi bilmiyorum ama öldürüldüğünü duydum."

"Thaddeus Pettigrew'un da dün gece aynı yöntemle öldürüldüğünü duyacaksınız."

"Bu korkunç bir şey ama anlamıyorum. Bu adamların birbirlerini tanımadıklarını mı söylüyorsunuz?"

"Tespit edebildiğimiz kadarıyla hayır. McEnroy'un ofisinde çalışan iki kadın bana ya da ortağıma McEnroy'un kendilerine ilaç verdiğini ve tecavüz ettiğini doğrulayan ifadeler verdi. İkisi de grubunuza katılmış. Pettigrew'un başka bir kadın için terk ettiği ve ifadesine göre onu finansal olarak da aldattığı eski karısı da grubunuza katıldı."

"Ama..." Bir elini kaldırdı ve boğazının dibine bastırdı. "Bu kadınların bir şekilde öldürmek için birlikte çalıştıklarına inanamazsınız."

Eve, yüzünde giderek artan endişeye rağmen sakin ve sabit durduğunu düşündü.

"Kanıtlar birden fazla kişinin bu işe karışmış olabileceğini gösteriyor. Bu kişi ya da kişileri tespit edip durdurmadığımız sürece başka adamların, başka cinayetlerin olacağına inanıyorum."

"Size nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum."

"Son üç yılda grup oturumlarınıza katılan kadınların isimlerine ihtiyacımız var."

"Ama yapamam."

"Arama emri çıkartabiliriz ve çıkartacağız."

"Hayır, hayır, tam anlamıyla yapamayacağımı söylemek istiyorum. Gizli tutma ihtiyacının da ötesinde, sadece ilk isimlerim var ve çoğu kişi o zaman bile gerçek isimlerini kullanmayabiliyor. Grupla ilgili hiçbir kayıt tutmuyorum. Burası sadece bu kadınların ihtiyaç duyduklarında gelebilecekleri, söylemek istediklerini söyleyebilecekleri ve yargılanmayacakları bir yer, güvenli bir yer."

"Notlarınız var. Not tutmasaydınız kimin geldiğini, neye ihtiyaçları olduğunu, onlara ne olduğunu nasıl hatırlayabilirdiniz?"

"Notlarım var, evet, ilk isimlerle birlikte." Natalia o derin, sıvı gözlerini Eve'e dikerek ellerini avuçlarının içine aldı. "Lütfen yardım etmek istediğimi anlayın, ama onları size veririm, kadınlardan herhangi biri bana nasıl güvenebilir? Eğer arama emri çıkartırsanız, yasalara uymaktan başka çarem kalmaz."

"Pekala, Peabody. Peabody, Yancy'nin McEnroy tanığının robot resmini alıp almadığına bak."

"Bu olmadan sana istediğini veremediğim için üzgünüm," diye devam etti Natalia. "Eğer bir başkası ölürse, bundan ben de sorumluyum gibi hissediyorum. Yine de bize gelenler incinmiş ya da korkmuş, kırılmış ya da umutsuz. Dayak yiyen bir kadın, aldığı darbeler için kendini suçluyor. Neden yeterli olmadığını merak eden, bir kenara atılmış bir kadın. Bir zamanlar ben de onlardan biriydim."

"Dün gece dokuz ile bu sabah beş arasında nerede olduğunuzu bize bildirirseniz yardımcı oluruz."

"Anlıyorum. Ben de bağlantı kuruyorum." Ve Natalia hâlâ sakin, hâlâ kararlı bir şekilde nefes aldı. "Dün gece bir adamla birlikteydim. Adı Geo Fong. İyi bir adam olduğunu düşünüyorum ama daha önce de yanıldım. Birkaç aydır görüşüyoruz ve yanıldığımı sanmıyorum. Dün gece ona yemek hazırladım. Saat yedide geldi ve yemekten sonra yukarı çıkıp birlikte olduk. Kızım, dediğim gibi, bir arkadaşındaydı. Siz gelmeden kısa bir süre önce ayrıldı."

"Peki ya önceki gece?"

"Kızım ile birlikte. Dışarıda yemek yedik, sinemaya gittik. Sonra eve geldik ve neredeyse gece yarısına kadar konuştuk. Aşık olduğuna inanıyor. İyi bir çocuğa benziyor. Umarım öyledir. O benim dünyam, Komiser. Onu incitecek hiçbir şey yapmayacağıma yemin edebilirim. Ve eğer annesi bir can alırsa, çok derinden yaralanır. Kaybolur."

Natalia hafif bir gülümsemeyle çerçeveli bir fotoğrafı çevirerek Eve ve Peabody'ye annesinin gözlerine sahip güzel bir kız gösterdi.

"Benim dünyam," dedi tekrar. "Babası o daha bebekken terk etti. Ailemle birlikte Amerika'ya geldim - onlar doktor. Benim de bu yolda ilerleyeceğimi umuyorlardı ama aşık oldum ve sonra Kendra çıktı karşıma. Babası gittiğinde kalbim acıdı ama ona sahiptim. Benim dünyam vardı. Ve sonra bir adam vardı, iyi biri olduğumu düşündüğüm bir adam. Onun hayatımıza girmesine izin verdim. Güzel kızım henüz on beş yaşındayken ona dokunduğunu öğrendim. Başta bana söylemeye korktu, ben de kördüm. Ama sonunda söylediğinde, onu doktora götürdüm. Onu polise götürdüm."

"Adama ne oldu?"

"O hapiste. Ve uzun bir süre daha öyle kalacak. Çocuğumun haberi yokken çektiği fotoğrafları vardı. Duştayken ya da yataktayken. Ben buradaydım ama görmedim. Çocuğuma zorla tecavüz etti, ona inkar edeceğini ve benim de inanacağımı söyledi, beni öldüreceğini söyledi. Ona birçok şey söyledi. Ama o şimdi hapiste ve kızım iyi. O bana güvendi, biz de polise güvendik. Eğer içimde öldürme isteği olsaydı, o ölmüş olurdu."

Peabody ayağa kalktı ve PPC'sini uzattı. "Bu kadını tanıyor musunuz?"

Natalia onu inceledi, ayağa kalktı ve daha güçlü bir ışık altında bakmak için PPC'yi pencereye götürdü. "Bence çok güzel ama onu tanıdığımı sanmıyorum. Grubumuza geldiğini sanmıyorum. Tanısaydım evet derdim. Size daha fazlasını vermezdim ama yalan da söylemezdim."

"Sana inanıyorum. Arama iznini alacağız. Hikayenizi grupta paylaştınız mı?"

"Elbette." Halkasız ellerini kaldırdı. "Güvenmezsem nasıl güven isteyebilirim? Ama o hapiste."

Ve adalet yerini buldu, diye düşündü Eve.

"Ortağım Bay Fong'un iletişim bilgilerini verirsiniz, doğrulayacağız."

Natalia verdi, sonra ayağa kalktı. "Umarım yanıyorsunuzdur. Umarım çemberimize girenin kimse olmadığını görürsün."

Umut edebilirsin, diye düşündü Eve. Ama yanılmıyorum. Sonra morga gitti.

Arabayı sürerken, "İzin için bastır, Peabody," dedi. "Sadece ilk isimler bize fazla bir şey vermez ama hiç yoktan iyidir. Pettigrew'un LC'lerini kim kaydetmişse onunla konuşmak istiyorum. Bakalım bir tipi var mıymış?"

"Bu konuda. Zula'nın mazeretiyle iletişime geçmemi ister misin, bakalım geçerli mi?"

"Evet, halledeceğiz. Olacak." Bağlantısı sinyal verdiğinde, gösterge panelinden cevap verdi. "Dallas."

"Ben Bondita Rothchild, Marcella'nın annesi. Şehre doğru yola çıktık ve bir saat içinde orada oluruz."

"Pekala, Bayan Rothchild, biz size geliyoruz."

"Marcella'yı yanımda eve götürüyorum. Onu o evde istemiyorum." Cobble Hill'de bir adres saydı, bu da nehri geçip Brooklyn'e gitmek anlamına geliyordu.

"Size geleceğiz," diye tekrarladı Eve. "Yaklaşık doksan dakika sonra."

"Marcella'nın hassas duygusal durumuna saygılı olmanızı bekliyorum," diye ekledi Bondita, telefonu kapatmadan önce.

Park edip tünelden aşağı inmeye başladıklarında Peabody kendi bağlantısını kontrol etti. "Arama emri hazırlanıyor."

"Bak bakalım yedek kulübesinde kim varmış. Bir dedektifi tercih ederdim ama üniformalı da olur. Servis yapsınlar, verileri alsınlar."

Morris'in kapısına yaklaştıklarında telsiz sinyal verdi. "Şimdi ne olacak?" Sonra ekranda Komutan Whitney'i okudu ve şimdi ne olacağı konusunda oldukça iyi bir fikri vardı. "Dallas. Efendim."

"Teğmen. Şef Tibble ile görüşmek için Kule'ye gelmeniz gerekiyor."

Bu, beklediğinden daha büyük bir sorun olduğunu kanıtlıyordu. "Komutanım, sahadayım, şu anda morgda Dr. Morris ile Thaddeus Pettigrew hakkında konuşmak üzereyim, tüm kanıtlar mevcut soruşturmamdaki ikinci kurban olduğunu gösteriyor. Ayrıca Pettigrew'un birlikte yaşadığı kişiyle doksan dakika içinde bir görüşme yapacağız."

"Saat 13:00'te Kule'ye rapor verin."

"Evet, efendim." Telsizini tekrar cebine soktu. "Geena McEnroy."

Peabody, "Doğrudan en tepeye çıktı," diye yorum yaptı. "En azından Horowitz'le görüşmek için biraz zamanımız var."

"Seni çağırmadı. Zaten onunla yaptığım görüşme sırasında orada değildin."

"Uh-uh." Peabody inatçı yüzünü takındı. "Ortaklar. Kışının kızarmasını göze almalısın, benim kışım seninkiyle birlikte tavada."

"Kışının lanet olası bir tavada benimkine çarptığını görmeye ihtiyacım yoktu. Kış ortakları," diye mırıldandı ve Peabody bir kahkaha attığında kapıları itti.

Morris en sevdiği blues parçalarından birini çalıyordu ve orman yeşili bir takım elbise giymişti. Kravatı gibi taş grisi olan kordonu, başının arkasından ikiye katladığı örgünün içinden bir halka şeklinde geçiyordu.

Şu anda elleri Pettigrew'un açık göğsündeydi. "Bir kez daha yarığa, sevgili dostlar. Bu zavallı ruh başka bir savaşa girmeyeceğim."

Eve, "Sonuncusuyla dövüşemedi," diye belirtti.

"Hayır, yapmadı. Önceki konuşumuzdan daha fazla travma geçirmesine rağmen savunma yarası yok. Olay yerinde vardığın sonuçlara itirazım yok, Dallas. Bileklerinden asılmış, yukarıdan ve ağırlığı, mücadelesi sonunda her iki omzunu da yerinden çıkarmış. McEnroy'da kullanılanla aynı boyutlarda bir elektrikli sopa, dövmek, yakmak ve sodomize etmek için kullanılmış. İlk yakma ile son yakma arasında en az dört saat olduğunu tahmin ediyorum."

"Kendini... adanmış biri."

"Bunun için doğru bir terim olduğunu söyleyebilirim. Başka bir insana saatlerce işkence etmek bir tür adanmışlık gerektirir. Öğürme belirtisi yok, bu yüzden çılgılık atmış, muhtemelen yalvarmış olmalı. Ölüm nedeni kesilme yüzünden ciddi kan kaybı olabilir. McEnroy gibi o da bıçağı kullandığında hayattaydı. Bana göre McEnroy'a da aynı bıçak kullanıldı."

"Uyuşturulmuş muydu?"

"Daha önce olduğu gibi toksin raporunu aceleyle getirdim. Aynı karışım. Bu vakada ilk doz avucunun içine uygulanmış."

"Tamam, tamam, işte böyle yapılır." Eve başını sallayarak cesedin etrafında döndü. "Adam onu içeri almak için kapıya gelir. Kadın kendini tanıtır, elini uzatır. Elinde şırınga var. Adamın tepki verecek zamanı bile olmaz. Kadın onu bekleyen arabaya götürdü ve onu yakaladı."

"İkinci dozu yuttu."

"Muhtemelen arabadadır." Görebiliyordu. Evet, çok net görebiliyordu.

"Onu dışarı çıkarır," diye devam etti. "Arabayı kim kullanıyorsa, gidecekleri yere vardıklarında onu içeri almasına yardım eder, belki de onu bağlamasına yardım eder."

"Şimdiye kadar bulabildiğim tek sapma bu," dedi Morris ona. "Ayak parmaklarına bir bakın."

Önce ona, sonra Peabody'ye mikro gözlüklerini uzattı. Peabody bir adım geri çekildi.

"Sorun değil. Buradan gayet iyi görebiliyorum."

Eve kendininkini düzeltti, Morris'le birlikte eğildi. "McEnroy'un ayaklarının topuklarında ve topuklarında sıyrıklar ve çürükler vardı. Sopayla vurulduğunda sallanır ya da sarsılırdı. Ve ayakları yere ya da zemine vururdu. Ama bu olayda

."

"Evet, evet, anlıyorum. Onu biraz daha yukarı kaldırdı. Ayak parmakları zemine neredeyse hiç değmiyordu, bu yüzden kollarındaki ağırlığı hafifletmek için ayak parmaklarını yukarı kaldırmaya çalışıyordu.

ve omuzları. Sallanırken yere sürtünüyorlar. Ayak tırnaklarının altında bir şey var mı?"

"Bunu sorman komik." Morris gülümseyerek doğruldu. "Evet, altlarından bir madde çıkardım ve laboratuara gönderdim. Elyaf değil, yani halı ya da kilim değil, kumaş da değil. Tahta olduğunu da sanmıyorum. Taş ya da beton olabilir."

"Güzel, bu iyi. Bunu düşünmedi, değil mi?
Bunu düşünmemesi için canının yanmasını istedi."

"Bir insanın zalimlik kapasitesi asla abartılamaz." Morris gözlüklerini çıkardı ve Eve'in gözleriyle buluştu. "Ama bu seferki geniş ve derin. Umarım ona diğerine olduğundan daha yakınsındır."

Peabody ona "Hedeflerini seçmek için kadınlara yönelik bir destek grubunu kullandığını düşünüyoruz" dedi.

"Bu kendi içinde zalimce, değil mi? Acı çektirmek için bu merhamet ve sosyal yardım çemberini almak. Neyse, biz yapacağımızı yaparız. Öğleden sonra size tam bir rapor sunacağım."

"Minnettarım."

Eve dışarı çıktıklarında cebinden kredileri çıkardı ve Peabody'ye attı. "Soğuk kafein."

Peabody iki tüp diyet Pepsi almaya gitti. Eve soğuk tüpü alına sürttüğünde "İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Biraz başım
ağrıyor."

"Engelleyicilerim var."

"Hayır, geçecek."

"Tibble için endişeleniyor musun?"

"Hayır. Biz işimizi yaptık. Bunun için bize bir tokat atması gerekiyorsa, tokadı yeriz, sonra da çıkıp işimizi yapmaya devam ederiz."

"Biz' dedin." Peabody kendini beğenmiş bir ifadeyle omuzlarını silktili. "Kıç ortakları."

Eve arabaya döndüğünde bir süre oturduktan sonra tüpü açtı. "İkinci bir kadına, birlikte yaşadığı adamın o yokken garip şeyler yapmaktan hoşlandığını söyleyeceğiz. Bu konuda çok kızabilir ve kızan da biz olacağız."

"Ona adamın öldüğünü söylemek zorunda kaldığımızda ve şimdi de ona adamın öldüğünü çünkü bir yabancıyla kaçtığını söyleyeceğimizde kaltak hakkında şirretleşmek zor."

"Olay şu." Eve içti. "Eski sevgilisini şimdiki sevgiliyle aldattı. Şimdiki kadın neden onun kendisini aldatmayacağına inanıyor anlamıyorum ama genelde böyle olur. Ama katilin bakış açısından düşünersek, bu adamın kadınlara ilaç verdiği, tecavüz ettiği, istismarda bulunduğu dair bir kanıt yok. Onları kiralamış. Kiralayan kişiyle konuşacağız, LC'lerle şiddete başvurup başvurmadığına bakacağız ama yatak odası düzeninde buna dair bir iz yok. Oyuncaklar oyuncaktı. Kaçak yok, sadece AIDS. Parayı da eklersek, eski sevgilisini kurduğu şirketle maniple ediyor. Ama bununla bile McEnroy'un seviyesine ulaşamıyor."

"Ama ona daha sert saldırdı." Peabody başıyla onayladı. "Diğer türlü daha mantıklı olurdu."

"Evet. Yani bu oyunda yok. Bu - çarpık bir düşünceye göre - suça uygun bir ceza değil. Bu ya bir tırmanma ya da Pettigrew'un acı çekmesini istemek için daha fazla nedeni vardı."

"Bizi eski sevgiliye geri götürüyor."

"Eski sevgilisine, yattığı başka birine ya da şu anki sevgilisine." Eve çekildi. "Brooklyn'e gidelim."

"Tamam, emir geldi." Peabody 'link'ini inceledi. "Jenkinson ve Reineke bu işi halletmek için hazırlar. Ve... Hey, Discretion'ın ofisleri Brooklyn yolu üzerinde. Horowitz'le konuşmadan önce oraya uğrayacak vaktimiz olur."

"Daha da iyisi. Takın."

O bunu yaparken Peabody kaşlarını çatı. "Onlar da arama izni isteyebilirler. Tedbir, değil mi?"

"Riske gireceğiz. Ölü bir müşterileri var," diye belirtti Eve. "Aleti kesilmiş biri. Bunu kendi LC'lerinden birinin yapmadığını kanıtlamak istiyorlar gibi görünüyor."

"Bu da bir bakış açısı. Sence seks senin işin olsaydı gerçekten sıkıcı mı olurdu, yoksa her zaman karıştırdığın için daha heyecanlı mı olurdu?"

"Sanırım iş sadece seks olmadığı için, beni kredi kartına ekleyen birine ilgi duyuyormuş gibi yapmak - ya da daha düşük seviyede, beni sokaktan alan birine ilgi duyuyormuş gibi yapmak - ve daha üst seviyelerde, herhangi bir şey hakkında ne düşündükleri umurunuzdaymış gibi müşteriyle sohbet etmek zorunda olduğunuz için, kedi maması test eden bir fabrikada gece vardiyasında çalışmayı tercih ederim."

"Sanki kedi mamasının tadına bakmak zorundalarmış gibi mi? Bunu yapmazlar, değil mi?"

"Ben nereden bileyim? Kedi maması fabrikasında çalışmıyorum. İşte!"

Kaldırım kenarında bir boşluk buldu, dikey konuma geçti, havada bir-sekiz yaptı ve aşağı düştü.

Peabody, "Yürüye bilirdim," demeyi başardı. "Blokler boyunca yürümekten mutlu olurdum. Bol pantolon. Ve daha fazla kalp krizi geçirmezdim." Bacakları hâlâ titrediği için kaldırımında durmak üzere dikkatlice dışarı çıktı.

"Yağmur yağmaya başladı," diye belirtti Eve. "Yağmur altında yürümek ferahlatıcıdır."

"Yağmurda yürümek ıslaktır." Eve memnun bir şekilde şehir merkezinde yükselen ofis binasına girdi.

İş dünyasından küçük bir kalabalık lobide hızlı adımlarla ilerliyordu. Elllerinde evrak çantaları, takım elbiseler, kulaklıklar, paket servis sahte kahvelerle asansörlere doğru ilerliyorlardı.

Doğruca güvenlik masasına yürüdü ve rozetini kaldırdı. "İhtiyat."

İnce, kırılmış saçları olan kısa boylu adam onları bir kez daha süzdü. "Görmeye geldiğiniz partinin adını yazarak giriş yapın lütfen."

"Oraya gittiğimde partiyi öğreneceğim. Kaçınca kat?"

"On ikinci kat, doğu yakası." Günlük ekranını kontrol etti. "Ana ofis için 1200."

Eve adını karaladı, Peabody'nin de aynısını yapmasını bekledi ve sonra doğu kıyısına yöneldi.

Diğer iş adamlarıyla birlikte asansöre bindiler. Pazarlama stratejileri, muhasebedeki Jenny'nin doğum günü, beyin

fırtınası oturumları, öğle yemeği

Lanet olası araba her katta durup birilerini indirip birilerini bindirirken yapılan toplantılar.

Central'daki kızaklar için üzülyordu.

Her şey çok fazla parfüm, kolonya, sahte kahve, birinin sabah çöreği, başka birinin korku teri gibi kokuyordu.

On iki yaşında, kutsanmış bir sessizlik anına adım attı.

Discretion'ın çift buzlu cam kapılar ardındaki ofisi daha sessizdi ve hafif bir ... ne olduğunu bilmiyordu ama iyiydi ve muhtemelen ihtiyatlıydı.

Bekleme alanında her birinde ayrı bir ekran bulunan derin sandalyeler vardı. Belki de yol arkadaşlarının seçimlerini önizlemek içindir, diye düşündü.

Yirmili yaşlarının sonlarında, ipeksi sarı saçları, keskin yeşil gözleri ve göğüs dekoltesinde siyah dantel izleri olan kırmızı takım elbisesi olan tek bir kadın, antika bir masa ya da mükemmel bir kopyası gibi görünen bir şeyin başında oturuyordu.

Bilgisayar ekranından başını çevirdi ve gülümsedi. "Günaydın ve Discretion'a hoş geldiniz. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Eve rozetini çıkardı. "Müdür."

Gülümsemesi soldu. "Tamamen lisanslıyız ve denetleniyoruz." "Benim alanım değil, benim sorum değil. Konuşmamız gereken

Gösteriyi kim yönetiyorsa, ölü bir adamla ilgili." "Nasıl- Lütfen bekleyin."

Masadan geri aramadı, ama fırladı ve Eve'in burun kanaması geçirmediğine şaşıracağı kadar yüksek ayakkabılarla hızla uzaklaştı.

Peabody, "Onlara şıklık katmalısınız," diye karar verdi. "Renkler, mobilyalar ve şuradakiler gerçek minyatür portakal ağaçları. Çiçek açmışlar. Ne güzel kokuyor."

Tamam, diye düşündü Eve, demek buymuş.

Başka bir kadın daha geldi; yine uzun topuklu ayakkabılar giymişti ve ayak parmakları o kadar sivriydi ki Eve bunların tuğlada bir delik açabileceğini hayal etti. Masadaki kızdan yirmi yaş daha büyük olan bu kadın, Peabody'nin klas diyebileceği bir havaya sahipti.

Kısa etekli koyu renk takım elbisesi mükemmel bacaklarını, vücuda oturan ceketi ise mükemmel vücudunu sergiliyordu. Bir tür karamel olan saçları ensesinde düzenli bir şekilde toplanmıştı. Birkaç ton daha açık olan teni neredeyse parlıyordu ve deniz yeşili gözlerinde sadece kibar bir merak vardı.

"Ben Araby Clarke. Neden ofisimde konuşmuyoruz?"

"Tamam."

Eliyle işaret ederek onları geniş bir kapıya, uzun bir koridora yönlendirdi. "Özür dilerim, isimlerinizi alamadım ama yemin ederim... tanışmış mıydık?"

"Hiç sanmıyorum. Teğmen Dallas, Dedektif Peabody."

"Oh, elbette! Hayır, şimdiye kadar tanışmamıştık." O Tekrar geniş bir ofisi işaret etti. "Ama videoyu gördüm ve sizi, Roarke'u ve sizi takip ettiğimi itiraf ediyorum, Dedektif, ne zaman medya olsa. Lütfen oturun."

Ofis ona uygundu, donuk altın rengine derin minderli sandalyeler, cam vazolar ve egzotik çiçekler tutan cam masalar. Güzel erkek ve kadın resimleri - cinsel olmaktan ziyade romantik. Ve uzun, parlak masanın arkasındaki pencereden komuta manzarası.

"Kerry'yi epey sarsmışsın." Oturdu, katil bacaklarını çaprazladı. "Birinin öldüğünü söyledi. Tanıdığım biri mi?"

"Thaddeus Pettigrew."

O kibar merak bir anda uçup gitti. Eve kadının sarsıldığını söyleyemezdi ama sıkıntılı olduğunu fark etmişti. "Oh hayır. Bunu duyduğuma çok üzüldüm. Yıllardır müşterimizdi."

"Yıllar. Nasıl yani?"

"Kontrol etmem gerekecek ama en az on yıl olduğunu sanıyorum."

Demek ki yeni bir alışkanlık değil, diye düşündü Eve. "Bunu ve diğer birkaç şeyi kontrol etmeni istiyorum."

Araby arkasına yaslandı. "Beni ilginç bir duruma soktunuz. Çoğu durumda bir müşteriyle ilgili herhangi bir soruya cevap vermeyi reddederiz. Arama emri olsa bile, hukuk departmanımınla temasa geçer ve bunu geçersiz kılmak için ne yapılabileceğini araştırırdım."

"O öldürüldü, Bayan Clarke."

"Bunun farkındayım, yoksa Dallas ve Peabody neden ofisimde olsunlar ki? İşte tam da bu yüzden arama izni talep etmeyeceğim. Hukukçularımla bir dakika konuşmak istiyorum. On altı yıldır Discretion'ın sahibiyim ve daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı. Bu işe dahil olan herkes için doğru şeyi yaptığımdan emin olmak istiyorum. Bana bir dakika izin verirsiniz."

Kadın aceleyle dışarı çıktığında Eve başını salladı. "İstedığımız şeyi bize verecektir."

"Emin misin?"

"Evet, çünkü o istiyor. Ondan hoşlandı - en azından senin uzun süreli, düzenli bir müşteriden hoşlandığın gibi. Ne için geldiysek onu alacağız."

Böylece Eve beklemek için arkasına yaslandı.

11

Eve köprüyü ite kaka geçerek Brooklyn'e doğru ilerledi, aynı yöne giden araçların oluşturduğu yoğun nehrin üzerinden atlaya atlaya geçti. Boyun vinçleri, arıza şeridindeki karşılaşmayla ilgilenen polis kruvazörü ile birlikte çamurlukları çatlamış teslimat kamyonu ve sedanı incelemek için yavaşladığında nehir tılandı.

Eve hepsine aptal oldukları için küfretti, ışıklara ve sirenlere bastı, yarım mil boyunca vınlayarak dikey konuma geçti. Bu sırada Peabody tavuk sopasını can simidi gibi tuttu.

"Kan ve ceset görmeyi mi umuyorlar?" Eve söyleniyordu. "Öyle mi? Oh bak tatlım, bir kaza. Patlamış mısırı çıkarın."

Köprüyü geçtikten sonra Eve, Cobble Hill'deki adrese giden bilgisayar yönlendirmelerini takip etmek için biraz geri çekildi ve Peabody ağrıyan parmaklarını esnetti.

Dağınık restoranlar, birkaç dükkân, birkaç insanın köpeklerini gezdirdiği ya da çocukların oyun ekipmanlarında kırık kemik riskini izlediği küçük bir park ile canlı bir cadde olduğu kanıtlandı.

Marcella'nın annesi üç katlı bir apartmanın zemin katındaydı ve yan tarafında küçük bir verandası vardı. Ayrıca şu anda koyu mavi bir şehir arabasının kullandığı dar bir araba yoluna sahipti.

Eve arabayı arkasına çekti. "Taniğin Pettigrew'un evinde gördüğü arabanın temel tanımına uyuyor. Etiketleri araştırın," dedi Eve Peabody'ye arabadan indiklerinde.

"Bondita Rothchild adına kayıtlı."

"İlginç olabilir." Eve kapıya doğru yürüdü ve zile bastı.

Cevap veren kadın uzun boylu, zayıf ve sarışındı. Eve, Marcella değil, diye düşündü, ama aile benzerliğine bakılırsa, akrabaydı.

"Teğmen Dallas ve Dedektif Peabody." Eve rozetini uzattı.

"Evet, sizi bekliyorduk. Ben Rozelle, Marci'nin kız kardeşiyim. Bu çok korkunç. Marci enkaz halinde. Claudia - yani bizimle birlikte olan arkadaşımız- Marci emzik kabul etmediği için ona çay yapıyor. Ben sadece... Özür dilerim, sanırım ben de enkaz halindeyim. İçeri gel."

Giriş, birilerinin dışarıdaki ısrarlı çiseleyen yağmurun kasvetiyle mücadele etmek için ışıkları ve lambaları yaktığı geniş bir yaşam alanına açılıyordu. Mahremiyet perdelerini de indirmişlerdi.

Marcella bir kanepeye oturdu, kucağında çikolata kahvesi bir örtü vardı ve annesine sokuldu.

Bondita, Eve ve Peabody'yi görünce koruyucu bir kolla kızına sarıldı. Hepsi de bitkin görünüyordu.

Siyah deri pantolon ve dökümlü beyaz gömlek giymiş, uzun boylu ve kıvrımlı bir başka sarışın, elinde bir tepsiyle arkadan aceleyle geldi.

"Arkadaşımız, Claudia Johannsen. Bunlar polis, Claudia. Git ve Marci'ye çayını götür.

"Bunu şimdi iç, Marce." Deneyimli bir öğretmenin, kararlı bir annenin ya da sağlam bir hemşirenin sert tonunu kullandı. "Hepimiz senin için buradayız. Sen de biraz çay iç Bondi. Sen de gel otur ve seninkini iç Roz. Memur beyler, size çay yapayım mı?"

"Teğmen, Dedektif," diye düzeltti Eve. "Hayır, teşekkürler. Bayan.

Horowitz-"

Rozelle, "Burada ikimiz olduğumuza göre, neden ilk isimlerle başlamıyorsunuz?" diye önerdi. "Böylesi daha kolay."

"P e k â l â . Marcella, kaybın için çok üzgünüz. Bunun sizin için zor bir zaman olduğunu anlıyoruz."

"Zor mu? Zor mu?" Sesi üç hecede üç kademe yükseldi.

"Benim için böyle olduğunu mu düşünüyorsun?"

Sevdiğim adam öldü!"

Tamam, diye düşündü Eve, bu da onlardan biri olacak.

O daha devam edemeden, Sempatik Peabody vites değiştirdi. "Marcella, yardım etmek istiyoruz. Sevdiğin adama bunu kimin yaptığını bulmak için elimizden gelen her şeyi yapmak için buradayız. Senin için ne kadar zor olsa da, bu cevapları bulmamızı istediğini biliyoruz, bu yüzden yardımına ihtiyacımız var. Thaddeus'un yardımınıza ihtiyacı var."

"Thaddeus!" Marcella feryat etti.

"Dur artık." Bondita ona sarıldı, salladı. "Dur artık Marcella, yoksa sana emzik vermek zorunda kalacağım."

"Hiçbir şey hissetmemi engelleyemezdi. Bu nasıl olabilir? Bu Thad'ın başına nasıl gelebilir?"

"Bunu öğrenmek bizim işimiz," dedi Eve ona. "Dışarı çıkıp bu işi yapabilmemiz için size sormamız gereken sorular var."

Claudia, "Şimdi polisle konuş, Marce," diye ısrar etti. "Biz burada sizinleyiz."

"Özür dilerim, ikiniz de oturun." Bondita elini salladı. "Kocam ve ben kapımıza hiç polis dayanmadan bir oğul ve iki kız yetiştirmeyi başardık. Hiçbirimiz iyi davranmıyoruz."

"Thad'a ne olduğunu bilmek istiyorum." Marcella'nın sesi bir kez daha perde perde yükseldi. "Bilmeyi hak ediyorum!"

"Bay Pettigrew en son onunla paylaştığınız konuttan ayrıldı. akşam saat dokuz civarı."

"Bana evde kaldığını söylemişti," diye araya girdi Marcella. "Olabilir, ama o saatte konuttan ayrılırken henüz bilinmeyen bir kadınla birlikte."

Çökmüş omuzları geri çekildi, sertleşti. "O yapmadı!" Eve devam etti. "Söz konusu bilinmeyen kadınla birlikte ayrıldı ve onunla birlikte koyu renkli bir şehir arabasına bindi."

"Ama dedin ki, anne, onun-Thad'ın eve döndüğünde..."

"Cesedi bu sabah erken saatlerde köpeğini gezdiren bir komşusu tarafından evin dışında bulundu. Doğrulanmış zamanı

ölüm saati bu sabah iki yirmiydi. Komşudan gelen dokuz-bir-bir çağrısı üç-kırk-üç'te kaydedilmiş."

"Bunca zaman neredeydi?" Marcella sordu. "Eve geri döndü, sonra biri içeri girip onu öldürdü ve dışarıda mı bıraktı?"

"Bay Pettigrew konutun içinde öldürülmedi."

"Nereden biliyorsunuz?"

"Bunu bilmek benim işim," diye karşılık verdi Eve. "Kapıyı kadına açtı çünkü onun akşam için ayırttığı lisanslı refakatçi olduğuna inanıyordu."

"Bu bir yalan! Bir yalan, korkunç bir yalan ve ben dinlemeyeceğim."

Eve'in şaşkınlığı karşısında Marcella ellerini kulaklarının üzerine kapattı.

Ama ayağa kalkmaya başladığında annesi onu yerinde tuttu. "Kıpırdama, Marcella. Sessiz ol. Bunu kanıtlayabilir misin?"

"Doğruladık, evet. Rezervasyonu dün yapmış. Görünüşe göre sistemi hacklenmiş ve rezervasyon iptal edilmiş. Bu kişi kiraladığı LC'nin yerini almış. Daha sonra, ona ilaç vermiş ve onu bekleyen arabaya götürmüş. Başka bir yere götürülmüş."

"Sana inanmıyorum. Bunların hiçbirine inanmıyorum. Thad asla ama asla böyle bir şey yapmaz. Beni asla aldatmaz."

Gerçekten mi? Eve düşündü. Karısını seninle aldattığı gibi mi?

"Bay Pettigrew'un lisanslı refakatçi kiralamak isteyen müşterilere kolaylık sağlayan bir şirket olan Discretion'ın hizmetlerini düzenli olarak kullandığından haberdar olmadığınızı söylüyorsunuz."

Marcella'nın gözleri, şeker yiyemeyeceği söylenen bir çocuğunki gibi yaşardı. "O bunu hiç yapmadı."

"En az dokuz yıl boyunca onların hizmetlerini kullandı."

Gözyaşları kurudu ve yerini isyankâr bir ifade aldı. "Belki, belki biz aşık olmadan önce öyleydi, ama-"

"Ve ölümüne kadar birkaç haftada bir hizmetlerini kullanmaya devam etti."

"Benim için her şeyi mahvetmeye çalışıyorsun." Yumruklarını sıktı, hatta onları salladı. "Hayatımı mahvetmek için korkunç şeyler söylüyorsun. Gitmeni

istiyorum. Defol git."

"Bu Yeterince, Marcella. Claudia, olur sen Marcella'yı yatak odama götürür müsün? Uzanması gerekiyor."

"Tabii ki. Benimle gel, Marce." "Yalan söylüyor, Claudia."

"Hadî gidip uzanalım. Dinlenmen gerek. Berbat bir gündü." Eve, Marcella'yı ayağa kaldırdı ve sert bir kolla onu sardı.

"Sen korkunç bir insansın," diye tükürdü Marcella Eve'e.

Claudia Marcella'yı dışarı çekerken Bondita parmaklarını gözlerine bastırdı. Rozelle yana kayarak annesinin kolunu okşadı.

"Özür dilerim, Teğmen."

"Bana daha kötöleri de söylendi."

"Benim evimde olmaz." Ellerini bıraktı ve kızının ellerini tuttu. "Onu sevdiğine inanıyordu, onun da kendisini sevdiğine inanıyordu. Onu dünyasının merkezi yapmıştı. Bunu öğrenmek onun için en az onun ölümü kadar sarsıcı olacak."

"LC kullandığını biliyor muydunuz?"

"Değildim. İtiraf etmeliyim ki, Marcella'yı terk eder mi yoksa ondan bıkar mı diye merak ettim. Genç, saf ve talepkâr bir kız. Ama ona gerçekten bağlı görünüyordu. Birlikte mutlu görünüyorlardı. Thaddeus'u bu kadının mı öldürdüğünü söylüyorsunuz?"

"Evet."

"Hiç mantıklı değil. Thaddeus'u öldürmek isteyecek birini düşünemiyorum."

Rozelle, "Hayır," diye onayladı. "Bu hiç mantıklı değil. Bu geziyi haftalar öncesinden planlamıştık. Ve Marci'ye fazladan bir gün vererek sürpriz yaptı. Benden bunu ayarlamamı istedi, sürprizdi çünkü görünüşe göre Marci iki gün içinde istediği tüm tedavileri alamayacağından şikayetçiydi. Ekstra gün alamadım çünkü tamamen doluydular - sonra bir iptal oldu, ben de aldım. Çok heyecanlanmıştı."

"Ekstra günü ne zaman rezerve ettiniz?"

"Sadece iki gün önce. Gerçekten son dakikada oldu, bu yüzden Claudia fazladan bir gün daha çalışabilmek için çabalamak zorunda kaldı. Thad süitimizde şampanya ve çiçek bile ayarladı."

"Hepinizin aynı s  itte odası mı vardı?"

"Evet, iki katlı, onların en iyisi. Marci bize süiti ısmarladı ya da daha doğrusu Thaddeus bize süiti ısmarladı."

"Kızımın yanına gitmem gerekiyor."

"Bondita, bunu yapmadan önce bize arabayı en son ne zaman kullandığını söyleyebilir misin?"

"Arabam mı? Bu da ne- Aman Tanrım! Sence... Biz burada değildik bile!"

"Bu bilgiye sahip olmak çok yardımcı olacaktır."

"İki gün önce, gönüllü çalışmalarım için. Ve yolculuktan önce bazı son dakika işlerini halletmek için."

"Arabanıza başka kimin erişimi var?"

"Kocam, tabii ki. Onun kendi evi var ama birbirimizin evinin şifreleri de bizde. Siz sormadan söyleyeyim, evde olduğunu biliyorum çünkü dün gece onunla konuştum, sadece kontrol etmek için, gece yarısı civarı. Poker partisi için arkadaşları gelmişti - ben şehir dışına çıktığımda yapmayı sevdiği bir şey. Uzun konuşmadık, çünkü gecenin son elini oynuyorlardı. Burada en az altı kişi vardı, kontrol edebilirsiniz."

"Teşekkür ederim. Eğer faydalı bulursak yapacağız. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz."

Onlar ayağa kalkarken Peabody konuştu. "Size bazı iyi yas danışmanlarının isimlerini verebiliriz. Bu Marcella'ya yardımcı olabilir."

"Evet. Rozelle, Marcella'nın yanına gitmek istiyorum."

"Sen git. Ben isimleri alacağım. Onun hiçbir şeyden haberi olmazdı," dedi Rozelle annesi dışarı çıkarken sessizce. "Marci'nin yani. Bilseydi bana ya da Claudia'ya söylerdi. Belki anneme değil, hemen değil ama bana ya da Claudia'ya söylerdi."

"Neden annen değil?" Eve sordu.

"Çünkü ailelerimizin pek onaylamadığını biliyordu, en azından başlarda. Thaddeus çoğunlukla onları kazandı. Gerçekten kendini tamamen adanmış görünüyordu, onu çok mutlu etti, şımarttı. Ama adam yaşlıydı, boşanmıştı ve onun için farklı bir şey, farklı birini umuyorlardı."

Rozelle durakladı, parmaklarını gözlerinin altına bastırdı.

"Bunu atlatacaktır," dedi. "Bunu atlatacağını düşünmüyor. olacak, ama o olacak. Onu aldattığını anladığında,

Bunu atlatacak, hayatına devam edecek. O daha genç. Ama şimdilik bir yas danışmanı yardımcı olabilir."

Peabody isimleri verdikten sonra Rozelle onları gösterdi. Eve kendi arabasına doğru yürürken şehir arabasını inceledi.

"Sığmaz. Eğer aile - bu arada bir oğuldan bahsetti, onu bulalım - ama eğer aile korunuyorsa, neden bu arabayı kullansınlar ki? Evdeki insanlar, belki girip çıkıyorlar, arabanın gelip gittiğini fark edeceklerdir. Yani uygun değil."

Eve direksiyona geçti, bir süre düşündü. Başını salladı ve arabayı yoldan çekti. "O bir kız."

"Şey," dedi Peabody. "Evet."

"Hayır, bir kadın değil, bir dişi değil. Bir kız çocuğu. Ailenin en küçüğü ve ona bebek bakıyorlar. Bunu görebilirsiniz, oradaki dinamikleri. Belki Pettigrew'u seviyordu, en azından sevdiğini sanıyordu, ama ablası haklı. Bunu atlatacak, hayatına devam edecek. Birlikte yaşadığı kişi LC'leri kiraladı diye iki adama işkence etmeyecek, sakat bırakmayacak ve öldürmeyecek. Bu bir amaç gerektirir. Onun bir amacı yok."

Peabody, "Bu yüksek sesle ve net bir şekilde geldi," diye onayladı. "Ve diyeceğim o ki, kan görse ciyaklayacak bir tip gibi geldi bana. Onun bir aleti kestiğini düşünemiyorum."

"İnsanlar onunla ilgileniyor. O insanlara iyi ya da kötü bakmıyor. Büyük goril hakkında da konuşmadılar."

"Hangi büyük goril?"

"Bilirsiniz, Pettigrew'u eski sevgilisi olmadığı halde aldattığı gerçeği. Onunla aldattı ama herkes bundan bahsetmemek için çok dikkatliydi. Odadaki büyük goril gibi herkes fark etmemiş gibi davranıyor."

"Oh, oh, fil. Odadaki fil."

"Bu çok aptalca. Zaten çoğu odaya sığamayacak olan bir fili görmezden gelemezsiniz. Ayrıca, devasa fil boku yığınları olurdu. Bunu fark etmemeyi dene."

"Bence bu sözün asıl amacı da bu."

"Bu da onu aptalca yapıyor. Bir gorili görmezden geliyormuş gibi davranabilirsiniz çünkü bazı insanlar ona acayip derecede benziyor."

Peabody bunu düşünerek dudaklarını büzdü. "Akademi'de bunu yapan bir adam tanıyordum."

"İşte böyle. Her halükarda, hepsi bu tartışma alanından kaçındı ve hepsi bilirdi. Tıpkı onun histeri krizine gireceğini, sonra sakinleşip yoluna devam edeceğini bildikleri gibi. Ama yine de kardeşini kontrol edelim."

Peabody çalışırken Eve de köprünün arkasındaki trafik savaşında mücadele etti.

Peabody, 'link'indeki kısa bir konuşmanın ardından "Poker partisindeydi," diye bildirdi.

"Bunu anlamalıydım."

"Saat on bir gibi ayrıldı çünkü bugün erken saatlerde bir dizi toplantısı vardı. Ve şu anda Connecticut'ta bir konferansta. Bu sabah yedi gibi ayrıldı. Onunla konuşurken bir koşu yaptım, Dallas. Oldukça temiz görünüyor. Sekiz yıllık bir evlilik. İki çocuğu var. Araba kullanma ehliyeti yok, aracı da yok."

Eve kendi şeridine giren bir kompakt araçla temastan kaçınırken hırladı. "Pek çok insanın bir tane bile olmaması gerekir."

"New York'ta büyüdüm, ilk çocuktan sonra Hoboken'e taşındım."

"O olmayacak. Onlar bu işe karışmayacak. Şiddet seviyesi için yeterli değil. Bu bir kan davası."

Garaja girdi, araba kullanma ehliyetine sahip olmaması gereken insan sürüsünden şimdilik kurtulduğu için heyecanlıydı.

"Tekrar söyleyeceğim. Tibble ile bu işi yapmak zorunda değilsin."

Arabadan indiklerinde Peabody, "Tekrar söyleyeceğim," diye karşı çıktı. "Senin kışın, benim kışım." Elini yumruk yaptı, pompaladı. "Pan."

Eve sadece başını salladı.

Eve'in dayanabildiği kadar asansöre bindiler, bir grup parlak yeni üniformalı içeri girdiğinde sıkıştılar, bir oryantasyona liderlik etmek için kısa çöpü çektiğini varsaydığı kır saçlı veteriner tarafından sürüldü.

Süzölmeye başladı. "EDD'yi kontrol edin, McNab'ın ilerleme kaydedip kaydetmediğine bakın."

Eve, ne kadar çok şey sunarsa o kadar iyi olur diye düşündü. "İşin içinde." Peabody 'bağlantı' ekranındaki yanıtı okudu.

"Hack doğruladı ama birden fazla. Şimdiye kadar on altı aylık bir geçmişleri var. Tam olarak belirleyemedi. Bir ya da daha fazla hacker olup olmadığını henüz tespit edemedi."

"Şimdilik yeterince iyi. Katil onu siber olarak takip etmiş."

Kule'ye çıkmak için tekrar asansöre geçtiler. Tibble'ın ofisleri caddelerin ve orada çalışan polislerin masalarının üzerinde yükseliyordu. Ama Eve'in bu mesafenin, bu yüksekliğin New York Polis ve Güvenlik Şefi'ni hizmet eden ve koruyanlardan ayırmadığını bilmesi için sebepleri vardı.

Ancak bu kadar yükseğe çıkanların denetlemesi gereken kanun ve düzenden daha fazlası vardı. Siyasetle, optikle ve medya algısıyla uğraşmak zorundaydılar.

Bu gerçeği kabul etti, az çok kabullendi ve sık sık şöyle düşündü: Onlar benden daha iyi.

Tibble'ın ofisinin önünde durdu; yönetici iki ekranlı bir iş istasyonunda çalışıyordu; D ve C ekranlarında birkaç ışık ısrarla yanıp sönüyor, kulaklıkla konuşurken bile bir 'bağlantı' uğultusu geliyordu.

"Bekleyin lütfen." Eve ve Peabody'ye döndü. "Bir dakika, Teğmen, Dedektif." Kulaklığına dokundu. "Efendim, Teğmen Dallas ve Dedektif Peabody buradalar. Evet, efendim." Tekrar kulaklığa dokundu. "Hemen içeri girebilirsiniz. Sizin için hazır."

Eve çift kapının sağ tarafını açtı.

Cam duvar, erken bahar yağmurunun hafif çiselemesiyle yıkanan New York dünyasını gösteriyordu.

Geniş ve derin odanın içinde bir oturma alanı, devasa bir duvar ekranı, sağlam bir masa ve yüksek arkalı ziyaretçi sandalyeleri bulunuyordu.

Odadaki iki adam rahat bir şekilde oturuyordu. Komutan Whitney geniş omuzlarıyla bir ziyaretçi koltuğunu doldurdu. Gri

Koyu renk saçlarına bolca iplik geçirilmişti ve komutanın çizgileri yüzünü bir tür stoacı asaletle çiziyordu.

Uzun ve zayıf Tibble, sırlıklam olmuş şehri arkasına alarak masaya oturdu. Saçlarını, vücudu kadar uzun ve zayıf bir yüzün kafatasına yakın tutuyordu. Gözleri Whitney'den Eve'e ve Peabody'ye kaydı ve hiçbir şey göstermedi.

Onun poker masasında cehennem olduğunu duymuştu. "Teğmen, Dedektif, oturun."

Ayakta rapor vermeyi ya da azar işitmeyi tercih etse de Eve emirlere uyuyordu.

"Bildiğiniz gibi," diye söze başladı Tibble, "memurlarımı bir şikâyet üzerine Kule'ye nadiren çağırırım. Ancak, bu şikâyetçi şahsen bana ve belediye başkanına ulaşmayı tercih ettiği için, Komutan Whitney ve ben bir konuşma yapmamız gerektiğine karar verdik."

"Evet, efendim."

"Şikayeti ya da şikayetçiye sormuyorsunuz." "Hayır, efendim. Şikayetçi Geena McEnroy ve şikayeti kocasının cinayetiyle ilgili soruşturmamızı içeriyor. Ya da daha spesifik olarak, cinayet sebebini."

"Hangisi?"

"Nigel McEnroy'un çalışanlarına ve müşterilerine cinsel tacizde bulunduğu doğrulandı ve daha fazlası. Hedef aldığı kadınları uyuşturmak için yasadışı kişileri kullanması. Birden fazla kadına tecavüz etmesi ve bu tecavüzleri kaydedip New York ve Londra'daki ofislerinde saklaması. İzlediğim kayıtlar."

Ağırbaşlı ve açık sözlü Tibble'ın yüzünde hiçbir ifade yoktu. "Bunlar, karşı çıkamayacak ya da kendini savunamayacak bir kişiye yöneltilen çok ciddi iddialar."

"Evet efendim, öyle. Onlar da gerçek. Uyuşturulan, zorlanan, tecavüze uğrayan ve tehdit edilen çok sayıda kadının yeminli ifadeleri elimizde. McEnroy'un saldırılarını kaydettiği video ve ses kanıtlarımız var. Kullandığı yasadışı kişiler, hedeflerini listelediği not defterleri, bu hedefleri trollediği mekanlardan doğrulayıcı tanıklar var."

Gözleri okunmaz halde olan Tibble sadece başını salladı. "Anlıyorum. Bayan McEnroy'la bu kanıt üstünlüğü hakkında konuşmamanızın bir nedeni var mı?"

"Ama-" Peabody sözünü kesti, boğazını temizledi. "Affedersiniz, efendim."

"Eklemek istediğiniz bir şey var mı, Dedektif?"

"Efendim, teğmenin raporunu okudum ve aslında Bayan McEnroy'la o sırada topladığımız kanıtlar hakkında konuştuğunu biliyorum. Temel olarak, Şef Tibble, Bayan McEnroy bunu duymak ya da inanmak istemedi. Anlaşılabilir bir şekilde çok üzgün bir ruh hali içindeydi."

"Birinin eşi işkence görüp öldürüldüğünde ve kapısının önüne bırakıldığında olabilir."

"Evet, efendim."

Tibble başını hafifçe sallayarak Eve'e döndü. "Bayan McEnroy sizin ve yanınızda götürdüğünüz sivil danışmanın ona karşı hem suçlayıcı hem de saldırgan olduğunuzu belirtiyor. Ah..." Bilgisayarının ekranını çevirdi ve ona dokundu. "Kocasını kendi cinayetinden sorumlu tutmak için kocasının adını lekeleyerek onu aşağılamak," diye okudu.

Ekranı tekrar dokundu, ellerini kavuşturdu. "İkiniz de işten çıkarılmazsanız, ikinize ve departmana karşı dava açmakla tehdit etti. Gün sonuna kadar kovulmadığınız takdirde valiye başvurmayı planlıyor."

"Saygılarımla, Şef Tibble," dedi Eve, "istediği tanrıya yakarabilir, bu gerçekleri değiştirmez. Kocasını, farkında olduğu ya da olmadığı bir cinsel tacizciydi. Roarke -sivil danışman- kötülemek ya da küçümsemek yerine anlayış göstermeye ve rahatlatmaya çalıştı."

Tibble kaşlarını kaldırdı. "Anladığım kadarıyla sempati duymaya ve teselli etmeye çalışmadınız."

"Bu işte daha iyi efendim. Bu meseleyi araştırmak için, kurbanın eşiyle görüşmek, onun ölümüne herhangi bir şekilde karışıp karışmadığını ya da suç ortağı olup olmadığını tespit etmek zorunluydu. Eğer eşine bakmazsanız-"

"Sen bir aptalsın," diye bitirdi Tibble. "Bu davadaki eşin olaya karıştığına ya da suç ortağı olduğuna inanıyor musunuz?"

"Ben inanmıyorum. Bence onun yaptıklarını görmezden geldi çünkü onun yapabileceğine inanmak istemedi, onu aldatmaya devam ettiğini kabul etmek istemedi. Ve şimdi gerçeğe yüzleşince de saldırganlaşıyor."

"Kurbanın eylemleri, davranışları ve ortaya çıkardığınız suçlarla ilgili gerçekleri göz önünde bulundurarak, cinayeti önyargısız bir şekilde soruşturmaya devam edebilecek misiniz?"

"Efendim. Böyle bir şey söz konusu değil."

"Güzel. Devam edelim. Şimdi ikinci bir kurbanımız var. Birbirleriyle bağlantılı olduklarına inanıyorsun."

"Yöntem olarak, evet. Katilin zihninde, evet. Ve tacize, tecavüze uğramış, aldatılmış kadınlara yönelik bir destek grubuyla bağlantı olması güçlü bir olasılık. McEnroy'un tecavüz ettiği kadınlardan bazıları ve ikinci kurban Thaddeus Pettigrew'un eski karısı bu destek grubuna katılmış."

Tibble'ın gözlerinde bir an için ilgi titreşti. "Anladığım kadarıyla McEnroy'un dul eşi bu gruba katılmamış."

"Şu anda bunu gösteren bir kanıt yok, hayır efendim."

Tibble ona acıdı ve ayağa kalkmasını işaret etti. "Devam et, madem buradayız, bizi bilgilendir."

Eve ayağa kalktı. "Grubu kuran kadınla konuştuk. Onun bu işe karıştığına inanmak için bir nedenimiz yok. Notlarındaki isimler için arama izni istedi. Sadece ilk isimleri kullanıyorlar, ama McEnroy'un kitabı elimizde ve kesişen bazı isimler bulabiliriz."

Ayakta olmaktan ve konuşmaktan memnun bir şekilde devam etti. "İkinci kurban, birlikte yaşadığı kadının bilgisi ya da rızası olmadan Discretion adlı bir şirketten düzenli olarak LC kiraladığını düşünüyoruz. Oradaki yetkili kişi, Pettigrew'un birkaç yıldır düzenli olarak çalıştığını doğruladı - ki bu eski karısıyla geçirdiği zamanı ve Marcella Horowitz ile olan ilişkisini de kapsıyor. Bayan Horowitz, Pettigrew öldürüldüğünde diğer üç kadınla birlikte şehir dışındaymış. Hem Peabody hem de ben

cinayeti ve LC'lere olan düşkünlüğü hakkında bilgilendirilmesi ve sorgulanması karşısında yaşadığı şok ve üzüntü gerçektir."

Peabody, "O daha genç, Şef, Komutan," diye ekledi. "Ve Bayan McEnroy gibi o da ihanete uğradığına inanmak istemese de, bunu kabulleneceğini düşünüyoruz."

"Ayrıca bu cinayetleri planlamak için soğukkanlı olmak gerekiyor. İki kurbanın da e-maili hacklenmiş. Dul kadının ya da Horowitz'in verilerinde, hem sivil danışmanın hem de EDD'nin bu tür bir hackleme işleminin gerektirdiğini doğruladığı bilgi ya da beceriye sahip olduklarını gösteren hiçbir şey yok."

"Peki şiir cesetlerle birlikte mi gitti?" Whitney ilk kez konuştu.

Eve'in görüşü "Güzel bir süsleme" oldu. "Ve kişisel. Cinayetler ve işkence için bir gerekçe. Pettigrew'in eski karısı Darla Pettigrew birkaç yıl önce droid üreten ve programlayan bir şirket kurmuş. Bilgi ve beceriye sahip olabilir."

Tibble, "Eski sevgililere bakmazsanız," diye söze başladı.

"Sen hâlâ bir aptalsın," diye bitirdi Whitney. "Onunla konuştun mu?"

"Evet, efendim. Sivil danışman bu sabah Pettigrew'un cesedine giderken bana eşlik etti ve hem o hem de McNab elektronik cihazlara eriştiler. Bunu yaparken Roarke, boşanma sırasında satılan Data Point adlı şirketin Roarke Industries tarafından satın alındığını keşfetti."

"Kurbanı tanıyor muydu?" Tibble sordu.

"Hayır, efendim," diye cevap verdi. "Aslında işlem avukatlar ve temsilciler aracılığıyla yapıldı. Roarke'ın tahminine göre bu küçük bir satın almaydı. Ancak Pettigrew, karısının tam bilgisi olmadan şirketin kontrol hisselerini ele geçirmeyi başarmıştı ve satışı zorlayarak aslan payını aldı."

"Hangisiydi?"

Bu kısımdan nefret edeceğini biliyordu. "On beş milyondan biraz fazla."

"Peki ya eski eşin görüşü?"

"Yediden biraz fazla."

"Yani yirmi iki milyondan fazla maliyetli bir satın alma... küçük mü?"

Bu utanç vericiydi ama Eve hızlıca konuşmaya devam etti. "Görünüşe göre Roarke'un dünyasında öyle, evet efendim. Darla Pettigrew'un dünyasında da önemli olduğunu düşünüyorum. Şirketi ve adam onu aldatmakla kalmadı, evliliği terk etti, onu satmaya zorladı ve büyük kısmını aldı."

"İyi bir neden," diye sözlerini tamamladı Whitney. "Fırsat mı?"

"Bir hastalıktan iyileşmekte olan büyükannesiyile birlikte yaşıyor. Her ikisi de orada olduğunu iddia ediyor, ancak her ikisi de büyükannenin uyuyakaldığını kabul ediyor. Ancak Bayan Callahan, Bayan Pettigrew'un gece boyunca kendisini kontrol etmek için geldiğini hatırladığını iddia ediyor."

"Eloise Callahan." Peabody kendini tutamadı.

Tibble gerçekten de gözlerini kırıştırdı. "Eloise Callahan mı? Aktör olan mı? O bir efsane."

"Biliyorum, değil mi? Özür dilerim. Üzgünüm Şef, konuyla ilgisi olmadığını biliyorum." "Olabilir," diye düzeltti Eve,

"çünkü o oyunculuğuyla bir efsane. O geldi kapalı çok gerçek, olarak yaptı torunu, ama Bu mümkün ve torun o oyunculuk yeteneğinin bir kısmını miras aldı."

Tibble başını eğdiğinde yine bir ilgi titreşimi oldu. "Ona bakıyorsun."

"İhanete uğramış eski sevgili, büyük ev-çok özel ve katilin özel alana ihtiyacı var-hasta büyükanne ya da suç ortağı büyükanne. Bir araç, bir şoför. Ona bakıyoruz."

"Pekâlâ." Tibble başını salladı. "Bunu yaz. Eğer Eloise Callahan'ın torununa sert bir şekilde bakacaksanız, çok iyi bir vizyonunuz olsa iyi olur. Çok sevilen biri ve aktivizmi sayesinde Geena McEnroy'un valiyi getirme tehditlerini bir çocuğun öfke nöbeti gibi gösterecek siyasi bağlantıları var."

"Evet, efendim. Şu tehditler hakkında." "Onları halledilmiş olarak kabul edin, Teğmen."

"Evet efendim, bunu takdir ediyorum. Sempat ve rahatlık konusunda Roarke ya da Peabody'nin rahatlığına sahip olmadığımı söylemek isterim."

Peabody, "Doğru değil," diye mırıldandı.

"Sessiz olun. Bu kadar rahat olmasam da, bir cinayet kurbanının şok geçirdiği ve yas tuttuğu belli olan dul eşini asla küçümsemezdim."

"Kendi sözlerinle konuşacak olursak, Dallas, buna hiç şüphe yok. İşe koyul."

Dışarı çıktıklarında Peabody nefes verdi. "Bizi asla dolandırmayacaktı."

"Tanrı aşkına, sen orada bile değildin. Seni neden oysun ki?"

"Ortaklar. Senin kıçın-"

"Bu kadar kış tavaşı yeter. Hayır, bunun için bizi, beni ya da herhangi birini asla azarlamayacaktı. Bizi çağırdı ki belediye başkanına ve başka kim olursa olsun bunu yapabileceğini söyleyebilsin. Bizimle konuştu, gerçekleri biliyor ve departman Bayan McEnroy'un kaybından üzüntü duyarken, soruşturmaya dahil olanlar onun ruh halini anlarken, McEnroy'un katilini bulmak ve o kişiyi adalete teslim etmek için gerçeklerin peşinden gitmek zorundayız."

Asansöre bindiklerinde Peabody, "Bu iyi," dedi. "Nasıl çalışacağını biliyor ama bunu bizden duyması gerekiyordu, Whitney odadayken. Herkesin kıçını böyle örtüyor, lanet olsun, bunu söylemek zorundayım."

Yine de, omuzlarında hâlâ biraz gerginlik olduğu için, onu yuvarladı. "Şimdi gidip şu işi yapalım."

12

Peabody raporu yazarken Eve de tahtasını ve defterini güncelledi. Saati kontrol ettikten sonra, Mira'yla yapacağı görüşmeye kadar önünde iyi bir boşluk olduğunu fark etti ve botlarını masanın üzerine koyarak tahtayı inceledi.

Başka kadınlar da olacaktı, diye düşündü, anlatacak hikâyeleri olan, çirkinlikleri ve acıları olan kadınlar. Ve belki de kan davaları.

Katil, adalet arayışı için Kadınlar İçin Kadınlar'ın havuzunda balık avladıysa, bu havuz birden fazla katil ya da aksesuar mı üretmişti? Bir tür ölümcül anlaşma mı?

Mümkün, mümkün, diye karar verdi, ama ...

Natalia Zula. Terapistin ve üniversite çağındaki güzel kızının kimlik fotoğraflarını inceledi. Ölümcül anlaşma teorisine inanmayı zorlaştırıyorlardı. Zula kadınları tanıyor, hikayelerini dinliyor, onlara çirkinliklerini, acılarını dile getirmeleri için zaman, alan ve yer veriyordu.

Kendisi de bunları yaşamış, adaleti doğru yoldan talep etmiş ve almıştı. Burnunun dibinde bir grup kadın bir ölüm çetesine dönüşebilir miydi?

O kadar akla yatkın değil ama şimdilik, bu durumu göz ardı etmedi.

o.

O isimleri istiyordu.

Ayaklarını aşağı doğru salladı ve 'link'ine uzanmaya başladı.

Bölge Savcısı Cher Reo'yu arama emri konusunda taciz etmiş. Birimi gelen bir sinyal verdi.

Dedektif Yancy'den kısa bir notla birlikte bir başka robot resim daha geldi.

Zekâ pek bir şey görmediği için size fazla bir şey söyleyemem. Karanlıkta bir anlık bakış. Wit istekli ve işbirlikçiydi ancak detay veremedi.

Eve, yirmi beş ila elli yaşlarında, beyaz ya da karışık ırktan olabilecek bir kadının çizimini incelerken, "Öyle diyebilirim," diye onayladı. Göz rengi yok, belirgin yüz hatları yok. En çok ayrıntı saçta, kısa, dikenli stilde ve renklerdeydi.

Yancy'nin kulüpte yaptığı espriyi ikinci espriyle birlikte ekrana getirdi.

Benzerlik mi? Belki, belki de değil. İlk kızıl saçlıyı otuzlu yaşlarının ortalarında ya da sonlarında, beyaz tenli ve çok çekici biri olarak tanımladı. Katil McEnroy'un kızıl saçlılara olan düşkünlüğünü bildiğinden, saçları peruk olabilir ya da o an için boyanmış olabilirdi.

Avlanan kızılar, diye düşündü, bir esmerle evlendi. Peki bu ne anlama geliyordu? Aşk, diye düşündü Eve, ama bu aşk onun özel ve fesat ihtiyaçlarından daha ağır basamazdı ve basmamıştı da.

İkinci şüpheli, büyük ihtimalle bir peruk ya da geçici renklendirme işi. Her iki vakada da saç bir açıklama yapıyordu ve tanıkların aklında kalan bir ayrıntıydı.

Katil Eve'i kendi tarzını ve rengini kullanamayacak kadar zeki buldu.

İki eskizin arasına Darla Pettigrew'un kimlik fotoğrafını eklemiş.

Yine, benzerlik konusunda belki evet, belki hayır.

Darla otuz sekiz yaşındaydı ve birkaç yaş daha yaşlı olmasa da öyle görünüyordu. Sıradan kahverengi saçlar, orta uzunlukta. Tamamen sıradan, diye düşündü Eve, en azından kimlik çekimi için.

Ama tıpkı büyükannesi gibi gerçekten iyi kemikleri vardı. Gülümsemeye zahmet etse ya da yorgun görünmese ışıldayabilecek gözleri. Onun aktörü

Büyükanne, en iyi özellikleri ortaya çıkarmak için geliştirmelerle ilgili tüm hileleri biliyor mu?

Belki de Darla iyileştirmelerle ya da boyanmakla ilgilenmiyordu. Eve de bu duruşu eleştirecek son kişinin kendisi olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Yine de...

Darla Pettigrew'un bir nedeni vardı, Eve'e göre büyük bir neden. Mahremiyete erişimi ve muhtemelen onu sorgulamayacak bir büyükannesi vardı ve e-becerilere sahipti.

Eve araçları kontrol etti, kendi adına kayıtlı araç bulamadı. Eloise'in iki aracı vardı, biri arazi tipi beyaz, diğeri lüks sedan-gümüş. Ve ikisi de tanık ifadelerine uymuyordu.

Bu, bir başkasına erişimi olmadığı anlamına gelmiyordu.

İçini kemirmeye devam ettiği için Leah Lester ile temasa geçti.

"Teğmen Dallas, Bayan Lester. Destek grubu hakkında bir sorum var."

"Bak, sana söyleyebileceğim her şeyi söyledim. Neden bunu arkamda bırakmama izin vermiyorsun?"

"Birisi Nigel McEnroy'u öldürdüğünde, bunu senin önüne koydular. Gruptaki Darla adlı kadınla ilgili izlenimlerinizi anlatın."

Leah'nın yüzü kapandı. "Ve size grubun gizli ve anonim olduğunu söylemiştim."

"Darla ile konuştum, Natalia ile konuştum. Bu kişi hakkındaki izlenimlerinizi öğrenmek istiyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, diğerlerine kıyasla kendime çok daha fazla yatırım yaptım. Sadece Jasmine için önemli olduğu için gittim."

"Darla'yı hatırlıyor musun?"

"Belki. Belli belirsiz. En azından ben öyle düşünüyorum, ama yapmayacağım şey bir erkek tarafından becerilen zavallı bir kadını suçlamak."

"Her iki taraf için de geçerli," diye karşılık verdi Eve. "Bana söyleyeceğin şey onu temize çıkarabilir. Eski kocası dün gece öldürüldü."

"Yüce Tanrım." Leah ürpererek ellerinin topuklarını gözlerine bastırdı. "McEnroy gibi."

"Evet. Şimdi, izlenimler."

"Belirsiz, dediğim gibi. Gitmeyi bıraktım, sana söylemiştim. Onu birçoğumuz gibi kırılmış olarak hatırlıyorum ama sanırım kalbi kırılmıştı. Kocasını onu daha genç bir kadın için terk etmiş ve kurduğu işi çalmakla ilgili bir şeyler söylemişti. Sanırım onun için o kadar da üzülmedim. Uyuşturulmamış ve tecavüze uğramamıştı, sadece terk edilmişti."

İçini çekti.

"Dediğim gibi, ben daha çok kendi sorunlarımla ilgileniyordum. Parası varmış gibi görünüyordu, Un gibi değil- eski sevgilisi çocuğunu alıp kaçana kadar onu döven diğerlerinden biri gibi değil."

"Nasıl parası varmış gibi görünüyordu?"

"Bilmiyorum. Ayakkabıları. Gerçekten iyi ayakkabıları vardı ve hala düğün seti giyiyordu. Eğer elmas gerçekse, bir değeri vardır. Sadece para gibi göründüğünü söylüyorum."

Detaylar önemliydi, diye düşündü Eve, ayakkabılar bile. Bu yüzden bastırdı. "Kadınlardan herhangi birine yakın görünüp görünmediğini, bir bağ geliştirip geliştirmediğini hatırlıyor musun?"

"Bilmiyorum. Zar zor dedim... Bekle, gruptan birine biraz para verdiğini duydum. Söylediğim kişi dayak yemişti. Doğru mu bilmiyorum, sadece birinin söylediği bir şey."

"Kim? Kim söyledi, parayı kim aldı? İki cinayet, Leah, seni içeri aldirtma bana."

"Lanet olsun. Bana kimin söylediğini hatırlamıyorum. Jasmine olabilir, diğerlerinden biri olabilir. Una'ydı. Eğer Natalia'yla konuşuyorsanız, Natalia'ya sorun çünkü Una karıncayı bile incitmezdi. Kazıklandıktan sonra çocuğu için bir hayat kurmaya çalışan tatlı bir kadındı. Eğer Darla ona yardım etmek için biraz para verdiyse, ne mutlu ona. Tek bildiğim bu."

"Minnettarım."

Eve telefonu kapattı, arkasına yaslandı ve Una adında bekâr bir ebeveyni nasıl bulacağını düşündü.

Ama şu anda Mira'ya ulaşması gerekiyordu.

Çalışma odasına gitti ve Peabody'nin masasında durdu.

"Mira'ya gidiyorum."

"Ben de tam size haber vermek üzereydim, Londra'daki ortakla konuştum. Sonunda beni geri etiketledi. Taciz, uyuşturucu ve tecavüzler hakkında hiçbir şey bilmediğini iddia ediyor. Ve bu konuda oldukça acımasız görünüyordu. McEnroy'un -kendi deyimiyle- sapıttığını bildiğini söyledi. McEnroy'un kızıl saçlılara karşı bir ilgisi varmış ve bu da ona -ortağına- McEnroy'un karısını sevdiğini gösteriyormuş. Esmer bir kadına aşık olmuş, bir hayat kurmuş, bir aile kurmuş. Ama zaman zaman yoldan çıkmış."

Peabody aynı anda hem tısladı hem de gözlerini devirdi. "Bankaya doğru yürürken yanlış bir dönüş yapmış gibi 'başıboş'. Her neyse, ortağı New York'a gelip buradaki işleri halletmeye çalışacak ve dul kadın için elinden geleni yapacağını söylüyor. New York'a vardığında, kendisiyle konuşmak isterseniz görüşmek için müsait olacak."

"Peki ya diğer ortak?"

"Görünüşe göre cinayet ve beraberinde gelen skandalın yaktığı ateşi söndürmek için çabalarıyorlar. Şirket darbe alıyor. Davalar tehdit ediliyor. "Grim'li bu adama inanıyorum."

"Devam edin. Şirketi ve ortakları ilgilendirmeyecek ama tüm ipuçlarını birleştirelim."

Kaydırakları Mira'nın hizasına getirirken yuvarladı. Hayır, ne şirketle, ne ortaklarla, ne de Pettigrew'un hukuk bürosuyla ya da ortaklarıyla bir ilgisi vardı.

İş erkeklerin kendilerine, sekse, tecavüze, açgözlülüğe geldi.

Mira'nın ejderha yöneticisini görev yerinde buldu. Kadın kendi bilek ünitesine sert bir bakış attı ama Eve tam zamanında dış ofise vardığı için bir şey yapamadı.

"İçeri girme izniniz var, Teğmen."

Mira, güneşte dalgalanan vizon rengi saçları kıvrıkcık bir bob şeklinde dökülürken AutoChef'inin yanında duruyordu. Belli ki baharın esintilerini taşıyan lila rengi takım elbisesi ve birkaç ton daha koyu renkte, cam gibi görünen ince topuklu ayakkabıları vardı.

Kulaklarına küçük morumsu sarkıtlar, boynuna da üç adet ince, örgülü zincir eklemişti ve her zamanki gibi tek kelimeyle mükemmel görünüyordu.

Eve'e gülümsedi, yumuşak mavi gözleri ısınyordu. "Sadece çay yapıyorum ve evet, biliyorum, ama günün bu saatinde kahveden daha sakın bir şey kullanabileceğini düşünüyorum. Şafaktan beri bu işle uğraşıyorsun."

"Uzun bir gecenin ardından erkenden öldürmeyi sever."

"Evet, raporları okudum." Mira, iki narin fincan çiçek kokulu çay getirirken mavi sandalyelerinden birini işaret etti.

"Şimdi." Eve'e bir tane uzattı, oturdu ve çok güzel bacak bacak üstüne attı. "Kadın diyorsunuz ve ben de katilin kadın olduğunu kabul edeceğim, başka kadınları istismar eden erkekleri vahşice öldürerek adaleti sağladığına inanan bir adalet arayıcısı."

"İkinci kurbanla birlikte şiddet tırmanmıştır."

"Bildiğimiz gibi çoğu zaman öyle olur. Ve -sanırım onun da gördüğü gibi- iki gecede iki adamı infaz etmek sadece haklı çıkarmakla kalmıyor, aynı zamanda heyecan da veriyor."

"Pettigrew ile daha kişisel bir sorunu olabilir mi?"

"Kesinlikle mümkün, ama tekrar öldürürse, biraz daha az olası. Onu ilk değil, ikinci kez öldürdü. Eğer daha fazla kurban varsa bu daha az olası, çünkü daha kişisel olanlar büyük olasılıkla sona saklanacaktır. Tabiri caizse kreşendo."

"Belki de aklında bir son yoktur. McEnroy bir tür alıştırmaydı. Bunu başarabilir miyim? Evet, yapabilirim, o zaman kişisel hedefe geçelim."

İlgilenen Mira arkasına yaslandı ve kaşlarını kaldırdı. "Buna inanmak için bir nedenin var mı?"

"Pettigrew'un eski karısı bana bazı şeyler çağırıştırıyor." "Ne tür?"

"Cinayete verdiği tepki mi? Çok abartılı. İki yıl önce boşanmış, değil mi? Ve bu adam onu aldatmış, sonra daha genç bir etek için terk etmiş ve onu kurduğu şirketten dolandırmış. Bu adam için ağlayan bir enkaz mı? Buna inanmıyorum."

"Bazıları hakaretlere ve yaralanmalara aldırmadan sever."

"Evet, belki öyle. Ama hayır." Konuyu evirip çevirdikçe daha da emin oluyordu. "Sadece buna hayır. Nedenini tam olarak söyleyemem ama hayır. Sallantılı bir mazeret ekleyin, ama doğrulanmış bir mazeret, sayılır. Hatırı sayılır ebecerileri var ve Pettigrew'un hesapları ustaca hacklenmiş. Büyük ev, özel ev, kirli işler yapmak için bolca alan."

"Onun senin katilin olduğuna inanıyorsun."

"Bu noktada, evet. Tüm açılardan bakmam gerekiyor ama eğer katil o değilse, tamamen doğru da değil. Sadece bir şekilde yanlış."

"Beni haberdar edin."

"Yapacağım. Aksi takdirde, katilin bu destek grubuyla öyle ya da böyle bir bağlantısı var. O grupta kötüye kullandıkları kadınlarla birlikte olan iki adamı hedef almasına imkan yok."

"Yani işin içinde birden fazla kişi olabilir."

"Bunu daha önce de gördük ama... Grubun başındaki kadının bu tür bir şiddet anlaşmasının oluşmasını kaçıracağını sanmıyorum. Ve tek bir katil gibi görünüyor. Sanki maske takmaktan hoşlanan biri gibi. Bu hedef için bu yem, bir sonraki için bu yem olmak. Tekrar vurduğunda, kendini onun özel fantezisi olarak sunacak."

"Adalet Hanım," diye ekledi Mira. "Yine başka bir kişilik. Hem de tekil. Şiirleri de ekleyin. Şiir, şair için son derece kişisel olma eğilimindedir. Yine de katıksız fiziksellik, lojistik, katilin tek başına hareket ettiğini güvenle söylemeyi zorlaştırıyor."

"Yalnız değilim. Biri kullanıyor. Bir ortak, bir kiralık olabilir. Ona ihanet etmeyeceğine güvendiği biri olduğu kesin, bu yüzden önce başka bir kadına yöneliyorum. Erkekler ihanet eder."

"Evet. Bir erkek tarafından ihanete uğramış ya da istismar edilmiş. Eğer bu ihanet cinselse, bu bir baba ya da baba figürü olabilir." Mira bir an durakladı ve Eve'i incelerken çayını yudumladı. "Bu konu size zorluk çıkarıyor mu?"

"Ben halledebilirim."

"Soru bu değildi."

Ve Mira sorunun cevabını bulana kadar, Eve ısrar edeceğini biliyordu. Yani, çıkar ve bitir.

"Tecavüze uğramanın, çaresiz kalmanın, tecavüzcünün babam olmasının nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Öldürmenin ve vahşice öldürmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Eğer bunu geri getirirse, kullanabilirim. Kullanacağım. Bu adamları kimin öldürdüğünü bulmak, hayatta ne yapmış olurlarsa olsunlar, benim işim. Bu işi yapmak zorundayım, yoksa bunca zaman sonra bile Richard Troy kazanır."

"Eğer bir sorunun olursa, umarım bana gelirsin."

"Şu an buradayım. Ama ben iyiyim."

Ve o özel kapıyı kapatmak istedim.

"McEnroy bir yırtıcıydı," diye devam etti Eve, "ve onu alaşağı etmek, hayatının geri kalanını bir kafeste geçirdiğini görmek beni tatmin ederdi. Pettigrew? Zayıf, açgözlü, yalancı ama kimseye fiziksel olarak zarar verdiğine dair bir kanıt yok. Sadece eşini aldattı ve aldattı, sonra da aldattığı kadını aldatmaya devam etti. Belki berbat bir insan ama başına gelenleri hak eden biri değil. Her ikisine de destek olabilirim."

"Pekâlâ. Size olgun, hedef odaklı bir katil aradığınızı söyleyeceğim. Bir kadın, en az otuz yaşında, muhtemelen biraz daha yaşlı. Hedefini kontrol altına alana kadar kontrollü. Onu takip edecek, araştırarak, planlayacak, hazırlayacak, tuzağa düşürecek kadar kontrollü. Onu bağladığında, savunamaz hale getirdiğinde, bu kontrol tasmaını bırakır. Kurbanlarına saatlerce fiziksel işkence yapabilecek dayanıklılığa, işkence sırasında susturulduklarına dair hiçbir işaret olmadığı için çığlıklarını ya da yalvarışlarını görmezden gelebilecek duygusal mesafeye sahip."

"Onların yalvarışlarını ve çığlıklarını duymak isterdi."

"Katılıyorum. Cezaları onu ayakta tutuyor, acıları onu besliyor. Kısırlaştırma son aşama, kelimenin tam anlamıyla maymunlardan arındırma. Ve adli tabibin raporuna göre, kan kaybından ölene kadar et gibi asımlarına izin vermek."

"Neden onları evlerine geri getiriyor? Cesetlerden tamamen kurtulabilir ya da onları atabilirdi - çünkü kilometrelerce uzağa nakletmesi gerekiyor. Ama o riske

giriyor.

Her iki durumda da, onları geri getirmek, dışarıda bırakmak, onları ve şiiri göz önünde bırakmak için zaman ayırmak."

"Onların bir an önce bulunmasını istiyor. Sevdiklerine kim olduklarını göstermiyor mu? Ne olduklarını? Şehre, dünyaya yaptıklarından dolayı cezalandırıldıklarını gösteriyor. Onun tarafından. Şu anda bir çift kadın polis tarafından avlandığı için hem memnun hem de üzgün o l a c a ğ ı n a inanıyorum. Gücünüzü takdir edecektir. Kadın gücü onun ruhu için çok önemli. Ve bir kadın olarak, onun yapılması gerekeni yaptığını görmediğiniz için mutsuz olacaktır. Meslektaşlarım.

"Sanırım şu anda hayatında bir erkek yok ve böyle bir bağ kurmak da istemiyor. Kadın arkadaşları ya da yoldaşları olabilir ama erkekler? Katledilecek hayvanlar, avlanacak yırtıcılar. Yaptığı şeye inanıyor ve bu yüzden daha da tehlikeli."

"Daha işi bitmedi."

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum. Eğer şu anda bir iş varsa, muhtemelen tek başına yapabileceği ya da çalışma saatlerini esnetebileceği bir iştir."

Mira bacaklarını açıp yeniden birleştirdi. "Raporunuzda da belirttiğiniz gibi, işkence yapabileceği, bu adamları fark edilmeden götürebileceği bir yeri, özel bir alanı olmalı. Ben de Morris'e katılıyorum. Tıbbi bir becerisi var ya da hadım etme konusunda pratik yapmış. Ampütasyonlar acemi biri tarafından yapılamayacak kadar temiz ve hassas. Ayrıca, adli tabibimizin törensel tarzda bir bıçak kullanıldığına dair inancı, hadım etmenin -sizin deyiminizle erkeklikten arındırmanın- ana görev olduğunu söylüyor."

Eve yavaşça başını sallayarak düşündü. "Av, yem, hatta işkence, bunlar ceza kadar onun eğlencesi için. Amaç, amaç, erkekliklerini kesmek, onu ortadan kaldırmak, onu almak, böylece onsuz ölmek. Cinsiyetsiz."

"Evet." Mira zeki bir öğrenciye bakar gibi gülümsedi.

"Aynen öyle." "Kurbanlarının her birinin istediği kişiliği, imajı yansıtabiliyor. Bu da oyunun bir parçası.

eğlence," diye ekledi Eve. "O, McEnroy'un özel kabinine davet edeceği çekici, müsait bir kızıl saçlı. Sonra Pettigrew'un tercih ettiği türden bir LC, bu yüzden evine girmesine izin verdi. Bence Pettigrew'la çok çabuk olurdu. Selam, içeri gel. Ama McEnroy ile biraz flört, biraz sözlü ön sevişme olmalıydı. Bu bir iş anlaşması değildi. Onun aradığı şey olmalıydı. Ve hızlı olsa bile, Pettigrew'un beklediği gibi olmalıydı."

"Onları inceliyor, adapte oluyor."

"Eylemler?" Eve öne doğru eğildi. "Oyunculuk becerileri, deneyimi, yetenekleri olup olmadığını merak ediyorum. Hedefleri var, sadece bu ikisi değil. Hepsi Pettigrew gibi hızlı ve bitmiş olmayacak. Baştan çıkarması, cezbetmesi, seçtiği adamları onları öldürebileceği bir duruma sokmak için belirli beklentileri karşılaması gerekiyor."

"Bu kesinlikle mümkün," diye kabul etti Mira. "Ama o görevine, hedefine inanıyor. Hazırlanıyor - kontrol bu. Oluyor, bu da hazırlığın bir parçası. Pratik yaptığına şüphe yok. Zamanı var, mekânı ve araçları var. Örneğin gardırop, saç, peruk ya da şekillendirme, ulaşım, ilaçlar. Tüm bunlar bir araç gerektiriyor. Bir yatırım yaptı."

Mira başını öne eğdi. "Bu Darla Pettigrew için de geçerli mi?"

"Evet, imkanlar, oyunculuk becerileri -potansiyel olarak. Ayakkabılar."

"Ayakkabı mı?"

"Diğer kadınlardan biri bana zengin olduğunu söyledi, pahalı ayakkabıları varmış. Özel bir evi var, büyükannesıyla birlikte yaşadığı büyük bir ev. Büyükannesi bir hastalıktan iyileşiyor ve ayrıca aralarının çok iyi olduğunu görebilirsiniz. Bu da zayıf mazeretin zayıf doğrulaması."

"Peki Pettigrew'un oyunculuk deneyimi var mı?"

"O göstermiyor ama büyükannesi gösteriyor. Büyük aktör. Eloise Callahan?"

"Gerçekten mi?" Tekrar yer değiştiren Mira gözlerini kırıştırdı. "Evet, çok büyük bir olay. Çok zeki, saygı duyulan biri. Ve oldukça da aktivisttir."

"Peabody'nin büyükannesini tanıyor, birlikte aktivistlik yapmışlar."

Mira hafif bir kahkaha attı. "Bu beni hiç şaşırtmadı. Callahan aynı zamanda hayırseverliğiyle de tanınır. Onu tanıdığım kadarıyla işkence cinayetlerine karıştığını düşünmek zor."

"Doğrudan işin içinde olması gerekmiyor. Bana öyle geliyor ki torunu yıllar içinde bazı ipuçları almış olabilir. Oyunculuk, makyaj, gardırop. Hatta, neydi o- sahneleme. Şiirlere ve kendine verdiği isme kadar her şey drama dolu."

"Evet, teatral bir yeteneği var. Sizi böyle mi etkiledi?"

"Hayır. Hayır. tam tersi. Sessiz ol, alçakgönüllülükten uzak, I

Bilmiyorum, sade. Ama kederini ve şokunu abarttı.

Sadece yanlış vurdu. Görünüşü, sesi gerçektir ama yanlış vurdu. Elimdeki tek şey bu," diye itiraf etti Eve omuz silkerek. "Beni yanlış anladı." Tekrar arkasına yaslanan Mira bir süre düşündü. "Profilini çıkardığım yaş grubunda olmalı.

İmkânı, nedeni ve mahremiyeti vardır. Destek grubuna katılmış. Onu bir suçlu olarak görmeniz için yeterli nedeniniz var.

şüpheli."

"Şu anda, o birinci sınıf. Ama bir önseziye dayanarak arama emri çıkartamam." Eve ayağa kalktı ve fincanı kenara koyarken çayı gerçekten bitirdiğine şaşırdığını fark etti. "Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

"Dikkatli olun. Çok acımasızdır," diye ekledi Mira. "İçindeki o parçayı bir kez serbest bıraktı mı, çok acımasızdır."

"Hey, ben de."

Eve Cinayet Masası'na dönerken Darla da birkaç ayak işi yaptı. Yağmur nedeniyle hem o hem de gündüz hemşiresi Grand'in yürüyüşünü iptal etmeye karar verdiler. Ama Darla yağmurun tadını çıkarıyor, yağmurda geziniyordu.

Grand'in en sevdiği cannolis için fırına uğradı, taze meyve almak için markete geçti.

Thaddeus'u unutmak için dışarı çıkması, yürümesi, meşgul olması gerektiği bahanesini kullanmıştı. Grand'in sevdiği ekşi yeşil üzüm salkımlarını incelerken, hem Grand'in hem de hemşirenin çok anlayışlı, çok sempatik olduklarını düşündü.

Tanrım, buna bayılırdı.

Bir kenara atılmış ve ihanete uğramış ama yine de seven ve kendisini inciten adam için yas tutabilen bir kadın için acımanın ipuçlarını da görmüştü.

Acımandan oldukça keyif aldı.

Ama gerçek aşk ve derin nefretin aynı kalpte nasıl yaşayabileceğini asla anlayamayacaklardı.

Thaddeus onu tanımiyordu. Yatağını, bedenini paylaştığı, ona güvenini ve bağlılığını sunduğu onca yıldan sonra, onu kılık değiştirmiş halde görememişti.

Hayatının son anlarında, kanı çekilirken maskeyi çıkarana kadar bunu bilmiyordu. Çok şaşkın görünüyordu, diye hatırlıyordu, hayat ondan akıp giderken ona sevgiyle bakıyordu.

Ve onun adını söyledi, sonunda adını söyledi, Darla, bir soru gibi. Son kelimesi onun adı olmuştu.

Ve bu, ah bu, çok lezzetliydi.

"Affedersiniz."

Başka bir kadın onu sabırsızca dürttüğünde Darla o ana geri döndü.

"Geçinmem gerek."

"Oh! Çok özür dilerim. Aklım başka yerdeydi." Özür dileyen bir gülümsemeyle Darla yer değiştirdi, biraz üzüm, biraz çilek seçti.

Marketteki işi bitince tekrar dışarı çıktı. Şemsiyesini açtı, biraz döndürdü.

Havadan daha hafif hissetti!

Yürürken biraz mırıldandı, polisle olan sahnesini yeniden canlandırdı. Hatırladığı kadarıyla mükemmel, sadece mükemmeldi. Şok, keder, soğukkanlılık mücadelesi.

Çok eğlenceli! Ne kadar eğleneceğini bilmiyordu.

Grand'in aşağı indiğini fark ettiğinde belki bir an için endişelenmişti. Ama sonra bu da mükemmel bir şekilde sonuçlanmıştı.

Tatlı büyükannesinin -ve ünlü Eloise Callahan'ın- ona kefil olması, aslında aynı hikayeyi, aynı zaman çizelgesini anlatması.

Thad-deus bayıldığında Grand'i kontrol etmek için koşmak ne kadar akıllıcaydı. Çok sevdiği büyükannesiyile ilgilenmesi gerekirken polis onun birini öldürdüğünden şüphelenemezdi.

Eve Dallas'la zekâlarını yarıştırmamanın eğlenceli olduğunu kabul etmek zorundaydı. Sanki bir filmin başrol oyuncularımıış gibi hissediyordu. Sadece o da yönetiyordu. Ve yazıyordu. Kostümleri o tasarlamıştı (en azından kendi kostümlerini).

Ve bir sonraki perdeyi çoktan yazmıştı.

Elinde pazar çantası ve fırın kutusuyla yağmur altında eve yürürken gülümsedi, hatta kafasının içinde küçük bir dans bile yaptı.

Onca yıl, diye düşündü, Thaddeus'la geçirdiği onca yıl, kendini o kadar adanmış, o kadar sadık kalmıştı ki.

Çok zayıf.

Kendisi bir şirket kurmuştu! Beynini, becerilerini, enerjisini kullanarak sağlam bir şey haline getirmişti. Dünyayı sarsan değil ama sağlam ve saygın.

Bunu yapmıştı.

Ve tıpkı kendine olan saygısını aldığı gibi bunu da ondan almasına izin vermişti. En azından gruptan yalnız olmadığını öğrenmişti. Aslında, neredeyse en kötü vaka o değildi. Pek çok kadın kullanılmış, istismar edilmiş, ihanete uğramıştı.

Artık onun içinde bir şampiyonları vardı. Onlara Bayan Adalet'i vermişti.

Eve girdi, şemsiyesini sehpaye, ceketini dolaba koydu.

Pazarlamayı mutfağa taşıdıktan sonra, kendisi meyveleri ve hamur işlerini güzel tabaklara dizerken droid'e çay yapmasını emretti.

Grand için bir ikram.

Saate baktı ve mükemmel olduğunu gördü. Grand fizik tedavisini bitirmiş ve üst kattaki salona yerleşmiş olacaktı.

El arabasını asansöre doğru sürdü. İçeride yüzünü cesur bir gülümseme olarak düşündüğü şekilde düzenledi
-Gözlerini biraz üzgün tutarak.

Arabayı içeri götürdüğünde, Eloise ve hemşire çoktan Scrabble oyununa dalmışlardı.

"Cannolis." Eloise gözlerini devirdi. "İşte bel çizgisi gidiyor."

"Senin değil, Grand. Eminim Donnalou seni çok çalıştırmıştır." "O bir köle sürücüsü."

Çabuk gülen, ufak tefek bir kadın olan Donnalou sadece başını salladı. "Bugünlerde ona zar zor ayak uydurabiliyorum. Ve şimdiden bana üçlüde yedi harfli bir kelimeyle vurdu."

"O zaman ikiniz de bir ikramı hak ediyorsunuz." "Bizimle otur, Darla."

"Hayır, siz ikiniz devam edin." Darla, Eloise'in yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Yapmam gereken birkaç şey var. Şu anda en iyisi meşgul olmak."

"Kendini fazla zorlama Darla," diye öğüt verdi Donnalou. "Yorgun görünüyorsun."

"Merak etmeyin. Sen buradayken biraz uzanabilirim. Göreceğiz bakalım. Şimdi, Grand, Donnalou'yu fazla hırpalama."

"Söz vermiyorum."

Darla gülerek asansöre geri bindi. Ve asansörü inine kadar götürdü. Bir gözünü monitörden ve Scrabble oyunundan ayırmadan, droidin zemini ve bağları iyice temizlediğinden emin olmak için kontrol etti. Ve tabii ki Leydi Adalet'in üniformasını da.

Uyuşturucu stokunu iki kez kontrol etti. Bir tane daha için fazlasıyla yeterli olduğuna karar verdi ama yine de bir droid göndermesi gerekebilirdi. Özellikle de Tanrı'ya şükür gerçekten iyileşmiş olan Grand'in biraz daha güçlü bir doza ihtiyacı olacağından

uyku cereyanı onu güvende tutacak ve gece boyunca rüya görmesini sağlayacaktı.

Jimmy adını verdiği, yirmili yaşlarının ortasında, sert yüzlü ve sağ yanağında küçük bir yara izi olan droidi gönderecekti. O gece satıcıyla buluşup malzemelerini tazeleyebilirdi.

Bu şartlar altında kendi doktorunun uyumasına yardımcı olacak bir şeyler yazacağını düşündü. Ama bunun için gerçekten zamanı yoktu.

Bir sonraki sahne için kostüm seçmesi gerekiyordu.

13

Eve alışma odasına geri döndüğünde, Jenkinson'ın yeni müstehcen kravatu onu karşıladı. Jenkinson ona masasına gitmesini işaret ettiğinde, Eve kaşlarını çattı.

"Tüm samimiyetimle soruyorum, neden yetişkin bir adam, bir polis, NYPSD'nin kıdemli bir dedektifi, üzerinde çığlık atan sarı lastik ördekler olan atom yeşili bir kravat taksın?"

"ığlık atmıyorlar, vaklıyorlar. Ve siz buna tuhafılık diyorsunuz."

"Ben buna gözlere ağır saldırı diyorum. Natalia Zula'dan notları ve isimleri aldınız mı?"

"Evet, onları yakaladık ve kızı da evdeydi." Kendisi oturup Eve ayakta dursa da, burnunun ucuyla ona bakmayı başardı. "Kravatımın mag olduğunu söyledi. Sadece söylüyorum. Masanda diskler var. Ve kontrol et."

Her zamanki ortağı Reineke'ye doğru parmağıyla işaret etti. Reineke itaat ederek pantolonunun paasını yukarı kaldırdı ve atom yeşili çoraplarının üzerindeki çığlık atan sarı lastik ördekleri ortaya çıkardı.

"Tanrım, şimdi de koordinasyon mu yapıyorsun?"

Reineke, "Sadece kura şansı," diye iddia etti. "Her neyse, Zula ve çocuğu işbirliği yaptılar. Gruptan birinin insanları öldürüyor olabileceği fikri biraz sarsmış. ocuk annesinin içeri girip üyelerin küçük bir robot resmini çizmesini istiyor. Annenin kafası karışık."

"atışmaya girmemesi gerekebilir."

"ok sıkı fıkılar," diye ekledi Jenkinson. "Kızının bu konuda annesinin üzerine gideceğini hissettik."

"Şimdilik bunu alıyorum. Yardımınız için teşekkürler." Ofisine gitti ve diski taktı.

İsimleri ve her birine iliştirilmiş notları taradı. Her şeyden biraz var, diye düşündü Eve. Tecavüz, taciz, duygusal zorbalık, aldatan partnerler, sevgililer tarafından terk edilenler, dolandırılanlar, tokatlananlar, kazıklananlar, dövülenler, aşağılananlar, kötü davranılanlar.

Bazıları kızgın, bazıları depresif, diğerleri suçluluk duygusu içinde ya da utanç içinde. Bir sürü çaresizlik ve parçalanmış ego. Natalia, kadının çocuklarından, işinden, başka bir ilişkisinden, bir arkadaşından ya da aile üyesinden bahsedip bahsetmediğini not etmişti.

Bunların destekleyici ya da kavgacı olup olmadığına bakılmaksızın.

Kadının tecavüz, taciz ya da saldırıyı bildirip bildirmediğini, kendini durumdan uzaklaştırıp uzaklaştırmadığını ya da durumun içinde kalıp kalmadığını da eklerdi.

Eve dikkatli notlar almaya karar verdi ve her zaman yargılayıcı olmadı. İçeri girip o küçük resimleri Mira'ya vermesi işe yarayabilirdi. Küçültmek için küçült.

Duraklayarak Mira'ya bir not gönderdi ve kabul edip etmediğini, kabul ederse Zula'yla temasa geçip geçmeyeceğini sordu.

Sonra Darla ile ilgili notları ilgiyle okudu.

11/59: Kocası genç bir kadın için onu terk etti (evlilik sırasında aynı kadınla ilişkisi oldu). Kocası şu anda genç bir kadınla yaşıyor. Boşanma, kadının kurduğu şirketin satışını gerektiriyordu - onun talebi. Çoğunluk hissesini manipüle ettiği ortaya çıktı. Şimdi büyükannesiyile yaşıyor.

Eğitimli, zeki, finansal olarak istikrarlı görünüyor.

Duygusal olarak paramparça görünür, değersiz, itici, istenmeyen, aptal, acı hisseder. Evliliğin ölümü, güvenin kırılması, cinsel ihanet nedeniyle hala yas aşamasında.

Daha kısa notlar, 2060'ın başlarında gruptaki diğer kişilerle bağlantı kurma becerisi, ruh hali, aynı ilerlemeyi veya eksikliği göstermiştir.

3/60: Duygusal olarak daha güçlü görünüyor ancak henüz öfkesini ve ihanete uğramışlık duygusunu üzerinden atabilmiş değil. Gruptaki diğer kişilerle kesin ve cesaretlendirici bir bağ, dinleme ve sempati duyma isteği görüyorum. Artık kendi durumundan bahsederken yıkılmıyor, ancak eski sevgilisinden ve onun kendisini terk ettiği kadından acıyla bahsediyor. Büyükannesini kendisine destek ve güç verdiği için takdir ediyor.

Öfke, acı, diye düşündü Eve. Bunu satın alabilirdi. Ve bu, ona göre, keder seliyle uyuşmuyordu.

5/60: Daha etkileşimli, başkalarına daha kolay destek ve sempati sunuyor. Duygusal olarak, grubun ve diğer kadınların yeniden bir amaç bulmasına, kendini yeniden bulmasına yardımcı olduğunu ifade etti.

7/60: Una, Darla'nın Una'ya bir daire kiralamasında yardımcı olmak için kendisine birkaç bin dolar hediye ettiğini gizlice söyledi. Cömertlik ve dostluk göstergesi, yardım eli uzatma isteği.

12/60: Tatil toplantısı için gruba küçük hediyeler getirdi. Kendini kötü hisseden büyükannesi için biraz endişelendiğini ifade etse de çok neşeli görünüyordu. Erken ayrıldı.

Ve bu son kayıttı. Eve arkasına yaslanıp düşündü.

Bunu iki şekilde oynayabilirdi. Birincisi, grup desteği, iyileşme zamanı ve blah blah Darla'yı deliğinden çıkardı, olumsuz duygularından kurtulmasına ve olumluya odaklanmasına yardımcı oldu. Diğer kadınlarla bağ kurmasına ve üretken bir hayata geri dönmesine yardımcı oldu.

Ya da parçalanmış benliğini yeniden bir araya getirirken, diğer kadınları dinlerken - ihanetler, tacizler - yeniden çarpık bir şeye dönüştü. Kendini bir tür şampiyon, bir intikamcı olarak görmeye başladı.

Amacını bulmak.

"Burada da bunu zorlayacak hiçbir şey yok."
Eşyalarını topladı, çalışma odasına ve Peabody'nin masasına geri döndü.

"Her ne ise kapatın ya da giderken yanınızda getirin."

"Nereye gidiyoruz?"

"Laboratuvardaki Dickhead'in altında bir ateş yakmak için. Pettigrew'un ayak tırnaklarının altında ne olduğunu bilmek istiyorum."

Peabody ayağa fırladı ve ceketini aldı. "Jenkinson ve Reineke'nin Zula'dan aldığı isimleri McEnroy'un kurban ve hedef listesiyle karşılaştırıyordum."

"Ve?" Eve onlar yürürken söyledi.

"Bazı eşleşmeler - sadece ilk isimler var, bu yüzden bazılarıyla eşleşmeyi bekliyordum. Perfect Placement'den Sylvia Brant'a ulaşip eşleşmelerin tam isimlerini verip veremeyeceğini sorayım dedim. Oradan devam ederim."

"İyi aç, yap şunu."

"Sadece ben mi?"

"Ondan fazla varsa yarısını ben alırım, yoksa bu açığı zorlarsınız."

"Bir yere gittiğini düşünmüyorsun."

"Olabilir. Kesinlikle olabilir," diye karşı çıktı Eve kalabalık bir asansörde acı çekerken. "İki tanesi çoktan geçti. Bir yandan, olasılıklar bir başkası için uzak bir ihtimal olduğunu söylüyor. Ama ofislerde dedikodu trenleri var ve bildiğimiz iki kişi ayrıldıktan sonra başka biri binip grubu denemiş olabilir."

"Çünkü başka birini tanıyor olsalardı, başka birinden bahsederlerdi."

"Doğru. Yani bakmaya değer." "Senin bakış açın ne?"

"O maddeyi istiyorum, sonra düşünmem gerekiyor. O gruptaki kadınlardan bazıları polise şikayette bulundu. Hepsi değil, yakın bile değil, ama bazıları yaptı. Bakalım orada ne bulabileceğim. İsimler, bildirilen suç ya da suçlar, Zula'nın notlarından çıkan diğer bilgiler. İlk isimlerini listelemiş."

Bu da bir zaman dilimi veriyor. Gerekirse Zula'yı daha fazlası için zorlayacağım."

"Beni de ister misin?"

"Aslında Mira'yı görevlendirdim. Sen kendi açından bak. İster burada çalış, ister eve götür."

"Hâlâ Darla Pettigrew'a bakıyorsun," diye yorumladı Peabody, nihayet garaja girdiklerinde.

"Sadece orada bir şey var ve Zula'nın notları bana aksini düşündürmedi." Arabada Eve bir an durakladı. "İlk kurban -Bir tecavüzcü, kadınları uyuşturan, tecavüz eden ve tehdit eden acımasız, çirkin bir orospu çocuğu. İkinci kurban karısını aldattı, sonra onu aldattığı kadınla birlikte oldu. LC'lere çakmayı seviyor. Eski sevgilisini manipüle etti ve hatta aldattı bile diyebiliriz. Ama McEnroy'un ulaştığı ahlaksızlık ve çirkinlik seviyesine ulaşmıyor. Peki neden listesinde bir sonraki o? İşkencesi neden daha şiddetli?"

"Tamam. Darla olduğu için kişisel olduğunu söylüyorsun." Eve garajdan çıkarken Peabody düşündü. "Ama sadece zamanlama olabilir. Sırada o vardı çünkü Darla ona daha sonra ulaşabilirdi. Ve şiddet seviyesi karakteristik bir tırmanma. Özellikle de arada bir durgunluk olmadığı için."

"Bu da doğru," diye itiraf etti Eve. "Hepsi doğru."

"Ve suçun, günahın ya da kabahatin seviyesi - o nasıl bakarsa baksın - önemli değil. Onun için her şey aynı."

Eve bunun üzerine kaşlarını çatı. "Bu iyi bir şey." Bunu itiraf etmekten nefret etse de. "Bu doğru olabilir." Yine de üzerinde durdu. "Ve zamanlama, evet, kime ulaşabileceğine ve grupta kime en yakın hissettiğine gidiyor olabilir. Kendi adaletini en çok kimin hak ettiğini ya da buna en çok kimin ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Bu da eklenecek bir şey."

"Belki Natalia Zula'nın bir bildiği vardır. Kiminle yakınlaştığını ya da arkadaş olduğunu hissediyor, belki dışarıdan. Lester bazılarının kahve içmek için falan buluştuğunu söyledi."

"Evet. Oraya bakarız ya da Mira'nın Zula'yla birlikte çalışmasını sağlarız. Üst üste iki iyi aç, Peabody."

"Vay be." Sonra içini çekti. "Keşke ben de Darla Pettigrew'la aramda bir şeyler varmış gibi hissetmeseydim. Bunu kendi kendime mi yoksa senden mi kaptım bilmiyorum."

"Şimdi, açılarını oynatalım."

Laboratuvara girdiklerinde, beyaz önlüklü laboratuvar inekleri tezgahlarında, istasyonlarında, cam duvarlı odalarında yoğun bir şekilde çalışıyorlardı. Eve doğruca baş laboratuvar teknisyeni Dick Berenski'ye yöneldi - Dickhead olarak pek sevilmiyordu.

İnce siyah saçları yumurta şeklindeki kafasının üzerinde geriye doğru kaymış bir şekilde bilgisayarın başında kambur duruyordu. Örümcek gibi parmakları klavyelerin üzerinde geziniyor, dokunmatik ekranların üzerinde kayıyor, taburesinin üzerinde iş istasyonunda bir aletten diğerine yuvarlanıyordu.

Eve'i gördü ve ona ters ters baktı. "Üzerinde çalışıyoruz. Şehirdeki tek DB sizin DB'niz değil. Bir sürü canlı DB'nin de analize ihtiyacı var."

"Size saatler önce gönderilen ve öncelikli olarak işaretlenen bir maddenin kimliğini tespit etmek ne kadar zor olabilir ki?"

"Buraya gelen her madde işaretleniyor."

Adamın haklı olduğunu biliyordu ama nasıl çalıştığını da biliyordu. Şefti çünkü çok iyiydi ve Dickhead'di çünkü biraz daha fazla para koparmayı seviyordu.

"Loca koltuğu, Mets maçı - eğer önümüzdeki altmış saniye içinde sonuçları alırsam."

"Kim tek başına maça gitmek ister?" "İki koltuk. Saat işliyor."

Ona gülümsedi ve gülümsemesinde okuduğu şey onu sadece kızdırdı. "Sonuçlara zaten sahipsin, seni küçük çakal."

"Şimdi, şimdi." Hâlâ gülümseyerek ellerini havaya kaldırdı. "Onları aldım ve sen sinsice içeri girdiğinde onları rafine ediyordum."

Tezgâhtan tekrar aşağı kaydını, başka bir ekranı kaydını. "Morris'in gönderdiği şey boyalı beton kazıntıları."

Ekranı tekrar dokunarak sadece bir ineğin tercüme edebileceği bir sürü rakam ve sembol çıkardı. "Yani biz

betonun türü ve kalitesi, boyanın rengi ve markası. Her yönüyle birinci sınıf."

"Bu ne anlama geliyor?"

Ona ters ters baktı ve kendini beğenmiş bir gülümseme takındı. "Bak, şimdi sana söyleyeceğim şey de bu. Yani ayak tırnaklarını yüksek fiyatlı boyalı betona batırmış, belki bir dinlenme merkezinde görebileceğiniz ucuz ya da orta fiyatlı şeylere değil, daha çok şehir kulübüne benziyor. Örneğin bir havuzun etrafı, ya da birinin bitmiş süslü bodrumu, belki de yüksek trafikli bir lobi. Belki lüks bir apartman mutfak ya da tuvalet gibi."

"Tamam." Eve bahsini o süslü bodrum katına yatırdı. Özel. Ses geçirmezlik için bir bahis ekleyecekti. "Daha fazlasına ihtiyacım var." "Üzerinde çalışıyorum!" Ve gerçekten de o örümcek parmaklar Meşgul.

"Sana beton üzerinde bir marka alıyoruz. Evet, evet, buraya bakın, birinci sınıf. Altı bin psi, böylece büyük ticari binaları eleyebilirsiniz. Orada en az on bin psi gerekir. Yani elinizdeki büyük ihtimalle bir konut ya da dubleks, dört katlı gibi daha küçük bir bina. Havuz eteği olabilir, garaj zemini olabilir, bunun gibi. İşte burada, Mildock betonu. Bu onu çok fazla daraltmayacaktır."

Sinir bozucu bir orospu çocuğu olabilir, diye düşündü Eve, ama işinin içini dışını biliyordu.

"Devam et."

"Diyeceğim o ki, epoksiyi aşmak için kazdı- epoksi, boya değil." Kaydırdı, dokundu, kaydıldı. "Uh-huh, uh- huh. Burada kaymaz katkı maddeleri var, bu yüzden duvar değil zemin olacak. Dediğim gibi bu iyi bir şey. Kreet-Seal marka. Numarası EX-651, Burnished Gold olarak geçiyor. Biraz su yalıtımı var, yani bodrum, mutfak, garaj. Havuz çevresinde ve dış cephede pek mümkün değil. O ağır ıslak alanlar için özel epoksi istersiniz ve bu öyle değil."

"Mildock altı bin psi beton ile Kreet-Seal Burnished Gold epoksi-kaymaz, hafif su yalıtımı."

"İşte bu kadar. Üzerinde ezikler ve çizikler olacak."

"Evet." Belki de o loca koltuklarını hak etmişti. "Bana yazılı raporu getir."

"Rica ederim," diye seslendi arkasından, başını salladı, "Polisler," diye mırıldandı.

Sonra bir sonraki Mets iç saha maçı için PPC'sini kontrol etti. "Bunu araştırmamı ister misin?" Peabody Eve'e sordu.

"Ben devam edeceğim. Sen o açılarla oyna ve isimleri çapraz kontrol et. Buradan seni Merkez'e ya da evine bırakmak yeterince kolay. Bunun üzerinde nerede çalışmak istersin?"

"Evi ve sessizliği alacağım. Ayrıca, akşam yemeği için Mavis'lere gideceğiz - eğer temizsek. Tatlı için bir şeyler pişirebilirim. Fırıncılık benim için iyi bir oyun zamanı."

"Ne işe yararsa."

"Buradan yürüyebilirim, sorun değil. Eve giderken birkaç şey alırım. Neredeyse hiç yağmur yağmıyor."

"Bu da işe yarar. Eğer bir şeye çarparsan bana haber ver."

"Buna güvenin. Hmm, bahar duşu. Bence limonlu pasta."

Eve arabaya bindiğinde, bir insanın aynı anda hem düşünüp hem de nasıl yemek pişirebileceğini merak etti. Ama görünüşe göre Peabody bunu başarabiliyordu.

Arabayı sürerken, araç içi montajı yapan müteahhitleri araştırmaya başladı - terimin dökme olduğunu öğrendi - Mildock beton zeminler.

Ayrıca şehre hizmet eden bir sürü insan olduğunu da öğrendi.

Epoksiye geçti, bir sürü daha buldu, belirli bir markayı filtreleyerek biraz daralttı. Oradan iki aramayı birleştirerek hangi şirketlerin hem döktüğünü hem de boyadığını gördü.

Kafasında bununla oynadı. Bütün işi yapmak mümkündü - betonu dökmek, mühürlemek. Ya da mevcut bir zemini boyamak da mümkündü.

İyi haber, diye düşündü: Yeri bulduklarında zemini kurbanın tırnaklarının altındaki maddeyle eşleştireceklerdi.

Kötü haber: Bir tür zeminde kullanılan beton ve dolgu macununun yerini bulmak beceriden çok şansa bağlıydı.

Zihni dönüp dururken, kapıdan içeri girdiğinde neredeyse şaşıracaktı. Belki de araba kullanırken çalışmak onun pişirme ve düşünme şekliydi.

Yol boyunca yeşil şeyler yükseliyor ve ağaçlar daha da yeşilleniyordu. Belki de, sadece belki de, soğuk yağmura rağmen (onun yüzünden mi?) bahar kışı bir kenara itiyordu.

Park etti, eşyalarını aldı. Bir mola vermeye karar verdi, işe dönmeden önce kafasını iyice boşaltmak için spor salonuna gidip terli bir egzersiz yapacaktı.

Summerset'in kış değiştirme ameliyatıyla ilgili hakareti hazırdı, içeri girdi.

Ama onun antrede belirmesinden ziyade, salondan gelen sesini duydu. Çok iyi tanıdığı hızlı bir kahkaha ve ardından hızlı, neşeli bir anlamsız konuşma.

Paltosunu tirabzanın üzerine attı, dosya çantasını merdivenlere bıraktı ve karşıya geçti.

Üzerinde fırfırlı pembe bir kazak ve paçaları pembe dantellerle süslü mavi bir pantolon olan Bella, Summerset'in kemikli kucağında oturuyordu. Altın rengi bukleleri gökkuşağı bantlarıyla tutturulmuş bir çift minyatür atkuyruğunun içinde sallanıyordu.

Mavis'in pembeye verdiği selam, şeker gibi parlak saçlarıyla başının etrafında dolanıyordu. Gökkuşağını, pembe çizmelerinin üstünden süzülen bir elbisenin girdabında giymişti.

Zar zor.

Üçü sessiz bir ateşin önünde oturmuş, saçma ve mutlu bir şekilde evlerine bakıyorlardı.

Bella öyle bir çığlık attı ki, eğer bunu beklemeseydi Eve silahına uzanmak zorunda kalacaktı. Bella Summerset'in kucağından fırladı ve o şaşırtıcı çocuk hızıyla zeminde ilerlemeye başladı.

"Das! Das! Das! Das!"

Kendini mini bir savunma oyuncusu gibi Eve'in bacaklarına doğru fırlattı. Normalde onu selamlamak için kıpırdanan Galahad

gözlerini kırptırdı ve Mavis'in sandalyesinin kolunda kaldı.

Bella'nın Eve'e doğru eğilmiş güzel yüzüyle neler gevelediği bir sır olarak kalacaktı. Ama Eve uzanan kolların anlamını biliyordu ve onları nasıl reddedeceğini asla çözememişti.

Çocuğu ayağa kaldırdı, sevgi dolu ve cıvık öpücükler aldı, sonra da iç çekerek uzun uzun sarıldı.

Ne yapman gerekiyordu?

Meraklanan Eve bir koku aldı. "Çikolata gibi kokuyorsun."

Bella başını geriye attı, vahşi ve mutlu kahkahasını attı.

"Someshit", "kurabiye", "yum!", "Das."

"Anladım." Sayılır.

Çocuğu yere bırakacaktı ama Bella ona bir tekneye yapışmış midye gibi yapıştı. Eve de Mavis'e bakarken onun yerini değiştirdi.

"Eve gittiğimi nereden bildin?"

"Ben yapmadım. Bellamina ve ben Summerset ile takılmak için geldik."

Bella çok sevecen bir ifadeyle, "Someshit," dedi.

Mavis sözlerine şöyle devam etti: "Yani ultiye şans getirecek," dedi, "biz asılıyorken sen evdeki ateşi erkenden yakıyorsun. Yükünü al, asılmaya katıl."

İş, diye düşündü Eve. Yakalanacak katiller. Ama çocuk onun etrafında kilitlenmişti ve Mavis'in gülümsemesi yarım düzine güneş gibi parlıyordu. Sevinçten kapana kısılmış bir halde Bella'yı yanına taşıdı. Oturduğunda, Bella burnunu soktu, gevezelik etti.

Eve "Ork", "Gahad", anneyle ilgili bir şeyler, babayla ilgili bir şeyler yakaladı. Konuşmalar ve kucaklaşmalar arasında bir yerde Bella, Eve'in tabancasını eline aldı.

"Uh-uh." Koşumuna sabitlenmiş olmasına rağmen Eve meraklı küçük eli sıkıca kaldırdı.

"Oyuncak!"

"Hayır, değil."

"Bella oyuncak!" Büyük mavi gözlerini kırptırdı. "Pease!"

"Unut gitsin. O bir oyuncak değil. O benim silahım."

Cazibe kayboldu. Büyük mavi gözler elik gibi sertleşti.
"Oyuncak istiyorum!"

Eve'in zihninde altın buklelerin arasından iki küçük boynuz çıktı. atallı bir dil pembe dudakların arasından fırladı.

Yandaki sandalyede oturan Mavis -hiç yardımcı olmadı-çay gibi kokan bir şey yudumladı.

"Bunun işe yarayacağını mı düşünüyorsun?" Eve zel olarak bunun oldukça korkutucu olduğunu itiraf etti. "Ben yaşamak için kı tekmeliyorum, evlat."

"Paylaş!" Bella talep etti.

"Hayır. Başka bir şey düşün." Odağı değiştirmek için çaresiz kalan Eve kalçasını kaldırdı ve kartlarından birini çıkardı. "Al. Başın belaya girerse, beni etiketle."

Bella kartı aldı, dudaklarını büzerek ve kaşlarını çatarak inceledi. Sonra başıyla onayladı ve parmağıyla sözcükleri işaret etti.

"Bella Eve."

"Doğru.

Harika."

Yine tüm çekiciliğiyle kirpiklerini kırpıştırdı. "Benim mi?"

"Evet, hepsi senin."

Bella Eve'e sarılıp karta bakarken Mavis, "Dikkatin dağıldı Dallas," diye iltifat etti. Sonra kendi bebek hüznüyle Summerset'e döndü. "Onu geri götürebilir misin, belki yola çıkmadan önce ona bir kez daha ne yapacağını bilirsin?"

"Memnun oldum. Bella, neden mutfağa gidip ne bulabileceğimize bakmıyoruz?"

"Ooooh, Someshit kurabiyeleri! Das! Anne."

Neredeyse yere sırayacaktı, eğer Summerset eğilip onu kaldırmasaydı bir yılan gibi Summerset'in kemikli bedenini ağaca saracaktı.

Eve'in kartını bir bayrak gibi sallayarak Summerset'e gevezelik ederken Summerset ağırbaşlı bir şekilde başını salladı ve onu götürdü. "Evet, elbette gideceğiz."

"Bunu anlamasına imkan yok."

Mavis mutlu bir iç geçirdi. "Kurabiyeleri seninle ve benimle paylaşmamız gerektiğini ve kedi için de bir ödül almamız gerektiğini söyledi. Paylaşma meselesi üzerinde çok çalışıyoruz."

"Evet, anlıyorsun ama bunu yapmasına imkân yok."

"Bu konuda çok başarılı, Bellamina'da tamamen akıcı. Her hafta ya da iki haftada bir uğrayıp hızlıca takılmaya çalışıyoruz. Onun büyükbabası gibi."

Bu onu sersemlettiği için Eve sadece bakakaldı.

"Yani, bilirsiniz, Jake'in stüdyosundaydık. Birlikte bir disk hazırlayacağız ve bu eski sevgiliyle ilgili, Roarke ile buluşmaya gitmesi gerekiyordu ve ben de Someshit'i görmek için iyi bir zaman olduğunu düşündüm."

"Roarke?"

"Evet, adı geçtiğinde Belle 'Ork, Ork' diye bağırdı, ben de Summerset'i etiketledim. Seni yakalayacağımı düşünmemiştim ama bunu bir işaret olarak alıyorum."

"Neyin işareti?"

"Birkaç hafta daha söylemeyeceğimiz şeyleri sana söyleme zamanının geldiğini, her ne kadar seni rahatsız ediyor olsam da ilk senin söylemen gerektiğini."

Mavis ortaya çıktı, yüksek çizmeleriyle dans etti. Karnını işaret etti. "Encore!"

"Bu da ne demek?"

Mavis gözlerini devirerek karnının üzerinde bir tümsek taklidi yaptı. "Encore! Knocked Up, The Return!"

"Ne? Sen... yine mi?"

"Tekrar!" Mavis üç pirouette yaptı, sonra bir booty shake. "Sperm, yumurta, gol." Sonra topa vurma taklidi yaptı ve bir yanardağ patlaması gibi bir şey oldu.

"Sana söylemek için can atıyordum." Eve'in sandalyesinin koluna atladı ve ona şiddetle sarıldı. "İki aydan fazla zamanım var, hatta Nadine'in partisinde şarap içiyormuş gibi yapmak zorunda kaldım çünkü içmezsem insanların tahmin edeceğini düşündük. İlk üç ay boyunca bekleyecektik ama işte buradasın ve ben bekleyemem ve şimdi Peabody ve McNab'e bu gece geldiklerinde söyleyebiliriz ve ben de Trina'ya söyleyebilirim,

ve-oh, herkes. İlk sen olmalıydın çünkü seni rahatsız etse de en yakın arkadaşındın."

"Bu beni garipleştirmiyor." Mavis'in homurdanması üzerine Eve kabul etmek zorunda kaldı. "Tamam, biraz. Ama mutlusun. Çıldırılmış gibi görünüyorsun ama ben bunu mutlu olarak okuyorum."

"Mutluluğun karesi çarpı katrilyon. Leonardo ve ben birbirimize yakın çocuklarımız olsun istedik - bilirsiniz, böylece arkadaş olabilirlerdi - ve Bellamina bir yaşına girdikten hemen sonra başlamaya karar verdik."

Aşağı kaydı ve Eve'le birlikte sandalyeye sıkışarak Bella'nın yaptığı gibi sarıldı. "Belle'e hamileyken nasıl kafayı yediğimi, anne olmayı beceremeyeceğimden, her şeyi berbat edeceğimden nasıl korktuğumu hatırlıyor musun? Sen de bana çok iyi bir anne olacağımı söylemiştin."

"Öylesin."

"Öyleyim. Moonpie'm ve ben bu işte iyiyiz. Bir babada olması gereken her şey onda var. Çok şanslıyım, Dallas. Çok kutsanmışım." Yüzünü Eve'in omzuna çevirdi, ağlıyordu. "Ve hormonlarımın etkisi altındayım."

"Tamam." Eve onun sırtını sıvazladı. "Tamam."

Mavis iç çekerek yerine yerleşti. "Burada olacağımı hiç düşünmemiştim. Burada değil. Tamam o da var ama işte burada. Leonardo gibi mükemmel biriyle, güneş ışığı, gökkuşağı ve her şeyi güzel olan bir kızla. Sadece yakalayabildiğin zaman yakalayabildiğini yakalamaktan ve bir sonraki hakkında endişelenmemekten ibaret olmayan bir hayatla. Lanet olsun, Dallas."

"Bunu hak ediyorsun."

"Senin tarafından tutuklanmak başıma gelen en güzel şeydi."

"Yardım edebildiğime sevindim."

Mavis sulu bir kahkaha atarak başını salladı. "Ciddiyim, çünkü beni buraya o getirdi. Her neyse, Leonardo ve ben senin ve Roarke'un orada olmanızı istiyoruz, Bella'yla olduğu gibi."

"İşte..." Dehşet onu boğazından yakaladı. "Mavis, dinle
_"

"Bunu konuşacağız ama şimdi yüzümü düzeltmem gerekiyor.

Ve muhtemelen kusacağım. Evet, bot giymem gerektiğine eminim."

Mavis kıpırdandı, aceleyle dışarı çıktı ve Eve olduğu gibi oturdu.

İçinde Orada, Tekrar, o düşündüm. İçinde
ve oda nerede o
oldu. Tekrar.

"Tanrım, bu azabı hak edecek ne yaptım ben?"

14

Geveze bir çocuk ve hamile bir Mavis'le yapılan ziyaretin başardığı bir şey vardı: Eve'in zihnini terli bir egzersiz kadar temizledi.

Aslında ofisine vardığında biraz nefessiz kaldığını hissetti. Her ne kadar bundan bir kurabiye çıkarmış olsa da.

Ceketini bir sandalyenin üzerine attı, bir fincan kahve programladı.

Komuta merkezinde gelenleri kontrol ettiğinde, Dickhead'in raporunu buldu ve biletler için Roarke'a başvurmak üzere bir not aldı.

EDD'den gelen bir başka rapor, Pettigrew'un McEnroy gibi bir liste tutmadığını söylüyordu. Sadece ofis ünitesinde bir takvim tutmuş.

-Şifreli bir kişisel dosyanın altında, lisanslı bir refakatçi için rezervasyon yaptığı tarihleri ve saatleri işaretlemiştir.

Çoğu zaman bu buluşma için bir otel odası da ayırtmış, ancak bu rezervasyonlar evinde dağınık bir şekilde yapılmıştır. EDD'ye göre, ev ziyaretleri Horowitz'in ev birimindeki takvimindeki şehir dışı tarihlerle eşgüdümlüydü.

Eski takvimler, evliliği boyunca sadece otelleri kullandığını gösteriyordu. Eve, eski sevgilisi olmadan önce, eski sevgilisiyle şansını denemediğini düşündü.

Horowitz'i kandırmak daha kolay olduğu için mi?

Darla'nın daha öfkeli olacağını bildiği/korktuğu için mi?

Bir eşle kaybedilecek daha çok şey var, diye düşündü Eve tahtasını ve defterini güncellerken. Eğer Darla önce boşanmaya giderse

Örneğin, onu şirketten çıkarmanın ya da hayatını cehenneme çevirmenin bir yolunu buldu.

Komuta merkezine geri dönen Eve, botlarını giydi ve kahve içerek arkasına yaslandı.

McEnroy - bir suçlu, bir tecavüzcü, bir yırtıcı, hayattayken ortaya çıkarılsaydı kafeste çok uzun zaman geçirecek bir adam.

Pettigrew, berbat bir koca ve ortak. Açgözlü, fırsatçı. Ama hareketlerinde yasadışı bir şey göremiyordu. Onu kafese tıkacak bir şey yoktu.

Ve yine de "Adalet Hanım" için aynı kaderi hak etmişlerdi.

"Çünkü hepsi aynı," diye mırıldandı Eve. "Erkekler bir tür, yok edilmesi gereken bir vebadır. Çevrenizden - destek grubunuzdan- başlayın, onları teker teker ortadan kaldırın. Ondan sonra da ava çıkın. Bu artık sizin kanınızda var.

"Erkekler düşmandır; onları yok etmek görevdir."

"İşte bu eve sıcak bir hoş geldin."

Kedi uyku koltuğundan kalkıp Roarke'a doğru koşarak selam verirken Eve ona baktı.

"Seni yanımda tutardım," dedi ona. "Bir yerlerde seks ve kahve yapman gerekiyor."

"Ne kadar rahatlatıcı." Onu öpmek ve kahvesini çalmak için yanına yaklaştı. "Bana eve erken döndüğün söylendi, senin için."

"Zihnimi boşaltmak ve düşünmek için zaman istedim. Mavis ve çocuğu aldım."

"Bana da öyle söylendi. Peki nasıllar?"

"Çocuk zeki, korkutucu ve oldukça karşı konulmaz. Mavis hamile." "O ...

şimdi ne olacak?"

" 'Encore,' diyor. Ve eğer el çırpma hareketleri yapabilseydi, onları yapardı." Eve göstermek için bir parmağını havada daire çizdi. "Bu kasıtlı, hamile bırakma kısmı. Summerset'le rutin bir ziyaret olduğunu öğrendiğim bir sırada ortaya çıkmam ve onun bunu dökülmek için bir işaret olarak görmesi."

"O zaman bu çok hoş. Ona çiçek göndeririz."

"Bu konuda çok mutlu olma. Bizim de bis yapmamızı bekliyor."

"Bu nasıl bir bis olabilir ki..." Çabucak, gözle görülür bir şekilde soldu. "Bizi tekrar orada görmek istediğini kastetmiyorsun değil mi?"

_"

"Başka bir insanı içinden dışarı mı itiyor? Evet, öyle."

"Bir şişe açıyorum," dedi hemen. "Ve bunu tartışmıyorum ya da düşünmüyorum. Hâlâ beynimde ilk olaydan kalan ve gecenin köründe aklımdan çıkmayan görüntüler var."

Dehşetine eşlik eden biri olduğu için çaresizce memnun olan Eve, onu işaret etti. "Sen, sen bile, onu bundan vazgeçiremezsin."

"Şehir dışında, hatta gezegen dışında bile olabilirim," dedi bir şarap seçmek için yürürken. "Çok kolay bir şekilde gezegen dışında olabilirim- Ne zaman doğacak?"

Eve kaşlarını çatı. "Bilmiyorum. Sormadım ki. Ne soracağımı hiç bilmiyorum. Nadine'in partisinde hamile olduğunu söylemişti ama o zaman insanlara açıklamak istemedi. Ve eğer bunu tekrar yapmak zorunda kalırsam, dostum, sen de yaparsın."

"İşin o kısmını düşünmüyorum. Şarap içiyoruz. Şimdi bana daha az travmatik bir şeyden bahset. Cinayet gibi."

Cinayet hakkında konuşurken kendini doğumdan daha rahat hissettiği için, Eve adamın uzattığı şarabı aldı.

"Büyük gelişme. Pettigrew çıplak ayaklarını -ayak parmaklarını, ayak tırnaklarını- yerde sürükleyip kazmış ve biz de maddenin kimliğini tespit ettik. Bu yüzden bir sonraki Mets maçı için iki loca koltuğuna ihtiyacım var."

"Sik kafalı."

"Bazen yüzüne bakıp tehdit etmek ve kötü davranmak istiyorum, bazen de sadece üstesinden gelmek istiyorum."

"Anlaşıldı. Ben hallederim. Bir dakika oturalım." Roarke ateşi kısmasını söyledikten sonra onu oturma alanına çekti. "Madde nedir?"

"Boyalı beton. Elimde betonun markası ve -ne kadar-psi'si var -Mildock- boyanın markası ve rengi- ya da epoksi. Katkı maddeleri duvar boyası değil zemin boyası olduğunu, açık alan ya da havuz çevresi için yeterli su yalıtımı olmadığını gösteriyor. Büyük ihtimalle bir garaj ya da iç mekan. Bodrum gibi. Ben bodrum diyorum. Özel."

Karısıyla oturup şarap mı yudumluyordu? Roarke bunu gününe güzel bir geçiş olarak değerlendirdi. "Ne güzel bir mola."

"Evet. Her iki marka da popüler, bu yüzden daraltmaya çalışmak zor olacak, ancak onu bir kez aldığımızda, bu onu kapatacak."

Biraz şarap içti, tahtayı inceledi. "Horowitz uymuyor."

"Pettigrew'un yatılı çalışanı mı?"

"Evet, bunu bir komplo gibi açsam bile - aldatan kişileri ortadan kaldırmak için birden fazla kadın birlikte çalışıyor - o uymuyor. Geena McEnroy daha iyi uyuyor ama o da düzgün uymuyor. Sonuna kadar gitti," diye ekledi Eve. "Tibble'a ve belediye başkanına kadar zinciri takip etti, valiye gitmekle tehdit etti."

Roarke bir elini onun saçlarında gezdirdi. "Ve?"

"Kule'ye çağrıldım." Omuz silkti. "Tibble yarı politikacı, çünkü işi bu, ama aptal değil. Pettigrew'un eski sevgilisine kazık attığı şirketi satın alman da dahil olmak üzere, Whitney'le birlikte her şeyi gözden geçirdik. Kanıtları ortaya koydum falan filan. Onu o halledecek."

"Hiç şüphesiz. Şirkete gelince, şimdi size bu konuda biraz daha bilgi verebilirim. Darla Pettigrew şirketini büyükannesinin desteğiyle kurdu, ki kendisi son derece muhteşem Eloise Callahan'dır."

"Onu tanıyor musun?"

"Of. Ve çalışmalarını çok takdir ediyorum. Bazı videolarını görmüşsünüzdür."

Adam ondan daha iyi bilirdi, bu yüzden Eve "Muhtemelen" dedi. "Birlikte birkaç tane izlediğimize söz verebilirim.

Ama herhangi bir

efsanevi Eloise torununu finansal olarak destekledi. Darla programlama ve yapay zeka eğitimi almıştı.

üniversitede mühendislik, ileri derece için çalıştı. Sonra Pettigrew ile evlenmiş. Ortaya çıkardığım verilerin satır aralarını okuduğumda, birkaç yıl boyunca kendi hırslarını dışlayarak avukatın eşini oynamış, ancak bu arada bir şey kişiselleştirilmiş ev droidleri yaratmaya, programlamaya ve üretmeye odaklanan kendi şirketini kurma fikrini ateşlemiş. Küçük ölçekli, kaliteli ve uygun fiyatlı."

"Onun o zaman. Programlama becerisi yoktu, değil mi?"

"Hiç yok, ama yasal işlemleri halletti ve orada kendini güzelce ayarladı. Ve," diye ekledi Roarke, "kurnazca. Şirket biraz başarılı oldu -büyükannesine borcunu ödemesine ve güvenilirlik ve müşteri hizmetleri konusunda itibar kazanmasına yetecek kadar. Daha önce de söylediğim gibi küçük, sağlam bir şirket."

"Artık senin."

"Evet, öyle. Birkaç yıl önce, Pettigrew'un finans müdürü satın alma departmanımızla temasa geçti. O zamanki notlar ve raporlar şirketin boşanma nedeniyle elden çıkarılacağını belirtiyor."

"Olur muydu?"

"Evet, biraz önceden haber aldık, teklif yapmak için bir davet aldık. Adamlarım durum tespiti yaptı, teklifi onayladım ve hızlı ve kolay bir müzakerenin ardından birkaç hafta içinde sonuçlandırdık. Basit ve standart, karışıklık veya telaş yok."

"Başka seçeneği yoktu," diye yanıtladı Eve.

"Öyle görünüyor. Dediğim gibi, kağıt üzerinde basit ve standart görünüyordu. Kadın imzalamıştı ve adam da çoğunluk hissesini elinde tutuyordu."

Eve ayağa kalktı, tahtaya doğru yürüdü. "Çünkü o bu şekilde ayarlamıştı ve o da adil bir şekilde ayarladığını düşündü."

"Buna katılıyorum. Dediğim gibi, kurnazca yapıldı."

"Eminim öyledir. Ayrıca, büyük olasılıkla işe, işe almaya, işi yürütmeye odaklanmış ve yasal işleri ona bırakmıştır. Ne de olsa bir avukatla evli."

Roarke onun dairesini izledi, inceledi. "Başka türlü görmek zor."

"Benim durduğum yerden imkansız. Fikir onundu, eğitim onundu, büyükannesinin desteği ve çalışma onundu."

Tekrar ona baktı. "Ve gurur. Bununla gurur duyardı - büyükannesinin yatırımını geri ödediği için, bir şeyler inşa ettiği için gurur duyardı."

"Oldukça güzel bir şey," diye onayladı Roarke. "Büyüme potansiyeli olan sağlam, küçük bir şirket. Onunla gurur duymak için sebepleri vardı, evet."

"Ve onu bundan mahrum bıraktı. Onu cinsel olarak aldattı." Eve parmağıyla Darla'nın kimlik fotoğrafını işaret etti. "Sebebin bu olduğunu söylüyorum. Hepsi bu değil, çünkü bu hasta bir kaltak, ama bu sıçrama tahtası, kırılma, itme."

Roarke ayağa kalktı, tahtaya gitti ve fotoğrafı inceledi. "Yani onun da işin içinde olduğuna ikna oldun?"

"İkna olmaya hazır değilim ama adamım, oraya doğru eğiliyorum, hem de sertçe." Adım atmaya başladı. "Geena McEnroy değil. İki çocuğu var ve herkesin söylediğine göre, hatta ondan hiç hoşlanmayanların bile söylediğine göre, iyi bir babaymış. Öğretmeni duydun mu, sana doğru mu söyledi?"

"O yaptı, evet. Ve ben de sizin gibi, karısının bu işte parmağı olup olmadığını bildiğine ya da bu konuda bir fikri olduğuna inanıyorum."

"Anlaştık. Horowitz. Genç, bana sorarsanız biraz aptal, iyi bir hayat yaşıyor ve orada mutlu. Eğer LC'leri öğrenseydi, ağlayıp öfkeleneneceğini ve durmasını isteyeceğini ya da eve, annesinin yanına kaçacağını düşünürdüm. Ama iki işkence cinayetinin planlanmasına yardım eder miydi? Hayır. Ayrıca, adam öldüğüne göre, kadın dışarıda. Eşi ya da yasal birlikteliği yok. Sadece onunla yaşıyordu. Hiçbir şey alamaz."

"Pekâlâ." Eve'i tanıdığı için Roarke başını salladı. "Peki başka?"

"Kanıtların gösterdiği kadarıyla ikisinin de destek grubuyla doğrudan bir bağlantısı yoktu. Katil o toplantılara katılmış, onların bir parçası olmuş, hikayeleri dinlemiş. Darla."

"Beni ikna ediyorsun."

"Eloise Callahan'ın evi için arama emri çıkarması konusunda ne savcılığı ne de hakimi ikna edecektir."

"Büyükkannenin suç ortağı olduğuna inanmıyorsunuz, değil mi?" "O bir aktör, değil mi? Herkes efsanevi diyor. O onunla konuştuğumuzda bana hiç vızıltı vermedi-"

"Onunla konuştun." Roarke bir elini kaldırdı. "Eloise Callahan'la mı konuştun?"

"Evet, çünkü, bilirsiniz, cinayet soruşturması." Sırıtmak zorunda kaldı. "Fanboy."

"Onun sanatının hayranı olmak beni bir fanboy yapmaz. Belki biraz," diye itiraf etti rahat bir gülümsemeyle. "Ve sanırım bunun için bana tüm detayları anlatabileceğin bir yemek gerekiyor." Çenesini avucunun içine aldı, başparmağı çenedeki sığ çukurun üzerinde hafifçe gezindi. "Sanırım biftek. Yorgun görünüyorsunuz, Teğmen. Son birkaç gecedir pek uyumadınız."

"Biftek yiyebilirim."

Önce onu kendine çekti, sarıldı. "Zamanımız olduğunda, sanırım Eloise'i Sadece Bir Kez'de izleyeceğiz."

"Bir şeyler patlıyor mu?"

Gülümseyerek onun şakağını öptü. "Bu sefer değil. Çok güzel bir film. Şaşırtıcı, görkemli bir romantizm. Sanırım hâlâ yirmili yaşlarındaydı. Muhteşem bir yaratık. Işıl ışıl."

"Büyük fanboy."

"Belki de öyleyimdir. Onu Rise Up filminde gördünüz ve o filmde epey bir şey patladı. Kentsel Savaş ortamı," diye başladı ama Eve geri çekildi, eliyle işaret etti.

"Bu o muydu? Bunu hatırlıyorum. Elbette oydu," diye fark etti Eve fotoğrafı incelerken. "Kıç tekmelerdi."

"O yaptı. Biftek," diye tekrarladı. "Şarabı doldur."

Eve ayağa kalktı ve fotoğrafı inceledi. Şimdi görebiliyordu, ancak kadın videoda rahatlıkla otuz yıl daha gençti.

Callahan'ın her insani duyguyu yansıtabilmesi -hatta somutlaştırabilmesi- ve sizi bunları hissettiğine inandırabilmesi geçerli miydi?

Roarke dışarı çıktığında şişeyi ve bardağı alıp pencerenin yanındaki masaya götürdü. "Sence bu tür bir yetenek doğuştan mı gelir yoksa öğrenilir mi?"

"Her ikisinden de biraz şüpheleniyorum ama içinde olmayan bir şeyi öğrenemezsin, değil mi?"

"Bilmiyorum. Ama bu becerinin aktarılıp aktarılamayacağını merak ediyorum."

Eve şarabı doldururken Roarke tabakları yere koydu. "Ah, yani torununun Büyükannenin yeteneği mi? İlginç. Oyunculuk da dahil olmak üzere çeşitli alanlarda ilgi ve becerilerini paylaşan hanedanlar, aile üyeleri olmuştur. Ancak eğitim tercihlerine bakılırsa torununun ilgisi sanata değil, bilim ve mühendisliğe yönelikmiş."

"Evet." Hala.

Kuşkonmaz seçmişti - aslında yeterince sevdiği yeşil bir şey ve tereyağı ve otlarla kavrulmuş kırmızı kabuklu küçük yeni patatesler. Yine de bifteği kesmeden önce onlara biraz daha tereyağı ekledi -asla çok fazla tereyağı olamayacağına inanıyordu-.

"Pekâlâ, Eloise. Zatürreeden kurtulmaya çalışıyor, hâlâ solgun ve zayıf görünüyor ama Darla odadayken kendi kendine aşağı indi." Eve şimdi gözlerini devirdi. "Lanet videoyu beğendi ve bizimle tanışmak istedi - ben ve Peabody."

Roarke sadece gülümsedi ve röportajı, izlenimlerini aktarırken onu dinledi.

Roarke, "Ondan hoşlandın," diye sözlerini tamamladı.

"Sanırım yaptım." Eve bir ısırık patatesi bıçakladı. "Bu, eğer bu işte bir parmağı varsa onu alaşağı etmeyeceğim anlamına gelmiyor."

"Onun yaptığını düşünmüyorsun. Ben polisimi tanırım," diye ekledi. "Listenizde düşmeden olabileceği kadar aşağılarda."

"Belki, evet. Darla'yla aralarındaki sevginin gerçek, hatta derin olduğunu söyleyebilirim ve doksan bilmem kaç yaşına göre çok iyi görünse de ciddi bir hastalığı atlatmaya çalıştığını görebilirsiniz. Ve Pettigrew'dan hoşlanmıyordu. Pettigrew'u sevmiyordu.

-Torunu etrafta olmasaydı o da olabilirdi. Hâlâ alyans takıyor ve kocası yıllar önce öldü."

"Bradley Stone," diye hatırladı Roarke. "Onların aşk hikâyesi de ayrı bir efsane. Eğer efsane gerçekse, sevdiği torununu aldatan ve ona ihanet eden bir adam hakkında pek bir şey düşünmezdi."

Eve başını sallayarak çatalını salladı. "Bu yüzden listeden tamamen çıkmadı. Belki de Darla'yı koruyor. Darla'nın neyin peşinde olduğundan tam olarak emin olmayabilir ama onu koruyor. Dediğim gibi, aralarındaki sevgi ve bağlılık gerçek gibi. Darla hala ciddi bir hastalıktan iyileşmekte olan büyükannesini yalnız bırakır mıydı? Ava çıkıp Eloise'i yalnız bırakır mıydı? Eloise üst katta uyurken hedeflerine işkence ederek saatler geçirir miydi?"

"Leydi Adalet," diye hatırlattı Roarke ona. "Siz de ben de çok iyi biliyoruz ki, insan yeterince inanır ya da isterse her şeyi haklı çıkarabilir."

"Haklısın." Şarap kadehiyle eliyle işaret etti. "Çok haklısın. Yine de ya Grand -ona Grand diyor- sen dışarıdayken uyanıp seni aramaya gelirse? Bunu nasıl açıklayacaksın? Oh, sadece yürüyüşe çıktım ya da her neyse ve seni yalnız bıraktım."

"Ama Darla destek grubuna katılsaydı, Eloise'i yalnız bırakırdı."

"Pek sayılmaz. En son gittiğinde -geçen Aralık ayında- büyükannesinin bir hastalığa yakalanmasından endişe ettiğini söylemişti. Gündüzleri bir hemşire geliyor, ama ikisi de Darla'nın asıl bakıcı olduğunu ve akşamları, gece boyunca sorumlu kişi olduğunu söyledi. Droidler."

Eve bunu düşünürken yemek yedi. "Kalabalık bir kulüp, loş ışıklar. Bir droid göndermiş olabilir mi? Pettigrew LC ile birkaç dakikadan fazla vakit geçirmiş olamaz, yani onu bir droid için yapmış olabilir mi?"

"Bir tane yapmak ne kadar sürüyor?"

Eve nefes nefese kaldı. "Ben bir polisim. Gerçekten iyi yapılmış bir droid, özellikle loş ışıkta kısa bir süre için geçebilir. Bu riski azaltır ve ironi ölçeri sert bir şekilde vurur Pettigrew. Sürmek için başka bir droid ya da bir droid siparişiniz var

En azından hedef tehlikeye girene kadar otomatik pilot. Bir droid bilinçsiz ya da ölü bir adamı kolayca kaldırabilir."

"Droidle ölüm mü?"

"Hayır, hayır, bunu kendisinin yapması gerekiyor." Kana ihtiyacı var, diye düşündü Eve. Çığlıklarını duymaya ihtiyacı var.

Ve nihayetinde, onları erkek yapan şeyleri kesip atması gerekiyor. "Elbette, onun bilgisiyle droidleri şiddet için programlayabilir ve tespit edilmelerini engelleyebilir," diye düşündü. "Muhtemelen. Ama yüzleşmesi, işkence etmesi, öldürmesi gerekiyor. Buna pasif bir gözlemci olmayacak.

Leydi Adalet

hareket et."

Biraz biftek sapladı, sonra gözlerini kısıtı. "Daha iyi -Belki daha iyi. Programlamada, yaratmada ne kadar iyi? Belki Grand uyurken ona göz kulak olması için bir droid programlamışsınızdır. İptal edip eve gitmeniz ya da temizlenip -işkence çok dağınıktır- yanına gitmeniz gerektiğinde size bildirim gönderebilecek bir droid. Tıbbi becerilere sahip bir droid programlayabilirsiniz, tıpkı bir dövüş droidi, bir evcil hayvan, bir seks droidi gibi, ihtiyaç duyulan her türlü beceriye sahip bir droid programlayabilirsiniz."

"Riskli," diye belirtti Roarke. "Eğer ona bir şey olduysa, o evde yokken bir şeyler ters gittiyse, bunu nasıl açıklayacağız?"

"Ama hiçbir şey ters gitmedi, değil mi? Yerli bir droidleri var," diye ekledi Eve. "En azından benim gördüğüm bir tane. Şok ve kederin üzerine yığılmış, Roarke. Yani yığınla ve yığınla ve bu bana yanlış gelmeye devam ediyor. Bu yanlış. Bütün bunları sana kazık atan bir adam için mi hissedeceksin? İki yıl boyunca hâlâ böyle mi hissedeceksin?"

Eve, Roarke'u incelediğini düşündü. Ve iç çekti. "Bu bakışı biliyorum."

"Seni asla unutamam. Eğer bana böyle bir kazık atsaydın, bu beni mahvederdi - bunu sana ödetmek için elimden geleni yapardım, ama bu beni mahvederdi."

"Bana para ödetmeye dair grafik bir örnek yok mu?"

"Cesedinden geriye kalanları asla bulamazlar." Bununla

birlikte gülümsedi. "Ama asıl mesele şu ki, insanların onu görmesine izin vermezdim. Eğer ben

Kederlenseydim, hala bir şeyler hissediyor olsaydım, bunu görmezlerdi. Ya da öyle değil."

"Adil olmak gerekirse, herkes tepkilerini, duygularını kontrol edemiyor."

"İki yıl. Kendi inşa ettiklerini çaldığında, onu daha genç - çok daha genç- ve daha büyük göğüslü bir kadın için bir kenara attığında, ona karşı tüm bu duyguları iki yıl boyunca taşıdığını mı kabul edeceğim? Ve aynı zamanda, grup liderinin Darla'nın nasıl köşeyi dönmüş gibi görüldüğüne, nasıl daha istikrarlı görüldüğüne dair notları var, ama hala kızgın ve kırgın."

Eve son kalan patatesleri de topladı. "Daha istikrarlı," diye devam etti, "belki de daha istikrarlı çünkü bir plan, bir çözüm üzerinde çalışmıştı. Gruptaki kadınlarla bağ kurdu - bu notlarda var. Noel için hediyeler getirmiş. İçlerinden birine kalacak güvenli bir yer bulmasına yardımcı olmak için para verdi. Onu buldu ..."

Sustu, aradı, sonra şarabı aldı. "Kabile. Sayılır. Kabilesi ve kendisini onların savaşçısı, intikamcısı olarak belirledi. Adalet arayıcısı."

Ayağa kalkarak tahtaya geri döndü, daire çizdi, daire çizdi. Roarke olduğu yerde kaldı, onu izledi, çalışmasını izlemekten zevk aldı.

"Belki bir ya da daha fazlası ona katıldı ama sanmıyorum. Bunu göremiyorum - en azından şimdilik. Bunu onlar için yapıyor. Kendisi için elbette, ama onlar için. Kazıklanan, dayak yiyen, zorlanan, tacize uğrayan kadınlar için. Hepsi için. Önce kabile ile ilgilenecek."

"İşe çomak sokmak istemem ama gruptaki kadınlarla bağlantılı erkekleri öldürmeye devam ederse, soruşturmayı kendi kapısına getirmiş olmaz mı?"

"Çoktan bağlandı bile," diye onayladı Eve. "Belki grubu bu kadar hızlı birleştirmemizi beklemiyordu ama o akıllı biri. Grubu kendisi gündeme getiriyor. Bunu zaten bildiğimizi bilmiyor olamaz, ama o yönde hareket edersek ya da başka biri bundan bahsederse şüpheyi ortadan kaldırmak için konuyu kendisi açıyor."

"Tabii ki. Avını seçmek için kullanıyorsa neden bundan bahsetsin ki?"

Eve ona dönüp baktığında gözleri düz ve soğuktu. Tamamen polis. "Her şeyi hallettiğini düşünüyor. Ve oldukça da iyi bir iş çıkarmış. Elimde geçerli bir sebep yok. Hiç, sıfır. Sadece biliyorum."

"Grupta kaç kişi var?" Roarke sordu.

"Ortalama on beş kişi."

"Tekrar ne zaman buluşacaklar?"

"Yeterince yakın değil. On günden önce olmaz. Şimdiden bir başkasını ayarladı. Yakında olacak, gerçekten yakında. Ama kim, nerede ve neden? Bunu bilen tek kişi o."

Başını sallayarak ellerini ceplerine soktu. "Yanılıyor da olabilirim, sadece yanılıyor ve gruptan başka biri olabilir. Henüz görüşmediğimiz, henüz bağlantı kurmadığımız biri. O yüzden bunu bir kenara bırakıp elimdekilere bakmalıyım. Boyalı beton ve ilk isimlerin bir listesi."

"Bazı kadınların grup dışında bağ kurmuş olması muhtemel değil mi? Ek destek için grup dışında bir araya geldiler mi? Arkadaşlıklar kurmuş olamazlar mı?"

"Evet. Leah Lester bunu belirtti ama görüştüğümüz üç kadından hiçbiri tam isimlerini bilmiyor ya da bunu kabul etmiyor." Gözlerini tekrar Darla'nın kimlik fotoğrafına dikti. "Yalnız... Darla grubun başka bir üyesine para vermiş. Ne yaptı, ona bir tomar para mı verdi? Pek olası değil."

"Paranın diğer kadının güvenli bir yerde yaşamasına yardımcı olmak için olduğunu söylememiş miydiniz?"

"Evet, evet, hadi şunu bir itelim."

Komuta merkezine geri döndü, ihtiyacı olanı buldu ve Darla'nın bağlantısını denedi.

"Merhaba, Evet, Teğmen. Var. sen bulundu kim Thaddeus'u öldürdün mü?"

"Bir soruşturma yürütüyoruz. Belki siz yardımcı olabilirsiniz."

"Oh, tabii ki. Ne istersen. Bunu diğer odaya götüreceğim Grand ve Ariel'in bize şu videoyu hazırlamasını isteyeceğim."

atıştırmalık."

Eve ikinci bir sesin mırıltısını duydu, Darla'nın hızlı bir gülümseme verdiğini gördü. "Yapacağımı biliyorsun." Darla, Eve'in zarif gül ve krem renkleriyle döşenmiş bir yatak odası olarak görebildiği yerden geçerken ekran biraz sallandı.

"Özür dilerim, Teğmen. Grand'in akşam için yerleşmesine yardım ediyordum. Aslında The Ilove Agenda'yı izleyeceğiz. Sizinle tanıştıktan sonra tekrar izlemek istiyor. Bu bir ..." Sesi titredi, gözyaşları süzüldü. "Sadece korkunç bir gün. İkimizin de biraz eğlenceye ihtiyacı var. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Geçen Aralık ayında destek grubunun başka bir üyesine parasal bir hediye verdiniz."

"Ah." Yüzünde sıkıntılı bir ifade belirdi. Bir elini hâlâ kuyruk şeklinde geriye çekilmiş saçlarının üzerinde gezdirdi. "Bu gizli bir bilgi."

"Artık değil. Alıcının tam adına ihtiyacım var." "Teğmen, grubun tüm çerçevesi Karşılıklı güven. Ve bir tanıdığa yardım etmenin bu korkunç şey için geçerli olduğunu düşünmüyorum."

"Gruptaki kadınlarla bağlantılı iki erkek öldü. Bu geçerli. Öğrendiğim kadarıyla Una'nın kendisi ve küçük oğlu için bir daire kiralamak üzere mali yardıma ihtiyacı vardı."

"Onu dövdü!" Öfke, sıcak ve hızlı bir şekilde yükseldi. "Bir sığınma evinde yaşıyordu."

"Polise gitti mi?"

Darla gözlerini kapadı ve açtığı anda gözlerinde keder vardı. Ama Eve o öfkeyi, o ateşi görmüştü.

"Hayır, en azından son duyduğumda öyle değildi. Eğer yaparsa çocuğu öldüreceğini söyledi. Aylar önce uzaklaştırma kararı aldırması, ne işe yararsa yarasın. Çok korkmuştu. Onun özel işleri hakkında seninle konuşamam. Bu doğru değil."

"Eski kocanızın katilinin adalete teslim edilmesini istiyor musunuz?" "Tabii ki istiyorum!"

"Başka biri ölmeden bana onun adını ver." "Beni korkunç bir duruma soktun."

"Şunu deneyelim. Parayı nereye transfer ettiniz?"

Bir elini yüzünün yan tarafına bastırduğında Darla'nın gözleri yeniden yaşardı. "Tanrım, nasıl olur da bu kadar kötü olmaz? Ben sadece iyi, olumlu bir şey yapmak istedim. Hayatımın acı ve kendine acıma içinde yuvarlanarak geçirdiğim bir dönemini olumlu bir şeyle sonlandırmak istedim."

"Ve sen yaptın."

Eve, Eloise'in sesini duydu, Darla'nın başını çevirdiğini gördü ve gözyaşlarının dökülüştünü izledi. "Oh, Grand."

"Teğmen Dallas'a bilmesi gerekenleri söyle, Darla. Doğru olan bu ve arkadaşın bunu anlayacaktır. Doğru olanı yap, tatlım."

"Hiçbir şey doğru gelmiyor." Darla tekrar gözlerini kapadı ve bir nefes aldı. "Kendisi ve küçük oğlunun sığınma evinden taşınabilmesi için bir daire alacak kadar para biriktirmeye çalışıyordu. Bir iş bulmuştu ama yeterli parası yoktu. Ona bir başlangıç, bir şans vermek için depozitoyu, ilk ve son ayın kirasını ödedim. Şehir merkezinde bir yer. Dürüst olmak gerekirse adresi hatırlayamıyorum. Nakil için bakmam gerekecek."

"Onun adı. Onu bulacağım."

"Yanlış geliyor," diye karşı çıktı Darla. "Una Kagen. Onun küçük oğlu Sam. O asla kimseyi incitmez."

"Grup üyeleriyle irtibata geçmemiz şart. Elinizde başka isimler var mı?"

Darla kaşlarının arasındaki noktayı ovuşturmaya başladı. "Una ve Rachel'la toplantılardan sonra birkaç kez kahve içtim - yaşları birbirine yakındı, ikisi de bekâr anneydi ve arkadaş oldular. Una onun tam adını bilirdi. Sanırım Una'nın daireyi bulmasına yardım eden kişi oydu. Yanlış hatırlamıyorsam Rachel'in binasındaydı."

"Tamam, bu çok yardımcı oldu. Teşekkür ederim."

"Lütfen, Teğmen, bu kadınlar zaten çok şey yaşadı."

"Ve daha fazlasını yaşamamaları için elimden geleni yapacağım. Tekrar teşekkür ederim."

Eve yayını sonlandırdığında Roarke, "Kızlık soyadını geri aldı," dedi. "Şubat ayında boşandığından beri Una Ruzaki. Bir dakika bekleyin," diye ekledi PPC'sini çalıştırmaya devam ederken. "Aynı adreste bir de Rachel Fassley var. Tek evlilik, dul, altı yaşında bir oğlu var."

"Kullanışlı olmaya devam ediyorsun."

"Hayattaki görevim. Şehir merkezine mi gidiyoruz?"

"Yüz yüze anlaşmak her zaman daha iyidir. İlk olarak, benimle gelmek zorunda olmadığını söyleyeceğim. İkincisi, bir erkek bazı şeyleri çarpıtabilir. Ama üçüncüsü, başka birinin izlenimlerini almak iyi olur, özellikle de ikisine de ulaşabilirsem. Ve Yakışıklı Roarke'u taktığınızda, genellikle olumlu yönde çarpıtıyor."

"Çok kolay, sevgilim." Bir parmak ucunu kızın yanağında gezdirdi. "Büyüleyici benim varsayılanımdır."

"Ben olsam o kadar uzağa gitmezdim. Sen sür," diye ekledi yola çıktıklarında. "Yasaklama emrini araştırmak istiyorum."

Dışarı çıktıklarında, adamın garajdan sipariş ettiği aracı inceledi. Şık, parlak ve kiraz kırmızısıydı, kapıları dışarıdan ziyade bir kemer şeklinde açılıyordu.

"Nedir bu?"

"Yeni," dedi Roarke kolayca ve direksiyona geçti.

İçerideki gösterge paneli lüks bir gezegen dışı mekiğin pilot kabinine benziyordu. "Kaç araca ihtiyacınız var?"

Krem gibi pürüzsüz bir şekilde cevap verdi, "Henüz öğrenmedim."

Motor gırtlaktan bir kükreme çıkardığında, araba yolunda uçtuklarında, direksiyona geçmeyi diledi.

Bir dahaki sefere.

Zamanını PPC'sine harcadı. "Otuz bir yaşındaki Arlo Kagen hakkında Una Kagen'e verilen uzaklaştırma kararı. Elimizde üç yıl öncesine dayanan aile içi şiddet raporları var. Kagen kabahatli saldırı suçundan üç ay yatmış, doksan gün içinde şartlı tahliye ve zorunlu öfke kontrolü ile çıkmış. Saçmalık. Adamın ciddi bir alkol sorunu var. Raporlardan anlaşılıyor. Ya karısına ayar veriyor ya da öfkeleniyor. Kadın boşanma davası açmış, uzaklaştırma almış ve adam

Tekrar. Adam, kadının kendisine saldırdığını ve ikisinin de yaralandığını iddia ettiği için suçlamalar reddedildi."

"Daha fazla saçmalık."

"Evet, öyle." Rachel Fassley'e geçti. "Fassley'nin üç yıllık kocası beş yıl önce bir soygun girişimi sırasında öldürülmüş. Görünüşe göre müdahale etmeye çalışmış ve birçok kez bıçaklanmış. Ben bir şey göremiyorum... Hmm. İş geçmişi. Çocuğu olana kadar ofis müdürüymüş, sonra profesyonel anne olmuş. Geçen sonbaharda dışarıdaki iş gücüne katılmış. Ofis müdürü, farklı bir ofiste. Üç ay sonra başbakan statüsüne geri dönmüş."

"İşyerinde bir şey olduğunu varsayıyorsunuz."

"Varsayamam," dedi Eve. "Ama başka bir şey yok."

Hayır

raporlar sunuldu. Üç yıllık evliliği boyunca kocası hakkında hiçbir rapor düzenlenmemiştir."

Eve arkasına yaslandı, pişmesine izin verdi. "İkisiyle de konuşmak istiyorum."

15

Roarke, Aşağı Doğu Yakası'ndaki apartmanın yakınındaki bir arsayı tercih etti. Eve, yolculuğu göz önünde bulundurarak, bir cadde boşluğu bulsalar bile bunu reddettiği için onu suçlayamazdı.

Ayrıca, çisil çisil yağan yağmur nihayet durduğundan, birkaç blok yürümek için fena bir gece değildi.

Eve, "Hâlâ betonu, epoksiyi akıtmaya çalışmam gerekiyor," diye yorum yaptı.

"Mildock'un bir asırdan fazla bir süredir bu işi yaptığını ve aradığınız zeminin çok çok uzun zaman önce dökülmüş olabileceğini öğreneceksiniz."

Bunu kendisi de düşünmüştü ama yine de kaşlarını çatı. "Bu hiç yardımcı olmuyor."

"Alternatif olarak, daha yeni dökülmüş veya renk kapatıcıdan önce yeniden yüzey kaplaması yapılmış olabilir. Ben olsam epoksiyi daha fazla zorlardım, ki zemin gerçek bir trafik alırsa her on yılda bir yenilenmesi gerekir."

Nefesini dışarı üfledi. "İkisinde de bir şey vurma ihtimalim yok denecek kadar az. Bana sağladığı şey, ölüm bölgesini bulduğumuzda bir eşleşme."

Onun elini tuttu. "Bahse girerim Eloise Callahan'ın New York'taki evinin planlarını çok fazla zahmete girmeden bulabilirim. O zaman bodrum katının var olup olmadığını bilirsin."

"Bir garajda var. Ben de gördüm. Ama ben bodrum katını daha çok seviyorum. Ya da ana evin arkasında başka bir ek bina olabilir."

"Eve döndüğümüzde bir göz atacağım."

Binanın dışında durdular, ikisi de binanın planını ve güvenliğini inceledi.

"Bu binanın bodrum katında veya alt zemininde Burnished Gold renginde üst sınıf bir epoksi kaplama olma ihtimalinin ölçülemeyecek kadar uzun olduğunu söyleyebilirim."

Eve başını salladı. "İyi, işçi sınıfı, makul güvenlik, ama en üst seviyeye yaklaşan bir şey yok. Kapı kamerası var ve çalışır durumda gibi görünüyor. Son birkaç gecenin görüntülerine bakabiliriz, sadece elemek için, ama bu o değil. Çok kişinin yaşadığı bir bina olmayacak. Yeterince özel değil."

Eve yukarı baktı. "İkisi de beşinci katta. Önce Ruzaki'yi alalım, bakalım Fassley'i içeri çekebilecek miyiz? Onları birlikte vurmak bana dinamikler hakkında bir fikir verecektir."

Zili duymazdan gelerek, hafif çam temizleyicisi ve birinin Çin yemeği kokan küçük bir lobiye girdi. Bir çift asansöre şüpheyle baktı.

"Riske girelim." Roarke arabayı çağırdı ve onu içeri çekti.

Asansör aynı lobi gibi kokuyordu.

Beşinci kattan çıktıklarında çam ağacını yakaladı ama Çinlileri yakalayamadı.

Eve bir apartman kapısından diğerine bakarak, "Tam karşı karşıya," dedi. "Ruzaki'nin polis kilitleri ve bir kapı kamerası var."

"Şiddet yanlısı eski koca," diye tahmin yürüttü Roarke. "Hâlâ endişeli olduğunu söyleyebilirim. Sadece Fassley'nin standartları, yani ya ekstraları karşılayamıyor ya da birinin zorla içeri girmesinden endişe etmiyor."

"Ben ikincisi üzerine bahse giriyorum." Eve, Ruzaki'nin kapısındaki zile bastı.

Temkinli sesin dahili telefondan gelmesi sadece bir an aldı. "Evet?"

"Teğmen Dallas ve sivil danışman, NYPSPD." Rozetini havaya kaldırdı. "Una Ruzaki ile görüşmek istiyoruz."

"Ne hakkında?"

"Bayan Ruzaki?"

"Evet."

"Sizinle konuşmak için içeri gelirsek daha kolay olur."

"Rozetinizi biraz daha yukarıda tutabilir misiniz? Ben gidiyorum."

Polisle irtibata geçip
doğrulayın." "Elbette. Polis
Merkeziyle irtibata geçin."

Onlar beklerken Eve eğlence ekranlarının mırıltısını, ara sıra çocuk ciyaklamalarını duydu. Sonra kilitler açıldı.

"Özür dilerim. Dikkatli olmakta
fayda var." "Sorun değil."

Eve, sakın görünümlü, esmer, melez, beş-üç yaşlarında, zayıf biri olduğunu düşündü. Ekose pijamaya benzeyen bir pantolon, beyaz bir tişört ve parlak kırmızı ev kızakları giymişti.

"Bu da ne demek oluyor? Affedersiniz, içeri gelin."

Yaşam alanı da kadın gibi sakın renklerle dekore edilmişti, bir tür oyun odası olarak ayrılmış bir alan dışında. Bu bölümde parlak renkli bloklar ve bir kutu içinde oyuncaklar vardı. Başka bir bölümde küçük bir masa ve sandalyeler vardı. Tablet ve bir bardak gazlı içecek, geldiklerinde Una'nın orada oturduğunu gösteriyordu.

"İsminiz bir soruşturma sırasında ortaya çıktı. Ek bilgi sağlayabileceğinizi düşünüyoruz."

Parmakları yüzündeki gergin ifadeye uyacak şekilde birbirine dolandı. "Ne tür bir soruşturma?"

"Ben Cinayet Masası'ndanım."

"Oh. Tanrım. Bekle." Kısa bir koridorda aceleyle ilerledi, bir odaya göz attı, sonra sessizce kapıyı kapattı. "Oğlum. Daha üç yaşında. Uyandığında bir şey duymasını istemiyorum... Cinayet hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Tanıdığım biri mi?"

Dudakları birbirine yapıştığında, Eve onun yüzünde hem umut hem de korku okudu.

"Nigel McEnroy ya da Thaddeus Pettigrew'u tanıyor musunuz?" "Hayır, ben... bekle, şehir dışındaki cinayeti duydum. "Hayır.

McEnroy kişisi. Onu duymuştum. Bilmiyorum... Pettigrew adında birini tanıyorum ama o bir kadın."

"Darla Pettigrew. Thaddeus Pettigrew onun eski kocasıydı. Onun da öldürüldüğüne dair haberleri kaçırmış olabilirsiniz."

"Özür dilerim. Anlamıyorum. Bu adamların ikisini de tanıımıyordum."

"Onlarla bağlantılı kadınlar tanıyordunuz, destek grubunuzdaki kadınlar."

Çok kaskatı kesildi. "Kadınlar için bir destek grubuna gidiyorum, gizli. Anonim. Sadece ilk isimleri kullanıyoruz."

"Bunun farkındayım. Grubu kuran Natalia Zula ile konuştum. Kurbanlarla bağlantısı olan diğer üç üyeyle de konuştum."

"Ama ben değilim. Onları tanıımıyordum." Sesinden stres fişkırıyordu. "Ben hiçbir şey bilmiyorum."

"İçkinizi ister misiniz, Bayan Ruzaki?" Roarke nazikçe, sessizce konuşmasına rağmen kadın sarsıldı. "Sizin için getireyim."

Oraya gitti, masadan aldı.

Eve, "Darla'nın soyadını biliyordun," diye işaret etti.

"Bana bir iyilik yaptı. Bana yardım etti." Una bardağı Roarke'tan titreyen elleriyle aldı.

"Gergin görünüyorsun," diye yorum yaptı Eve.

"Evimde cinayetler hakkında konuşan polisler var. Ve grubum, bu özel. Evet, gerginim."

"Neden bize dün gece ve ondan önceki gece, akşam dokuz ile sabah dört arasında nerede olduğunuzu söylemiyorsunuz?"

"Aman Tanrım, ben bir şüpheliyim. Tanımadığım adamların cinayetleri hakkında nasıl şüpheli olabilirim?"

"Bu rutin bir soru. Cevap verebilir misiniz?"

"Ben buradaydım." Gözleri Eve'den Roarke'a kaydı, sonra tekrar geri döndü. Eve'in ölçüsüne göre kaçmak için değil, yırtıcı bir hayvanın saldırısından önce donmuş bir avın bakışıyla. "Evdeydim. Üç yaşında bir çocuğum var. Ders çalışıyordum. Sam'i yatırdıktan sonra, sekiz gibi, buraları toparlıyorum, sonra çalışıyorum ya da ders çalışıyorum. Kurslar alıyorum, online iş ve yönetim kursları. Önceki gece dokuzdan ona kadar interaktif bir dersimiz vardı. Size gösterebilirim! Ve diğer birkaç öğrenciyle birlikte saat on buçuğa kadar kaldım."

Sonra yatmak için hazırlandım. Hiç dışarı çıkmadım. Bir bebeğim var."

"Peki ya dün gece?"

"Saat ona kadar çalıştım. Sonra- Oh! Rachel geldi. Arkadaşım. Bir kadeh şarap içtik ve on bire kadar konuştuk. Rachel, ben işe giderken Sam'e bakıyor."

"Bu Rachel Fassley olabilir mi? Grubun başka bir üyesi mi?"

Gözleri yaşlarla dolarken, "Bu özel bir şey," dedi.

"Una." Roarke aynı nazik ses tonuyla onun dikkatini çekti. "Rachel'dan bize katılmasını istesem daha rahat eder misin?"

"Onu bu işe bulaştırmak istemiyorum. Ben sadece-"

"Nasıl olsa onunla konuşacağız." Eve net bir şekilde konuşarak Roarke'ın yumuşak noktalara vurmasına izin verdi. "Bunu ayrı ayrı ya da birlikte yapabiliriz."

"Ben- Tamam. Onu korkutmayın. Size işimi gösterebilirim, çevrimiçi olduğumu gösterebilirim."

Eve, "Bunu halledeceğiz," dedi ve Roarke'a başıyla onay verdi.

O dışarı çıktığında, Una'ya doğru eğildi.

"İçeri girdiğimizde başka bir şey için burada olduğumuzu düşündünüz -endişelendiniz-."

"Belki eski sevgilimle ilgili bir şeydir diye düşündüm." "Onunla zorluklar yaşadın."

"Biz boşandık. Uzaklaştırma emrim var. Sam'i ziyaret etme hakkı var ama hiç kullanmıyor ve ben bundan memnunum. Gerekirse sana Arlo'dan bahsederim ama diğerlerinin grupta konuştuklarını sana anlatamam. Bu özel bir konu."

"Ama Darla eski kocası hakkında konuştu?" "Lütfen bana sorma. Lütfen."

"Onu en son ne zaman gördüğünüzü ya da konuştuğunuzu söylemeye ne dersiniz?"

"Noel'den hemen önce. Bu daireyi almama yardım etti, iki aylık kirayı ve depozitoyu ödedi. Daha önce kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı. O çok nazik biri."

"Ama gruba geri dönmedi."

"Hayır. Umut etmeye devam ediyorum, çünkü ona tekrar teşekkür etmek istiyorum." "Onunla nasıl irtibat kuracağını bilmiyor musun?"

"Hayır. Söylesem bile kabalık etmiş olurum. Nerede yaşadığımı biliyor çünkü yardım etti. Benimle konuşmak isteseydi, konuşabilirdi. Birbirimizin mahremiyetini ihlal etmiyoruz."

Kapı açıldığında başını kaldırdı ve içeri ince, sarışın, flanel pantolon ve sweatshirt giymiş bir kadın girdiğinde rahatladı.

"Oh, Rachel."

"Yavaş ol, Una." Keskin, yerli New Yorklu bir sesi ve saçma sapan bir tavrı vardı, yürüyüp arkadaşının yanına oturdu. Una'nın dizine bir şaplak attı. "Pekâlâ, bu cinayet de neyin nesi?" Elindeki cihaza bir göz attı ve masanın üzerine koydu. "Oğlum koridorun karşısında uyuyor. Her ihtimale karşı onu izliyorum."

"Nigel McEnroy ve Thaddeus Pettigrew cinayetlerini araştırıyoruz."

"İkinci bir tane olduğunu duydum ama... Bir dakika. Pettigrew. Darla'nın eski sevgilisi değil, değil mi?" Una, Rachel'in elini kavradı ve başını salladı. "Lanet olsun."

"Grubunuzun iki üyesinin," diye devam etti Eve, "ya da eski üyelerinin, ilk kurbanla bir bağlantısı vardı."

"Kim?"

"Rachel, yapamayız-"

"Una, tatlım, iki cinayet. Polisler işlerini yapmalı. Kocam öldürüldü. Tanıdığım en iyi adamdı. Polisler işlerini yaptılar ve onu benden ve oğlumuzdan alan kişi de bunu yaptığı için hapiste." Eve'e baktı. "Kim?"

"Jasmine Quirk, Leah Lester."

"Jasmine, Leah." Rachel gözlerini kapadı. "Bir düşüneyim. Bir set olarak gelmemişler miydi, Una? Yani yanlış hatırlamıyorsam biri diğerini getirdi. Buraya gelmeyeli uzun zaman oldu. Sanırım içlerinden biri taşındı. Birlikte çalıştılar ve büyük patron onlara tecavüz etti."

"Bu onların hikayesi, Rachel."

"Ve bana zaten söylediler," diye araya girdi Eve. "Bilmediğim bir şey söylemiyorsun. Nigel McEnroy büyük patrondur."

"Vay anasını." Rachel nefesini dışarı üfledi.

"Nerede olduğunu aradan çıkaralım. Dün gece," dedi Eve, "ve ondan önceki gece. Akşam dokuzdan sabah dörde kadar."

"Oğlumu her iki gece de saat dokuz gibi yatağa yatırmak için gece savaşı veriyordum. Savaşı kazandıktan sonra - her zaman kazanırım - annemle haftalık maratonumu yaptım - o ve babam şimdi Florida'da yaşıyor, bu yüzden her hafta bir saat kadar 'link'te gevezelik ediyoruz. Sonra da ekrana bakarken uyuyakaldım. Dün gece de aynı savaş, aynı zafer. Sonra faturaları ödedim, çamaşırları katladım ve kendimi ödüllendirmek için bir şişe şarapla buraya gelip Una ile bir süre sohbet ettim. Sanırım saat on bir gibi ayrıldık. Ertesi gün işimiz vardı."

"Verileriniz profesyonel anne statüsünde olduğunuzu gösteriyor."

"Evet, biliyorum ve buna ihtiyacım var." Her yönüyle açık sözlü olan Rachel, Eve'e sert bir bakış fırlattı. "Bu konuda bir pislik gibi davranıp beni şikâyet edebilirsin ama haftada bir Una ve ben binanın ortak alanlarını temizliyoruz. Bu şekilde kiradan indirim alıyoruz. Masanın altından. Ayrıca Una'dan sevimli Sam'e baktığı için de biraz para alıyorum. Ben de rapor vermiyorum."

"Girişimci bir kadınmışsınız gibi görünüyor," dedi Roarke ve bir gülümseme kazandı.

"Ben büyüyen bir çocuğu olan dul bir kadıyım. Girişimci olmak zorundayım."

"Neden gruptasın?" Eve sordu.

Nefes alıp verdi. "Oraya gitmeliyim. Tamam. Küçük bir ofisi yönetiyordum ve Jonah doğduktan sonra bunu bıraktım. Chaz ve ben ilk birkaç yıl ona tam zamanlı ebeveynlik yapmak istedik ve Chaz benden çok daha fazla kazanıyordu. Belki yarı zamanlı olarak iş hayatına geri dönebilirim diye düşünmeye başlamıştım ki o kendini beğenmiş keş orospu çocuğu kocamı öldürdü."

Una şimdi daha da yaklaştı ve kolunu Rachel'a doladı. "Bu yüzden Jonah okula başlayana kadar profesyonel anne statüsünde kaldım. Sonra baba-oğul anlaşması olan başka bir küçük ofisi yönetme işi aldım. Seyahat komisyoncuları, dünya çapında lüks tatil köyleri ve evlere aracılık ediyorlardı. İyi çalışma saatleri, makul ücret ve sosyal haklar. Jonah'ı okula bıraktıktan sonra birkaç blok daha yürüyüp işe gidebiliyordum. Onu çocuğuyla birlikte okuldan alan ve okuldan sonra eve götüren bir arkadaşım vardı. Her yer yakındı, ben de beş gibi uğrayıp onu alabiliyor, akşam yemeğini birlikte hazırlayabiliyor ve akşamı çocuğumla geçirebiliyordum. Mükemmeldi."

"Ne zamana kadar?"

"Baba kısmı birkaç günlüğüne izinli, bazı yeni mülkleri kontrol etmek için seyahat ediyor. Oğul kısmı ofisi kilitledi. Bunu yaptığını görmedim, üzerime gelene kadar fark etmedim. Biraz eğlenecektik, söylediği buydu. Beni duvara doğru iterken, göğüslerimi avuçlarken, kıyafetlerimi çıkarmaya çalışırken biraz eğlenelim. İtiraf etmeliyim ki ilk başta o kadar şaşırmıştım ki durmasını istedim ve ellerini durdurmaya çalıştım. Sonra sinirlendim, gerçekten sinirlendim ve tıpkı babamın bana öğrettiği gibi taşaklarına diz çöktüm. Bu hareketi ilk kez kullanmak zorunda kaldım ama işe yaradı."

"Aferin sana," dedi Roarke.

"Evet, şey, sonra biraz çıldırdım, ona bağırdım, dava açmakla ya da polise gitmekle tehdit ettim ve o sadece gülmeye başladı. Bana devam etmemi, kimsenin bana inanmayacağını söyledi. Buranın sahibi babasıydı ve babası ona inanırdı, ben de referansım olmadan kıcıma tekme yerdim. Bunun gibi şeyler işte. Adam zengin, şımarık, yakışıklı, karısı ve çocuğu var. Arkama yaslanıp keyfini çıkarmamın akıllıca olacağını, çünkü her halükarda boku yediğimi söylüyor.

"Ve haklıydı, bunu görebiliyordum. Düşünmem gereken bir çocuğum var. Ben de eşyalarımı alıp dışarı çıktım. Profesyonel anne statüsü için yeniden başvurdum. Kendimi dışarı çıkmamak için bahaneler uydururken ve çıkmak zorunda kaldığımda omzumun üzerinden bakarken yakalayana kadar bunun beni ne kadar sarstığını bilmiyordum. Ve bu beni kızdırmaya başladı."

Una ona gazlı su ikram ettiğinde Rachel suyu aldı, içti ve nefes verdi. "Teşekkürler. Her neyse. Grubun broşürünü gördüğümde, bunun yapılabilecek bir şey olduğunu düşündüm. En azından bunun hakkında konuşabilirim. Kafamı küçülttürmeye param yetmezdi ama bu bedavaydı. Ve çok yardımcı oldu. Kadınların bazıları, çoğu, benden çok daha kötü durumdaydı ve bundan daha fazlası, beni dinlediler, önemsediler. Şimdi onlar için gidiyorum, birilerinin dinlemesine, ilgilenmesine ihtiyacı olanlar için.

"Belki bir gün başka bir ofis işine girmek için kendimi hazırlarım ama son işimden neden bu kadar çabuk ayrıldığının sorulacağını bilmek zor."

Roarke cebinden bir çanta çıkardı, içinden bir kart çıkardı. "Ofis işi aramaya hazır olduğunuzda bana ulaşın."

Rachel ona baktı. Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Hiç de değil. Dinlemeyi ve ilgilenmeyi bilen güçlü kadınlara değer veririm. Ben de öyle biriyle evlendim."

Karta bakan Rachel başını yavaşça iki yana salladı. "Bu gerçekten tuhaf bir gece. Bunun kim olduğunu biliyor musun, Una?"

"O bir polis danışmanı."

"Bu lanet olası Roarke." Una'nın boş bakışları karşısında Rachel başını salladı ve güldü. "Una biraz içine kapanık, evlendiği puştan kurtulmaya çalışıyor, çalışıyor, çocuk büyütüyor. Sonra açıklarım," dedi Una'ya.

"Kurtulduğun o pislik yüzünden mi gruba katıldın?" Eve, Una'ya şöyle dedi.

"Bana vururdu, beni döverdi ve seks yapmaya zorlardı."

"Söyle Una." Rachel onun kolunu okşadı. "Söyle."

"Tecavüz." Una nefes alıp verdi. "Bana vurdu ve sarhoş olduğunda, canı istediğinde bana tecavüz etti. Uzun süre bu konuda bir şey yapmaktan korktum. Her zaman korktum. Sam'den sonra daha çok korktum çünkü Sam'e nasıl zarar vereceğini ya da onu alacağını ve onu bir daha asla göremeyeceğimi söyledi. Bir keresinde bu yüzden hapse bile girdi, bir süreliğine, ama sadece

daha da kötüleştirdi. Bizi hep bulurdu. Sonra Rachel gibi ben de grubu duydum. İlk birkaç kez bir şey söylemedim, kimse seni zorlamıyor. Sonra sonunda konuştum. Natalia bana ve Sam'e bir sığınma evine, gerçekten güvenli bir yere girmemize yardım etti. Boşandım. Ondan sonra pek umursamadı. Neden bilmiyorum."

"Çocuk nafakası almıyor," dedi Rachel. "Alması gerekiyor ama almıyor ve kadın da bunu bildirmiyor."

"Bizi yalnız bırakıyor. Bu kadarı yeterli. Rachel bana bu dairenin yükseleceğini söyledi, ben de para biriktirdim ama yeterli değildi. Sonra Darla yardım etti. Bir gün başkasına yardım edeceğimi söyledi. Belki Arlo nerede olduğumuzu bilmiyordur. Belki de biliyor ama umursamıyor. Ama sen hep korkuyorsun."

"Tüm bunları grupta mı konuştunuz?"

"Elbette." Rachel omuz silkti. "Mesele de bu zaten."

"Size saldıran adamın ya da iş yerinin adını verdiniz mi, eski kocanızın adını kullandınız mı?"

"Muhtemelen. Sinirlenmeye başladın. Muhtemelen şerefsiz Tyler gibi bir şey söyledim - şerefsiz olan James Tyler. Natalia'nın Una'ya Arlo'nun kendisini korku içinde yaşatmasına izin vermemesini öğütlediğini biliyorum. Sen de korkunu yenmek için ona bir isim koymalısın, anlıyor musun?"

"Evet. Gruptaki diğer kadınlarla konuşmam gerekiyor. Tam isimlerine ihtiyacım var."

"Sanırım bir çift tanıyorum, ama görmüyorum ..." Rachel gözleri tekrar kocaman açılmadan önce sustu. "Aman Tanrım."

"Rachel, bir emanete ihanet edemeyiz."

"Tanrım, Una, nereye gittiğini görmüyor musun? Aman Tanrım, bunu gruptan birinin yaptığını mı söylüyorsun? Bizimle uğraşan adamları mı öldürüyor? Onları öldürüyor."

Una'yla yüz yüze gelene, onun kolunu kavrayana kadar yer değıştirdi. "Bu bizi de bunun bir parçası yapıyor, Una. Bunu her kim yapıyorsa, bizi cinayetin bir parçası haline getiriyor. Biz bunun bir parçası olmayacağız. Una, çocuklarımız var. Gurur duyacakları, güvenebilecekleri insanlar olmaya çalışıyoruz. Bunun bir parçası olamayız."

Una, "Gruptaki hiç kimse böyle bir şey yapmaz," diye ısrar etti.

"O zaman bana isim ver," dedi Eve basitçe, "ve bunu açıklığa kavuşturalım."

Ayrıldıklarında Eve'in elinde üç isim daha vardı ve kadınlar gruptan birinin Sasha Collins mi yoksa Cullins mi olduğu konusunda anlaşılamadıkları için olası bir dördüncü isim daha vardı. Ancak eski bir erkek arkadaşının saldırısından sonra gruba yeni katıldığı ve yirmili yaşlarının sonunda ya da otuzlu yaşlarının başında olduğu konusunda hemfikirdiler.

"Peki başka bir görüşmeye mi gidiyoruz?" Roarke sordu.

Eve, zaten bir Sasha Collins ya da Cullins aramakla meşguldü,

sadece başını salladı. "Yarın Merkez'de bir görüşme ayarlayacağım. Onları buraya getirin."

Asansörden çıktıklarında çalışmaya devam etti. "Elimde altı hafta önce bir saldırıya uğradığını polise bildiren bir Sasha Cullins var. Grant Flick adında biri suçlu bulunmuş - muhtemelen onu apartmanın dışında tanıkların önünde darp ettiği için- şu anda cezasını çekiyor."

PPC'sini bir kenara koydu. Gerisini evde halledecek, Peabody'ye görüşmeleri ayarlayacaktı.

Küçük lobiyi geçip tekrar dışarı çıktıklarında Roarke, "Düşünüyorsun," diye söze başladı, "artık birkaç isme sahip olduğuna göre, grubun tamamını teşhis etme olasılığı senin lehine değişiyor."

"Bu doğru. Bu ikisiyle şansımız yaver gitti, çünkü özellikle Fassley sosyal biri, başkalarına destek olmak için grupta yer alıyor. Böylece diğer üyelerle yakınlaşıyor. O ve Ruzaki arkadaş, komşu, hatta iş arkadaşı. Konuşuyorlar, paylaşıyorlar. Böylece, aralarında daha fazla isim alıyoruz."

"Ve bir başkasını tanıyan birini bulacaksın ve bu böyle devam edecek." "İşte rüya bu." Onlar konuşurken kız ona baktı.

yürüdü. "Onu gerçekten işe alır mıydın? Fassley'i mi?"

"Eğer geçmiş kontrolünden geçer ve yetkinliğini kanıtlarsa - ki her iki konuda da kanıtlayacağını umuyorum. Kaliteli biri. Kaliteyi takdir ederim. Ve siz, Teğmen, şu James Tyler'a daha yakından bakar mısınız?"

"Ben bunu kapatmadan önce kendini morgda bulmazsa, evet. Eğer ona saldırdıysa, başkalarına da saldırmıştır. Özel Kurbanlar'dan birine ulaşip onu radara alabilirim."

"Birinin kendini morgda bulacağından endişeleniyorsun."

Eve sokağı, kaldırımını, gezinen ya da koşuşturan insanları taradı.

"Bu gece başka bir hedefin peşine düşme riskini almak delilik olur ama o da kolayca delilik yapabilir. Ve şu anda Pettigrew'a ne kadar meyilli olursam olayım, elimde yeterince şey yok. Elimde hiçbir şey yok. Arama iznini haklı çıkaracak bir şey yok, hatta evini gözetlemek için bile yeterli değil."

"Çünkü gruptaki herkes özünde aynı motivasyona sahip olacaktır."

"Bu yüzden daha fazlasını bulmalıyım."

Otoparka vardıklarında "O zaman yapacaksın," dedi. Arabaya bindiklerinde ona kısa bir süre baktı. "Yapman gerektiğini biliyorsun, bu yüzden içgüdülerinin sana söylediklerinin ötesine bakıyorsun. Gruptaki herkesi tanımlamaya ve sorgulamaya çalışıyorsun."

"Bu sadece basit bir polis işi."

"Olabilir." Yeni ve şık arabasını basamakları tırmandırdı. "Ama bunu yaparken, eleme yapıyorsun. Bu gece listenden iki kişiyi sildin. Birbirlerini korumadıklarını biliyorsun," diye ekledi.

"İmkânsız değil ama olası da değil. İkisinin de aracı yok, ikisinin de ehliyeti yok ve hiç olmadı. Her ikisinin de küçük çocukları var ve dışarı çıkıp birini öldürürken çocuklarına bakacak birini bulup bulmadıklarını kontrol etmek kolay olurdu. Ve ikisi de yanlış yapıda. O binada insanları öldürecek kadar özel ya da güvenli bir yer yok. Eğer öyle bir yere erişimleri varsa, bu başka birini daha işin içine sokar."

"Ve sen bunun tek kişilik bir gösteri olduğunu düşünüyorsun."

"Öyle hissediyorum. Katilin Lady Justice şiirini kaçmak için imzaladığını sanmıyorum. Kendini böyle görüyor."

"Katılıyorum. Adaleti uygulayan biri ve bir hanımefendi olarak."

Kaşlarını çatan Eve kıpırdandı. "İkinci bölümde hokkabazlık yapmamıştım. Kendini bir hanımefendi olarak görüyor. Sadece kadın değil. Belki de. Belki de bu onun bir parçasıdır. Düşünülmesi gereken bir şey. Ben, birinin bana hanımefendi demesinden çok rahatsız oluyorum. Ama o bunu benimsiyor."

"Bayanı tanımla" diye davet etti. "Hassas dişi korkak."

Gülerek kızın elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Yine de öylesiniz ve hep öyle kalacaksınız leydim."

"Bu benim canımı sıkıyor. Evlilik kurallarının dışında bir hanımefendi tanımlıyorsun."

"Genel anlamda o zaman? İyi huylu ve terbiyeli bir kadın-"

"Beni dışarıda bırakıyor."

Adam basitçe onun üzerinde yuvarlandı. "Rütbeli bir kadın anlamına da gelebilir elbette. Polislerin dünyasında siz de buna dahilsiniz. Ve doğası gereği cömert ve şefkatli bir kadın."

"Benim için üçte bir o zaman."

"Sevgili Eve, kimse sana terbiyeli ya da görgülü demezdi, ama üçte iki olduğu açık. Ne olursa olsun, katiliniz kendini bu örneklerden herhangi biri ya da hepsi olarak görebilir ya da sadece unvanın halkasından hoşlanmış olabilir."

Bunu aşağılayıcı bulabilirdi ama o bir polis gibi düşünüyordu. İyi bir polis gibi. Bunu aşağılayıcı bulacağı için Eve bundan bahsetmedi.

"Evet, o da var. Ama biliyorsunuz Adalet Savaşçısı'nın bir yüzüğü var, Adalet Arayıcısı'nın vesaire. Cinsiyete özel değil. Bir hanımefendi olmaktan gurur duyuyor."

"Ah, iyi bir noktaya değindiniz. Kadınlar İçin Kadınlara geri döndük, değil mi?"

"Ben de öyle görüyorum." Kapıdan geçerken evi inceledi. "Penisi olan bir kadın nedir?"

"Muhtemelen çelişkili."

"Hayır, erkek versiyonu olan bir erkek bayanı kastediyorum." "Eğer takip ediyorsam, sanırım bir lord."

"Evet, bu sana uyabilir."

"Her şey aynı olacaksa, penisi olan bir kadın olmamayı tercih ederim."

"O kısmı unut."

"Mutlulukla."

"Lordlar bir nevi kendi alanlarını yönetirler. Lord güçlü bir kelime. "Hanımefendi "ye geri dönüyorum. Ama katilin zihninde değil. Bu gurur duyulacak bir şey."

"Darla Pettigrew'a geri dönüyorsun."

Evet, diye düşündü ama onun bunu nasıl gördüğünü merak etti. "Neden böyle düşünüyorsun?"

"İyi huylu, terbiyeli. Hatta efsanevi bir yıldızın torunu olarak bir tür rütbe bile ekleyebilirsiniz. Bir grup üyesine yardım edecek kadar ilgili."

Evet, bir polis gibi düşünüyordu.

"Bu, kendini öyle görüp görmediğine bağlı, değil mi?"

Adam arabayı park ettiğinde, kadın arabadan indi ve onunla birlikte kapıya doğru yürüdü. "O isimleri bulacağım, bu işi halledeceğim. Birinin işine burnunu sokmakla ilgileniyor musun?"

"En sevdiğim oyun."

"Hem Eloise hem de Darla araba kullanma ehliyetine sahip. Eloise'in üzerine kayıtlı araçların hiçbiri kulüpte ya da Pettigrew'ların evinde görülen aracın tanımına uymuyor. Şu anda Darla'nın adına kayıtlı bir araç yok - ne evlilik adı, ne de doğum adı. Ama belki de kendine ait birkaç gömülü hesabı vardır, belki başka bir isimle kayıtlı bir aracı da vardır."

Ceketini omuz silkerek çıkardı ve tırabzanın üzerine fırlattı. "Buna hazır mısınız?"

"Memnun oldum - bir uyarı ile mi?" "Bu bir seks örtmecesini mi?"

"Bu durumda değil." Yukarı çıkarken onun elini tuttu. "Son iki gecenin toplamında bir avuç saat uyudun. Sen isimleri teyit ettir, Peabody'ye de görüşmeleri başlatmasını söyle. Ben bununla ilgilenirim."

"Uyarıyı anlamıyorum."

"Kahve yok ve iki saat içinde yatakta uyuyorsun."

"Kahve olmadan nasıl çalışabilirim ki?" Adam onun poposuna bir şaplak attı. "İçsel güç."

Eve çalışırken ve Roarke dürtülürken, Arlo Kagen her zamanki barında her zamanki taburesine oturmuş, her zamanki birasını içiyordu.

Aslında gecenin üçüncü birası ve yumruğu. Nowhere adındaki barda, içkinin de yardımıyla ucuz yağlı yiyecekler servis ediliyordu.

Arlo gizemli et burgerini ve gevşek soya kızartmasını çoktan bitirmiş, bir yandan da ekrandaki Yankees ve Red Sox maçını izleyip geçiriyordu.

Beyzbol umurunda bile değildi, onu korkak bir oyun olarak görüyordu ama barmen Arena Ball'a geçmeyi reddetti.

Biraz daha bira içti, nachos sipariş etmeyi düşündü, sonra kadının içeri girdiğini fark etti.

Kasıklarına kadar inen eteği, fileli çorapları, göğüslerinin - güzel göğüslerinin- yarısı dışarı taşan dar kazağıyla ona sokak fahişesi gibi görünmüştü.

Mor saçları yüzünün yarısını gizlemek için etrafa dağılmıştı; sağ yanağından aşağıya doğru inen yara izinin çirkin buruşukluğunu gizlemeye çalışıyordu.

Boyundan yukarısı hakkında yazılacak pek bir şey yok, diye düşündü. Ama boynundan aşağısı çok güzeldi. Arlo'ya göre bir kadının tek iyi olduğu şey seks olduğunda yüzünün pek bir önemi yoktu.

Fiyatı uygunsa hızlı bir vuruş yapabilirdi.

Onun yanındaki tabureye kaydı ve cırtlak bir sesle bira sipariş etti.

Kız ucuza gelmiş gibi görüldüğünden ve ucuz bir sakso ona korkak bir top oyunundan daha çok yakıştığından, barmene işareti verdi.

"Hesabıma yaz."

Mor saçlarının altından minnettar kahverengi gözlerle Arlo'ya baktı. "Teşekkürler yakışıklı."

"Sorun değil. Seni daha önce burada görmemiştim."

"Benim için yeni çim. Sadece yükümü atıyorum. Sakin bir gece." Önüne konan biradan küçük bir yudum aldı, ona biraz flört etti. "Buraya çok sık gelir misin?"

"Çoğu gece."

"Sanırım artık burada takıldığını bildiğim için daha çok geleceğim." Birasından küçük bir yudum daha aldı. "Belki parti yapmak istersin?"

"Olabilir. Oran nedir?"

Ona gülümsedi, başını eğdi ve parmağıyla biranın üzerine vurdu. "Peşinatı çoktan ödedin." Bir yudum daha aldı ve uzanıp elini adamın kasıklarına bastırdı. "Daha fazlasını istiyorsun, neden biranı bitirmiyorsun?"

Eğildi, yaklaştı. Bakışları göğüslerine sabitlenmişti. Kadının bir şişenin içindekileri shot bardağına doldurduğunu görmedi.

"O zaman dışarı çıkıp oranı hesaplayabiliriz."

Maçtan çok daha iyi olduğuna karar verdi. Birasını boşalttı, yumruyu geri fırlattı. "Hadi gidelim."

Birlikte dışarı çıktılar, adamın eli kızın kığını sıkıyordu ve kızın eli de küçük çantasındaki cihazdan droidi ve arabayı işaret ediyordu.

Köşeye varmadan önce tökezlemeye başladı. Kadın sadece güldü, onu kaldırdı ve bekleyen arabaya doğru yönlendirdi.

"Hadi bir gezintiye çıkalım, koca adam."

"Seni gezdireyim. Seni cehenneme götürürüm, sürtük."

Kadın ikinci dozu vermeden önce adam bayıldı. Üzülmektense tedbirli olmanın daha iyi olacağına karar vererek burnunu sıktı, başını geriye doğru eğdi ve sakınleştiriciyi boğazından aşağı boşalttı.

Memnun olan Darla arkasına yaslandı ve enerjisini asıl olay için sakladı.

16

Rüyalar, bir yorgunluk havuzunun üzerindeki sisin kıvrılan parmakları gibi kayarak geldi. Bu rüyalarda işkence ve eziyet görenlerin çığlıklarının geniş, siyah bir kapının ardında tiz bir şekilde yükseldiğini duyuyordu. Görevi gereği, çığlıklar kafasında yankılanırken kapıyı açmak, kırmak ve geçmenin bir yolunu bulmak için mücadele etti.

Arkasında, üstünde, etrafında, bir bahar esintisi kadar sakın ve sessiz bir ses konuştu.

"Hak ettiklerini alıyorlar." "Bunu söylemek sana düşmez."

"Neden olmasın? Neden sen karar veriyorsun?"

"Bilmiyorum." Eve silahını çekerek tam dolduruşa getirdi ve kapıya doğru ateşledi. "Kanun öyle diyor."

"Yasayı kim yapar? Erkekler." Tek kelime hırladı. "Ve sen de onların emirlerini yerine getiriyorsun."

"Bu saçmalığı başkasında dene." Eve tiksintiyle, siyah kapıya karşı bembeyaz olan duvar boyunca başka bir açıklık aradı.

Bu çığlıklar, hiç durmadan, onu parçaladı.

"Ne olduklarını bile bile onları savunuyorsunuz, onları destekliyorsunuz. Ben onların istismar ettiği kadınları savunuyorum. Onların kurbanlarının yanındayım."

İçeri girmenin bir yolunu bulamadı, çığlıkları durdurmanın bir yolunu bulamadı.

"Seni aptal, kendini beğenmiş kaltak! Onları kurban yaptın." Duvara bir yumruk indirdi, koşarak bir adım attı

kapıyı tekmelemek için. Siyah beyaza karşı. Beyaz siyaha karşı. "Onlara adalet getiriyorum. Acı çekiyorlar, sonra acıları bitiyor. Kurbanları sonsuza dek acı çeker. Biliyorsun! Onları nasıl savunabilirsin? Ne yaptıklarını bildiğin halde nasıl?

Sana ne zaman yapıldı?"

"Oh, kapa çeneni."

Kendini küçük bir odada, boş bir odada, sadece beyaz duvarlar ve tek bir siyah kapıyla bulduğu için öfkeyle döndü. "Seni bulacağım. Seni durduracağım. Seni bir kafese koyacağım."

"Onları neden önemsiyorsun?"

Çok makul olan bu ses her yerden geliyordu.

"İhanete uğradınız, istismar edildiniz, dövüldünüz, tecavüze uğradınız, kapana kısıldınız, dehşete düştünüz, çaresiz kaldınız. Kadınlar olarak nelere katlandığınızı biliyorsunuz. Erkeklerin bizi kullandığını biliyorsunuz. Bundan zevk aldıklarını biliyorsun. Ama bana bu şekilde sırtını mı döneceksin? Adaletimi durdurmaya mı çalışıyorsunuz? Neden?"

Eve, içeri girmenin bir yolu olmadığını düşündü. Çıkış da yok.

"Neden mi? Çünkü sen hastasın, sadistsin. Çünkü korumak için yemin ettiğim adaleti saptırıyorsun. Çünkü seni çarpık kadın müsveddesi, ben bir polisim. Ben lanet olası Eve Dallas'ım." Rozetini çıkardı. "Teğmen, cinayet polisi, NYPSD. Ve seni bulacağım. Bu saçma kapıyı açacağım ve seni bulacağım."

Bu sefer elinde rozetiyle dönüp kapıyı tekmelediğinde kapı patlayarak açıldı.

Çığlıklar kesildi. Israrlı bir bip sesi onların yerini aldı.

Bir anda uyandı ve karanlıkta telsizini aramaya koyuldu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Videoyu engelle. Dallas."

Merkez, Dallas, Teğmen Eve. 53 Batı 179'a rapor verin. Ölü erkek muhtemelen mevcut davayla bağlantılı. Olay yerindeki memurlar.

"Anlaşıldı. Peabody, Dedektif Delia, McNab ve Dedektif Ian'dan ona eşlik etmelerini isteyin. Yola çıkıyorum. Dallas tamam."

Roarke ona bir fincan kahve getirdi. "Ben de sizinle geleceğim ve iki EDD adamınız olacak."

"Ne olursa olsun. Özür dilerim." Ayağa kalkarken elini kaldırdı. "Öyle demek istemedim. Giyinmişsin bile. Saat kaç?"

"Beş buçuk sayılmaz. Kıyafetlerini getirmem için bana güvenirsen, düşünu alabilirsin."

"Güzel. Güzel. Teşekkürler." Banyoya doğru yürürken saçlarını karıştırdı. "Bu Ruzaki'nin eski sevgilisi. Bu Arlo Kagen'ın adresi. Dün gece kontrol ettim."

Eve, Ruzaki ve Fassley'i kontrol etmek ve onları sorgulamak için iki dedektifini uyandıracağını düşündü.

Bunun da bir değeri vardı.

Kadın dışarı çıktığında, adam yatağın üzerine ihtiyacı olan her şeyi koymuştu. Gri ile mavi arasında bir yerde duran ince bir kazak, koyu gri bir pantolon, aynı renkte botlar, gri bir ceket ve bu iki rengin arasında kalan renklerden ipuçları.

Ona baktı, koyu renk takım elbisesine, mükemmel düğümlenmiş kravatına. "Bir toplantıya ya da başka bir şeye gitmek için giyinmişsin."

"Bekleyebilir."

"Ne hakkındaydı?"

"Bu mu? İtalya'daki villa otel. Bitmeye yakın."

"Oh." Giyinmeye başladı ve onun AutoChef'teki seçenekleri düşünmesini izledi. Hareket halindeyken yiyebilecekleri bir şey olduğunu hayal etti, çünkü onun yemeden gitmesini istemezdi.

Çünkü onu düşünüyordu.

"Bunu kapatmalıyım, onu kapatmalıyım."

"Biliyorsun, evet. Ve öyle de olacak," dedi, o kadar kesin bir ifadeyle ki, kadının yüreği kabardı, "olacaksın."

"Eskiden neden savaştığımı, neden yardım etmene, yaptığım işin bir parçası olmana içerlediğimi şimdi hayal bile edemiyorum."

Cep omletinde karar kıldı. İçine programladığı pastırmanın kokusunu alabiliyordu. "Suçlu geçmişimden olabilir."

Bunu bir şaka olarak söylemişti ama kız duygularının boğazını sıktığını hissetti. "Roarke."

"Hmm?" Arkasına baktı, onun yüzünü gördü. "şimdi, bu nedir?"

"Her şeyi daha iyi yapıyorsun, yapmadığın zaman bile. Ben de tam olarak bunu kastetmiyorum. Daha önce seni asla unutamayacağımı söylemiştim ama bundan daha fazlası var. Başıma gelenlerin, geldiği için benim bir parçam olan şeylerin bu davanın içine girmesine izin vermemek için çok uğraşıyorum. Bu konuda oldukça iyi olduğumu düşünüyorum ama sen yanımda olmasaydın bunu yapamazdım, yapamazdım."

"A ghr." Ona doğru ilerledi, yüzüne dokundu. "Bu konuda seninleyim, her konuda. Hoşuna gitse de gitmese de."

Onu güldürdü, rahatladı. "Biliyorum. Mesela şimdi, içinde ıspanak olduğunu bildiğim o lanet yumurtalı şeyi istemediğimde, ama sen onu yiyene kadar üstüme geliyorsun."

O da kaptı ve bir ısırık aldı. "Gördün mü?" dedi etrafında. "İspanak."

"Ah, birbirimizi ne kadar iyi tanıyoruz."

"Evet, evet. Bunu kapatmam gerekiyor," dedi giyinirken. "Bunu yaptıktan sonra, neden gidip şu otel şeyini kontrol etmiyoruz?"

Biraz daha kahve koyarken durakladı. "İtalya'ya mı gitmek istiyorsun?"

Evet, birbirlerini tanıyorlar, diye düşündü. Çok iyi, onun şaşkınlığını duydu, hissetti.

"Olay şu. Tamam, iki şey var. Bunu kapattıktan sonra birkaç güne ihtiyacım var. Ortalığı temizlemem lazım ve İtalya işe yarar. Birkaç yıl önce İtalya'nın işe yarayacağını asla söyleyemezdim. İkinci olarak, bu projeye belki de istediğiniz kadar ilgilenmediğinizi biliyorum. O yüzden sen olabilirsin, ben de temizleyebilirim. Birkaç gün."

Dört parmağını kaldırdı.

Ve lanet olsun, kalbi yine kabardı.

"Bak, bunu yapacağını biliyordum, bu yüzden üç gün düşündüm, çünkü uzlaşmak zorunda kalacaktın. Bunu kapattıktan sonra üç gün."

"Üç gün o zaman."

"Sağlam." Rozetini, 'link'ini, telsizini ve cebindeki diğer eşyaları aldı. "Ruzaki ile konuşmak için Baxter ve Trueheart'ı çağıracağım, onun ve Fassley'nin üzerlerinde taze kan olmadığından emin olacağım."

"Buna bir an bile inanmıyorsun."

"Hayır, ama temelleri korumalısın."

Kadın dışarı çıkamadan, adam yumurta cebini aldı ve gülümsedi. "Biliyorsun, değil mi?"

Gözlerini devirdi ama onlar aşağı inerken yemeği yedi. Baxter'la temasa geçip bunu harekete geçirdi.

Dışarı çıktığında baharın kesinlikle kışın belini kırdığını fark etti. Havadaki değişimi, yumuşaklığı hissetti.

Roarke adresi programlarken o da arabaya bindi -bu sefer kaygan olana değil, kendi arabasına- bekledi.

"Bir rüya gördüm."

"Evet. İletişim cihazınız sinyal verdiğinde sizi kendinize getirmek üzereydim. O kadar da üzgün görünmüyordun... kızgındın."

"Çok kızmıştım."

Arabayı sürerken ona anlattı.

"Aptalca bilinçaltı sembolizmini anlıyorum. Bütün o siyah-beyaz olayı. Siyah-beyaz düşünüyorum."

"Hiç de değil," diye karşı çıktı. "Gri alanınız sınırlı olabilir -bana göre- ama bir alanınız var. Katiliniz siyah-beyaz görüyor."

"Huh. Sanırım bunu daha çok sevdim. Ayrıca erkekleri bir cinsiyet, bir tür olarak sadece kötü olarak görüyor. Bunu daha önce de hissetmiştim ama şimdi daha doğru geliyor. Destek grubundan bir listeyle başlamış olabilir ama asla orada durmaz. O artık bir seri katil," dedi Eve. "Ve yapabildiği kadar çok kişiyi öldürmek istiyor."

"Kahraman olarak görölmek isteyen biri," diye ekledi Roarke. "Ve bu belli ki önemli olduğuna inandığınız bir şey, yoksa bunu hayal etmezsiniz."

"Bence bu önemli. Kendini nasıl gördüğü ve başkalarının onu nasıl görmesini istediği."

Henüz şafak sökmemişti, reklam zeplinleri ya da sigara içilen arabalar için çok erkendi, trafiğin öfkeli tıkanıklıkları ve tıkanıklıkları için New York neredeyse huzurlu görünüyordu.

"Sana sormayı unuttum. Mavis dün Jake ile bir konuda görüştüğünüzü söyledi."

"Öyleydi, evet. Ara sıra An Didean'da ders vermeye gönüllü oluyor. Müzik, şarkı sözü yazımı öğretmek için ve grup arkadaşları da öyle."

"Bu... Bu onun için cidden iyi bir şey, onlar."

"Öyle. Ama sonra, o iyi bir adam ve geri vermeye yönelik biri gibi görünüyor. Teklifini hemen kabul ettim."

Roarke erken kalkan aval aval bakanların toplandığı barikatların arkasına yanaştı. Eve, bir başkasının trajedisini izlemek için asla çok erken ya da çok geç olmadığını düşündü.

Rozetini taktı, kayıt cihazını açtı ve barikattan geçerken kalabalığı görmezden geldi.

Eve olay yerindeki memurları fark etti ve onlara doğru ilerledi. "Memur beyler."

"Keller ve Andrew, Teğmen."

"Brigg Cohen'le birlikteyiz," diye araya girdi Keller, aralarındaki iri yarı, saçsız adama dokunarak. "Brigg eskiden bu işteydi. O aradı."

Cohen ona "Yirmi yıl önce paramı bozdurdum," dedi. "Bu yeşillikler buraya taşınmadan önce buradaydım. Tam burada yaşıyordum." Arkalarındaki binayı işaret etti. "On altı yıl."

"Neden benim için araştırmıyorsun?"

"Lisbon Corp için sekizden dörde kadar gece güvenliğinde çalışıyorum. İşten çıktım, her zamanki yerimde kahvaltı yaptım, eve yürüdüm. DB tam da gördüğünüz gibi yerleştirilmiş. Bu dört buçuk sekiz eder."

Parasını almış olabilir ama hâlâ bir polis gibi rapor veriyor. Avantaj bizde, diye düşündü Eve.

"Hala neyin ne olduğuna dikkat ediyorum," diye devam etti, "bu yüzden duyduğum diğer iki DB gibi gittiğini görüyorum. Çıplak, dayak yemiş, işleri eksik. Mesajını aldım. Kimse bir şiir gibi bir şey bildirmedi ama sanırım bunu sakladınız. Buradaki yeşilliklerin yakınlarda olması gerektiğini biliyorum, muhtemelen kışlarını kaşıyorlardır, bu yüzden onu aradım, onlar gelene kadar bekledim."

Andrew gözlerini devirdi; Keller sadece sırtıttı.

Eve, Peabody ve McNab'in koşarak geldiğini gördü. McNab'e Roarke'ın yanında durmasını işaret etti ve Peabody'ye öne çıkmasını işaret etti.

"DB epey hırpalanmış," diye devam etti Cohen. "Ama yapısına ve yüzünü görebildiğim kadarıyla, koridorun sonunda oturan pislik olduğunu söyleyebilirim. Adı Kagen, Arlo Kagen. Bir çarşafı var, hiç şaşırtıcı değil, zira o kaba bir ayyaş."

"Kagen'i en son ne zaman gördün?" Eve ona sordu. "Bu gece, işe giderken. Bu yaklaşık Yolda bir şeyler atıştırdığım için on dokuz yüz. O da aynı saatte çıkıyordu. Muhtemelen sarhoş olmak için. Genelde buradan birkaç blok ötedeki Nowhere adlı barda içer."

"Binanın içinde ya da çevresinde binaya ait olmayan birini fark ettiniz mi? Zilinizi çalan biri?"

Başını iki yana salladı. "Çoğu gün bin dört yüze kadar uyuyorum, belki iyi havalarda dolaşıyorum. Dövmecimiz, kuaförümüz, birkaç ucuz lokantamız var ve buralara patronluk taslayanların sokak seviyelerinin bir kısmını alıyoruz. Her gün hemen hemen aynı saatte işe gidiyorum, o yüzden çok fazla burada olmuyorum, olduğumda da uyuyorum."

"Tamam, yardımın için teşekkürler."

"Kapımda bir DB bulmaktan pek hoşlanmıyorum. Umarım bunu bir an önce kapatırsın. Gidip biraz raf zamanı alacağım. Nerede olduğumu biliyorsun."

Eve, Cohen binaya girene kadar bekledi. "Cesede dokunmuş, olay yerini tehlikeye atmış olma ihtimali var mı?"

"Milyonda bir bile değil," dedi Keller ona. "Brigg bizimle dalga geçmeyi sever ama sağlamdır."

"O yaşı bir moruk," diye araya girdi Andrew, ama şefkatle. "Ve iyi bir polis olarak ün yapmasının bir nedeni var. DB'yi bulmasıyla bir şans yakaladık."

"Tamam o zaman. Kapıları almaya başlayabilirsiniz."

"Vardiyamız 600'de bitiyor. Fazla mesai tamam mı?"

Eve, Keller'a başıyla onay verdi. "Komiserinize danışın. Bu işle ilgilenmeni istiyorum. Peabody, cesedin kimliğini tespit edelim. McNab ve Roarke, eğer hâlâ bu işin içindeyseniz, biz yaptıktan sonra E'lere başlayabilirsiniz. Binanın kapı kamerası var. Gerçekten çalışıp çalışmadığını öğrenelim."

Roarke'tan saha kitini aldı, cesede doğru yürüdü ve kimliği doğrulamak için çömeldi.

Peabody onun yanına çöktü. "Tekrar bu kadar hızlı vuracağını düşünmemiştim. Bir kez daha vurabilirdi, evet, ama üç gün üst üste değil."

"Hedef odaklı. Ve bir seri yakaladı. Bir seriye bulaşamazsın. Kurbanın Kagen, Arlo, otuz bir yaşında, bu adresten olduğu tespit edildi. Diğer iki kurbanda olduğu gibi, vücudunda ciddi yanıklar ve morluklar var. Sol kolu kırılmış, büyük ihtimalle şiddetli bir darbe sonucu. Araştır, Peabody. Bak bakalım solak mıymış. Yüzünde ciddi çürükler var. Burnu kırılmış, bazı dişleri kırık ve eksik. Cinsel organları kesilmiş ve çıkarılmış."

Mikro gözlüklerini taktı, eğildi. "Aynı silah ya da aynı tip, aynı yöntem gibi görünüyor. Onay için bana. TOD 3,56. Ölüm nedeni büyük ihtimalle ampütasyondan kaynaklanan kan kaybı. Teyit edeceğim."

Eve bir kanıt torbası çıkardı, şiiri içine koydu, mühürledi ve okudu.

Yumruklarını karısına karşı kullandı,
Böylece hayatını zalimlik ve şiddetle geçirdi.
Ona beslemesi için bir ocuk vermesine
rağmen,
Tüm umutlar yok olana kadar onun
korkularını okşadı. Bu ölümü benim emrimle
hak etti,

Şimdi anne ve oğul nihayet özgürler.
LADY JUSTICE

"Duramaz," diye mırıldandı Eve. "Yarattığı dünya ve onun bu dünyadaki yeri onun için çok önemli."

Ve o dünya siyah-beyazdı.

"Vic solaktı," dedi Peabody ona. "Bu yüzden sol kolunu kırdı. Karısını döverken muhtemelen sol elini kullanmıştır. Bu da olayı spesifikleştiriyor. Daha belirgin," diye düzeltti. "Ve biliyor musunuz? Bu sadece üst üste üçüncü değil. Eşini inciten ya da aldatan üst üste üçüncü kişi. Hepsi de evliydi. Pettigrew ve Kagen boşanmışlardı ama suçlarını -kızın kullandığı suçları- evliyken işlediler."

Eve topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. "Bu konuda haklısın. Önce evli olan ya da evlenmiş olan erkeklerin peşinden gidiyor. Bunu hesaba katarak bir sonraki potansiyeli daraltabiliriz. Bu iyi, Peabody."

"Hadi onu yuvarlayalım-Bekle," diye ekledi, sert ve sabırsız bir sesin adını söylediğini duyunca. "Kahretsin. McNab! Sen ve McNab onu yuvarlayın, cesetle işinizi bitirin. Süpürgecilerle ve morgla temasa geçin. Bununla ben ilgileneceğim."

Eve barikatlara ve kameraya hazır, çenesi çıkık Nadine Furst'e doğru yürürken Peabody nefesinin altından, "İyi şanslar," dedi.

Cinayet masası muhabiri arkadaş olarak görülebilirdi ve iyi bir arkadaştı ama bu onu şu anda daha az baş belası yapmıyordu.

Eve onun yanından geçerken rock yıldızını da yanında getirdiğini fark etti. Simsiyah saçlarının arasında koyu mavi bir çizgi bulunan Jake, Roarke'la birlikte duruyordu. İkisi sanki üst sınıf bir barda martini içiyorlarmış gibi sohbet ediyorlardı.

"Dün seni yarım düzine kez etiketledim," diye başladı Nadine.

"Meşguldüm."

Nadine kedi yeşili gözlerini kıstı. "Beni ve araştırma ekibimi bir soruşturmada kullanabileceğiniz zaman asla çok meşgul olmazsınız."

"Gerçekten meşguldüm ve şu anda yüzüme vurmak istemezsin."

"Oh, değil mi?"

"Hayır, yapamazsın." Eve ona barikatların arasından geçmesini işaret etti, sonra kolundan tutarak -sertçe-cesetten uzaklaştırıp binanın köşesine doğru çekti.

Onları izleyen Jake, yaralı botlarının topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Sence iş yumruklaşmaya varacak mı?"

"Tuhaf, ben de hep aynı şeyi merak ederim."

"Nadine oldukça sinirli. Görünüşe bakılırsa polisiniz de öyle. Bu tür etkinliklere çok gelir misiniz?"

"Çok fazla. Senin ilk mi?"

"Evet. Stüdyoda bütün gece çalıştım. Düşündüm: Hey, Nadine'e gidip onu uyandırayım. O çoktan kalkmış, giyinmiş ve ben buradayım."

Uzun boylu bir adamdı ve barikatı zorlayan insanların başlarının üzerinden rahatlıkla bakabiliyordu. "Anlamıyorum. Söylemeliyim ki, bir insan neden dışarıda yatan şey gibi bir şeyle uğraştığı bir iş kolunu ister anlamıyorum. Ama iki kadını da istiyor. Anlamıyorum."

"Onu oraya koyan kişi adaleti temsil ettiğini düşünüyor. O yapmıyor ama kadınlarımız farklı şekillerde yapıyor."

Onlar konuşurken, kadınları bir meydan savaşında kafalarını çarpıştırdı.

"Bire bir istiyorum, tam burada. Şimdi."

"Bir tane bile alamazsın," diye karşılık verdi Eve. "Ve yanında bir kameran bile yok."

"On dakika içinde buraya bir kamera getirebilirim."

"Nadine, arkadaki ölü adamı fark ettin mi? Orada mı?"

"Ölü adamı fark ettim. Kendine özgü ölü adam tipinin üçüncüsü. Başka bir çıplak, hadım edilmiş ölü adam indirdiğinde bana sinyal vermesi için bir alarm kurdum."

"Halkın gözü önünde medyayı oyalıyorsun."

"Şimdi bana bilme hakkı saçmalığını atma. Üç günde üç. Oturup mah-jongg falan mı oynadığımızı sanıyorsun?"

"Bence mah-jongg'un ne olduğunu bile bilmiyorsun ve güvenilebileceğini bildiğin birinden bir etiket alabilirdin."

"Zamanım yoktu!" Eve ellerini havaya kaldırdı, bir daire çizdi. "Şimdi burada durup seninle tartışacak vaktim yok. Sana bir şeyler anlatacak vaktim de yok. Geri çekilmen gerek."

"Ben de senin gibi işimi yapıyorum," diye karşılık verdi Nadine. "Bana verdiğin bilgileri yayına sokabileceğimi, dışarı çıkarabileceğimi ve bunun yardımcı olabileceğini çok iyi biliyorsun. Tıpkı bana tutmamı söylediğin her şeyi tutacağımı bildiğin gibi."

"Öyle değil. Bu lanet şey değil. Bu seninle ilgili değil, sen ve ben anlaşmasıyla ilgili değil. Bazen sadece işle ilgilidir. Cesetlerin yığılmasıyla ilgili. Başka bir şeyle uğraşacak kadar zaman kalmamasıdır."

Nadine durakladı, parmağını kaldırdı. Kendi çemberinde volta attı. "Tamam, pekâlâ. Yapacağım şey şu. Herkes için kahve almaya gidiyorum. Sonra bir kamerayla geri geleceğim. Eğer bana bire bir ya da ifade veremezseniz, Peabody ya da McNab'den bir tane alacağım. Üç günde üç ceset olunca, kabul etseniz de etmeseniz de halkın desteğini almak için medya desteğine ihtiyacınız oluyor."

Bunu biliyordu. Hoşuna gitmiyordu ama biliyordu. "Benim ya da ilgili dedektiflerin ne zaman müsait olacağını bilmiyorum."

"Bekleyeceğim."

Yapar, diye düşündü Eve. İkisi de hatalı olmadığı için, kendisi de geri çekildi.

"Sahte kahve içmiyorum. Yüksek standartlarım var. Gerçek kahveyi nereden bulacaksın?"

"Kendi yöntemlerim var. Oscar ödüllü bir senarist olmanın yanı sıra-"

"Evet, bu eskiyecek."

"Asla." Kızgınlık ve hayal kırıklığı yerini kendini beğenmiş bir sırıtışa bıraktı. "Ayrıca çok satan bir yazar ve Emmy ödüllü

haber spikeri, yanımda lanet olası bir rock yıldızı var. Gerçekçi olabiliriz."

"Gerçek yok, kamera zamanı yok. Bu anlaşılmayı bozar." "Gerçekçi olacağız."

"Bu arada, suç mahalimi kapatın. Ve Roarke'a gelmesini söyle."

Topuklarının üzerinde döndü, Peabody ve McNab'e doğru yürüdü.

"McNab, sen ve Roarke binaya girebilirsiniz.

Kapı kamerası görüntülerini kontrol edin, kurbanın dairesinden başlayın." Durdu, kaşlarını çatı. "O da ne?"

Peabody kanıt torbasını kaldırdı. "Bir saç, siyah bir saç - kurbanınki değil, orta kahverengi. Omzunun arkasındaki kurumuş kana yapışmıştı. Bir saç bulduk, Dallas."

"İyi iş, iyi yakalayış. Baştan savma iş yapıyorlar," diye mırıldandı ve soruşturmadaki bir dönüşün bağırsaklarında fiziksel bir bükülme olarak ortaya çıktığını hissetti. "Neredeyse her zaman baştan savma yaparlar."

"Araba yolda," dedi McNab ona. "Süpürgeler de."

Roarke'a el salladı ve binayı işaret etti. Eve etrafına bakınıp onların -Roarke iş dünyasının kralı takım elbisesi, McNab nane yeşili çantaları ve parlak elektrik mavisi ceketile- ölü adamın apartmanına doğru yürüdüklerini gördü.

"Harvo için saç önceliğini işaretleyelim."

"Çoktan yaptım. İlk iş olarak süpürgecilerden birini çağırabilirim. Muhtemelen peruk saçıdır, ama o zaman bile, saç ve lif kraliçesi onu tanımlayacaktır."

"Evet. Araba gelene kadar cesedin üzerine oturması için destek üniformalılardan birini çek. Daireye gitmemiz gerekiyor. Burada işimiz bittiğinde, Nadine ile bire bir görüşeceksin."

"Ben mi? O seni isteyecek ve-"

"Beni elde edemeyecek, kamera için değil. Ona biraz daha fazlasını vereceğim. Tutacak ve belki de gözden kaçırdığımız bir şeyi bulmak için yeterince araştırarak."

"Tamam. Tanrım, keşke yüzüme bir şey yapsaydım."

"Yüzün senin yüzün," dedi Eve yürürken. "Bununla yaşa."

"Bununla yaşayabilir ve biraz daha iyi hale getirebilirsiniz. Bunu söylemek için gerçekten garip bir zaman ama Mavis, Leonardo ve bir bebeğin geliyor olması harika, değil mi? Bize söylediğinde kışımızı yırtarak kutladık. Leonardo yerden yaklaşık 15 santim yukarıda yürüyor."

"Bu işte iyiler, hepsinde. Çift olma konusunda, aile olma konusunda, ebeveyn olma konusunda."

Binaya girdiler. Klostrofobik lobi kurbanın eski evininki kadar temiz değildi ve çamdan çok eski sidik kokuyordu. Yine de makul bir güvenliği vardı, bu yüzden kapı kamerası beslemesi için umudu vardı.

Asansörü görmezden geldi. Kurban üçüncü katta oturuyordu.

Tırmanırken Peabody'ye "Dokuz-bir-bir arayanla şansımız yaver gitti," dedi. "Eskiden bu işteydi, gece vardiyasında güvenlik görevlisi olarak çalışıyordu. Polisler olay yerine gelene kadar olay yerinin güvenli kalmasını sağladı."

"Keller ve Andrew'u biraz tanıyorum ve çok sağlamlar." "Bana da öyle geldi," diye onayladı Eve.

"Şansımızın döndüğünü hissediyorum."

"Evet. Kagen'inki de öyle. Yanlış yoldan. Dün gece Kagen'in eski sevgilisiyle konuştum. Kaçırıldığında onunla konuşuyor olabilir. Siktir et." Ellerini yüzünde gezdirmek, saçlarını çekiştirmek istedi. Zar zor direndi. "Onu kontrol etmek için Baxter ve Trueheart'ı yataktan kaldırdım - ve aynı zamanda grupta olan komşusunu."

"Rachel Fassley. Raporunu okudum. Elimizde isimler var, Dallas. Şans dönüyor."

Eve, Kagen'in dairesine girerken, "Yeterince erken değil," dedi.

Peabody, ne olduğu belirsiz yatak takımları, dağınık kirli giysiler, boş bira şişeleri ve yıkanmamış bulaşık yığınlarıyla dolu, alan verimliliğine sahip odaya şöyle bir baktı. İçini çekti.

"Sıradan bir domuz ahır. Neden ortalama erkek domuz ahırları eski bira osuruğu ve pis çoraplar gibi kokar?"

"Çünkü ikisinin de orada bir evi var. Kabullen, Peabody. Yapmamız gerekeni yapacağız. Sonra da koridorun aşağısında yaşayan ve Kagen'in burada osurduğu birayı içmeyi sevdiğini söyleyen yerel barı işleten kişiyi uyandıracağız."

"Harika. Güne başlamak için harika bir yol." Peabody kollarını sıvama taklidi yaptı. "En azından küçük bir daire."

İşi daha keyifli hale getirmedi ama McNab ve Roarke kapiya geldiklerinde aramayı bitirmişlerdi.

"Yayını aldım." McNab bir disk kaldırdı. "Kurbanın saat 19:00'dan hemen sonra çıktığını görüyoruz. Yalnız, kahverengi ceket, kahverengi pantolon ve tenis ayakkabısı giyiyor. Aynı anda başka bir erkek daha çıkmış ve ters yöne doğru yürümüş."

"Bu bizim zekâmız," dedi Eve ona. "Eski polis, koridorun sonunda oturuyor. O temiz. Evinde bağlantı yok, cebinde bağlantı yok. Çalışmak için pazarlık bodrum katına sahipsin. Saklı delik yok, mutlu ipucu yok, kaçak yok."

"Görünüşe ve kokuya bakılırsa hijyen hissi yok," diye ekledi Roarke. "Kapı kamerasının menzili cesedin bırakıldığı yere kadar ulaşmıyor."

"Ve katil bunu biliyordu. O aptal değil. Araştırmasını yapar. Nakil için işaretle McNab, ne olursa olsun. Peabody, aşağı in ve Nadine'e kamerasını ver. Kahve getiriyor."

McNab'in yüzü aydınlandı. "Ne tür bir kahve?"

"Sizinkini alacaksınız, Dedektif. Bilgisayarı işaretleyin ve EDD'ye girdiğinde kazmaya başlayın." Roarke'a baktı. "Eve gitmelisin

-Ya da nerede olmayı planlıyorsanız. Şimdilik burada işimiz bitti." "Biraz kahve içebilirim."

"Sen de seninkini alacaksın." Onunla birlikte dışarı çıktı.

"Kendine onu kurtarabilir miydim diye soruyorsun," dedi Roarke merdivenlerden inmeye başladıklarında. "Kurtaramazdın. Sen daha eski karısının adını öğrenemedin, onun varlığından haberdar olamadan gitmişti."

"Hayır, onu kurtaramazdık. Bu durumu kolaylaştırmıyor ama onu kurtaramazdık."

Nadine ve Jake'in beklediği yere doğru yürüdü ve Nadine'in uzattığı sade kahveyi aldı.

"Çörekler de var. Jake ısrar etti."

Eve bir krem dolusu alırken, "İyisin Jake," diye karar verdi.

"Güne senin gibi başlayan herkes bir çörek hak eder."

Eve, Peabody'ye baktı ve ortağının dudak boyasını dikkatle sürmesini izlerken başını salladı. "Ne diyorduk, Dedektif Face?"

"Ne hakkında- Oh. Evet." Peabody biraz gülümsedi. "Bizim günümüz sizinki bittiğinde başlar."

"Tanrım." Jake sadece başını salladı. "Polisler."

Peabody bire bir görüşme yaparken, Eve kenara çekilip Baxter'ı kontrol etti.

"Bu bir çörek mi?" Baxter ekrana geldiğinde sordu. "Nereden aldın onu? Başka var mı?"

"Evet. Rock yıldızı. Hayır. Statü."

"Kahretsin, şimdi bir çörek istiyorum. Buraya geldiğimizde Bayan Ruzaki ayakta idi ve çocuğuna kahvaltı hazırlıyordu. Sevimli bir çocuk," diye ekledi. "İkisi de hâlâ pijamalı. Bayan Fassley de ayakta idi ve çocuğuna kahvaltı yaptırmak için onu yataktan kaldırmaya çalışıyordu. O bir tabanca. Trueheart güvenlik kayıtlarını kontrol etti. Siz ve Roarke çıktıktan sonra iki kadının da binadan ayrıldığına dair bir işaret yok."

Baxter, Eve'in çocukların boğuşma seslerini net bir şekilde duyduğu kapıya doğru baktı. "Şu anda onlarla birlikte içeride.

-Ruzaki'nin yerinde. Sarsılmış durumda ve keder ya da üzüntü değil, sadece şok. Ve şüpheli olmaktan dolayı biraz gergin."

Şimdi kapının yanındaki duvara yaslanmıştı. "Her iki kadın da bize 'bağlantılarını' göstermeyi kabul etti, herhangi bir iletişim için bilgisayarlarına bakmamıza izin verdiler. Bunu yapabiliriz, oldukça basit ve EDD'yi zahmetten kurtarır."

"Bunu yap, temizle. İkisine de bakmıyorum ama boşlukları dolduruyoruz."

"Benim yorumumu ister misin?"

"Bu yüzden oradasın."

"Bu ikisi çocuk büyütmek ve kira ödemekle o kadar meşgul ki üç kişiyi öldürmek için bir komplo hazırlıyorlar."

"Evet, ben de öyle düşünüyorum. Ama boşlukları doldurun."

"Daha fazla çörek olmadığına emin misin?" diye sordu.

Kadın onun sözünü kesti.

Peabody'nin hâlâ Nadine'le konuştuğu yere göz attığında kaşlarını çattı ve Roarke ona doğru yürüdü. "Bitiriyorlar. İyi iş çıkardı."

"Harika. Taşımaya ihtiyacınız var mı?"

"Aslında, Jake ile bir gezintiye çıkacağım. Ben işe gitmeden ve o yatmadan önce ona An Didean'da kısa bir tur attıracağım. Nadine de işe gidiyor."

"Gözü üzerinde olacak."

"Pardon?"

Eve, Darla demek istedi ama "Katil" dedi. Medyayı, haberleri, tepkileri izliyor olacak. Biraz övgü, biraz ilgi istiyor. Hep istemiştir. Şiirleri bu yüzden yazdı. Peabody!" diye bağırdı kameranın alçaldığını görünce. "Benimle gel. Şimdi! Gitmem gerek. Hayır." Adam öpmek için eğilmeden önce parmağını göğsüne soktu. "Suç mahallinde duygusal şeyler yok."

Sadece parmağını tuttu, sonra Nadine ve Jake oldukça ciddi bir veda öpücüğü verdiklerinde kaşlarını kaldırdı.

"O bir polis değil."

"Madem karımı öpmek yasak, o zaman polisime iyi bak." Sonra kızın parmağını dudaklarına götürerek gözlerini devirmesini sağladı. "Sizi alt edemeyecek, Komiser. Uzun süre değil."

O uzaklaştığında arkasına baktı ve morg ekibinin ceset torbasını arabaya yüklemesini izledi. Uzun sürmeyecek olması yeterince iyi değildi.

Park edecek bir yer bulma sıkıntısından kurtulmak için bara giden bir avuç bloğu yürümeyi tercih etti.

"Çok güzel bir gün olacak." Peabody yüzünü esintiye doğru kaldırdı.

Eve ellerini ceplerine soktu. "Bunu ölü adama söyle."

"Berbat bir gün olacak olsa bile ölmüş olurdu."

"Bu da bir nokta."

"Güzel bir gün ve bir süre daha devam etmesi bekleniyor. Mavis'i benimle gelmeye ikna ettim, Belle'i de yanıma alarak, eğer müsait olursak hafta sonu halk bahçesine gideceğiz. Mevsimin bu erken döneminde ekilmesine yardımcı olabileceğimiz pek çok şey var."

Şaşırان Eve başını çevirip baktı. "Mavis bir şeyler mi ekecek? Toprağa mı?"

"Toprağı kazmak eğlencelidir ve hamile bir kadın ekim yaptığıında iyi şans getirir."

Eve toprakta eğlencenin nerede olduğunu anlayamıyordu, ama her türlüşü vardı. "O zaten ekilmemiş miydi?"

"Hah! İiyiydi." Kaldırımında zıplayarak yürüyen Peabody, Eve'e neşeli bir dirsek darbesi indirdi. "Temiz havaya çıkmak, canlı şeyler yetiştirmek güzel. Ayrıca Bella çiçeklerin, sebzelerin nasıl yetiştirileceğini, onlara nasıl bakılacağını öğreniyor."

"Onu bir Free-Ager yapmaya mı çalışıyorsun?"

"Bütün Özgür-Ager'ler bahçivandır, ama bütün bahçivanlar Özgür-Ager değildir. Her neyse... Sahibiyle mi buluşacağız? Barın mı?"

"Hayır, barmen-yönetici. Sahipleri Newark'ta yaşayan iki adam, onlara ve barmene göre haftalardır buraya uğramamışlar. Dün gece barda çalışan adamdan daha fazlasını öğreneceğiz."

Oraya vardıklarında Eve dış cepheyi inceledi.

McEnroy'un sulama alanından çok ama çok uzakta olan Hiçbir Yer, adına yakışır bir yerdi. Satılık ya da kiralık olduğunu ilan eden boş bir vitrin ile çelik kapıları kilitli bir rehinci dükkânı arasında sıkışıp kalmıştı.

Kirden kirlenmiş tek penceresi, şu anda karanlık olan ve HİÇBİR YERDE yazan bir neon girdabını çerçevesliyordu. Güvenlik üç polis kilidi ve dişlek köpekli bir tabeladan oluşurken

Bulldog Alarm sisteminin binayı koruduğunu, ancak kapı kamerası içermediğini iddia etti.

Müşterilerin dışarı çıkıp boktan hayatlarıyla yüzleşecek kadar kafayı bulana kadar ucuza içmeye geldikleri bir içki mekânını tanımak için içini görmesine gerek yoktu.

İçeride loş bir ışık bahanesi yandı. Bir hareket gördü, sonra kilitlerin açıldığını duydu.

Kapıda duran adamın mürekkep gibi siyah saçları omuzlarına dökülüyordu. Omuzları genişti, kollarında dövmelemler vardı ve pazuları kabarıktı.

Kahverengi gözlerinde koyu halkalar vardı. Küçümsemesi bile yorgun görünüyordu.

"Siz lanet polisler misiniz?"

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody. Barmen sen misin?"

"Evet. Kahretsin." Kederli bir davetle başparmağını salladı. "Ruhsatları şuraya astık."

Bunları not etti ve ayrıca işletme hakkında yanılmadığını da belirtti. Ucuz ve ciddi içki içmek için bir çöplük olduğu sonucuna vardı, burs gerekli değildi.

"Buraya lisansınız için gelmedik, Bay Tiller."

"Her ne için geldiyseniz, beni bu saatte yataktan kaldıracak kadar iyi olsa iyi olur."

"Cinayet senin için yeterince iyi mi?"

"Ah, lanet olsun." Uzaklaştı, barın arkasına geçmek için geçidi çevirdi. Barın altından bir shot bardağıyla birlikte bir şişe çıkardı. Shot'ı doldurdu, fondip yaptı. "Bana ne?"

Eve bara yaklaştı ve Kagen'in kimliğini PPC'sinin üzerine koydu. "Bu adamı tanıyor musun?"

"Öldü mü?"

"Öyle."

"Evet, onu tanıyorum. Sıradan biri. Sıradan bir pislik." "Onu en son ne zaman gördünüz ya da konuştunuz?"

Tiller parmağıyla bir tabureyi işaret etti. "Dün gece orada oturmuş, ekrandaki maç hakkında söyleniyordu. Beyzbolun hoşlanmıyor ve bu çok kötü. Ben seviyorum ve barı ben işletiyorum."

"Yalnız mıydı?"

"Her zamanki gibi yalnız gel." Tiller bir şişe daha çıkardı, uzun bir bardak. Eve ne doldurduğunu bilmiyordu ama deniz yosunu gibi kokuyordu. İçine bir shot daha attı.

"Ne zaman geldi?"

"Kahretsin, bilmiyorum. Bir bira, bir şişlik ve biraz yemek sipariş etti. Her zamanki gibi. Bir tane daha içti, oyun hakkında söyleniyordu. Beğenmezse gidebileceğini söyledim. Zaten bahşış de vermiyordu. Ama bir tur daha sipariş etti. Maçı izleyen müdavimlerim var, bu yüzden ona çenesini kapatmasını yoksa onu kovacağımı söyledim."

"Bahse girerim fermuarını çekmiştir," dedi Peabody, biraz iltifat etmeye çalışarak.

Tiller omuz silkti, çivili deniz yosununun yarısını içti. "Onu daha önce kovmuştum, yine yapacağımı biliyor."

"Başka biriyle konuştu mu, etkileşime girdi mi, biriyle ayrıldı mı?"

"Evet. Bir sokak serserisi içeri girer, bir tabureye oturur, bir bira sipariş eder. Büyüklük taslar, hesabına yazmamı ister. Haftalık içiyor, ya parasını öder ya da servis yapılmaz."

"Neye benziyordu?" Eve sordu. "Bir sokak kapkaççısı gibi."

Eve onun tipini biliyordu. Sert adamdı, polisleri sevmezdi ve onlardan kurtulmayı umardı.

Öyle bir şey olmayacak.

"Tiller, bu konuşmayı Central'daki locada yapmayı mı tercih edersin?"

"Beni rahat bırakabilirsin," diye karşılık verdi. "Ben ne bilirim ki? Barda çalışıyorum, bu boktan mekanı boktan bir maaş, daha boktan bahşışler ve üst kattaki boktan daire için bir arada tutuyorum. Buranın sahibi olan ve buraya tek kuruş para yatırmayan sik kafalılar burayı satmaktan bahsetmeye başladıkları için buna bile daha fazla sahip olamayabilirim. Kötü bir yatırım. Ben işimi yapıyorum, anladın mı? Ve benim işim bir kaç fahişeye dikkat etmek değil. Ona bir bira aldım, hepsi bu."

"Tekrar dene. Kaç yaşındaydı?"

"Lanet olası A." Mutlu değildi, Eve yargıladı, ama ne zaman sert biriyle -ve rozeti olan biriyle- karşılaştığını biliyordu. "İçki içecek kadar yaşlı. Muhtemelen içki içecek yaşta bir çocuk sahibi olacak yaşta."

"Bana bir aralık verin."

"Kahretsin. Belki kırk. Kullanılmış görünüyordu." "İrk mi?"

"Kimin umurunda?"

"Benim umurumda."

"Muhtemelen beyaz. Işıkları kapalı tutuyorum, tamam mı? Burası yüksek sınıf bir yer değil."

"Saç rengi."

"Siktir git!" Deniz yosununun geri kalanını içti, sonra tadı bir şeyi hatırlatmış gibi kaşlarını çattı. "Mor."

"Emin misin?" Eve siyah saçları düşünerek bastırdı. "Açık mı koyu mu?"

"Kahretsin, mor-mor, ne bileyim? Büyük çalıların üzerindeki kokulu çiçekler gibi."

"Leylaklar?" Peabody önerdi ve boş deniz yosunu bardağıyla yarı kadeh kaldırdı.

"Evet, o şey. Şimdi düşünüyorum da yüzünün yarısını kaplamış. Ama yanağındaki yara izini görebiliyordunuz. Bana sorarsanız odun olacak bir şey değildi, ama bu Kagen için önemli değil, pislik herif."

"Onunla birlikte mi gitti?"

"Evet. Neredeyse dolu bir bira bıraktı ve onu sevişmek ya da sakso çekmek için götürdü. Beni ilgilendirmez."

"Ne zaman geldi? Ne zaman ayrıldılar?" "Tanrım!" Elini kaldırdığında kasları ve dövmeleleri dalgalanıyordu.

Ellerini. "Bilmiyorum lan. Zavallı kıcımlı Merkez'e sürükleseniz de bilmeyeceğim. Müşterilerim vardı, tamam mı? Cimri sahipleri garson parası bile vermiyor. Her gece 6'dan 2'ye kadar tek başımayım."

"Bar ekranında Yankee-Red Sox maçı var mıydı?"

Eve'e yorgun alaycılığını gösterdi. "Kahretsin, evet, başka?"

"İçeri girdiğinde saat kaçtı?"

Ağzını açtı, tekrar kapattı. Gözlerini kıstı. "Beşinci devrenin sonu. Bir dışarıda, ikinci koşucu. Jeraldo topu aldı, sonra sağ sahaya güzel bir vuruş yaptı. Koşucular köşelerde. Ve o pislik Murchini ne yaptı? İkili oyuna girdi, iki kişi varken kenarı tuttu. Murchini kaleye geldiğinde o da içeri girdi."

"Tamam. Saat kaçta ayrıldılar?"

"Huh. Bir dakika." Maçın tekrarı ilgisini çekmeye yetmişti. "Ona bira alıyorum ve Sox üç yukarı, üç aşağı gidiyor. Altıncı devrenin sonları. Cecil ilk atışı geri tepti, alçaktan ve dışarıdan birinci top için, sonraki atışı aldı, köşeyi iskaladı, ikinci top, sonra deliğe bir tane vurdu. Sox kalecisi topun üzerine gitti ama Cecil birinci atıştan kurtuldu."

Kendi kendine başını salladı. "Evet, altıncı devrenin sonunda, Unger vuruş için geliyor, Duran sahada. Sox yakalayıcısı atıcıyı sakinleştirmek için tümseğe gidiyor. Dışarı çıktılar."

"Unger bir canavar," dedi Eve sohbet eder gibi. "Ne kadar vuruyor, .330 mu?"

"Evet, bu doğru. Bir adam varken, dışarıda kimse yokken, Unger kaleye gelirken, skor ikiye iki beraberken dışarı çıkabilen bir adam, işte o bir pisliktir."

"Bunu tartışamam. Kagen'in sarhoş olduğunu söyleyebilir misiniz?"

Biraz daha az sinirlenen Tiller omuz silkti. "Buradan hiç ayık çıkmıyor. Benim sorunum değil."

"O kadını daha önce gördünüz mü?"

"Burada değil. Dışarıda, bana sorarsanız bir sokak kapkaçı diğerinden farksızdır."

Eve, PPC'sindeki iki çizimi çekip Tiller'a uzatan Peabody'ye başıyla işaret etti. "Bu kadınlardan birine benziyor muydu?"

"Ne bunun kadar şık, ne de bunun kadar seksi. Bak, bana sorarsan, bu kullanılmış pross'un

Kagen'i zaten öldürdü. Birine yaptırmadıysa yapmazdı, hem ne için? Almaya değer bir şeyi yokmuş gibi."

"Onun yanındaki tabureyi mi aldı? Başka koltuklar, boş kabinler, sandalyeler var mıydı?"

"Evet, onun yanına oturdu. Tabii ki boşlar vardı. Özellikle de hafta içi geceleri buraya tıka basa doldurmuyoruz."

"Sence birbirlerini tanıyorlar mıydı?" Peabody sordu.

"Bilmiyorum ama onu daha önce burada görmemiştim. Biz Arada sırada trol avına çıkarlar. Ucuza gelirlerse arada bir ısıtır. O ucuz bir piç, ama bana sorarsanız, bunu almasının tek yolu para ödemek.

"Bak, bu lanet yüzyılda istediğim zaman uyumama izin verecek misin?"

"Evet. Neşeli ve özverili işbirliğiniz için teşekkür ederiz." Boşuna olduğunu bilen Eve yine de barın üzerine bir kart bıraktı. "Onu tekrar görürseniz ya da başka bir şey hatırlarsanız benimle irtibata geçin."

"Doğru."

Kapı arkasından kapanmadan önce adamın kartı fırlattığını hayal etti.

"Yancy'nin onunla çalışmasını istemiyor musun?" Peabody sordu.

"İşbirliği yapmazdı ve onu zorlayamayız. Ayrıca, onu gerçekten görmedi."

Peabody, "Ama yara izi," diye söze başladı.

"Yara izini gördü çünkü kadın onun yara izini görmesini istiyordu. Bunu, saç rengini, kullanılmış bir sokak serserisi gibi görünmesini hatırlıyor çünkü insanların görmesini istediği şey buydu."

Uzun paltosunu arkasına atan Eve ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Bize bolca verdi. Kagen'in sokak seviyesinde içki kullandığını ve ucuza kaçtığını biliyordu. Orada içki içeceğini ve o zamana kadar zaten içinde bir çift olacağını biliyordu. Tek yapması gereken ona uygun fiyata bir sevişme ya da sakso teklif etmektir, o da onunla gidecekti. Tek yapması gereken adamın dikkatini birkaç saniyeliğine dağıtmak, içkisine ilaç katmak ve adam da onunla gidecektir."

Peabody, "Bekleyen bir araba var," diye devam etti. "Önde değil, köşede, sokağın aşağısında. Üçü arasında muhtemelen en kolayı buydu. En hızlısı değil ama en kolayı. Loş, köhne bir bar, hedef zaten en azından yarı sarhoş."

"Bu konuda haklısın, sonuna kadar haklısın."

Polisin olay yerindeki çalışmaları devam ediyordu, ancak seyirciler ilgilerini kaybetmişti.

Peabody arabaya bindi. "Hafızasını canlandırmak için top oyununu kullanması akıllıcaydı. Baştan beri sinirli bir zekâyâ sahipti, ama top oyununu kullanmak bakış açısını değiştirdi. Bir insan bütün bunları nasıl hatırlar ki?" diye devam etti Eve uzaklaşırken. "Devreyi ve kimin nerede olduğunu, hatta topları ve vuruşları ve tüm bunları kastediyorum."

Eve şöyle bir baktı. "Çünkü, Tanrı aşkına, bu beyzbol."

"Beyzbolu severim," dedi Peabody. "Ama ben-"

Eve elini kaldırdı. "Beyzbol sevilecek bir şey değil, tamam mı?

Ya saygı gösterin ya da bundan bahsetmeyin."

"Peki, tamam, oyuncuların o şirin formalar içinde soğuk görünmelerine saygı duyabilirim."

"Beni üzüyorsun, Peabody. Beni çok üzüyorsun." Peabody konuşmaya başladığında Eve tekrar elini kaldırdı. "Sana yumruk atmak zorunda kalacağım kadar beni üzecek başka bir şey söyleme."

"Cinayet hakkında konuşabiliriz. Bu seni bana yumruk atacak kadar üzmez."

"Akıllıca bir seçim."

"Tartışılan bölümlerde olan şeylerle barmenin bilmem ne ile ne zaman vurduğunu sormak bilmem ne hakkında konuşmak değildir."

"Söz konusu maç oynandığında çalıştığım için bir şey söyleyemem, çünkü bu tür şeyler maça, oyunculara, düdüklere vb. göre değişir. Araştırın."

"Bak ... gerçek kelimeleri kullanabilir miyim, yoksa bana yumruk atmak zorunda mı hissedeceksin?"

"Geçiş hakkın var. Dün geceki Yankees maçına bakın, beşinci devrenin sonunu tekrar izleyin."

"Bunu yapabilirim." Peabody işe koyuldu, sonra sinirlendi. "Lütfen bana yumruk atmayın, ama onun geldiğini söylediğinde oyunda kimin nerede olduğunu tam olarak takip ettiğimden emin değilim."

"Murchini kaleye geliyor. Birinci ve üçüncü sırada koşucular var."

"Tamam, anladım, bekle... Oh, buz gibi. Saat sekiz buçuk üç."

"Bu sefer biraz daha erken. Bir sonraki devrenin sonunu kontrol edin."

"Tamam, tamam."

"Yankees'in birinci kalede bir adamı var ve Unger vuruş için geliyor. Sox'un yakalayıcısı atıcısıyla konuşurken mola alacaksınız."

"Anladım, anladım. Tanrım, bu Unger denen adam ciddi yapılmış. Dokuz-on yedi var."

"Zaman kaybetmedi, değil mi?" Eve düşündü. "Onu oldukça hızlı bir şekilde dışarı çıkardı."

"Dallas, ölüm zamanı göz önüne alındığında, Kagen ile yaklaşık yedi saat geçirdi."

"Belki daha fazla zaman istedi. Belki de zaten çok fazla alkol aldığı için ona biraz aşırı doz vermiştir. Belki içeride yapacak başka işleri vardı."

Central'daki garaja girdi, kendi yerine.

"Darla Pettigrew," dedi Peabody dışarı çıktıklarında. "Eğer ona bakarsak, ki senin de o tarafa eğilimli olduğunu biliyorum, o zaman ona bakarsak? Olasılıklardan biri, büyükannesi için ya da onunla bir şeyler yapmak için biraz zaman ayırmak zorunda kalmış olması. Yani daha önce başlamıştı, peki ya geri dönüp Eloise ile biraz zaman geçirmesi gerektiyse, ya bir mazeret oluşturmak için ya da Eloise'in bir şeye ihtiyacı olduğu için? İki tarafın da aralarındaki ilişkinin sahte olduğunu düşünmüyorum."

"Ben de bilmiyorum. Ve bu iyi bir şey Peabody," diye ekledi asansöre bindiklerinde. "Bu iyi bir şey. Bu ona biraz pahalıya

zaman, diğer uçta telafi ettiği zaman. TOD üç buçuk altı, zekâ DB'yi bulur, dört buçuk sekizde arar."

"Eğer hedefin binasını gözetlemişse -ki bir noktada gözetlemiş olmalı, değil mi?- muhtemelen zekânın eve ne zaman geldiğini, penceresini biliyordur. Yani, neden risk alsın ki?"

"Penceresini biliyordu," diye onayladı Eve. "İddiaya girerim çok az kalmıştır ama penceresini biliyordu. Saat dört gibi ölmüş ve Cohen eve gitmeden önce onu yükleyip 179. Cadde'ye götürmesi, yatırması ve saat beşe doğru eve varması gerekiyor. Evet, çok yaklaştı."

"Benim için işe yarıyor." Buna alışkın olan Peabody, Eve kaymak için asansörü ittiğinde zar zor iç çekti. "Nasıl oynandığını görüyorum, bu yüzden benim için işe yarıyor. Ama şu anda bunu nasıl kanıtlayacağımızı bilmiyorum."

"Bunu yazacağız, Mira'ya ilgili profili güncellemesi için bir not göndereceğiz. Destek grubunun bir parçası olarak tanımlanan diğer kadınlarla görüşeceğiz. DB'nin Morris'e yeni bir şey söyleyip söylemediğine bakacağız, sonra da saç konusunda Harvo'nun başının etini yiyeceğiz."

"Cennette bir gün daha."

"O saç bakacağız, Peabody. Efsaneyi ve torununu bir kez daha ziyaret edeceğiz."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Her seferinde bir adım."

Doğruca ofisine gitti, kahvesini, t a h t a s ı n ı ve kitabını aldı.

Üçüncü kurbanın eklenmesi onu çileden çıkardı.

"Tamam, kaltak," dedi yüksek sesle, "hat trick'ini yaptın, ama dördüncüyü de yaparsan lanetleneneceğim."

Masasında raporunu yazdı, ardından Mira'nın incelemesi için en önemli şüphelisinin profilini çıkardı.

Denek zeki, organize, IT ve AI mühendisliği becerilerine sahip. Kadınlar İçin Kadınlar destek grubunun bir üyesidir ve şu ana kadar her bir kurbanla bağlantılı kadınla tanışmıştır. Olgun bir kadındır ve

Fonlara erişim, şu anda büyük, özel bir konutta ikamet ediyor - aslında şu anda söz konusu konutu ve personeli kontrol ediyor.

Özne, efsanevi bir aktörün torunu, dünya çapında tanınan ve hayranlık duyulan bir ünlü ve özellikle kadın hakları ve statüsü için aktivisttir. Öznenin büyükanne ve büyükbabası, büyükbabanın ölümüne kadar uzun süreli bir evliliğe ve neredeyse masallardaki gibi bir aşk ilişkisine sahipti. Büyükanne hala evlilik yüzüğünü takıyor. Ana salonda bir düğün portresi asılıdır.

Teori: Denek, büyükanne ve büyükbabasının gibi bir ilişki ve evlilik beklemiş ve arzulamıştır. Büyükbabasının büyükannesine olduğu gibi kendisine adanmış bir eş beklentisi ve arzusu içindeydi. Denek ayrıca kişisel becerileri sayesinde kendi işini kurarak kendi izini bırakmayı arzulamıştır.

Kişinin eşi, LC'leri devreye sokarak, bir ilişki yaşayarak -genç bir kadın- için şartlarını kar elde etmek için manipüle ederek ve ardından boşanarak onu satmaya zorlayarak beklentileri karşılayamamıştır. Eş, elde ettiği kârla bir ev satın alarak ve orada genç kadınla yaşayarak ihanetini pekiştirmiştir.

Bu ihanetlerin özneyi bir tür şiddete teşvik edeceğine inansam da, bir noktada gerçek kırılma destek grubuyla geldi. Orada denek, sadece ihanete değil, şiddete, cinsel saldırıya ve tecavüze uğramış kadınlarla tanıştı, etkileşime girdi, onlara sempati duymaya ve onlarla ilişki kurmaya başladı. Cezasız kalan suçlar ve en azından üç mağdurun durumunda, devam eden davranışlar.

İdealindeki büyükannesi gibi, yürüyüş yapacağı ya da nutuk atacağı bir dava değil, gerçek ve gerekli gördüğü eylemi gerçekleştireceği bir dava buldu. Adalet olacaktı. Yine büyükannesine öykünerek, erkekleri seks ya da seks vaadiyle cezbetmek için kostümler ve kişiliklerle dolu roller üstlenir.

Onları uyuşturmak sadece etkisiz hale getirme, savunamaz, savaşamaz, onu alt edemez hale getirme amacına hizmet etmekle kalmaz, aynı zamanda onları zayıflatır, güçlerini alır. Onları çırılçıplak soymak küçük düşürür. İşkence etmek ona sadece acıları üzerinde kontrol sağlamakla kalmaz, aynı zamanda acı çektirme ihtiyacını da besler. Hadım etme, açıkçası, onları insansızlaştırır. Kadınlar üzerinde kullandıkları silahı ellerinden alır. Çaresiz, acı çekerek ve cinsiyetsiz ölürler.

Potansiyel olarak eve ihanet ettiklerini göstermek için onları evlerinin dışında bırakır. Onları dışarıda bırakmak -Bir daha asla bir eve sahip olamamak. Son bir aşağılanma.

Şiir onların suçunu siyah-beyaz olarak ifade ediyor. Ama seçtiğı isim -Lady Justice- bana bunun başka bir rol olduğunu ve bunun için dikkat, takdir ve şan istediğini söylüyor.

Katilin profili, Darla Pettigrew'un profili bana uyuyor. Onaylayabilir ya da çürütebilir misiniz?

Eve okudu, başını salladı. Yazmak, her şeyi ortaya dökmek işe yaramıştı. Belki Mira parçalara ayıracaktı, ama lanet olsun, işe yaradı. İşe yaradı. Birbirine uyuyordu.

Mektubu gönderirken Peabody kapısına geldi. "İlki geldi. Jacie Pepperdine. Onunla nerede röportaj yapmak istersiniz?"

Eve bunu çoktan düşünmüştü. "Bir kutu getir."

Peabody kaşlarını kaldırdı. "Tamam o zaman." Bağlantısını çıkarıp kontrol etti. "A açık."

"Yer ayırtın, onu içeri alın. Bir dakikaya geliyorum."

"Anladım. Sanırım ona şüpheli gibi davranacağız." "İçgüdülerinizi takip edin."

Eve ayağa kalkarak bir dosya hazırladı. İçgüdülerini takip ederek, gerekirse daha sert davranmaya hazırlandı. Önce sıska penceresine doğru yürüdü, dışarı bakmak için bir dakika ayırdı, aşağı baktı.

Dışarıda destek grubu üyelerinin yaşadıklarını yaşamış pek çok kadın -ve bazı erkekler de- vardı. Ve daha kötüsü, çünkü her zaman daha kötüsü vardı.

Sempati duyabilirdi ve İsa da onunla ilişki kurabileceğini biliyordu. Ama cinayetin teraziyi dengelemediği kesindi. Belki yasalar her zaman doğru yapmıyordu ama o yasaların tarafında olduğu sürece bunu deneyecekti.

Dosyayı aldı ve dışarı çıktı. Jenkinson'ın kravatıyla, Reineke'nin de çoraplarıyla masalarında oturmadıkları için bir tane yakaladıklarını düşündü.

Santiago kendi masasında oturmuş, kovboy şapkasının altında kaşlarını çatarak hesabını yapıyordu. Şapka, Carmichael'la girdiği bir bahsi daha kaybettiği anlamına geliyordu - Carmichael kendi bahsinde çalışırken oldukça memnun görünüyordu.

Genç ortağı özenle bir rapor yazarken Baxter ayaklarını - ve şık ayakkabılarını- masasının üzerine koymuş, 'link'inde bir konuşma yapıyordu. Üniformalılar küplerinde vızıldıyordu.

Emrindeki polisleri taradı, sonra dinlenme odasının kapısına asılmış tabelaya baktı.

IRKINIZ, INANCINIZ NE OLURSA OLSUN,
CINSEL YÖNELİMLERİNİZ YA DA SİYASİ GÖRÜŞÜNÜZ NE
OLURSA OLSUN, SİZİ KORUR VE HİZMET EDERİZ*
ÇÜNKÜ ÖLEBİLİRSİNİZ.
*BİR PISLIK OLSAN BİLE.

Bu doğru, diye düşündü, bu çok doğru. Ve emrindeki her polis bu lanet olası mükemmel orospu çocuğu sloganını takip edecekti.

Ve şu anda yaptığı şey de buydu. Dışarı çıktı ve Mülakat A'ya girdi.

Hem Peabody hem de Pepperdine'de gazoz olduğunu fark etti ve yarı yarıya otomattan bir Pepsi almak için mücadele etmeyi diledi.

Yirmi yedi yaşındaki Jacie Pepperdine, birkaç neslin ırk karışımının çarpıcı bir örneği gibi görünüyordu. Asya'ya özgü vahşi yeşil gözleri, altın tozlu karamel rengine teni, karamel çizgilerle vurguladığı simsiyah, çılgınca kıvrılmış saçları, uzun, dar bir burnu, uzun, dolgun dudaklı bir ağzı vardı.

"Bayan Pepperdine, bu benim ortağım, Teğmen Dallas."

"Tamam. Bakın, eğer bu her neyse ona ulaşabilirsek. öğlene kadar bir yerde olmalıyım."

Kadife gibi bir sesi vardı, Eve'e göre bu da hayatının bir kısmını neden barlarda şarkı söyleyerek, diğer yarısını da garsonluk yaparak kazandığını açıklıyordu.

"Elbette. Geldiğiniz için teşekkür ederiz. Kadınlar İçin Kadınlar adlı bir destek grubuna üyesiniz."

Jacie'nin hafif meraklı ifadesi taşa dönüştü. "Bu özel, anonim bir grup. İçeri girmeye hakkınız yok."

"Belki Cinayet Masası'nda olduğunuzu fark etmişsinizdir," dedi Eve kolayca. "Birbiriyle bağlantılı üç cinayetle ilgili bir soruşturma yürütüyoruz. Bu cinayetler aynı zamanda destek grubuyla da bağlantılı."

"Bu çok saçma."

"Medyaya hiç dikkat ediyor musunuz?"

"Çalışıyorum. Çalışmadığım zamanlarda seçmelere gidiyorum.

Çalışmadığım ya da seçmelere gitmediğim zamanlarda uyuyorum."

"İlk kurban Nigel McEnroy, aralarında sizin grubunuza mensup iki kadının da bulunduğu çok sayıda kadına uyuşturucu verdi ve tecavüz etti."

"Bir tecavüzcünün ölmesine üzülmemi mi istiyorsun? Neden o piçi tutuklamadınız?"

"Belki kurbanlarından biri onu ihbar etseydi, biz de ederdik. İkinci kurban, Thaddeus Pettigrew, üyelerinizden birinin eski kocasıydı. Karısını, onu aldattığı kadın -daha genç bir kadın- için terk etti ve bazı yasal manipölasyonlarla onu kurduğu işi satmaya zorladı ve kârın çoğunu kendisi topladı."

Eve durakladı, Jacie'nin yüzünü izliyordu. "Bu hikâyeyi biliyorsun.

O kadını tanıyorsun."

Jacie kendini korumayla meydan okumayı birleştiren bir hareketle arkasına yaslanıp kollarını kavuşturdu. "Grubumuzda konuşulan hiçbir şeyi, ama hiçbir şeyi tartışmayacağım."

"Üçüncü kurban," diye devam etti Eve, "Arlo Kagen, aynı zamanda üyelerinizden birinin eski kocası, fiziksel ve cinsel olarak

karısına saldırdı, küçük oğullarına zarar vermekle tehdit etti. Bildiğiniz başka bir hikaye."

"Aynı cevap."

"Pekâlâ. Senin hikayen ne?"

"Seni tanımıyorum. Sana kişisel, özel işimi anlatmak zorunda değilim. Eğer hepsi buysa-"

Jacie ayağa kalkınca Eve, "Otur," diye tersledi. "Söz konusu üç gecede nerede olduğunuzla başlayacağız. Pazartesi, Salı ve dün gece. Akşam dokuz ile sabah dört saatleri arasında."

"Pazartesi gecesi, boktan bir kalabalığın önünde şarkı söyledim -ama Son Çağrı'daki kalabalığın önünde- dokuzdan bire kadar. Oraya sekiz buçukta varmıştım, bir buçukta ayrıldım. Eve gittim, tek başıma yattım. Dün gece de aynıydı. Salı günü, Bistro East'in havalı müşterilerine havalı içecekler ve atıştırmalıklar servis ettim. Sekize iki kala kapanış. Bugün, başka bir bok çukurunda şarkı söylemek için seçmelerim var, ama evime daha yakın. Programımın geri kalanını ister misin? Hemen hemen aynı, haftanın yedi gecesi."

Peabody, "Bu çok ağır bir iş yükü," diye yorum yaptı. "Hâlâ gruba gidiyor musun?"

"Ayda iki kez. Oradan çıkıyorum ve işe gidiyorum. Tecavüzcüleri, dolandırıcıları ve eş dövenleri öldürmek için fazla zamanım yok. Dahası, tecavüzcüler, dolandırıcılar ve karısını dövenler umurumda değil." "Birisi yaptı." Eve açıldı ve Dosya, gitti Sert.

"Birileri bunu yapacak kadar önemsemiş."

Eve olay yeri fotoğraflarını ortaya koyarken Jacie o muhteşem cildinin altında soldu. "Suçları ve günahları ne olursa olsun üç insana saatlerce işkence edecek kadar önemsediler. Onları sakat bırakacak, öldürecek kadar. Sana karşı işlenen suç neydi Jacie, günah neydi? Sana zarar veren adamın sonunun böyle mi olmasını istiyorsun? Bunun sorumluluğunu paylaşmak istiyor musun?"

"Lütfen şunları kaldırın. Lütfen, biraz su alabilir miyim?" Gazozunu kenara itti. "Sadece biraz su."

"Tabii. Ben bakarım."

"Bana bir Pepsi getir, olur mu?" Peabody ayağa kalkarken Eve sordu. Fotoğrafları dosyaya geri koydu. "Bana onun adını ver. Oradan başla. Adamın adını."

"Bu konuda konuşmayı sevmiyorum. Geçen sonbaharda, olaydan aylar sonra WFW'ye gitmeye başladım. Bu konuda konuşabileceğimi düşünmüyordum ama... Natalia -sanırım Natalia ile konuşmuşsunuzdur- çok sakinleştirici, çok... süslü bir kelime ama uyuyor, çok empatik. Ve diğer kadınlar, sanki yanınızda kız kardeşleriniz, anneleriniz, arkadaşlarınız varmış gibi. Bana çok yardımcı oldu. Gruptaki kimsenin söylediğini şeyi yaptığına inanamıyorum. O dosyada yazanları yaptığına. İnanamıyorum."

"Bana onun adını ver. Oradan başla Jacie, çünkü bu dosyaya girerse sana bir faydası olmaz. Ölürse de bir faydası olmaz."

"Cooke, Ryder Cooke. Geçen yılın sekiz Ağustos günü saat on sularında bana tecavüz etti ve hayatımı mahvetti."

17

As Peabody geldi geri içinde, Eve dikkate alındı ve En iyi yaklaşım.

"Jacie, sana sorular sorabiliriz ya da daha kolaysa bize neler olduğunu anlatabilirsin."

"Hiçbir şey daha kolay değil." Jacie sudan yavaşça, küçük yudumlar aldı. "Her şeyi geride bırakmak istedim ama o bunu yapamayacağıma emin oldu. Her lanet gün bununla yüzleşmek zorundayım."

Peabody konuşmaya başladı ama Eve başını salladı. Beklediler.

"Ben bir şarkıcıyım. Bir sesim var, iyi bir ses ve çalışmak, kendimi geliştirmek için çaba sarf etmek istiyordum. Kendimi bildim bileli şarkı söylemek istiyordum. Bir yıldız olmak zorunda değildim. Sadece şarkı söylemek, hayatımı kazanmak, yeteneğimi kullanmak. İyi gidiyordum, sonra New York'a gelip kendimi zorlamayı kafama koydum. Bazı iyi konserler de aldım, gerçekten sağlam konserler. İyi eleştiriler, biraz ilgi. Ve bir kayıt sözleşmesi için bir şans. Bu bir rüya gibiydi, istediğimden çok daha fazlasıydı ama işte oldu."

Bir yudum daha aldı ve suyu bir kenara koydu.

"Delray'den bir gözlemci beni duydu ve bir seçme diski göndermemi söyledi. Bir stüdyo ve iyi müzisyenler ayarlamak için birikimimin büyük bir kısmını harcadım. Eğer bir şansım varsa, bunu doğru şekilde yapacaktım. Ve işe yaradı, ya da ben öyle sanıyordum.

"Ryder Cooke Delray'dir. O bir yıldız yaratıcısı. Bu yüzden Ryder Cooke geleceğini konuşmak için seni evine çağırdığında, bir kontrat hakkında konuşmak için, gidersin. Ben gittim. Bir şeyler içtik. Ben

Sarhoş değilim," diye ekledi büyük bir tutkuyla. Gözleri çok parlaktı, gözyaşlarıyla değil, şimdi değil, ama bu tutkuyla ve anılarla.

"Hayatımın en önemli toplantısında sarhoş olacak kadar aptal değilim. Ama biraz şarap içtim. Konuştuk ve sahip olabileceğim, olabileceğim her şeyin resmini çizdi. Sonra yukarıda görmem gereken bir şey olduğunu söyledi."

Gözlerini sıkıca kapattı. "Aptalca mıydı? Hâlâ bilmiyorum. Asla bir hareket yapmadı, beni rahatsız edecek bir şey söylemedi, ben de gittim. Onunla yatak odasına girdiğimde içimde kötü bir his bile yoktu. Sonra beni yakaladı. Oldukça iri bir adam ve ben de beklemiyordum... Önemli değil. Beni yatağa yapıştırdı. Ona hayır diyorum, çekil. Arkana yaslan ve tadını çıkar, bebeğim dedi. Aynen böyle. "Arkana yaslan ve tadını çıkar, bebeğim."

Havayı içine çekmesi gerekiyordu. Tekrar dışarı verdi.

"Onu çıkarmaya, kurtulmaya çalıştım ama o daha güçlüydü ve sadece ... Sonra, ben ağlarken ve hala beni sıkıştırmışken, bana bununla başa çıkmamı söyledi. Bu işler böyle yürür. İyi bir kız ol ve beni imzalasın, beni yapsın. Birine söylersen, ortalığı ayağa kaldırırsan, işim biter. Kimse bana inanmaz ve sokak köşelerinde şarkı söyleyerek bir sandviç parası kazanacak kadar şanslı olurum.

"Yuvarlandığında, dışarı koştum. Kıyafetlerimi bile çıkarmaya zahmet etmemişti, sadece külotumu, değil mi? Dışarı kaçtım. Neden polise gitmediğimi bilmiyorum."

Şimdi gözyaşları dökülüyordu ve sabırsızlıkla parmak uçlarıyla gözyaşlarını sildi. "Utanmıştım, şok olmuşum ve korkmuşum. O gece her şeyi yanlış yaptım, tamam mı? Her şeyi yanlış yaptığımı kabul ediyorum."

Bir an daha durup biraz daha su yudumlamak zorunda kaldı. Eve onu bekledi ve Peabody'ye de aynısını yapmasını işaret etti.

"Eve gittim ve duş aldım. Duş üstüne duş aldım, onu üzerimden temizledim. Ve gecenin yarısında ağladım. Faydasız, işe yaramaz. Sonra sinirlenmeye başladım ve bu daha iyiydi. Sabah doğruca Delray'e gittim ve herkese

Ne olduğunu dinleyen herkese anlattım. Ve tıpkı onun dediği gibi, kimse bana inanmadı. Ya da inansalar bile Cooke'un karşısına çıkmayacaklardı.

"Kontratı alamadım, büyük sürpriz." Şimdi acı, buz gibi sert ve kırılğan. "Sahip olduğum iyi konserlerden kovuldum. İyi bir mekânda başka bir konser alamadım. Benim bir baş belası, ayyaş, kullandığım, çaldığım, her şeyi yaptığım söylentilerini yaydı. Şimdi kiramı çıkarmak için ne iş bulursam yapıyorum."

Eve, Jacie'nin bitirdiğinden emin olmak için bir kez daha vurdu. "Jacie, suç duyurusunda bulunmak istiyor musun?"

"Neyle?" Birden ağzından kaçiverdi. "Onun sözüne karşı benim sözüm, yani elimde hiçbir şey yok."

Peabody uzanıp elini Jacie'ninkinin üzerine koydu. "Tek olduğunu mu sanıyorsun?"

"Ben- Muhtemelen hayır. Hayır, tek değilim ama bu beni daha az önemsiz biri yapmaz. O bir yıldız yaratıcısı. Bana kim inanır ki?"

"Var," dedi Eve basitçe.

Nefesi kesildi, yırtıldı ve gözyaşları tekrar akmaya başladı. "Bunca zaman sonra şimdi onun peşinden gitmeye kalkarsam, sokak köşelerinde şarkı söylüyor olacağım."

"Hayır, yapmayacaksın. Ama bunu şimdilik bırakalım. Bu hikayeyi anlattınız, size tecavüz eden adamı destek grubunuzda teşhis ettiniz."

"Grubun tüm amacı da bu zaten."

"Grup dışında bu konu hakkında sizinle daha fazla konuşan oldu mu?"

"Evet, bazılarımız sonra kahve içmeye ve orospu seanslarına gittik.

Bunu bazen ben de yaptım."

"İsimlere ihtiyacım var, eğer varsa tam isimlerine. Onlarla da sizinle konuştuğumuz gibi konuşmamız gerekiyor."

"Bu doğru gelmiyor."

"Jasmine Quirk, Leah Lester, Darla Pettigrew, Una Ruzaki, Rachel Fassley ile zaten konuştuk. Ve Natalia. Mae Ming, Sasha Cullins ve Bree Macgowan ile planlanmış görüşmelerimiz var."

Jacie dudaklarını birbirine bastırdı. "Gruptan Jasmine ya da Leah diye birini tanımıyorum."

Peabody ona, "Jasmine taşındı ve Leah da bir süredir ortalıkta yok," dedi. "Teğmenin bahsettiği diğer kadınları tanıyor musun? Kahve seanslarınızın bir parçası mıydılar?"

"Her zaman aynı insanlar olmuyor. Toplantıdan sonra her zaman gidemiyorum. Ama bahsettiğiniz herkesle kahve içtim. Dürüst olmak gerekirse, böyle tanıdığım tek kişi Sherri Brinkman. Eski sevgilisi tarafından daha genç biri için terk edilen bir başkası, ama ona cinsel yolla bulaşan hastalık bulaştırmadan önce değil ve boşanmada onu hemen hemen hortumladı çünkü tüm parası ve avukatları olan oydu. Altmış yaşında ve belki de beş-iki, yüz-on vuruyor. O dosyadakileri yapmasına imkan yok."

"Tamam. Ne kadar süredir grupta olduğuna dair bir fikir verebilir misiniz?"

"Ben Ekim ayında gitmeye başlamadan önce o da bu işin bir parçasıydı." "Jacie, onunla konuştuğumuzda, diğerleriyle konuştuğumuzda,"

Peabody nazikçe, "Biz düşman değiliz. Bu cinayetlerden kimin sorumlu olduğunu bulmamız gerekiyor ama bu bizi düşman yapmaz."

Jacie omuz silkip gözlerini masaya diktiğinde Eve arkasına yaslandı. "Mavis Freestone'u tanıyor musun?"

Jacie sırtarak başını kaldırdı. "Elbette, ben ve Mavis, aramız iyidir. Her hafta öğle yemeği yeriz. Tanırım."

Eve kartlarından birini çıkardı. "Peabody, yazacak bir şeyin var mı?"

Peabody bir kalem çıkarıp uzattı.

"Seçmelerin kaydı hâlâ duruyor mu?"

"Benim kopyam var, elbette."

"Bana bir saat ver, sonra Mavis'i bu numaradan ara. Ona istediğin kadar çok ya da az şey anlat, ama Dallas'ın seçme kaydını dinlemesini söylediğini söyle."

Jacie kartı aldı ve baktı. "Benimle kafa mı buluyorsun?"

"Ne anlamı olabilir ki? Mavis ve ben aslında sıkı. Bundan sonra ne olacağı size kalmış."

Şimdi gözyaşları parıldıyor ama yuvarlanmıyordu. Eve'e kuşkuyla ve umudun en zayıf ışığıyla baktı.

"Neden? Bunu neden yaptın?"

"Çünkü biz düşman değiliz. Ryder Cooke hakkında suç duyurusunda bulunmayı tercih etseniz de etmeseniz de onu soruşturacağız. Tek soruşturan siz olmazdınız. Onu bu dosyadan uzak tutmak için elimden geleni yapacağım ve onu bir kafese koymak için elimden geleni yapacağım. Hepsi bu kadar."

"Bunu düşünmem gerek."

"**Pekala**. Numaram kartın diğer tarafında. Geldiğiniz için teşekkürler."

Jacie gözle görülür biçimde sersemlemiş bir halde gittikten sonra Peabody nemli gözlerini kırıştırdı. "Bu yaptığın çok soğuk bir şeydi Dallas. Hem de çok soğuk."

"Bana hiçbir şeye mal olmadı. Onunla temasa geçmeden önce Sherri Brinkman'ı ara, içeri gelmesini iste."

"Elbette." Peabody ayağa kalktı, kapıya doğru ilerledi. "Çoğunlukla yaptığımız şey kötü adamların peşinden gitmek. Olumlu bir şeyler yapabildiğimizde güzel oluyor."

"Kötü adamların peşinden gitmek benim kitabımda gayet olumlu bir şey." "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Evet, Eve Peabody dışarı çıktığında düşündü.

Evet. Mavis'i aramış, neşeli bir mesaj almış:

Hey! Gerçekten sohbet etmek isterdim ama stüdyodayım. Bana bir mesaj bırak. Cha!

"Burası Dallas. Jacie Pepperdine'den bir etiket bekleyin. Bana bir iyilik yap ve onun seçme kaydını dinlemeyi ayarla. Patlamazsa Roarke'a ver. Minnettar olurum."

Nadine'i etiketlemek için geçiş yaptı. "Teke tek için hazır mısın?"

"Peabody'den anladın. Bu yarı bağlantılı ve sana büyük, kokuşmuş bir balık atıyorum."

"Mmm, en sevdiğim tür. Balığın bir adı var mı?"

"Ryder Cooke."

Nadine başını eğdi, gözlerini kıstı. "Sakın bana onu sedyeye yatırdığını söyleme."

"Hayır ve bundan kaçınmayı umuyorum. Araştırmaya

başlamak isteyeceksin, Nadine. Elimde henüz dava
açmayacak bir kadın var.

Resmi bir şikâyet, ama benim gözümde çok inandırıcı. Adamın kendisine tecavüz ettiğini söylüyor ve olayın ortaya çıkış şekli bana onun ne ilk ne de son kişi olduğunu söylüyor."

"Bana onun adını ver."

"Yapamam. Tıpkı senin yapamayacağın gibi, Nadine. Ne zaman ve ne zaman halka açılmak isterse, bunu yapacaksın."

"Bana bir zaman çizelgesi verebilir misiniz?" "Geçen Ağustos. Kaz."

"Buna güvenebilirsiniz. İpucu için teşekkürler." "Sadece kullan."

Sonra, SVU ile temasa geçti, durumu anlattı.

"Seni yakalayacağız, seni orospu çocuğu," diye homurdandı. "Öyle ya da böyle."

Ofisine döndüğünde, Ryder Cooke ile yaptığı görüşmenin ayrıntılarını kitabına ekledi.

Kırk sekiz yaşında, birkaç milyar serveti olan melez bir erkek. Delray'de yapımcı ve başkan. Şirkette yirmi altı yılı, kendi servis aracı, New York, New L.A., East Hampton ve Jamaika'da evleri vardı. İki eski karısı, eğlence medyasını gözden geçirirken okuduğu kadarıyla önemli bir oyuncu olarak tanınıyordu.

Medyanın bu kesimine göre Cooke şu anda New L.A.'de Grawl adlı bir grupta kayıt ve video prodüksiyonu yapıyordu.

Bu da onu şimdilik güvende tuttu.

Eski kocanın ismini almak için Sherri Brinkman'ı araştırdı, ama sonra onu araştırmaya geçti.

Linus Brinkman, beyaz erkek, altmış yedi yaşında, bir evlilik, bir boşanma, iki çocuk. Şu anda yirmi beş yaşındaki LaDale Gerald ile birlikte yaşıyor. (Bu da onu kendi kızından beş yaş daha genç yapıyor.)

New York'ta ikamet, Grand Cayman'da ikinci ev ve Paris'te yeni satın alınan bir daire.

Lodestar Corporation'ın kurucu ortağı ve CEO'su, etkinliklerin tanıtımında kullanılan bir şirket - konserler, büyük bağış toplama etkinlikleri ve müzayedeler, hem canlı hem de çevrimiçi spor.

Listedeki net serveti dokuz haneli rakamlara ulaştı.

Meraktan geri döndüğünde eski karısının ancak altı kazandığını fark etti. İstihdam verileri onu Lodestar'da yirmi altı yıl pazarlama başkan yardımcısı olarak gösterirken - profesyonel anne statüsü için iki ara verdi - şimdi onu daha küçük bir şirkette, maaşın bir kısmına pazarlama yapan bir idari asistan olarak listeledi.

"Evet, sana kazık attı, değil mi Sherri?"

Lodestar'ı etiketledi, sadece Bay Brinkman'ın şehir dışında olduğunu ve müsait olmadığını öğrenmek için sinir bozucu bir koşuşturmadan geçti.

Ayağa kalktı, ofisinin sınırlarında dolaştı, masasını tekmeledi.

Tagged Roarke.

"İyi günler, Teğmen."

"Öyle mi? Şimdiden mi? Kahretsin. Lodestar'dan Linus Brinkman'ı tanıyor musun?"

"Az ya da çok-çok az. Tanıştık."

"Uzman danışman, sivil şapkanızı takıp ofisiyle iletişime geçmeye ve nerede olduğunu ve ne zaman döneceğini öğrenmeye ne dersiniz? Asistanının asistanları var ve kimse bana söylemiyor."

"Öğle yemeği yemek için zaman ayırırsan bunu yaparım."

"Şey için... iyi. Beni etiketlemen ya da mesaj atman yeterli."

Bilgi. Teşekkürler."

Aç olmadığını düşündü ama günün geri kalanı tıka basa doluydu. Bir şeyler yemek için zaman ayırmak istemiyordu ve zaten bunu yapabileceğinden de şüpheliydi.

Ama bunu düzeltebilirdi. "Bir çeşit" öğle yemeği demişti. Bir şekerlemenin bu kritere uyduğunu düşündü.

Kapısını kilitledi ve meşhur Şeker Hırsızı için hazırladığı mavi boya tuzağını kapatmak için kumandayı masasından çıkardı. Masanın üzerine çıktıktan sonra dikkatlice tavan döşemesini kaldırdı.

Ve boşluğa baktı.

"Haydi!" Cebinden mini bir ışık çıkarıp içeride parlattı.

Hiçbir şey.

"Lanet olası sinsi orospu çocuğu!"

Boyadan eser yok, olması da gerekirdi. Yani Şeker Hırsızı da uzaktan kumanda kullanmış. Muhtemelen önce tuzağı haber veren bir tarayıcı.

Aşağı atladı, kaşlarını çatarak fayansa baktı. Sonra ellerini ceplerine soktu.

Kabul etmek zorundaydı - nefret ediyordu ama etmek zorundaydı - oldukça etkileyiciydi.

Kapısının kilidini açıp dışarı çıktı. Jenkinson ve kravatı geri dönmüştü ve Tanrım, bu seferkinde nükleer reaktörde üretildiği belli olan gökkuşakları vardı. Reineke ve çorapları da öyleydi, ama şu anda onları göremediği için görme yetisinin koruyucu azizine şükretti.

Santiago şapkasıyla birlikte Carmichael'ın masasına gitmiş ve yoğun bir sohbete dalmışlardı. Eve bunun aktif bir dava ya da başka bir aptal bahisle ilgili olduğunu düşündü.

Baxter ve Trueheart kayıp olduğu için bir tane yakaladıklarını düşündü.

Peabody bir raporla meşgul görünüyordu.

"Bu iş daha bitmedi," diye duyurdu Eve. Hareketlilik durdu, kafalar döndü. "İnanın bana, daha bitmedi."

Ofisine geri döndükten sonra tavan döşemesine bir kez daha kaşlarını çatı. Başka bir şey düşünecekti. Evet, düşünecekti.

Bağlantısı bir mesaj gönderdi.

Brinkman Nevada-Vegas'ta bazı işleri tamamlıyor. Saat üç buçukta Startack Transpo İstasyonu'ndaki özel iskeleye şirket servisiyle varacak. Burada kendisini her zamanki şoförü ve araba servisi karşılayacak. Ofise giriş yapıp doğruca eve gitmesi bekleniyor. Bu akşam siyah kravatlı bir daveti var ve saat dört buçukta evinde stilistiyle birlikte bir masaj için rezervasyon yaptırdı.

Bir şey değil. Ye bakalım.

"Tamam, tamam, bu iyi." Şimdi AC'sine kaşlarını çatı, sonra topuklu ayakkabıların hızlı tıkırtılarını duyunca geri döndü

ofisine doğru gidiyor.

Mira'yı görmek ya da onun yumuşak mavi bir takım elbise içinde bahar kadar güzel göründüğünü görmek onu şaşırtmadı.

"Bunu gününüze sıkıştırmak zorunda kalmanızı istememiştim," diye söze başladı Eve.

"O kadar da sıkıcı değil. Öğle yemeği toplantısı için dışarı çıkıyorum.

-Natalia Zula'yla. O yüzden önce birkaç dakikam var. Ve sana benim işime talip olup olmadığını sormak istiyorum."

"Ne?"

Mira gülümseyerek yolun geri kalanını geldi ve panoyu taradı. "Darla Pettigrew profiliniz çok zekice. Büyükannesiyle olan ilişkisiyle, kendi hırslarının, duygusal gelişiminin, beklentilerinin bu ilişki aracılığıyla neler olabileceğiyle olan bağlantınız çok doğru."

Mira kalçasını Eve'in masasının köşesine yasladı. "Buradaki özetiniz ve teoriniz, büyük ölçüde onun öldürüldüğüne olan inancınıza dayanıyor. Bu konuda ne kadar eminsiniz?"

"Olasılık taramaları yaptım-"

"Hayır, olasılık taramasının hesapladığı gibi değil. Ne kadar eminsiniz?"

"Yüzde doksan beş. Yüz diyebilirim ama her zaman yanılma ihtimalim var ve bunu da hesaba katmam gerekiyor."

O konuşurken Eve tahtasına döndü, başparmaklarını kemer halkalarına geçirdi ve Darla'nın fotoğrafını inceledi.

"Hemen benim için vızıldadığını da hesaba katmalıyım. Hemen ve bundan kurtulamıyorum. Başından beri ona baktığım için, bu geri kalanını etkileyebilir."

"Onunla konuşma, onu kendim değerlendirme şansını çok isterim." "Onu kutuda istiyorum." Eve geri döndü. "Bir nedene ihtiyacım var

onu oraya götürmek için. Bunun üzerinde çalışıyorum."

"O zaman seni yalnız bırakayım." Mira doğruldu. "Şimdiye kadar şiddeti erkeklere, özellikle de destek grubundaki kadınlara haksızlık eden erkeklere odaklandı. Ancak bu şiddet, hiç kuşkusuz, onun kendi adalet biçimini uygulamasını engellemeye çalışan herkese yayılacaktır. Yani

Şimdilik sizi bir tür iş arkadaşı olarak görse de, bu değişecektir."

"Evet. Bugün bunu biraz daha zorlamayı düşünüyorum." "O zaman dikkatli ol."

Mira yola çıkarken Eve, "Bir sorum var," dedi. "Bir paket soya cipsi bir çeşit öğle yemeği mi?"

"Hayır," dedi Mira ve devam etti. "Lanet olsun."

Eve pizzayı ve kokunun havalandırmaya kaçması durumunda ortaya çıkacak sonuçları düşündü. Kaos, ayaklanma. Ayrıca, güzel bir dilimi ziyan edecek kadar aç değildi.

Çorbayı denedi, birkaç çeşit olduğunu fark etti. Roarke da sinsi bir orospu çocuğuydu. Bir fincan minestrone ve bir paket soya cipsi tercih etti.

O içerken Peabody içeri girdi. "Bir sonraki ..." Peabody havayı kokladı. "Bu otomat çorbası değil. Bu gerçek çorba."

"Yani?"

"Şey, sadece... Gerçekten güzel kokuyor."

Eve döndü, bir fincan daha programladı. "Al ve bu konuda çeneni kapa."

"Dostum, teşekkürler. Mae Ming burada ve sana Brinkman operasyonunun temel detaylarını gönderdim."

"Ming'i al. Ben morgu alacağım ve Harvo için laboratuvara uğrayacağım."

"Benim için iyi bir anlaşma."

"Zamanlamaya bağlı olarak, gelen diğer ikisini sen al. Sonra Brinkman'ı etiketleyin, onu buraya getirin. Başka isimler bulursanız, onları da buraya getirin."

"Buna güvenebilirsiniz."

Eve ceketini aldı, cips paketini cebine attı. "Ben. Klimama dokunma."

Kulübeye doğru yürüdü, polisleri taradı, panoyu taradı ve Baxter ile Trueheart'ın gerçekten de bir tane yakaladıklarını fark etti. Aslında iki, çünkü bir cinayet/intihar vakası yakalamışlardı.

Masasında asık suratla oturmuş bir rapor üzerinde çalışan Trueheart'a doğru baktı. Yeşilin çoğunu kaybetmişti.

Ama onu iyi bir polis yapan şeylerden biri de işin ağırlığını hissedebilmesiydi.

Şu anda adamın yüzünde büyük bir ağırlık olduğunu görebiliyordu.

Elinde bir seri katil olduğunu düşündü Eve, ama bir patrona ihtiyacı olan adamları vardı.

Masasına doğru yürüdü. "Dedektif."

"Efendim."

"Ortağın nerede?"

"Dinlenme odasında, kahve alıyor. Biz de yeni geldik-"

"Evet, tahtayı görüyorum."

"Aile içi bir anlaşmazlık gibi görünüyor. Çekişmeli bir boşanma ve velayet anlaşmasının ortasındaymışlar. Sekiz ve on yaşında iki çocukları varmış. Adam kadının evine gitmiş. Zorla girilmemiş, yani kadın onu içeri almış gibi görünüyor. Onu birçok kez bıçaklamış, sonra da kendi boğazını kesmiş."

"Çocuklar mı?"

"Okulda bu bir lütuftur. Bir komşusu çığlıklarını duymuş, kapıyı sürgülediği için içeri girememiş. Komşu haber vermiş ama çok geç kalmış. Bir kız kardeşi varmış. Çocuklar kız kardeşiyle birlikte."

"Trueheart, bazen yazmaktan başka yapabileceğimiz bir şey olmuyor. Yakalayacak, içeri tıkacak, kafese koyacak kimse yok. Sadece yazıp kapatabiliriz."

"Biliyorum, Teğmen. Baxter da aynı şeyi söyledi." Bir nefes verdi. "Bunu yazıyorum."

Tek yapabildikleri, diye düşündü tekrar yola çıkarken. Tek yapabildiğinizin bu olduğu zamanlarla başa çıkmak işin bir parçasıydı. Ve bunun sizi yapabildiğiniz her şeyi yapmaya itmesini umuyordunuz.

Morga giderken New York'un üzerine çökmesine izin verdi. Gürültüsü, telaşı, rengi, öfkesi, eğlencesi yuvarlanırken artık huzurun yakınından bile geçmiyordu. Tüm bunlarla, tüm bunların yoğunluğuyla bir şehirde yaşayamaz ve çalışamazdınız ve sadece yazabileceğiniz zamanları vuramazdınız. Ve zaman zaman, her şeyi yapabileceğinize ve yapacağınıza daha çok inanması gerekiyordu.

Böylece o beyaz tünelde üçüncü gün de kararlı bir şekilde yürüdü. Kararlı. Ve cidden kızgın.

Morris, o daha kapılara ulaşmadan çift kapıdan çıktı.

"Dallas. Beni öğle yemeğine giderken yakaladın."

Cebinden çipleri çıkardı. "Hızlı bir özet için takas edelim."

"Cipslere karşı bir düşkünlüğüm var." Adam geri adım attı; kadın da onu takip etti.

Ve üç levhanın üzerinde üç ceset gördüm.

Morris onun diğer cesetleri incelediğini görünce, "Cinayet-intihar," dedi.

"Evet, biliyorum. Baxter ve Trueheart. Kocanın boşanma ve velayet anlaşmazlığını çözme yöntemi."

"Savaştı. Size söyleyebilirim ki, tam sınavımdan önce bile savaştı. Kolay pes etmedi." Eve'in kolunu okşadı ve Kagen'in yanına gitti.

"Öte yandan, dövüşmedi. Sarhoş olduğu için yapamadı, sonra da uyuşturuldu. Özetim, onu kendine getirmek için verilen ilk uyarıcının başarısız olduğu inancını içeriyor. Çok sarhoştı. Diğer iki kurbanla aynı barbitürat, aynı uyarıcı. Sadece bu vakada, kurban barbitürat eklenmeden önce yaklaşık üç litre bira ve üç shot çavdar viskisi tüketmişti."

"Bu yüzden ikinci kurbanı verdiği kadar zarar vermedi. Belki de. Solak olduğu ve karısını dövdüğü için kırık kol sembolik bir şey."

"Evet, baskın sol. Ayrıca karaciğer sirozu ve diğer sağlık sorunları konusunda da çok iyi bir başlangıç yaptı. İlk yarası ve son yarası? Arada sadece üç ila dört saat var. Haklısınız, onunla çok fazla zaman geçirmede ya da geçiremedi."

"Bilinci yerine gelene kadar ona işkence etmenin bir anlamı yok. Ve sanırım ayrılmak zorunda kalmış olabilir. Sonra da sakinlerden biri gece vardiyasından eve gelmeden önce onu geri götürmek zorunda kaldı. Eskiden bu işteydi, o yüzden yardımcı oldu."

"Şans eseri."

"Peabody'nin bulduğu ve Harvo'nun bizim için çivilediğini umduğum saç da öyle. Sana başka bir şey söyledi mi?"

"Parmak eklemlerindeki yara izleri yıllar boyunca düzenli olarak yumruklarını kullandığını gösteriyor. Vücudundaki hasar bana düzenli olarak aşırı içki içtiğini, kötü beslendiğini ve diş hijyeninin yarım yamalak olduğunu söylüyor. Yardımcı olmuyor."

"Katili tanımak için kurbanı tanımak zorundasınız. Bunların hepsini biliyordu. Muhtemelen üçü arasında en kolay hedefti ama yine de hatalar yaptı. Ona çok fazla ilaç verdi, öldürmek için acele etmek zorunda kaldı, bu yüzden cesedi yeterince iyi kontrol etmedi ve bir şey bırakmadığından emin olamadı."

"Eve, "Gittikçe dikkatsizleşiyor ve daha büyük riskler alıyor. Bu adamla barda oturdu, içki sipariş edecek ve barmenle sohbet edecek kadar uzun süre. Yani..."

Ona cipsleri fırlattı. "Teşekkürler."

Eve laboratuvara giderken bunu düşündü. Ona aşırı doz vermek kesinlikle dikkatsizlikti. Onun çok içtiğini biliyor olmalıydı. Yine de iri bir adamdı ve içinde hiç mücadele kalmaması riskini almak istemiyordu.

Saçtan ayrılmak için henüz özensiz.

Lavanta peruğu değil. Bu yüzden onun üzerinde çalışmaya başlamadan önce kılık değiştirmekten kurtuldu.

Harvo'nun DNA eşleşmesine güvenmek zorundaydı.

Laboratuvara ulaştığında Eve, Harvo'nun cam duvarlı alanına doğru yöneldi. Saç ve lif kraliçesi çalışma tezgâhının bir ayağındaki taburesinde oturuyordu. Laboratuvar önlüğü olarak adlandırılabilen bir şey giymişti, eğer tanımınız genişse, çünkü onun versiyonu parlak bahar yeşili bir alan üzerinde kaydırılmış bir grup açıklanamaz semboldü.

Küçük, kabarık bir kuyruk şeklinde geriye doğru çekilmiş kendi saçları da tarlayla uyumluydu. Burnunun kenarında, günün rengi olan yeşil renkli küçük, ışıltılı bir küpe göz kırpiyordu.

Parmakları ekranın üzerinde dans ederken, saç kuyruğu gibi kaban melodiler çalıyordu.

Eve içeri girdiğinde ona baktı ve gülümsedi. Parmaklarını üç kez şıklattı. Müzik kapandı.

"Hey, Dallas. Zorlanıyor musun? Anlaşmanı yeni bitirdin. Biraz rahatla," diyerek başka bir tabureyi işaret etti.

"Ben iyiyim, teşekkürler. Biraz sıkıştım."

"Evet, evet, nasıl sürdüğünü biliyorum. Saçının her yerinde kurbanın kanı ve deri dokusu vardı. Bazıları kabuk bağlamaya başlamıştı, bu yüzden saçını kaybettiğinde hâlâ nefes alıyordu ve kana yapışmıştı. Sadece onun kanı ve dokusu, btw."

"DNA alabilir misin?"

"Eski saçlar, Dallas. Eski, ölü saç, kökü yok. Bana gönderdiğin insan saçı, evet, ama eski. Bir geliştirmeden geldi."

DNA yok, diye düşündü. Umduğu kadar büyük bir şans değil.

"Peruk mu?"

"Muhtemelen uzatmalar ya da kaldırıcılar, ama ben peruk için yüzde seksen beş diyorum. Ve ucuz bir anlaşma değil. İnsan saçı, neredeyse tamamı renklendirilmemiş, yani kim sattıysa ya da bağışladıysa gerçek siyah saça sahip."

"Neredeyse hepsi mi?"

Harvo döndü ve ekrandaki saçın büyütülmüş halini gösterdi. "Şurada sadece bir tutam gümüş var. Ve bu renk eklenmiş - ne kadar olduğunu söylemek zor çünkü bu tutam kopmuş. Kökten uca değil ama bir kısmı."

Eve bütün bunları nereden bildiğini sorma zahmetine girmede. Kraliçeyi sorgulamaya gerek yoktu.

"Ve bu profesyonel bir renk-Numex marka, Lightning Strike. Bu yüzden büyük olasılıkla dramatik çizgiler görüyorum," dedi Harvo, "çünkü çoğu insan bunun dışında peruğa gümüş eklemes."

"Çünkü çoğu insan griyi ya da gümüşü çıkarır."

Harvo neşeyle parmağını havaya kaldırdı. "Exactamundo. Şimdi, belki birileri kostüm gibi bir şey için yaş eklemek istemiştir. Her halükarda peruğun üzerinde gümüş çizgiler ya da kesikler olacak. Saç mı? Asyalı diyorum. İyi, kalın, sağlıklı. Maliyeti bu. Ve iyi bakılmış. Profesyonelce b a k ı m yapılmış.

profesyonel kalitede ürünler. Özellikle Allure Sa Güçlendirici Sa Kremi."

"Bunun üzerinde de bir marka var mı?"

"Dallas." Harvo ellerini iki yana açtı. "Kiminle konuşuyorsun?" "Senin bir markan var," diye tekrarladı Dallas, bu kez

Açıklama. Harvo'nun peruk konusunda emin olup olmadığını sormak istedi ama sormadı. Kiminle konuştuğunu biliyordu.

"Sokak seviyesinde poz verdi. Mor saçlı. Barmen mor dedi, leylak gibi, siyah değil. İki adım uzaktaydı. Loş ışıktaki bile rengi karıştıramadı. Neden peruk değiştiriyor? Onlara işkence ederken neden peruk takıyor?"

"Bu konu beni aşar. Sadece farklı görevler için farklı görünümünden hoşlanıyor olabilir."

"Kostümler mi?" Eve bir daire çizdi, volta attı. "Tıpkı dediğin gibi. Hepsi kostüm mü? Rolünün bir parçası mı? Onları kontrol altına aldığında kendisini görmelerini istemez mi? Çaresiz olduklarında? O-"

Durdu, geri döndü. "Öyle. Orosu çocuğu. Onu, onun kendini gördüğü gibi görüyorlar. Lanet olası Adalet Hanım."

"Lanet olası Adalet Hanım bu adamı öldürürken son model, insan saçından, profesyonelce bakımı yapılmış bir peruk takıyordu. Bunu size söyleyebilirim.

"Evet, evet. Evet, öyle yaptı.

Teşekkürler, Harvo." "Hizmet için buradayım."

Eve kapı girişinde durdu. "Bütün bunlar da ne?" diye sordu, parmağını Harvo'nun laboratuvar önlüğüne doğru çevirerek.

"Paltoda mı? Dallas, o periyodik tablo. Kimya sayesinde daha iyi bir yaşam ve daha iyi bir ölüm, değil mi?"

"Tartışmak zor. Görüşmek üzere."

18

Eve Cinayet Masası'na geri döndü ve Peabody'nin boş masasını gördü. "Peabody?" diye sordu Baxter'a.

"Görüşmede."

Bu konuda ısrar etmenin bir anlamı olmadığına karar verdi. "Bu gece bir gözetleme ekibine ihtiyacım olabilir. Belki on dokuz ila yirmi üç yüz kişiye bakıyorum. Sen ve Trueheart gönüllü oldunuz."

"Evet, bu şekilde özveriliyiz. Bu Bayan Adalet davası mı?"

"Bir seri yakaladı ve bunu bozacağını sanmıyorum. Potansiyel hedeflerden biri şehir dışında, ama diğerinin bu gece geç saatlerde havalı bir anlaşması var. Onu oradan almaya çalışabilir."

"Smokinim var, seyahat edeceğim."

"Süslü bir anlaşmaya gitmiyorsun. Büyük, süslü bir evde oturacaksın. Baş şüphelim ne zaman ayrılacağını bilmem gerek. Herhangi bir araç, ama şu ana kadar koyu renkli bir şehir arabası kullandı. O aracı ya da beyaz bir arazi aracını, gümüş bir sedanı evden çıkarken görürseniz beni işaretleyin ve takip edin."

"Duydun mu evlat?" Baxter Trueheart'a dedi ki. "Gözetleme atıştırmalıklarının vakti geldi."

"Eğer yirmi üç yüze kadar onun peşinden gitmezse, pas geçiyor demektir. Ama... ondan bir saat sonraya kalsın." Adresi saydı ve ofisine doğru yürüdü.

Kahveyi programladı, bağlantısını çıkardı. "Teğmen, bugün ne kadar konuşmanız değil mi?"

"Sohbet değil. Ve senin üçüncü dünya ülkelerinden birini satın alıp kendini kral ilan etmen gerekmiyor mu?"

cevaplıyor musun?"

"Bunu bu sabah yaptım." Roarke gülümsedi. "Ve az önce sarayımın planlarını onayladığım bir öğle yemeği toplantısını bitirdim. Sizin için ne yapabilirim?"

"Brinkman'ın bu gece gideceği siyah kravatlı davet nedir?"

"Ah, Gezegenimizin ev sahipliği yaptığı yıllık Bahar Galası ve

çeşitli çevresel amaçlara fayda sağlamak."

"Harika. Bizi içeri sokabilir misin?"

Bir an için hiçbir şey söylemedi. "Size sosyalleşmek istemenize neden olan bir ilaç enjekte edilmediğini varsaydığım için ve resmi bir ortamda, bunun işe yarayacağını da varsayıyorum."

"Her iki varsayım da doğru. Brinkman'ı deneyebileceğini düşünüyorum. Riski seviyor, kostüm giymeyi seviyor ve bu anlaşmalar da aslında bundan ibaret. Süslenmek için bir bahane. Peabody birkaç kadınla daha görüşüyor, yani başka uygun hedefler de bulabiliriz, ama şu anda Brinkman listenin başında. Onu gölgelemek için orada olma seçeneğini istiyorum ve eğer şansım yaver giderse, onu alaşağı edebilirim."

"Bir şüpheliyi alaşağı edişinizi izlemek en iyi eğlence biçimlerimden biri. Özellikle de resmi kıyafetliyseniz. Bu sadece keskin bir dokunuş katıyor."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama olsun. Bizi içeri sokabilir misin?"

"Saray otelimın büyük balo salonunda yapılacağı için bu durumda kesinlikle yapabilirim. Trina'nın içeri girmesini, saçınızla ilgilenmesini falan ayarlayayım mı?"

Eve burnundan nefes alıp verdi. "Bu çok kabaydı."

"Biliyorum, ama aynı zamanda eğlenceli. Evde görüşürüz o zaman." "Evet. Trina'yı etiketleme," diye ekledi ve telefonu kapattı.

Elinde kahvesiyle botlarını masanın üzerine koydu ve tahtayı inceledi.

"Bunda hangi rolü oynayacaksınız? Sunucu mu? Ben olsam öyle yapardım. Servis yapan sensen, içkinin içine bir şey katmak kolaydır. Tek yapman gereken onu uzaklaştırmak. Ve bunu önünde yapmak

Tüm o insanların, seyircilerin? Evet, buna bayılırdın. Bok çukuru bir bardan büyük bir adım."

Eve kahve içti, düşündü.

Misafir olarak gidebilir. Bu da işe yarar. Birçok zengin ve süslü kişiden biri.

"Ama büyükanneyi nasıl habersiz tutuyorsunuz?" diye merak etti. "Yoksa yanılıyor muyum? O da bu işin bir parçası mı? Her iki durumda da, başka bir konuşma yapmamız gerekiyor. Bu gecedен önce ikinize bir kez daha bakmam gerekiyor."

Eve, Peabody'nin botlarının ofisine doğru ilerlediğini duyduğunda olduğu yerde kaldı.

Solgun görünüyordu, Eve fark etti. Solgun

ve yorgun. "Lütfen," dedi Peabody.

"Kahveye ihtiyacım var." "Git."

AutoChef Peabody uzun bir nefes verdi. "Elimde başka bir isim var, kadınlardan biri. Bundan sonra onunla temasa geçeceğim. Ve elimde bir isim daha var -ya da bu durumda iki tane- potansiyel hedefler."

"Otur." Ortağı dayak yemiş gibi görüldüğü için Eve sandalyesini bıraktı ve onu işaret etti. "Ve özetleyin."

"Öncelikle, Ming'in ilk iki gece için bir mazereti var. Maine'deki ailesini ziyarete gitmiş. Kontrol edeceğim, ama geçerli olacak. Dün öğleden sonra döndü. Bir ev arkadaşı var, başka bir kadın, ve ikisi de saat sekiz civarına kadar evdeymiş, ev arkadaşı dışarı çıktığında. Saat on bir gibi yorgun argın yattığını ve ev arkadaşının geldiğini duymadığını söylüyor. Ama bu sabah onu yedi buçuk gibi görmüş ve oda arkadaşı da bir gibi geldiğini söylemiş. Büyük randevu. Yarım yamalak ama o değil, Dallas."

"Yine de kontrol edin. Hedefler?"

"Gregory Sullivan ve Devin Noonan. Hepsi NYU'da yüksek lisans öğrencisi. Şükran Günü tatilinden hemen önce bir parti vardı, çok fazla içki içiliyordu, bazı kaçaklar vardı - orada olduğunu saklamadı ya da her ikisinden de payını aldığını inkâr etmedi. Paltosunu almak için yatak odasına gitti, eve gitmeye hazırdı. İkisi de arkasından girip kapıyı kilitlemişler. Onu yatağa zorlayanın Sullivan olduğunu söylüyor ama Noonan

Sullivan pantolonunu çıkarırken onu tutmaya yardım etmiş. Çok gürültülüydü, kimse yardım çağrısını duymadı. Sırayla onu tuttular."

"Kimseye söyledi mi?"

"Hayır." Peabody elini yüzünde gezdirdi. "Dans ederlerken Sullivan'a sürtündüğü için bunu onun istediğini söylediler. Herkes onun nasıl yaptığını, nasıl istediğini gördü, sonra da onu orada bıraktılar. Pantolonunu giydi, eve gitti, hastalandı. Oda arkadaşı tatil için eve dönmek üzere çoktan ayrılmıştı, bu yüzden yalnızdı. Kampüste grubun broşürlerini görmüş ve kabuslar görmeye devam edince gitmeye karar vermiş. Aralık başında gitmeye başladı."

"Hikayeyi anlattığında, tecavüzcülerinin adını verdiğinde Pettigrew orada mıydı?"

"Evet. Ağlamaya başladığını, ilk başta sözünü bitiremediğini ve Pettigrew'un yanına gelip ona sarıldığını söyledi."

"Suç duyurusunda bulunacak mı?"

"Ben öyle düşünmüyordum ama konuştuktan sonra istediğini söyledi. Önce annesiyle konuşmak istiyor. Annesine neler olduğunu anlatmak istiyor. Gruba gitmeye başladıktan sonra oda arkadaşına anlatmış ama annesine anlatamamış. Sanırım geri dönecek, Dallas ve dosyayı açacak."

"Güzel. Neden hedefleri sen seçmiyorsun? Sıradaki kadını ben alacağım."

"Hayır, ben iyiyim." Peabody bunu kanıtlamak için kahvenin geri kalanını da içti. "Ben iyiyim. Sadece bir molaya ihtiyacım vardı. Bir sonrakiyle görüşebilirim."

"Durman gerektiğinde durursun."

"Henüz değil." Peabody ayağa kalktı. "Ne kadar kötü olsa da, konuşmalarına izin vermek, onlara inandığımı göstermek olumlu hissettiriyor. Bir sonraki gelmeden önce gidip yazacağım, mazeretleri kontrol edeceğim."

"Peabody. İyi iş çıkarıyorsun."

"Bu konuyu kapattığımızda kendimi öyle hissedeceğim ve bu konuyu kapatmak, Sullivan ve Noonan gibi pisliklerin kafese tıklılmasına yardımcı olmayı da içeriyor."

Eve de öyle yapacaklarını düşündü.

İki ismi araştırdı ve Sullivan'ın birkaç alkol ve yasadışı madde etkisinde olduğunu gördü. Ve birkaç hafta şık bir rehabilitasyon merkezinde kalmış. Sınırlı iş geçmişi aile şirketine yılda birkaç haftayla sınırlı kalmış. İşletme ve finans okurken lakros ve tenis oynamış ve güven fonunda yüzmüş.

Bu tipleri bilirdi.

Noonan, golf ve tenis oynamasına ve her iki ailenin de üye olduğu Connecticut'taki golf kulübünde yılda birkaç ay çalışmasına rağmen onu yakından yansıtıyordu.

Elindekileri topladı ve bu kez Özel Mağdurlarla iletişime geçmek yerine bizzat gitti, tanıdığı birkaç dedektif ve sorumlu teğmenle strateji tartışmak için zaman harcadı.

Ve bunun iyi harcanmış bir zaman olduğunu düşündüm. Olumlu.

Eve geri döndüğünde Peabody ile birlikte ortağının raporunu okudu, SVU'ya yaptığı yolculuk ve koşullarla ilgili kendi notlarını ekledi.

Peabody'nin mazereti kontrol edecek zamanı olmadığını fark edince, bilgileri gözden geçirdi ve kendisi de işlemeye başladı.

Eve oda arkadaşıyla konuşurken, Linus Brinkman özel servis aracından indi. Uçakta bir Sezar salatası, bir kase tütsülenmiş domates çorbası ve iki kadeh pinot noir içmişti.

Bu, çok başarılı bir geziye ek olarak, onu en iyi ruh haline soktu.

Şoförün elinde kendi adının yazılı olduğu bir tabela tuttuğunu görünce yüzü biraz bulutlandı.

"Ben Brinkman. Viktor nerede?"

"Üzgünüm efendim, kısa bir süre önce hastalandı. Sizi rahatsız etmemek için buradayım. Lütfen çantanızı almama izin verin."

Brinkman onu uzattı ama kaşları daha da çatıldı. "Bir droid mi göndermişler? İyi bir droidsın ama sen bir droidsın."

"Evet, efendim. Ben hemen hazırdım ve sen değildi
gerekli için bekle için başka
bir

Değiştirme. Elbette tam programlıyım ve şoförlük lisansım var. Arabanız hemen şurada."

"Pekâlâ, pekâlâ. Kaybedecek zamanım yok."

"Aynen öyle." Droid çantayı arabaya doğru yuvarladı ve arka yolcu kapısını açtı.

Brinkman tırmanmaya başlarken kadını gördü. "Peki siz kimsiniz?"

"Ben Selina, efendim. Şirket zahmetinizi telafi etmek için size bir refakatçi gönderdi." Elini uzattı ve ilacı Brinkman'ın avucuna enjekte etti.

"Başka bir droid değilsin, değil mi?" diye sordu, zaten kelimeleri geveliyordu.

"Hiç de değil." Ona bir kadeh şarap ikram etti. "Etten ve kemikten, tıpkı senin gibi."

Araba merkezden uzaklaşmadan önce bayılmıştı.

"Kuaföre uğra Wilford, sonra markete gideriz." "Peki, Bayan Pettigrew."

"Daha sonra, onu her zamanki gibi alacaksınız. Onu zincirleyin."

"Elbette, Bayan Pettigrew."

"Ona birkaç saat baygın kalmasına yetecek kadar verdim, böylece işin bittiğinde kendini kapatabilirsin."

"Nasıl isterseniz."

Evet, diye düşündü. Tam istediği gibi.

Görüşmeler arasında Eve, Peabody'den sonuçları aktarmasını, ona isimleri ve bilgileri vermesini istedi. Koşuları yaptı, mazeretleri kendisi kontrol etti ve kadın başvuru sahiplerini kredi onayı için kendisine oral seks yapmaya zorlayan veya zorlamaya çalışan kredi memurunu güçlü bir aday olarak buldu.

Belki sonunda işini kaybetmiş ve altı ay kafeste yatmıştı ama bunun Leydi Adalet için yeterli olacağından şüpheliydi.

Boş gözlü Peabody içeri girdiğinde Eve ayağa kalktı. "Yolda bunu benim için çalıştır."

"Nerede?"

"Darla Pettigrew'u bir kez daha ziyaret edeceğiz. Buna takip ziyareti diyebiliriz," dedi Eve ceketini alırken. "Seni sonra çıkaracağım ama sempatik bir unsur olmasını istiyorum."

"O kadar sempati doluyum ki midem ekşiyor. Benim kardeşlerim var, Dallas." Ceketini almak için Peabody'nin masasında durdular. "Harika bir babam, amcalarım, kuzenlerim var. McNab var. Roarke, Leonardo, Charles, yedek kulübesindeki adamlar. Erkeklerin domuz ve kullanıcı olmadığını biliyorum. Ama Tanrım, bu adamlar? Söyleyecek yeterince kötü sözüm yok."

"Bunu ödeyecekler. Hayatlarıyla değil ama ödeyecekler."

"Sanırım bunları birbiri ardına duymak, hepsi bir tür korkunç yumru halinde beni vurdu, anlıyor musunuz? Daha kötülerini görüyoruz, daha kötülerini biliyoruz, ama bunlar birbiri ardına geliyor."

Eve tekrar, "Ödeyecekler," dedi ve kendini garaja kadar asansörde kalmaya zorladı. "Darla'yla işimiz bittiğinde eve gidin."

"Yapışabilirim," dedi Peabody ona. "İçini görebilirim."

"Görecek pek bir şey yok ve belki de Bu gece geç saatlerde. Baxter ve Trueheart'ı Callahan'ların evinde bekletiyorum. Eğer bu gece yola çıkarsa, seni de yanıma alırım."

"Darla'dan sonra ne yapıyorsun?"

"Linus Brinkman ile konuşacağım. Bu konuda sana ihtiyacım yok. Sempatik faktörüne gerek yok. SVU'ya isimler verdim ve Nadine'e Ryder Cooke hakkında koklanabilecek her şeyi koklatıyorum. New York'a döndüğünde bir sürprizle karşılaşacağını hissediyorum."

Peabody, garajdan arabaya geçtiklerinde, "Bu beni daha iyi hissettiriyor," diye karar verdi. "Bu sonuncusu mu? Eski erkek arkadaşı onu hastaneye yatırdıktan sonra kız kardeşinin yanında kalmaya gidiyor. Adam rüzgâra kapılmış, bu yüzden onu bulamıyorlar. Sonra kız kardeşinin küçük köpeği zehirleniyor. Küçük bir köpek, Dallas. Kız kardeşinin arabasının lastikleri patlatılır, ön camı kırılır. Oturma odasının camından içeri bir taş atılıyor, bunun gibi şeyler."

Arabaya yerleşti. "Bu arada onu metroda ya da sokakta gördüğünü ama polislerin onu bulamadığını söylüyor. Kız kardeşiyle kalmaktan korkuyor ama gidecek başka yeri de yok."

"Onu bulacağız. Onu yakalayacağız. Hemen peşine düşün." Meşgul ol, diye düşündü Eve. "Soruşturmayı yürüten memurlara ulaş, dosyayı al."

Peabody başlamak için PPC'sini çıkardı.

"İki saldırı suçlaması daha var ve şikayetçi geri çekilince ikisi de düşmüş. Belirsiz bir iş geçmişi var, bilinen bir adresi yok." Peabody şöyle bir baktı. "Bu işi ben üstlenebilir miyim? Kadın adamın peşine düşmedikçe beklemek zorunda olduğunu biliyorum ama adam gerçekten kayıplara karışmış durumda, bu yüzden kadın onu polislerden önce nasıl yakalayabilir anlamıyorum. Ama eğer başarabilirsem-"

"Bu senin. İhtiyacın olduğunda bana haber ver."

Eve arabayı sürerken Peabody ilk saldırıyla ilgili müfettişlere, ardından Queens'teki kız kardeşinin köpeği, evi ve arabasıyla ilgili müfettişlere ulaştı.

Eve tarafsızlığı korumakla ilgili bir şeyler söyleyebilirdi - Peabody'nin ses tonunda duymadığı, ortağının yüzünde görmediği şey buydu. Ama bu tür bir katılımın, bu tür bir kararlılığın bir davayı yeniden çözme ve kapatma dürtüsünü krkleyebileceğini biliyordu.

Ve itiraf etmeliydi ki, Callahan kapılarına yanaştığında, şu anda kendini pek de objektif hissetmiyordu.

Kendini tanıttı, izin aldı ve kapılar açıldığında içeri girdi.

"Bu şerefsizin saldırıdan önce birkaç ay boyunca couch surf yaptığı bir arkadaşı var ve o zamandan beri onu görmediğini ya da ondan haber almadığını iddia ediyor. Söz konusu saldırının kurbanının kolayca histerikleştiğini, bir tür paranoyak ve yapışkan olduğunu belirtti. şerefsizin saldırıdan günler önce ilişkiyi bitirdiğini ve muhtemelen soyulduğunu ve suçu üzerine atmaya karar verdiğini iddia etti."

"Bu saçmalık."

"Bu gerçeklerden sonra aksesuar."

"O da var." Araba durduğunda Peabody başını kaldırıp baktı. "Tamam, şimdilik bir kenara koyuyorum, sempatik moda geçiyorum."

Dışarı ıktılar. Eve zile basamadan dişi droid kapıyı açtı. "İyi günler, Teğmen, Dedektif. Lütfen içeri buyurun. Paltolarınızı alabilir miyim?"

"Biz iyiyiz."

"Salonda bekleyebilir misiniz? Size içecek bir şeyler getirebilir miyim?"

"Biz iyiyiz," diye tekrarladı Eve. "Biz Bayan Gates ile konuşmak istiyoruz. Pettigrew."

"Müsait olup olmadığını kontrol edeyim. Bayan Callahan gelişinizden haberdar ve hemen aşağıya inecek. Lütfen oturun."

"Bayan Pettigrew burada mı?" Eve sordu.

"Bayan Pettigrew'un müsait olup olmadığını kontrol edeceğim," dedi tekrar ve dışarı ıktı.

Saniyeler sonra asansör açıldı. Eloise yanında mavi bir tunik ve siyah poşetler giymiş ufak tefek siyah bir kadınla dışarı ıktı.

"Teğmen, Dedektif, sizi tekrar görmek güzel. Bu harika, ama bir o kadar da katı Donnalou Harris, hemşirem ve bakıcım."

"Ah şimdi, Bayan Eloise." Donnalou el sıkışmak için öne çıkarken içten bir kahkaha attı. "İkinizle de tanıştığıma memnun oldum. Gördüğünüz gibi Bayan Eloise bu öğleden sonra biraz alingan. Çok yakında şimden olacağım."

Eloise neredeyse mükemmel bir taklitle, "Ah şimdi, Donnalou," dedi. "Hadi rahatımıza bakalım, biraz kahve içelim. Ve bana öyle bakma," dedi Donnalou'ya. "Son birkaç ayda bana iki ömür yetecek kadar çay içtim. Ve bu sabah bana temiz bir sayfa amadın mı?"

"Neredeyse temiz," diye dzelitti Donnalou ama Eloise'e hoşgrl bir bakış attı. "Bir fincan, çünkü eğer varsa bir kurbağanın ayak parmaklarını bile byleyebilirsin."

"Ariel'i çağırayım."

Eve ona, "Droid torununuzun müsait olup olmadığına bakmaya gitti," dedi.

"Oh, o dışarıda. Onu evden çıkmaya ve kuaföre gitmeye ikna ettim. Biraz uğraşmam gerekti ama dışarı çıkması gerekiyordu. Sadece Donnalou dönene kadar kalacağına söz verirse gidecekti. Ve neredeyse dövüş kiloma geri döndüm."

"Neredeyse," diye onayladı Donnalou.

"Anlıyorum," dedi Eve. "Yakında dönmesini bekliyor musunuz?"

"Emin değilim." Eloise droid'e sinyal göndermek için kumandayı eline aldı. "Bu Thaddeus'la mı ilgili, soruşturmanızla mı ilgili? Başka bir adam olduğunu duyduk... Raporları izlememesi için onu meşgul etmeye çalıştım ama bir haber çıkmasını umuyordu. Bunu kimin yaptığını bulduğunuzuz."

"Onun için zor olmalı," dedi Peabody, sempati tamamen devreye girmişti. "Sana yaslanabilmenin, seninle konuşabilmenin yardımcı olduğunu biliyorum."

"Kimse Bayan Eloise'den daha sevgi dolu olamaz," diye doğruladı Donnalou. "Bayan Darla'yı bir süre dışarı çıkıp kendisi için bir şeyler yapması için sevgiyle sıkıştırdı. Kız özverili. İkinizi de özleyeceğim."

"Hayır, değilsin, çünkü ziyarete geleceksin. Kahvemizi içtiğimizde ya da gitmen gerektiğinde Darla dönmezse, bilmesini istediğin şeyi ona söyleyebilirim. Yine de aklını bütün bunlardan uzak tutmaya çalışıyorum. En iyisi, onu bir hafta içinde benimle bir seyahate çıkmaya ikna ettim."

"İki hafta," diye düzeltti Donnalou. "İki hafta daha uçmak yok."

Eloise gözlerini devirdi. "İki hafta. İkimizin de ortam değişikliğine ihtiyacı var ve bence Côte d'Azur'da güneşin tadını çıkarmak işe yarayacaktır. Bir villa kiralayacağım, tüm aile gelecek." Konuşurken yüzü aydınlandı. "Çocuklarımı özledim! Ve yatalak olmaktan bıktım usandım artık."

"Hiç de öyle görünmüyorsun," diye gözlemledi Eve. "Birkaç gün öncesine göre bile daha güçlü görünüyorsun."

"Her gün -bu köle şoförüyle." Donnalou'nun elini okşadı. "Ve tabii ki sevgilim Darla ile. Ben sadece... Darla!" Darla aceleyle içeri girdiğinde gülümsemesi parladı. "Döndüğünü bilmiyordum."

"Mutfaktaydım. Pazarda en güzel çilekleri buldum, bu yüzden ikinize de bir çay partisi ile sürpriz yapacaktım."

"Çay yok!" Eloise gülerek şöyle dedi. "Lütfen kahve olsun."

"Şey..." Donnalou'dan başıyla onay aldığıında gülümsedi.

"Kahve olsun o zaman. Ariel'e söylememe izin verin. Beni orada buldu ve misafirlerimiz olduğunu söyledi, ben de her şeyi bir araya getirdim." "Siz oturun Bayan Darla. Ben hallederim." Donnalou

kalktı.

"Teşekkür ederim." Donnalou dışarı çıkarken Darla Eloise'in yanına oturdu. "O tam bir hazine. Onsuz ne yapardık bilmiyorum. Umarım çok beklememişsinizdir. Eve döndüğümde doğruca mutfığa gittim, Donnalou ya da Ariel'e uğramadım. Pazarlamam vardı."

"Uzun süredir burada değiliz."

"Büyükannem beni dışarı çıkmaya ikna etti." Büyükannesine baktı, elini ve soluk pembe tırnaklarını oynattı. "Ve sen her zamanki gibi haklıydın, Büyükanne. Dışarı çıkmam gerekiyordu ama gelecek hafta ikimiz de işlere gideceğiz. Ben şimdiden bir gün ayırttım."

"Cennet." Eloise gözlerini mutlulukla kapatarak mutlu bir iç geçirdi. "Mutlak cennet."

"Ve özür dilerim, Komiser, Dedektif, biraz oyalanıyorum. Bu güzel duyguya biraz daha tutunmaya çalışıyorum." Dudakları titredi, sonra sertleşti. "Thaddeus hakkında haberlerin mi var?"

Onun adını söylerken, Darla büyükannesinin elini tutmak için uzandı.

"Aktif olarak birkaç soruşturma hattını takip ediyoruz. Eloise üçüncü bir cinayet işlendiğinin farkında olduğunuzu söyledi."

Darla gözlerini yere indirdi, başını salladı. "Grand beni bu yüzden dışarı çıkmaya ikna etti. Her şey çok korkunç."

"Öldürülen üç erkeğin de sizin destek grubunuzdaki kadınlarla bağlantıları var."

Eloise soluk soluğa kalırken, Darla elini boğazına götürdü. "Anlamıyorum."

"McEnroy hem Jasmine Quirk hem de Leah Lester ile bağlantı kurdu. Sen Thaddeus Pettigrew ile bağlantı kurdun. Una Ruzaki'nin eski kocası Arlo Kagen dün gece öldürüldü."

"Yüce Tanrım, Darla! O gruba geri dönmen için sana ısrar ettiğimi düşünsene. Yapamazsın, her şey yoluna girene kadar yapamazsın."

"Anlamıyorum." Darla şimdi bir elini şakağına bastırdı. "Sadece anlamıyorum."

"Cinayetlerin arkasında gruptaki kadınlardan birinin ya da birkaçının olması muhtemel."

"Hayır, hayır. Bu hiç mümkün değil. Bu kadınlar kurban."

"Bu senin için zor olmalı." Peabody nazikçe, kibarca konuştu. "Böyle bir grupta hepiniz birbirinize yakın olursunuz. Kadınlardan birkaçıyla ben de konuştum ve neler yaşadıklarını anlıyorum."

"Ama... nasıl? Biz sadece ilk isimleri kullanırız. Konuşmak için onları nasıl bulabilirsin?"

"Onları bulmak bizim işimiz." Hızlı hızlı konuşan Eve, doğrudan Darla'nın gözlerinin içine baktı. "Onlarla görüşmek, mazeretlerini, fırsatlarını, ruh hallerini kontrol etmek. Bu kadınlardan bazılarını tam isimleriyle tanıyordunuz."

"Evet." Darla titreyen bir nefes verdi, gözyaşları sel oldu. "Ama bunu gizli tuttuk. Bu bir güven meselesi."

"Bir cinayet soruşturmasında değil."

Peabody, "İnanın bana," dedi, "konuştuğumuz kadınlara mümkün olduğunca şefkatli davranıyoruz. Onların travmalarına katkıda bulunmak istemiyoruz."

"Ama öyle, görüyorsunuz. İhanetleri, aşağılanmayı, şiddeti yaşamadığınız sürece anlayamazsınız. Bilemezsiniz."

"Darla, işlerini yapmak zorundalar." Eloise Darla'nın elini tekrar tuttu ve iki elinin arasında ovuşturdu. "Birileri bu adamları öldürüyor. Adamlardan biri Thaddeus'tu."

"Biliyorum. Biliyorum, ama ..."

Donnalou bir el arabasıyla geri geldi. "Kahve partisi," dedi neşeyle, sonra durdu. "Ne var? Bayan Eloise-"

"Ben iyiyim. Ben de iyiyim. Ama Darla'ya bir yatıştırıcı getirir misin? İhtiyacının kahve olduğunu sanmıyorum."

"Elbette, hemen."

Donnalou aceleyle tekrar dışarı çıktığında Darla, "Anlamıyorsun," diye mırıldandı. "Grubumuzda hayatlarımızın mahrem ayrıntılarını paylaşıyoruz. Birbirimize ruhumuzu açıyoruz. Hiçbiri bunu yapabilecek kapasitede değil."

"Onlar senin arkadaşların." Peabody anlayışla öne doğru eğildi. "Kız kardeşlerin. Bazen çok karanlık bir sır saklayabilen bir arkadaşın, bir kız kardeşin içini görmek gerçekten zordur."

"Buna inanmayacağım. Tabii... biri bir şekilde gruba sızmadıysa. Bu korkunç amaçla."

"Herhangi bir öneriniz var mı?" Eve sordu. "Bir isim?" "Hayır, hayır, yemin ederim!"

"Peabody, elimizdeki tam isim listesini oku, daha önce görüştüğümüz kadınların isimlerini. Eğer buna ekleme yapabilirsen Darla, çok yardımcı olursun."

Eve, Peabody okurken onu izledi, kısık gözlerin çabucak maskeleyiği öfke titreşimlerini gördü. Çenenin sıkılaşmasını. Ve eğer yanılmıyorsa, sırtışların en küçüğünü.

Memnuniyet.

"Bu isimlerin hepsini bilmiyorum. Tam isimlerini değil. Birkaçını biliyordum, evet. Zavallı Una ve Rachel gibi. Grand hastalandığından beri geri dönmedim. Geçen yılın sonundan beri. Yeni biri olmalı, tanımadığım biri. Ya da, özür dilerim, yanıyorsunuz."

"İşte güzel bir yatıştırıcı." Donnalou tam bir bakıcı modunda geri geldi. "Şunu için Bayan Darla. Biraz solgun görünüyorsunuz. Siz bunu için, ben de sizi yukarı çıkarayım da biraz uzanın."

"Evet, evet, sanırım biraz uzanmak istiyorum. Özür dilerim.

Özür dilerim, uzanmam gerek. Kendimi hasta hissediyorum.

Kendimi iyi hissetmiyorum." "Benimle gel o zaman."

Donnalou onun kalkmasına yardım etti.

"Bunu üst katta içebilirsin. Seni biraz yatıracağım.

Güzel şekerleme. Daha fazla uykuya ihtiyacın olduğunu söylemedim mi? Uyku iyileştiricidir," diye devam etti Darla'yı dışarı çıkarırken.

"Zavallı kızım," diye mırıldandı Eloise. "O kadar çok Gök yağadı ki, bir de bana bakmak için kendini yıprattı. Artık ona ben bakacağım. Daha fazla yardımcı olamadığımız için çok üzgünüm."

Eve ayağa kalkarken, "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz," dedi.

"Umarım bunu yapanı bir an önce bulursunuz. Siz bulana kadar Darla bunu atlatamayacak."

"Evet, eminim haklısınız. Kendimizi dışarıda bulacağız." Eve onlar arabaya dönene kadar bekledi.

"Haklıydın," dedi Peabody o konuşmadan. "Başından beri. Tüm bu isimlere sahip olmamız, doğrudan gruba bakıyor olmamız onu şok etti. Dahası, bu onu ilk başta kızdırdı. Bir arkadaşınızın haksızlığa uğradığını düşündüğünüzde kızdığınız türden bir kızgınlık değil."

"Hayır, o tür bir kızgınlık değil. Ve odağı nasıl değiştirebileceğini düşünüyor. Ya önemsemediği birine ya da gruptan uzağa. Bunu çözmek için biraz zamana ihtiyacı var. O bir planlayıcı."

"Bu planları bozmaya çalıştığımız için bizden birinin peşinden gitmeye aldırılmaz."

"Bunu da mı gördün? Güzel." Eve arabayı kapıdan dışarı sürdü. "Arkanı kolla. Ve eve taksiyle dön." Eve kenara çekip taksi ücretini aldı.

"Hayır, yeterince var."

"Al ve bir taksiye bin. Eve git, kafanı dağıtmak için turta falan pişir."

"Olabilir."

"O zaman hazırlan. Bu gece hareket etmek isteyecek. Onu biraz sıkıştırdık ve zaman kaybetmeyecektir."

Peabody inerken, "Hazır olacağım," dedi. "Sen de arkanı kolla."

"Kont üzerinde o." As o sürdü, Eve temasa geçildi Baxter. "Program değişikliği. Gözetlemeyi hızlandırın."

"Ne zamana kadar?"

"Şimdiye kadar."

19

Eve, Linus Brinkman'ın, masajını bölecek olsa bile, katil ve sadist bir saldırganın hedefi olma konusunda uyarılmaktan memnun olabileceğini düşündü.

Onunla başlamayı, sonra da potansiyel hedefler listesinde ilerlemeyi planlıyordu. Her biriyle programları, alışkanlıkları ve evet, pislik davranışları hakkında yüz yüze konuşmak ona Darla'nın bir sonraki hedefine, planladığı yönetime doğru sağlam bir ipucu verebilirdi.

Yine de Brinkman'a ve akşamki galaya meyletti.

Park yeri sıkışık ve trafik yoğun olduğundan, bir yükleme alanına sıkıştı ve Görevde ışığını yaktı.

Brinkman, Park'ın hemen üzerinde, kapıcısı, terasları ve pahalı manzarası olan eski, iyi restore edilmiş bir binada yaşıyordu.

Gümüş süslemeli çelik grisi giysili kapıcı ona bir göz attı.

"Size yardımcı olabilir miyim? Bir sakini mi ziyaret ediyorsunuz?" "Brinkman, Linus."

"Bekleniyor musun?"

"Hayır." Rozetini çıkardı. "Brinkman, Linus," diye tekrarladı.

"Bir sorun mu var, Teğmen?"

"Evet." Bu kadarla bıraktı, etrafından dolaştı ve adam çevik bir hareketle ondan önce davranmasaydı geniş cam kapıyı açacaktı.

"Masadaki Wynona sizi temizleyecek." "Tamam."

Beyaz mermer fayansları, ince gri renkte sohbet edercesine düzenlenmiş sandalyeleri, devasa çiçek aranjmanı ile büyük masasıyla sessiz bir lobiden geçti.

Wynona -Eve'in tahminine göre- Eve'in bir zamanlar bar olduğunu düşündüğü derin oymalı bir tezgâhın arkasında oturuyordu. Şakaklarından geriye doğru taranmış saçları, sade siyah takım elbisesinin arkasından aşağıya doğru yanık kahverengi dalgalar halinde dökülüyordu.

Pratik gülümsemesini takındı. "İyi günler. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Eve ona rozet taktı. "Linus Brinkman."

"Tabii ki. Bay Brinkman'a burada olduğunuzu haber vereyim." "Hayır. Sadece yukarı çıkacağım."

"Korkarım yirmi dakika önce geldim. Bay Brinkman'ın evde olup olmadığını söyleyemem. Eğer arayabilirsem-"

Eve tekrar "Hayır," dedi ve asansöre doğru ilerledi. "Temizleyin."

"Elbette." Wynona memnun görünmüyordu ama asansörü boşalttı.

Eve, havaya yayılan hafif bir bahar çayırı kokusuyla sessiz arabada üçüncü kata çıktı.

Üçüncü kattaki koridorda bir masanın üzerinde ince bir çiçek aranjmanı duruyordu. Yumuşak gri halının üzerinde, geniş beyaz kapıların önünden geçerken asansör kadar sessizdi - hepsi de sağlam güvenli.

Köşedeki ünitenin ziline basıp bekledi.

Bay Brinkman ve Bayan Gerald şu anda müsait değiller. Mesajınızı buraya ya da lobideki masaya bırakabilirsiniz. Gününüzün tadını çıkarın.

"NYPD." Eve rozetini kaldırdı. "Dallas, Teğmen Eve, resmi polis görevindeyim."

Doğrulama için kimliğiniz taranacaktır.

"Evet, evet," diye mırıldandı ve tekrar bekledi.

Kimliğiniz doğrulandı, Dallas, Teğmen Eve. Lütfen bekleyin.

Bekledi.

Fırfırlı beyaz önlüğüyle gerçek bir hizmetçi üniforması giymiş bir kadın kapıyı açtı. Eve, kısa sarı saçları, soğukkanlı mavi gözleriyle kadını kırklı yaşlarının ortalarında olarak değerlendirdi.

"Üzgünüm, Teğmen Dallas, Bay Brinkman ve Bayan Gerald müsait değiller. Size yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Onları kullanılabilir hale getirmeniz gerekiyor."

"Ama görüyorsunuz, Bayan Gerald teknisyenleri ve danışmanlarıyla birlikte ana süitte."

"İyi. Brinkman nerede?"

"Henüz eve vardığından emin değilim. Teknisyenleri ve danışmanları bitişikteki salonda olacaklardır."

"Hadi gidelim."

"Ama-"

"Kaybedecek zamanım varmış gibi mi görünüyorum?" Eve talep etti. "Ben Brinkman'la konuşup ayrıldıktan sonra ikisi de eğlenebilir. Bana yerini göster."

Metanetli ya da değil, hizmetçi şaşkın ve korkmuş görünüyordu. Eliyle işaret etti, telaş ve renklerle dolu geniş bir yaşam alanına, büyük boy deri sandalyelerin bulunduğu bir bar alanına ve kapısını çaldığı çift kapıya doğru ilerlemeye başladı.

"Linus mu o?" Hizmetçi, bir başka sarışının salon koltuğuna uzandığı ve kırmızı önlüklü bir ekibin saçlarıyla uğraştığı yatak odasının kapısını açtığında sabırsızca bir talepte bulundu; yüzü şu anda bir çeşit pembe yapışkan maddeyle kaplıydı.

-Ve ayakları.

"Hayır, Bayan Gerald. Bu-"

"Rahatsız edilmeyeceğimi söyledim mi Hermine?

Dedim mi?" "Evet, hanımefendi. Ama polis geldi."

"Tanrı bile olsa umurumda değil. Lanet olası meditasyon yapıyorum."

Eve bir adım öne çıktı ve kabarık beyaz bir battaniyenin altına sıkışmış kadını taradı. "Teğmen Dallas. Bana Linus Brinkman'ı nerede bulacağımı söyle ve sen de meditasyonuna geri dön."

"Oh, için- bilmiyorum, değil mi?" Teknisyen pembe yapışkan maddeyi yüzüne masaj yaparak sürerken kızgın mavi gözlerinden birini açtı. "Git başımdan."

Eve sorunu çözmek için Hermine'e döndü. "Bitişik süit mi?"

"Ah..." Hermine artık o kadar soğukkanlı değildi, odayı geçti, başka bir kapıyı çaldı ve kırarak açtı. "Bay Brinkman," diye başladı.

Başka bir teknisyen kapıyı araladı. "Henüz gelmedi. Saatimiz doldu. Masajını kaçıracak!"

Kafasında alarm zilleri çalan Eve, LaDale'in yanına geri döndü. "İndiğinden beri onunla konuştun mu?"

"Hayır, çünkü 'link'ine cevap verme zahmetine girmedim. Mekikteyken onunla konuştum, hepsi bu. Şimdi her şeyi mahvediyor."

"Araba servisi nedir?"

"Ben nasıl ... Hermine!"

"Evet, hanımefendi. Bay Brinkman Luxe Rides kullanıyor." Eve 'link'ini çıkardı, bağlantıyı kurdu.

"Çıkacak mısın? Nasıl rahatlayabilirim ki? Ulysses! Tüm bu stres yüzünden yüzümde çizgiler oluşacak."

"Asla," diye mırıldandı ve yavaşça, dikkatlice yapışkanı çıkarmaya başladı.

Eve tiksinierek odadan çıktı ve kapının yanında durdu.

"Luxe Rides. Abigail konuşuyor."

"Teğmen Dallas, NYPSD, Linus Brinkman ile ilgili. Şirketiniz bu öğleden sonra onu ulaşım merkezinden aldı mı?"

"Bu bilgi gizli olduğu için lütfen rozet numaranızı alabilir miyim?"

"Tanrım." Eve sıraladı. "Kontrol et. Çabuk."

"Sadece bir dakika."

Eve volta atarken ekran maviye döndü.

"Beklediğiniz için teşekkürler. Bay Brinkman, seyahati uzadığı için teslimatı iptal etti. Başka nasıl yardımcı olabilirim?"

"Nasıl iptal etti?"

"Ah, görüyorum ki bu öğleden sonra saat 14:10'da ofisinden iptali aldık. Bir sorun mu var?"

"Evet."

Eve kapattı. Havada asılı duran Hermine yaklaştı.

"Teğmen, Bay Brinkman Bayan Gerald'la temasa geçti. mekik, ondan sonra. Saatin neredeyse üç olduğunu biliyorum, çünkü stilistler ve teknisyenler buradaydı ve onun için hazırlık yapıyorlardı. Bir tür karışıklık olmuş."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Öfkelenen Eve, giderken 'link'ini kullanarak dışarı çıktı. "Baxter."

"Neredeyse geldik."

"İçeri giren ya da çıkan birini görüp görmediğinizi bilmek istiyorum. Sanırım içeride zaten bir tane daha var."

"Arama emri çıkartabilir misin?"

"Üzerinde çalışıyorum. Kapı içinde ve dışında, arazide, herhangi bir faaliyette beni etiketleyin."

Lobide koşarken gözlerini ondan Peabody'ye çevirdi. Peabody cevap verir vermez Eve, "Kalıptan çıktı," dedi. "Güvenlik görüntülerini izlemek için aktarma istasyonuna gidiyorum ama indiğinde Brinkman'ı oradan alması gerekiyordu."

"Nasıl-"

"Sonra açıklarım. Taksiye geri dönmesini söyle. Callahan'ların evinde Baxter ve Trueheart'la buluş. Birazdan gözetleniyor olacaklar."

"Dışarı çıkıyorum, metroya biniyorum. Daha hızlı olur." "Tamam." Arabaya atladı, Roarke'ı denedi.

"Bir günde üç tane," dedi Roarke, "ve bu gece bir gala var."

"Galayı unut. Hedefi yakaladı. Burnumun dibinde."

Rahat gülümsemesi kayboldu. "Neredesin sen?"

"Nasıl yaptığınızı görmek için nakil merkezine gidiyorum. Bir şeye ihtiyacım var, arama emri çıkartmak için lanet bir şeye."

Adamın gömleğinin önünü yumruk yaparak yakaladı ve kendine doğru çekti. "Eğer önümüzdeki beş saniye içinde güvenlik şefini getirmezsen, o salak kıcını görevini yapan bir polis memurunu engellemekten tutuklayacağım ve eğer o beslemeyi zamanında alamazsam, cinayete iştirakten içeri atacağım."

"Kendine gelmelisin."

Ellerini bağıladığı adamı kavradı ve ellerini havaya kaldırarak geri çekilmesini sağladı. "Geri çekil, sadece geri çekil. Ben sadece işimi yapıyorum."

"Beş, dört, üç-"

"Tamam, tamam." Yakasındaki mikrofona dokundu. "Darren'a burada ihtiyacım var. Bir polis deliriyor."

Darren'ın 1.80'lik boyuyla dışarı çıkması bir dakikadan az sürdü. Siyah takım elbisesi içinde sert görünümlü bir vücudu vardı - tabancasının dayandığı yerde biraz şişkinlik vardı. Koyu bir teni, sert, koyu renk gözleri, traşlı bir kafası ve Eve'in saygı duyabileceği bir havası vardı.

"Rozeti görelim."

Eve onu kaldırdı. "NYPD. Bir dizi cinayeti araştırıyorum ve yolcularınızdan birinin bu öğleden sonra bu merkezden kaçırıldığına inanıyorum. Sıradaki o olabilir."

"Kaçırılmak mı? Bu çok zorlama görünüyor."

"Linus Brinkman. Las Vegas'tan gelen özel bir Lodestar servisiyle bu öğleden sonra yaklaşık on beş buçukta varmış olacaktı. Brinkman olmayan biri servisi iptal etmiş ve yerine birini ayarlamış. Kapıdaki beslemeyi görmem gerek. Tanrı aşkına, manifestoyu kontrol edin."

"Özel hayatın gizliliğine ilişkin yasalar gereği-"

Öfke parladı ve Darren'ın kopmasına neden olacak kadar sıcak bir şekilde içinden aktı.

"Üç adam, kaçırıldı, işkence gördü, hadım edildi. New York'taki güncel olayları takip ediyor musun, Darren?"

Gözleri değişti. "Evet, duydum."

"Manifestoyu kontrol edin. Eğer Brinkman mekikten indiyse, şu anda bileklerinden çıplak bir şekilde asılıdır."

"Bu saçmalık gibi geliyor, Darren. Bu seferki deli işi."

"Sessiz ol Len. Benimle gel, Teğmen. Başlayalım.
manifesto."

İçeri girmek için döndüklerinde başka bir araba yanaştı.
Roarke indi; araba yoluna devam etti.

"Efendim," dedi Darren. "Bugün programınız olduğunu bilmiyordum."

"Ben değilim. Teğmenim."

"Burası size mi ait?" Eve talep etti.

"Tam olarak değil. Darren, umarım teğmene her konuda yardımcı oluyorsundur."

"Evet, efendim. Sadece manifestoyu kontrol etmek için içeri giriyoruz. Bir araya getiremedik," diye mırıldandı onları içeri götürürken. "Geçen yıl videoyu gördüm ama bir araya getirmedi."

"Bunun konuyla ne alakası var?" Eve hırladı.

"Sadece söylüyorum." Doğruca check-in kontuarına doğru yürüdü. "Monika, Linus Brinkman'ın gelişini kontrol et."

"Lodestar. Şirket mekiği," diye ekledi Eve.

"Kontrol etmeme gerek yok. Bay Brinkman'ı tanırım. Tam zamanında geldi. Hatta şoförüyle buluşmak için geçerken ona el bile salladım."

"Güvenlik beslemesi.

Şimdi." "Hangi kapı,

Monika?" "Bir. Kapı

Bir." "Benimle gel."

Terminal lobisini geçti, bir kapıdan geçti ve hızlı adımlarla ilerlemeye devam etti. Temelde bir tünel olan başka bir kapıdan geçti ve güvenlik merkezine girdiler.

Çeşitli kapıları ve çıkışları kontrol eden iki adamdan birini kenara itti, sandalyeye çöktü ve kendisi çalışmaya başladı.

"On beş buçuk mu
demiştiniz?" "Evet,
doğru."

"Monika zamanında dedi, yani ..." Kaydırdı, dokundu, beslemeleri değiştirdi.

Eve, Brinkman'ın rahat pantolonu, hafif ceket, yuvarlanan çantası ve evrak çantasıyla kapıdan geçişini izledi. Tezgâha doğru hızlıca bir el salladıktan sonra yürümeye devam etti.

"Onu takip edin," diye emretti Eve.

"Kameraları değiştireyim. Kendi başına çıktığını görebilirsiniz ve ... işte başlıyoruz, bu onun şoförü olmalı."

"Onun şoförü değil. Geliştir, yakınlaştır. Şoförü yakınlaştıran ve tüm vücudunun ve yüzünün yakın çekim bir çıktısını istiyorum." Darren yakınlaştırmak, Eve nefesinin altında küfretti. "Bu bir droid."

"Droid gibi görünmüyor."

"Daha yakına. Daha yakına git."

"İyi, ama... orospu çocuğu, haklısın." Darren kısıp bir ısıp çaldı. "Bu lanet olası üst sınıf bir droid."

"İşte böyle yapıyor. İşte böyle," diye mırıldandı Eve. "Droidler. Brinkman sorular soruyor. Muhtemelen her zamanki adamım nerededir. Bu makul bir cevap vermeye programlanmış. Ve droidle birlikte gidiyor. Dışarı, dışarı çıkın."

"Adaya doğru gidiyorlar. En azından bir araba servisinin bekleyeceği yer orası. Bana bir ... Evet, çıkıyorum. Droid arka kapıyı açıyor."

"Yakınlaştı. İçeriye alabildiğin kadar al." "Sana fazla bir şey getiremeyeceğim."

Brinkman tereddüt ederken Eve'in bir çift çapraz kadın bacağı görmesi yeterliydi. Sonra içeri girerken bir el onunkini sıkmak için uzandı.

"İşte böyle yapıyor. Onu uyuşturdu. Eline yaklaştı, güçlendir ve dondur. Gördün mü? Avucunun içinde."

"Mini basınç şıngısı," dedi Roarke. "Hissettiğinden bile şüpheliyim."

"Arabanın markasına, modeline ve yılına ihtiyacım var. Plakasına ihtiyacım var."

"Bu bir Vulcan, bir Town Coach, lüks model. Geçen yılki. Onları biz yapıyoruz," dedi Roarke ona.

Araba uzaklaşırken Darren'a "Şu plakayı yakala," diye emretti. "Echo, Charlie, Zulu, sekiz, dört, üç, sekiz. Çıktı al

Şu yakın çekimleri yap ve bana yayınların iç ve dış kopyalarını getir." Arkasını döndü, plakaları çalıştırmak için PPC'sini çıkardı.

"Sahte isim ve adres - bunu anlamak zorundaydım."

Darren ona, "Bana iki dakika ver," dedi, "ihtiyacın olan şeyi getireceğim. Yine de bir droidi bir insana zarar verecek şekilde programlamak neredeyse imkânsız."

"Neredeyse imkânsız değil. Baxter ve Trueheart evde oturuyor," dedi Roarke'a. "Ve Peabody de bu arada. McNab minibüsle geliyor. Hızlıca bir arama emri çıkartmak için elimizdekileri kullanmalıyım. Reo'ya ve gerçekten işbirlikçi bir yargıca ihtiyacım olacak çünkü elimdeki hiçbir şey onu buna bağlamıyor. Onu bu işe bulaştıracak hiçbir şeyim yok."

Bilek ünitesini kontrol etti. "Hemşire gidene kadar beklemek zorunda. Onu dışarı çıkarmalı, sonra da büyükannesini gece için yatırmanın bir yolunu bulmalı. Daha çok erken ama kokladığımı biliyor. Biliyor, o yüzden bir an önce başlamak isteyecektir."

Bunu çözmeye çalışırken volta attı. "Onu erkenden yakaladı, bunun için yeterince kalıp kırdı. Bu geceye bakıyorum ve o beni yeniyor. Arabayı, plakayı, lanet olası droidi bana verdi çünkü bunları ona bağlayamam - henüz.

"Lanet olası bir arama iznine ihtiyacım var. Garaja, eve, bodruma girmem lazım. Kahretsin, burnumun dibinde onu oraya soktu. Büyükanne hala manikür yaptırmaya gittiğini sanıyordu. O da yaptırmış. Onunla kışını örttü. Onu daha yeni eve sokmuştu ve ben tam oradaydım. Tam oradaydım."

"Bunun için kendini suçlayabilirsin," diye önerdi Roarke, "eğer aptal olmak istiyorsan." Elini kızın omzuna koydu, çünkü kız o anda onu yumruklayabilecek gibi görünüyordu. "Ama değilsin, çünkü bir ahmak, evi çoktan belirlenmiş olsa bile hedefi bununla sınırlandıramazdı."

"İçeri giremediğimiz sürece bunun bir faydası olmaz."

"Buyurun, Teğmen." Darren ona bir paket uzattı. "Çıktılar ve kopyalar. Umarım ona zamanında ulaşırsınız."

"Evet, teşekkürler. Sen sür, tamam mı?" dedi yola çıktıklarında. "Bu sefer Reo'yu nasıl kutuya koyacağımı bulmalıyım."

"Bundan hiç şüphem yok. Arabayı kaydettirmek için kullandığı isim? Belki bir şekilde bağlantılıdır. Belki de destek grubuyla."

"Maura Fitzgerald listede yok. Şimdilik."

Arabayı park ettiği yeri işaret etti ve adamın gülümsemesinin yayıldığını gördü. "Neye gülümsüyorsun?"

"Biraz sinema meraklısı ve Eloise Callahan'ın uzun süredir hayranı olmak işe yarıyor. Klasik Only by Night filminde Maura Fitzgerald adlı genç bir kadını canlandırarak ilk Oscar'ını henüz yirmi iki yaşındayken kazandığını da bu sayede biliyorum."

"Benimle dalga geçiyorsun."

"Hiç de değil. Kullandığı adresin büyükannesinin videolarından birinde de yer aldığını görürseniz şaşırmam."

Onun için arabanın kapısını açtı. "Bu arama iznine yardımcı olur mu?"

"Kesinlikle acıtmayacak." Sevinçle kendi kuralını çiğnedi, onu yakaladı ve sertçe öptü. "Seni İtalya'da davul gibi çalacağım."

"Bunu dört gözle bekliyorum - ve belki öncesinde biraz davul pratiği yapmayı da."

"Bu gece onu aşağı indireceğim, pratik yapacağız."

O arabayı sürerken, kadın adresi araştırdı.

"Tanrı aşkına, bir tanesinde çiviledin. Eloise Callahan'ın oynadığı Daire 8B'de kullanılan adres. Pekala Reo, seni işe koyuyorum."

Eve konuşmasını yaptı; ADA Cher Reo dinledi, sonra güzel sarı saçlarını itti.

"Dallas, eski videolarda kullanılan bir isim ve adres, içgüdülerin, bir kadın grubu yüzünden arama emri çıkarması için bir yargıçla konuşmamı mı istiyorsun? Bir Hollywood efsanesinin New York'taki malikanesini aramak için mi? Çünkü daha önce hiçbir kötü eylem kaydı olmayan torununun çılgın bir seri katil olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Düşünmek değil, bilmek. Bunlar ikinci derece kanıtlar, Reo, ama biriktikçe birikiyor. Ve sana söylüyorum, onun gözünde en büyük suçu karısını daha genç bir kadın için terk etmek olan bir adam o evin bodrumunda çıplak asılı duruyor. Beni o eve sokmazsanız işkence göreceksin, hadım edilecek ve kan kaybından ölecek. Olay yeri fotoğraflarını gördün mü?"

"Evet." Reo nefesini dışarı üfledi. "Evet, onları gördüm." "Sonu böyle olacak ve peşimize düşecek."

"Tamam, pekâlâ, bırak da itmeye başlayayım."

Eve tekrar konuşmadan Reo telefonu kapattı.

"Anlayacaktır," dedi Eve.

"Seni tanıyor," dedi Roarke. "Böyle bir konuda saçmalamayacağını biliyor. Anlayacaktır, evet."

"Kapıların menziline çıkman gerekiyor," diye başladı. "İşte." Eliyle işaret etti. "Bunlar Baxter ve Trueheart, arkalarına geçin."

Manevra yaptı, caddeyi dikey olarak geçti ve polis aracının arkasına düştü.

Eve dışarı fırladı ve Trueheart'ın çoktan indirmiş olduğu yolcu camına doğru koştu.

"Hareket yok, Teğmen."

"Peabody geri dönüyor. McNab EDD minibüsünü getiriyor. Reo arama emri üzerinde çalışıyor. Gidiyoruz... Kapılar açılıyor. Bu hemşire, yaya olarak. Bekle."

Bağlantıda sohbet ederek ilerleyen Donnalou, neredeyse yüz yüze gelene kadar Eve'i fark etmedi. "Oh, Teğmen Dallas. Sizi görmeyi beklemiyordum. Hayır, Harry, şimdi eve gidiyorum. Bir şeyler alacağım. Yakında görüşürüz. Özür dilerim," dedi Eve'e bağlantıyı kaydırırken. "Sadece kocama eve gittiğimi haber veriyorum. Geri mi dönüyorsun?"

"Evdeki durum nedir?" "Durum mu? Emin değilim-"

"Darla nerede?"

"Oh, emzik ve biraz uzanmak yardımcı oldu. Kendini daha iyi hissediyor, o yüzden Bayan Eloise ile birlikte küçük çay partilerini yapacaklar."

Eve'den Roarke'a ve ikinci arabaya baktı. "Bir sorun mu var?"

"Çay partilerini nerede yapıyorlar?"

"Gerçekten anlamıyorum ama Bayan Eloise'in salonunda." "Evin bodrumu var mı?"

"Öyle değil. Bir alt kat var. Orası Bayan Darla'nın yasak atölyesi," diye ekledi şaşkın bir gülümsemeyle. "Ben Bayan Eloise'e bakarken o sadece aşağıda vakit geçiriyor."

"Oraya hiç gitmedin mi?"

"Şey, hayır. Bunun için bir nedenim yok. Lütfen bana bunun ne hakkında olduğunu söyleyebilir misiniz? Beni biraz korkutuyorsun."

"Sizi eve götürmesi için bir polis arabası çağıracağım. Callahan'ların evinden kimseyle irtibata geçmeyeceksin ya da başka birinin Callahan'ların evinden kimseyle irtibata geçmesini sağlamayacaksın. Eğer bunu yaparsan, seni adaleti engellemekle suçlamak zorunda kalacağım."

"Aman Tanrım!"

"Bana bak. O evdeki önceliklerin kim ve ne?"

"Bayan Eloise ve onun sağlığı ve refahı, tabii ki. O benim hastam."

"Ve sana söylediklerim onun sağlığı ve refahı için. Bana bakmaya devam et," diye ısrar etti Eve. "Bir tıp uzmanı olarak Darla Pettigrew hakkındaki değerlendirmenizi bana iletin."

"Bunun benim yerim olduğunu sanmıyorum. I-" "Burayı senin mekanın yapıyorum."

"Kendini Bayan Eloise'e adanmış biri. Biraz ketum olduğunu söyleyebilirim, heyecanlı ve depresif dönemleri oluyor. Boşanma, işini kaybetme ve şimdi de tüm bunlar yüzünden zor birkaç yıl geçirdi. Alt katta yeni bir proje üzerinde çalıştığını söylüyor. Görebildiğim kadarıyla bu onu meşgul ve mutlu ediyor."

"Senin için bir eskort çağıracağım."

"Bayan Eloise'i ya da Bayan Darla'yı aramayacağım. Polisle başımın derde girmesini istemiyorum ve eğer bana doğruyu söylüyorsanız, Bayan Eloise'i incitecek bir şey yapmak istemiyorum. Ama bana ihtiyacı olursa, bana ulaşabileceğini bilmeliyim."

"Eğer sana ihtiyacı olursa, seni kendim ararım. Söz veriyorum."

20

Donnalou arabaya binerken Peabody koşarak geldi. Eve ona, "McNab ve EDD minibüsünü bekliyoruz," dedi. "Anladım. Hemşire miydi o?"

"Evet, dayanacaktır. Reo bir arama emri üzerinde çalışıyor ve hemşireye göre Darla kendini daha iyi hissediyor ve Eloise ile çay partisi yapıyor."

"İşte o zaman ona bir yatıştırıcı verecek."

Eve başını salladı. "Evet. Büyükannesini yatağa yatırarak, dışarı çıktığından emin olacak, sonra da hemşirenin bodrumdaki atölye dediği yere gidecek. Yasak bölge, yeni bir proje üzerinde çalışıyor."

"Hemşireyi oldukça iyi idare ettin," diye yorumladı Roarke.

"O bir profesyonel, bir çağrısı olan biri -benim görüşüm bu onun. Eloise onun, Darla'nın değil. Kamera menziline girmeden kapı güvenliğine bir göz atabilir misin?"

Roarke sadece kaşlarını çattı ve kapıya doğru yürüdü.

Baxter dışarı çıktı, arabaya yaslandı ve izledi.

"McNab'e, minibüse ve o lanet arama iznine ihtiyacım var. Trueheart." Ona dışarı çıkmasını işaret etti. "McNab EDD büyüsunü kullanacak, bize evin içindeki insanların ve droidlerin yerlerini bulacak. Bunu alırız, arama emrini alırız, hızlı ve sessiz bir şekilde içeri gireriz. Roarke geçit güvenliğini atlatacak."

"Eminim öyledir," diye yorumladı Baxter. "Görebildiğim kadarıyla son model ama eminim öyledir."

"İçeri girdiğimizde, sen, Trueheart, McNab arkadan dolaşın - bu büyüklükte bir yerde yan çıkışlar olacaktır, bu yüzden dağılın, bağlantıda kalın ve benim gitmemle girin. Droid varsa kapatın. Onlar da birinci sınıf, bu yüzden bunun için McNab'e ihtiyacınız olabilir."

"Ön tarafı biz mi alacağız?" Peabody sordu.

"Sen, ben, Roarke. Bizi sessiz bir yere götürmesi ve muhtemelen droidlerle başa çıkması için ona ihtiyacımız olacak."

Roarke geri döndüğünde durakladı. "Bizi içeri sokabilirim."

"Ne kadar zamana ihtiyacınız olacak?"

"Bu çok iyi bir sistem. On ila on beş."

Baxter bir kahkaha attı. "Keşke gençliğimde tanışmış olsaydık."

Roarke sırtışa karşılık verdi. "Eğer gençlik arada sırada yanlış harcanmazsa, gençlik değildir. Başlamamı ister misiniz, Teğmen?"

"Evet, ama hayır. Arama emrini beklemek zorundayız. İşte minibüs."

Feeney'nin dışarı fırladığını görmek onu şaşırtmamalıydı. Eski ortağı ve şimdiki EDD kaptanı, onun boktan kahverengi takım elbise ceketlerinden birini giymiş, üzerine buruşuk bej bir gömlek ve kirli kahverengi bir kravat takmıştı. Gümüş telli kızıl saçları sarkık, asık suratının etrafına yayılmıştı.

"Pirinç almayı beklemiyordum."

"Eloise Callahan'ın evine girme fırsatını kaçıracağımı mı sanıyorsun? Ben onun videolarıyla büyüdüm, evlat. O benim babamın koridor geçiş kartıydı -muhtemelen hala öyle-. Onu tutuklamaya yardım edersem çok üzülecek."

"O güvende. Onu bu işte bir kandırmacadan başka bir şey olarak görmüyorum."

McNab, insanları, droidleri, yerleri ve hareketi istiyorum." EDD Callendar minibüsten atladı.

"Tamamdır, Teğmen."

"Tam oradaydı," dedi Feeney. "İkisiyle birlikte bu işi daha hızlı halledeceğiz."

"Aynen öyle. Roarke bizi kapılardan geçirdiğinde, evin etrafını sarmalıyız, her takımda EDD adamı olmalı, eğer efendi iyi değilse kapılardan geçip

Üstün droidler. Vic ve şüpheli alt katta olacaklar. Evin içine girmedim, bu yüzden nasıl erişeceğimi henüz bilmiyorum."

Eve ellerini kalçalarına koyarak kapılara baktı. "Büyükanneye göz kulak olmak zorunda. Muhtemelen ev monitörleri vardır."

Feeney çenesini ovuşturdu. "Onları kapatabiliriz ama muhtemelen monitörleri karardığında fark edecektir."

"Elden bir şey gelmez. Bir grup polisin eve doluştuğunu görmesinden iyidir." Saate baktı, sabırsızlığa karşı kendini zorladı. "İçeri girdik, bodrum girişini bulduk. Evin asansörleri var. Aşağı inen bir tane olmalı. Orayı kilitleyin, o da böyle yapardı, değil mi?"

Feeney başını salladı. "Zavallı bir piçin taşaklarını keserken beklenmedik bir ziyaretçi istemezdi."

"Evet, kilidi açıyoruz. Bir ekip şu taraftan, diğeri de merdivenlerden iner. Dışarıdan giriş varsa, orayı da kapatırız. Silahlı olacak, daha önce hiçbir kurban üzerinde sersemletici kullanmadı ama elektronik bir aleti olacak. Tanrı biliyor ya, tehlikeli biri. Ve bunu söylemekten nefret ediyorum ama o bir deli. Sadece sıradan değil. Yasal sınırı aşacak."

Feeney, "Bu çok utanç verici," diye yorum yaptı.

"Anlat bana."

'Link'i işaret verdiğinde, bir parmak şıklatmasıyla elindeydi. "Bana ne duymak istediğimi söyle Reo."

"Arama emri geliyor. Bir içkiye ihtiyacım var ve sen bana bir sürü içki borçlusun."

"Ödeyeceğim. Muslukta kalmak isteyebilirsin. Çok yakında size bir seri katil getireceğim."

"Senden haber alana kadar içkiyi erteleyeceğim. Onu aşağı indir, Dallas."

"Lanet olası A. Roarke, başla." Feeney'e döndü. "Bana birkaç numara ver, yerler."

Başparmağını McNab ve Callendar'ın taramaya başladığı minibüse doğru salladı.

McNab ona, "Açıları ayarlamak için bir dakikaya ihtiyacım var, Dallas," dedi. "Callendar, bir uzaktan kumanda kurmaya ne dersin?"

"Her yerinde. Hareket ederlerse bunu anlarız."

Eve, Callendar'ın etrafından dolanarak dikkatini minibüsün ana ekranına verdi.

Feeney, "Isı ve e-sensörleri koordine edin," diye emretti.

"Anlaşıldı Kaptan." McNab'ın kulak memelerindeki halka ormanı

Başını tik tak yaparak dans etti, omuzlarını e-nerd'ün iç ritmine uydurdu. "Şimdi geliyor. Ve işte buradayız. Ana katta, arkada, kuzeyde iki droid var. İkinci katta hiç okuma yok. Üçüncü katta bir e-okuma, bir insan tipi."

"Yatakta," dedi Eve. "Yatıyor, uzanıyor. Bu büyükannesi, başında da bir droid var. Bu da Pettigrew, alt katta, doğuda ve bu da Brinkman olacak, dik duruyor, kolları başının üzerinde. Onu tavana asmış. Burası bölgenin merkezi. Yanında bir e-okuma mı var?"

"Evet, aşağıda bir droid var."

Callendar, "Kumandayı kaldırdım, onları oraya koydum," dedi. Feeney bir çekmeceyi açıp kumandayı alırken, "Bağlayın," diye emretti.

Kulaklıkları çıkar. "McNab, sen minibüse bak, Callendar Baxter'la takım olabilir, ben Trueheart'ı alacağım. Sen, Peabody ve Roarke ön tarafı alın. Sana uyar mı?" diye sordu Eve'e.

"Bu işe yarar."

Feeney'nin uzattığı kulaklıkları aldı ve minibüsten indi. "Trueheart, sen Feeney ile batı tarafını al, bir delik bul ve içeri gir. Baxter, sen ve Callendar doğu tarafına gidin. Doğru tarafındaki tüm çıkışları kapatın, arkaya doğru devam edin. Kuzey tarafında iki droid var. Peabody ve ben o noktaya ulaşamadıysak onları indirin. Asansörlerin kapatılmasını istiyorum."

Callendar ona, "Yapabilirim," diye güvence verdi.

"O bodruma giden tüm çıkışları kapatacağız. Onu içeri kapatacağız." Çalışırken kulaklıkları uzattı. "Büyük ev.

Daha fazla droidi olabilir, onları kapatmış olabilir. Uzaktan etkinleştirebilir mi?"

Feeney, "Eğer bunun için programlanmışlarsa," dedi.

"Evi temizleyin, kat kat. Ana, ikinci, üçüncü. Başka droidler bulursanız, onları öldürün. Roarke?"

"Bir ya da iki dakika daha."

"Roarke benimle ve Peabody ile önden gidecek, sonra da üçüncü kata çıkacak. Oradaki droidi indirecek ve büyükannenin durumunu belirleyecek."

Sabırsızlanarak ayak parmaklarının ucuna yuvarlandı ve topuklarının üzerine geri döndü. "Kapıdan geçtikten sonra tüm dış kameraları kapatmamız gerekiyor. İç kameraları kapatmak için kapıdan geçene kadar bekleyeceğiz."

McNab onun kulağına, "Bodrum katının ortasına doğru ilerliyor, Dallas," dedi.

"Roarke!"

"Ve işte buradayız," dedi buz gibi soğukkanlı bir sesle. "İki saniye ve ..." Kapılar sessizce açıldı. "Herkesin tırmanmasını istemediğini sanıyordum."

"İyi düşünmüşsün."

Baxter'ın görüşü "kurnazca bir iş" şeklindeydi.

"Hızlı hareket et," dedi Roarke'a son kulaklığı uzatırken. "Monitörlerin kapandığını fark ederse kurbanı dışarı çıkarabilir. Başka silahları da olabilir. Hızlı hareket et, düşman olabilecek ya da onu uyarmaya programlanmış droidleri etkisiz hale getir. Bodruma giriş yolunu bulun. Gidelim."

Kısa yolu koşarak gitti ve ekiplerinin ayrılışını izledi. "Roarke, içeri girdiğimizde merdivenlerden üçüncü kata çık. Öldürmen gereken bilinen bir droid ve kontrol etmen gereken bir büyükanne var."

"Zor durumdaysa MT'leri istiyor musunuz?"

"Ölüm kalım meselesi, evet. Aksi takdirde ev bağlantısını ya da Eloise'in kişisel bilgilerini kontrol edin. Hemşire orada olmak zorunda. Donnalou Harris, onunla temasa geçin."

Giriş kapısında durdu. "Alarmlar, kilitler." "Bir iki dakika," dedi ve işe koyuldu.

Eve ekipleri "Güvenlik sisteminin kapanması için bekleyin," diye uyardı. "Benim gitmemi bekleyin."

Işık değişmiş, alacakaranlığa doğru yumuşamıştı. Taze bir bahar esintisi, patlamaya hazır çiçeklerin şişkin uçlarının titreyip sallanmasına neden oluyordu. Eve kulağında ekiplerin konuşmalarını dinliyor ve bir kat aşağıda bileklerinden asılı duran adamı düşünüyordu.

"Çok zekice," diye mırıldandı Roarke, "ama beklenen bir şeydi. İşte şimdi buradayız, evet, buradayız. Uyuma zamanı ve... bitti.

Eve'e "Sistem çöktü," dedi. "Tüm dış kilitler kapalı."

"Hepsi mi?"

"Şey, titiz olmayı severiz."

Sadece başını salladı ve çoktan çekmiş olduğu silahını elinde oynattı. "Duydun mu? Gidebilirsin. İlerleyin, ilerleyin!"

Roarke ve Peabody'nin yanında yükselerek alçalırken Baxter'ın hayranlıkla "Kurnaz iş" dediğini duydu.

Mutlak sessizlik. İlk önce zengin bir evin ne kadar sessiz olabileceği aklına geldi. Roarke'a büyük merdivenlerden çıkmasını işaret etti ve Peabody'ye ters yönü gösterdi.

"Bodrum girişini bulmamız gerekiyor. Callendar, asansörler."

"Şimdi çalışıyor."

"Hareket mi?"

"Sadece bodrum katında, her iki insan da hala orta alanda, ancak her ikisinden de hareket var."

McNab, "Kız onun etrafında dönüyor, Dallas," diye ekledi.

"Adam sarsılıyor."

Hala dik, sarsılıyor ve sallanıyor. Siktir."

Brinkman için kötü, diye düşündü Eve, ama Darla boş monitörleri fark edemeyecek kadar meşgul görünüyordu.

"İki droid vuruldu," dedi Feeney. "İki lanet olası güzel droid." "Biri üçüncü katta," diye bildirdi Roarke. "Tıbbi tip. Düştü. Bayan Callahan huzur içinde uyuyor gibi görünüyor."

"Tıbbi müdahaleyi şimdilik erteleyin. Üçüncü katı temizleyin."

"Temiz," diye rapor verdi Baxter. "Ve sanırım giriş kapınızı da bulduk."

"Burada da bir tane var," dedi Feeney. "Ana mutfağın dışında süslü bir kiler gibi."

"Geri dönüyoruz. Giderken temizle, Peabody."

"Çok sessiz." Peabody önce silahını sallayarak başka bir kapıdan içeri girdi.

"Ciddi ses yalıtımı. Temiz."

"Ben söyleyeceğim. Temiz"

Roarke, "Başka bir droid, kapatıldı, şimdi kilitlendi," dedi. "Pettigrew'un oda süitinde olduğunu söyleyebileceğim bir dolap. Yani üçüncüyü temizledik. Ben aşağı geliyorum."

"Yolda ikinciği süpürün."

Feeney, Peabody ile birlikte nihayet mutfağa ulaştıklarında, "Baxter ve Trueheart'a ne dersiniz?" dedi. "Bu kapılarda bir e-man daha kullanabiliriz. Daha az korumaya sahip lanet olası kasalar gördüm."

"Baxter, Trueheart, ikinci katı temizleyin. Roarke, ana kat, arka taraf. Kapıya ne oldu?" diye sordu Feeney'e.

"Tarandı," dedi ona. "Kilitlemiş, alarm vermiş ve birkaç arıza emniyeti var. Onu katmanlar halinde ele geçirmeliyiz. Eğer doğrudan baypas edip aşağı indirmeye çalışırsak, ikincil alarmları çalıştıracak ve onu mühürleyeceksiniz."

"Benimkiyle aynı şey." Callendar'ın sesinde hem hayal kırıklığı hem de hayranlık vardı. "Maggest of the mag."

"Kahretsin, kahretsin. McNab, minibüsü emniyete al ve buraya gel. Callendar ile çalış. Ne yapabiliriz?"

Feeney ona, "Bana yer açın," dedi.

Kapının üzerinde bir tarayıcı gezdirdi, bok rengi ayakkabısına vurdu, birkaç komuta bastı. "O taraftan değil," diye mırıldandı. Roarke içeri girerken ona doğru baktı.

"Hem dahili alarmlı hem de panik kilitlemeli bir açma kilidimiz ve hareket kilidimiz var."

"Öyle mi?" Roarke'in gülümsemesinde meydan okumanın kabul edildiği okunuyordu. "Onlarla çalıştım."

"Evet, ben de, ama alarm ve kilitleme arasında çalışan bir arıza emniyetimiz var ve ikincil bir mühürden geçen başka bir tane daha var."

Feeney gözlerini kıstı. "Neden bu kadar kendini beğenmiş görünüyorsun?"

"Bu benim sistemlerimden biri. Tasarlanmasına yardım ettim. Gerçekten çok iyi. Ama içini ve dışını bilerseniz ..."

Feeney tarayıcısını uzattı.

"Teşekkürler, ama benim kendi tarayıcım var."

"Çocuklarıma yol gösterebilir misiniz?"

"Göreceğiz bakalım. Biraz yer var, Teğmen," diye ekledi Eve boynundan aşağı nefes alırken.

"Şu kapının diğer tarafında işkence gören bir adam var."

"Farkındayım ama bu biraz incelik gerektirecek."

Eve geri adım attı. "Belki onu dışarı çekebiliriz," dedi Peabody'ye. "Belki üçüncü kattaki monitörleri tekrar açarız ve-"

"Ve sessiz ol," diye tersledi Roarke.

Eve ona tısladı ama Peabody'ye odadan çıkmasını işaret etti. "Eğer onu dışarı çıkarabilirsek."

"Ana katı açarsak paniğe kapılabilir ve dediğin gibi Brinkman'ı öldürebilir."

"Biliyorum. Biliyorum." Eve daireler çizdi ve volta attı. "Bir yolu olmalı. Bir noktada monitörleri kontrol edecek, muhtemelen yakında, ve merak edecek. Belki bu onu dışarı gönderir ama... Hayır."

Hayal kırıklığına uğramış, sabırsız Eve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Kontrol etmenin bir yolunu bulurdu, o bu işleri bilir. Kapatıldıklarını kabul ederdi."

"Vay orospu çocuğu."

Feeney'nin sesini duydu ve biraz daha yaklaştı. "Anladın mı, McNab?"

"Sizinle aynı fikirdeyiz -tamam, belki bir iki adım gerideyiz ama anlıyoruz. Süper buzlu iyilik."

"Artık geçersiz kılamazsın," dedi Roarke. "Bunun için fazla zeki. Bu yüzden geri çekil ve köşeden yavaşça kay. Bir tık yukarı, iki tık geri, bir sola, iki sağa."

"Anlaşıldı." Callendar'ın sesi neşeyle geldi. "Mag'in maggest'inden daha maggier. Eriyip gidiyor."

"Biraz daha. Bir kalkan kaldıracak, yani şimdi altına giriyor. Görüyor musunuz?"

"Onu yakaladım."

Peabody, "Bu biraz seksi," diye yorum yaptı. "Seksi inekler."

Eve sadece gözlerini kapattı. "Aşağıda bir hareket var mı?"

"Aynı tip," dedi Callendar ona. "İkisi de merkez bölgede."

"Ve şimdi sen de öyle olacaksın." Roarke parmaklarını büktü. "Sende mi McNab?"

"Sadece son ... Whee! İşte gidiyor."

"Gidiyorum. Bu adamı hayatta tutalım. Baxter, Trueheart, e- takım arkada. Peabody, benimle gel."

Peabody Eve'in yanına geldi, bir nefes aldı ve bıraktı. "Hadi şu kaltağı indirelim."

"Ve git!"

Roarke ona kapıyı açtığı anda çığlıkları duydu. Şok ve acı dolu, yüksek ve keskin çığlıklar. Ve onların arasında böğüren sesi.

"Neden hiç yeterince iyi değiliz! Veriyoruz, veriyoruz ama siz bizi kullanıyorsunuz, dövüyorsunuz, tecavüz ediyorsunuz, terk ediyorsunuz. Ödemenizin zamanı geldi. Hepiniz ödediniz!"

Eve basamakları hızla çıktı ve monitör duvarları, çalışma tezgâhları, yarı inşa edilmiş droidleriyle ana alana girdi. Boyalı beton zeminler.

Darla ayağa kalktı, morarmış yüzü korkuyla buruşmuş adamı kesmeye hazırlanırken elektrikli sopayı geri çekti. Kendisini tavana zincirleyen bağlara karşı mücadele ettiği bileklerinden kan sızıyordu.

Eve, katillere karşı nadiren hissettiği bir şaşkınlıkla onun deri bir kıyafet, bir göğüs zırhı, omuzlarına dalga dalga yayılan gümüş kenarlı lüks siyah bir peruk ve yüzünde ışıltılı gümüş bir kedi gözü maskesiyle durduğunu gördü.

"Şaka yapıyor olmalısın."

Darla'nın yüzü şimdi öfkeyle buruşmuştu. "Hayır! Beni durduramayacaksınız. Ben Adalet Hanım'ım ve Linus Brinkman suçlu bulundu ve ölüme mahkûm edildi!"

"Ondan uzak dur, Darla."

"Adalet! Benim adım Adalet ve o ve onun gibilerin yüzleşmesi gereken şey de bu."

"Silahını bırak ve ondan uzaklaş. Bu bir öneri değil."

"Wilford! Savun!"

Droid ileri atıldı ve Roarke da öyle yaptı. El bilgisayarında bir komuta dokundu. Droid durdu, kapandı.

"Seni piç! Gerçek adaletle yüzleşmek için sıradaki sen olacaksın. Defol, kaç yoksa bu sopayı boğazına sokarım. Beni durduramazsın." Sopayı yukarı kaldırdı. "Durduramayacaksın _."

Eve onu şaşkına çevirdi. Darla titrerken, "Durduruldun," dedi. Darla betona düşmeden önce Roarke onu yakalamak için hızla hareket ederken, sopa yere çarptı.

"Baxter, Trueheart, onu aşağı indirin. Peabody, bir otobüs çağır ve Eloise için hemşireyle temasa geç."

Roarke onu yere yatırırken o da Darla'nın yanına gidip çömeldi.

"Oldukça deli, değil mi?"

Eve kelepçelerini çıkardı. Bilinci yerinde olmayan Darla'nın bileklerine kelepçeler takarken, "Buna ben karar veremem," dedi. "Ama evet. Havlıyor."

"Lütfen, lütfen, lütfen." Brinkman ağladı, titredi. "Lütfen artık bana zarar vermesine izin verme."

"Artık güvendesin. Güvendesin. Onun için bir battaniye bulsam olur mu, Teğmen?" Trueheart sordu. "O şokta."

"Evet. O zaman sen ve Baxter onu içeri götürüp kayıt altına alabilirsiniz. Burada işimiz bitince ben de geleceğim."

Baxter Darla'yı incelerken başını eğdi. "Bir kız süper kahraman kostümü gibi. Biraz klasik Wonder Woman, biraz da Dark Angel."

"Gül ve Diken'den bir dokunuş."

"Evet." Baxter Roarke'a başıyla onay verdi. "Evet, o da."

Peabody, "Sağlık görevlileri yolda," dedi. "Hemşire geliyor. Bu iyi bir karar Dallas. Eloise'in ona ihtiyacı olacak."

Darla'nın göz kapakları titreyince Eve çömeldi. "Kendi büyükannene ilaç verdin."

"Büyük m ? Grand?"  ırpınmaya başladı. "Hayır, hayır, hayır, daha bitirmedim!"

"Evet,  yle. Sessiz kalma hakkına sahipsiniz."

Eve Revize Edilmiş Miranda'yı okurken bu hakkı kullanmadı ama öfkelenmeye, hayal kırıklığı içinde a lamaya ve küfretmeye devam etti.

"Belki de onlara yardım etmelisin, McNab."

E-oyuncakları incelemekten vazgeçti, gerçekten  zg n görünüyordu.

"Onu araca bindirmelerine yardım edin. Geri gelip oynayabilirsin."

"Hallediyorum." Merdivenlere doğru zıpladı.

Feeney de i  istasyonlarını inceledi ve ellerini birbirine s rtt . " unları kaydedelim Callendar ve biraz e lenmeye ba layalım."

"Her yerde ve geri, Kaptan."

Eve s p rgecileri  a ırırken Peabody battaniyeye sarılı Brinkman'ın yerden kalkıp bir kanepeye uzanmasına yardım etti. "Onu yakaladın mı, Peabody?"

"Evet. O iyi olacak. Siz de iyi olacaksınız Bay Brinkman."

"Beni incitti. Beni incitti. Anlamıyorum."

"Ben yukarı çıkıp s p rgecileri ve otobüsü bekleyece im." "Seninleyim, Teğmen."

Eve yukarı çıkarken Roarke'a baktı. "O e'lerle oynamak istediğini biliyorsun."

"İstiyorum ve isteyece im. Ama

Şimdilik..." "O droidi nasıl çıkardın?"

"Ah. Üst kattakinin hızlı bir analizini yaptım. Gerçekten harika bir  alı ma. Ne yazık. Her halükarda, bir kapatma programlayabildim. Onu yok etmek senin için utanç verici olurdu."

"Duygularımı incitmezdi."

Bir elini kızın saçlarında gezdirdi. " n nde uzun bir gece var."

"Ama son ikisinden daha iyi bir tane ve sabah morga gitmek yok."

McNab neredeyse uçarak geri döndü, durma nezaketini gösterdi ve Eve'e mahcup bir g l msemi gönderdi.

"Yardıma ihtiyacın var mı Dallas?"

"Git bir inek ol."

"Bir doğar, bir yaşar, bir ölür. Var mısın, Roarke?"

Siren seslerini duyunca bu kez Roarke'a, "Git bir inek ol," diye tekrarladı. "Brinkman'ı almaları için MT'leri aşağı göndereceğim."

"Madem ısrar ediyorsun."

Eve tek başına MT'leri içeri aldı, onları yönlendirdi. Önce Reo'yla, sonra Mira'yla temasa geçti. Evet, uzun bir gece, diye düşündü bir taksinin kapıdan geçişini izlerken. Herkes için uzun bir gece.

"Bayan Eloise?" Donnalou taksiden atlarken şöyle dedi.

"Üst katta. Sakinleştirici verildi."

"Ona sakinleştirici verdin!"

"Hayır. Darla yaptı, muhtemelen sen gittikten kısa bir süre sonra. Eloise'in bodrumda ne yaptığını anlamaması için rutin olarak sakinleştirici verdi."

"Bodrumda ne yapıyordu?" "Adam öldürüyordu."

Donnalou sendeleyerek bir adım geri attı. "Bu doğru olamaz."

"Bunu şu anda aşağıda sağlık görevlileri tarafından tedavi edilen adama söyleyin çünkü onu kurtarmak için zamanında yetiştik. Eloise ile konuşmam gerekecek."

"Onu kontrol etmem gerek. İhtiyacım var-" Durdu, kendini katman katman toparlıyor gibiydi. "Ona ne verildiğini biliyor musun?"

"Hayır, ama uyuşturucuları aşağıda tuttuğunu tahmin ediyorum. Size haber veririm."

Donnalou yukarı çıktı, Eve aşağı indi. Ve tüm e-inekleri iş istasyonlarının, aletlerin ve droidlerin etrafında toplanmış buldu.

"Peabody?" diye sordu ve Callendar solu işaret etti. Eve o yöne gitmeden önce Brinkman ve MT'lerin yanına gitti.

"Bay Brinkman."

MT'lerden biri ona "Biraz kafası karışık," dedi. "Ona bir şeyler vermemiz gerekti. Onu içeri alacağız, muhtemelen bu gece onu tutacaklar, bu yanıkları ve kesikleri tedavi edecekler. Sakinleştğinde ondan daha fazla yararlanacaksınız."

"Tamam, bekleyebilir."

Peabody ona doğru yöneldiği sırada o da Peabody'ye doğru yöneldi. "Dallas, bunu görmelisin."

"Brinkman'ın kıyafetlerini ve geri kalan eşyalarını buldun mu?" "Evet, lanet bir deposu var. İşaretlemeye başladım. Önceki kurbanların kıyafetlerine, bağlantılarına, cüzdanlarına ve diğer şeylere benzeyen şeyleri görünce merak ettim ve etrafa daha fazla bakındım. Burası çok büyük bir yer."

Peabody durdu, işaret etti. "Depo. Kurbanın eşyaları şurada, gardırobu da şurada. Kostüm departmanı gibi."

Çeşitli tarzlarda bir düzine kadar peruk bir tezgâhın üzerinde sergileniyordu. Işıklı üçlü bir aynanın, bir sandalyenin, düzinelerce çekmecenin bulunduğu tezgâhta Eve'in gördüğü yüz güzelleştirmeleri, göz boyaları, implantlar, yüz macunları, geçici dövmeleler, geçici cilt renklendirmeleri vardı. İş takımlarından gece kıyafetlerine, ayakkabılara, çantalara kadar bir dizi giysi, çubuklara ve direklerle düzgünce asılmıştı. Mücevherler şeffaf bir standın içindeki şeffaf çekmecelerde parılıyordu.

Bir başka üçlü boy aynası, Darla'yı çeşitli kıyafetler içinde gösteren fotoğrafların bulunduğu bir pano -hayır, diye düşündü Eve, kostümler. Başka bir pano bu kostümleri, bu kişilikleri kurbanlarla eşleştiriyordu - öldürdükleriyle, daha şimdiden hedeflenenlerle.

"Neden yukarı çıkıp süpürgeçileri buraya getirmiyorsun? Uyuşturucuyu nerede sakladığını bulmam gerek."

"O zaman buradan geçsen iyi olur. Tekrar içeri girmek istemiyorum ama ..."

Peabody yolu başka bir alana yönlendirdi. Daha fazla ev monitörü. İçinde ilaç şişeleri olan cam bir buzdolabı, şırıngalarla dolu şeffaf çekmeceler.

Morris'in tahmin ettiği gibi bir tören kılıcı tezgâhın üzerinde duruyordu; kabzası göğüs zırhıyla aynı yazıyı taşıyordu.

LJ

Ve yukarıda, Peabody'nin isteksizliğinin nedeni.

Bir rafta, kurbanlarından aldığı cinsel organları muhafaza ettiği sıvı kavanozları duruyordu; hepsi dikkatlice etiketlenmişti.

"Deli gibi havlıyor," diye mırıldandı Eve.

Sonunda üçüncü kata çıkarken, uzun bir gece olduğunu bir kez daha düşündü. Donnalou, Eloise'in yatağının yanında oturuyordu.

"Bodrumun ve Darla'nın kullanmış olabileceği alanların işlenmesini bitirmek biraz zaman alacak. Eloise'in en azından önümüzdeki birkaç gün boyunca başka bir yerde kalması daha iyi olur."

"Bunların hiçbirini anlamıyorum."

"Onu

uyandırabilir misin?"

"Doğal yollarla uyanması daha iyi olur. Ortağınızın getirdiği sakinleştirici hafif ama-"

"Bir açıklamaya ihtiyacı olacak. Kısa süre içinde ayrılmak zorundayım ve bir açıklamayı hak ediyor. Ve sanırım senin onunla kalmana ihtiyacı olacak."

"Bana ihtiyacı olduğu sürece yanında kalacağım. Onu uyandıracam. Lütfen nazik olun. Bu onun kalbini kıracak."

Donnalou hemşiresinin çantasından küçük bir şişe çıkarıp Eloise'in burnunun dibinde salladı.

Gözleri dalgalandı; küçük bir iç çekti. Yuvarlanmaya başladığında Donnalou onun elini tuttu. "Bayan Eloise? Bayan Eloise, artık uyanma vakti. Ben Donnalou."

"Oh, yine mi uyuyakaldım? Donnalou, çok yaşıyorum ve tembelleşiyorum." Tekrar iç çekti ve gözlerini açtı. Ve Eve'i gördü.

"Teğmen Dallas?" Donnalou telaşla sırtına yastıklar yerleştirirken, Eloise kendini iterek oturur pozisyona geldi. "Tanrım, nüks mü ettim?"

"Hayır." Eve, Eloise'in yüzünü görmesini kolaylaştırmak için yatağın yanına bir sandalye çekti.

"Tanrım, Tanrım, Darla'ya bir şey oldu." "Yaralı değil. Gözaltında."

"Ben- Ne?"

"Eloise, sana zaten bildiğini ya da şüphelendiğini düşündüğüm bir şey söyleyeceğim. Darla zihinsel ve duygusal olarak hasta. Muhtemelen işaretler vardı. Sen onu

Çünkü onu seviyorsunuz ve belki de bunun yardımcı olacağını, yeterli olacağını düşündünüz, ama muhtemelen işaretler vardı."

Eloise, etrafındaki çarşaf lar gibi solgun bir halde Eve'in eline uzandı. "Ne yaptı o? Lütfen, söyle bana, ne yaptı?"

Eve ona söyledi.

21

Eve elindeki gerçekleri ve kanıtları ortaya koyarken **Eloise çok** az şey söyledi. Gözyaşları birden fazla kez kabardı ve Eve bu gözyaşlarının düşmesine izin vermek yerine onları geri çekmenin demir bir irade gerektirdiğini fark etti.

"İhtiyacım var..." Sesi çiğ çıktığı için Eloise bir an durdu. "Bana bir dakika izin verir misiniz? Donnalou'nun kalkmama ve şık olmama yardım etmesini istiyorum. Şuradaki salonda birkaç dakika bekleyebilir misiniz?"

Yapılacak çok iş var, diye düşündü Eve. Ama bu demir iradeye duyduğu saygı onu ayağa kaldırdı. "Bekleyeceğim."

"Seni fazla tutmayacağım."

Eve zarif, küçük oturma alanına girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Fotoğraflar, bir sürü fotoğraf. Eve, ailesinin ve Eloise'in yıllar boyunca etkinliklerde, diğer aydınlarla, yürüyüşlerde, kırmızı halılarda çekilmiş fotoğrafları olduğunu düşündü.

Eve'in görebildiği kadarıyla dolu dolu yaşanmış bir hayat.

Sinyal verdiğinde bağlantısını çıkardı, göstergede Nadine'i gördü ve neredeyse görmezden geliyordu.

Eve bunun pek de adil olmadığına karar verdi ve cevap verdi. "Burada işlerin tam ortasıdayım, Nadine."

"Ben de öyle. Cooke hakkında konuşmaya ikna ettiğim iki kadın olduğunu bilmen gerektiğini düşündüm. Birkaç gün içinde her şey açığa çıkacak ve ben de fitili ateşliyorum."

"Adalet," dedi Eve, "umarım doğru türdendir." Şimdi düşündü. "Başka bir şey patlamak üzere, o yüzden

Uzay, zaman, ne biriktirirseniz. Büyük olacak."

Nadine'in kedisinin gözleri parladı. "Adalet Hanım'ı yakalamışsın." "Onu yakaladım. Sana detayları vermeyeceğim.

Çünkü bu işten hak etmedikleri halde zarar görecektir başkaları da var. Bu yüzden ben netleşir netleşmez size detayları vereceğim çünkü bu darbeyi hafifleteceksiniz. Ağırlığını sağ tarafta kullanacaksın."

"O zaman beklemede kalacağım." "Sana geri döneceğim." Eve 'link'i cebine koydu.

Birkaç dakika sonra, yanında Donnalou ile birlikte Eloise içeri girdi. Eve'in sabahlık olduğunu düşündüğü bir şey giymişti, çünkü bornoz denemeyecek kadar sessiz ve göz alıcı görünüyordu.

Yumuşak, sıcak mavi, küçük bedenini ayak bileklerinin hemen üstüne kadar örtüyordu. Saçlarını geriye taramış, hafif bir makyaj yapmıştı.

"Beklediğiniz için teşekkürler. Donnalou, bize kahve getirebilir misin?"

"Elbette, şimdi oturun." Hemşire onun tavuskuşu mavisi bir sandalyeye oturmasına yardım etti ve servis barına doğru yürüdü.

"Size minnettar olduğumu söylemek istiyorum - size Eve diye hitap etmek istiyorum ve umarım buna izin verirsiniz, çünkü artık aramızda bir yakınlık var. Rütbenize ve işinize saygı duyuyorum ama sizinle bir kadın ve bir polis memuru olarak konuşmam gerekiyor."

"Sorun değil."

"Darla'nın bir hastalıktan muzdarip olduğunu bildiğim konusunda haklıdınız. Ben hastalandığımda burada yaşamamanın, hatta benimle ilgilenmenin -ki o da bana büyük bir özveriyle baktı- ona yardımcı olduğuna inanıyordum. Size yemin ederim ki çektiği acının ne kadar derin, hastalığının ne kadar ağır olduğunu bilmiyordum. Bunu çok iyi saklamıştı."

Sesi kesildiğinde, soğukkanlılığını korumak için durakladı, sonra Donnalou'nun ikram ettiği kahveyi aldı. Oturdu, yudumladı, kendini tekrar topladı.

"Yemin ederim, onda bunu hiç görmemiştim. Umutsuzca istediği hayat parçalandığında korktuğum kendini yok etme, ama bunu değil. Bunu aklım almıyor. Onu tüm kalbimle seviyorum ve onda bunu hiç görmedim. Ben olsam

ona yardım ederdi. Babası - oğlum - ona yardım edebilirdi."

"Sana inanıyorum," dedi Eve tereddüt etmeden. "Seninle tanıştığımda bunu gördüm. Bu hiçbir şekilde senin suçun değil."

"Oh, ama nasıl olmasın? O benim çocuğumun çocuğu. Onda bunu gördün, değil mi? Nasıl gördün?"

"Bu farklı bir şey. Bu eğitim, bu ... Onu sevmiyorum," dedi Eve.

Başını sallayan Eloise fincanına baktı. "Aldığı canları kurtaracak, o adamları sevenleri kaybetmenin acısından kurtaracak yardımı ona ulaştırmak için artık çok geç. Ama o benim çocuğumun çocuğu. Mevcut en iyi avukatı, en iyi doktorları tutacağım."

"Onu değerlendirmek için bölüm psikiyatristi geliyor. Dr. Charlotte Mira. Kendisi en iyisidir."

"Onu kitaptan, videodan tanıyorum ama-"

"Kendiniz ilgilenmelisiniz. Size Dr. Mira'nın torununuzu değerlendireceğini ve ona güvenebileceğinizi söylüyorum. Ben Darla ile görüşmeye gidiyorum, Dr. Mira da gözlemleyecek."

"Onu görebilecek miyim, onunla konuşabilecek miyim?"

"Evet, sonra. Birkaç günlüğüne gidebileceğin bir yer var mı?"

"Şu anda olmak istediğiniz yer burası değil."

"Evet. Arkadaşlarım var. Donnalou ihtiyacım olan şeyleri toplamama yardım edecek. Bana karşı çok nazik ve sabırlı davrandınız. Bunu unutmayacağım."

"Ben sadece işimi yapıyorum."

"İyilik bir iş değildir Eve, bir seçimdir. Seni yapman gerekeni yapmaktan alıkoyuyorum." Ayağa kalktı, elini uzattı. "Teşekkür ederim. İhtiyacım olan şeyleri toplayacağım, oğlumla irtibata geçeceğim. New York'a gelmek isteyecektir."

"Onu görmek için uygun olduğunuzda sizinle irtibata geçeceğim."

Eve, süpürgecilerin, üniformalıların ve teknisyenlerin evin içinde dolaştığı alt kata indi. Eloise'i polislerin oluşturduğu tıkanıklığın içinden geçirmeyi istemiyordu ama bu, içinden geçmesi gereken bir acı noktası daha olacaktı.

Bodrumda da aynısı vardı. Çok daha fazlası.

Peabody beyaz giysili birkaç süpürgeciyle yaptığı konuşmayı yarıda kesti. "Maç için yerden kazıntı almalarını istiyorum. Onu üşüttük ama daha fazla kanıt yanlış olmaz."

"Ne kadar çok olursa o kadar iyi. Hadi gidip onu kutuya koyalım."

Eve bunu yaparken, Peabody hâlâ oyuncakların etrafını saran e-ekibe doğru baktı. "Sanırım burada yaşamak istiyorlar."

"Bekle." Eve karşıya geçti. "Şuradaki droid mi? Hedefleri almak ve onları çöplüğe taşımaya yardım etmek için kullanacağı droid bu. Onun hafıza bankasına ihtiyacım var."

Feeney ona, "Onları bulacağız," diye güvence verdi. Gerçekten de yanaklarında güller vardı. "Burada da bir sürü var. Dokümanlar, programlar, fotoğraflar, ilk seferinde bir tanesini kaçırdıysa yedek planlar, alternatif rotalar, her şey."

McNab, "Günlük de tutuyormuş," diye ekledi.

"Evet, onun tipi öyle. O bir planlayıcı, kin tutucu, acayip organize bir ruh."

Roarke, "Ayrıca bir iş planının iskeletini de hazırlamış," dedi. "İlk aşamalarda bile sağlam bir plan. İşin biraz çılgınca bir tarafı olsa da." Bakışları onun yüzünde kaldı. "İçeri mi giriyorsun o zaman?"

"Evet, onu Görüşme'ye alacağım, bu yüzden bilgisayarlardan ve droidlerden aldığınız her şeyin kopyalarını isteyeceğim."

"Bize bir dakika izin verin," dedi özellikle kimseye, sonra nispeten sessiz bir köşe bulana kadar Eve'i yönlendirdi. "Bu gece olmak zorunda mı? Ne de olsa hiçbir yere gitmeyecek." "Evet, Mira'nın gözlem yapmasına ihtiyacım var. Reo geliyor. Ve ona vurmam gerekiyor."

öldürür. Daha açık olacaktır."

"O zaman önce bir şeyler ye." "Oh, Tanrı aşkına."

Onu çenesinden yakaladı. "Neredeyse içini görecektik kadar solgunsun. Görüşme stratejinizi belirlerken ve size gönderdiklerimizin bir kısmına göz atarken, ofisinizde sabit ortağınızla biraz zaman geçirecek ve sevişme pizzası yiyeceksiniz."

Bu şekilde söylediğinde. "Sevişmeli pizza yaptıklarını bilmiyordum."

"O yorgun kışında hâlâ biraz akıl var. Yukarıda seni bu kadar üzecek ne oldu?"

"Zarafet ve güce tanıklık ettim ve bu nedense beni çok etkiledi. Biraz pizza yiyeceğim."

"Güzel. Bana çıkışmanın sana bir faydası olmayacak, çünkü buna en az senin kadar benim de ihtiyacım var." Onu içine çekti, sadece tuttu, sertleştiğini hissetti, sonra verdi.

"Eğer ihtiyacın varsa."

"Seviyorum." Başının tepesine bir öpücük kondurdu. "İşin bitene kadar EDD arkadaşlarımla birlikte olacağım."

"Olacak-"

"Uzun bir gece," diye bitirdi. "Bu bizim için ilk olmayacak."

Ya da sonuncusu, diye düşündü yola çıkarken. "Peabody, benimle gel."

Pizza yedi ama Peabody ile ofisinde değil, Peabody, Mira ve Reo ile bir konferans odasında.

"Eloise Callahan ona ciddi bir avukat tutacak," diye söze başladı Eve. "Ondan alabileceğim her şeyi almak için o bunu yapmadan önce pencereyi alacağım."

"Sen ve diğer birkaç polis onu dördüncü kurbanına işkence ederken yakaladınız." Reo bir dilim ısırды ve mmm dedi. "Peruktaki saçları, yerdeki kazıntıları eşleştireceğiz. Günlüğü, belgeleri elimizde. Clarence Darrow'un hayaletini bulsa bile umurumda değil, o pişti."

"Tartışmak değil. İtiraf her zaman en iyisidir ve bu seferki bize her şeyi anlatacak. Gezegen dışında asla beton bir kafese girmeyecek."

"Yasal delilik senin kararın değil." "Gördüğüm zaman anlarım."

"O haklı, Reo." Peabody uzun süre dayanması için kendi dilimini kemirdi.

"Bu, yüksek güvenli bir hapis haneye girmeyeceği anlamına gelmiyor, ancak zihinsel engelli kanadı olacak."

Yine de." Eve Mira'ya baktı. "Eğer yanılıyorsak, bunu bileceksin." Reo, "Her cinayeti tam olarak planladı," diye karşı çıktı. "Her cinayeti alternatifler, kaçış yolları, tespit edilmekten kaçınmanın yolları. Doğruyu yanlış bilirdi."

"Gözlemleyeceğim ve onunla bire bir değerlendirme seansı yapacağım. Eve, bu pizza da ne? Daha iyisini yememiştim."

"Görünüşe göre sevişmek." "Pardon?"

"Bu Roarke'ın anlaşmalarından biri. Açlıktan öleceğimden korktuğu için ofisime klima stoklamaya başladı."

"Ah," dedi Reo ve Peabody stereo olarak.

"Aşk bazen mozzarella ile birlikte gelir," dedi Mira gülümseyerek.

"Sanırım öyle. Birini işaretlemem lazım, sonra içeri gireceğiz. Peabody, yaklaşıyor muyuz?"

"Evet."

"Onu yukarı getirin. Seninle orada buluşuruz."

Eve ofisine gitti ve Nadine ile temasa geçti.

"Bu öğleden sonra geç saatlerde," diye başladı Eve, "Cinayet Masası ve EDD'ye bağlı memurlar Eloise Callahan'ın evine girdiler-"

"Ne!"

Eve sözlerine şöyle devam etti: "Usulüne uygun olarak çıkarılmış bir arama emri üzerine," "O sırada Darla Pettigrew'u yakaladılar. Bayan Pettigrew, Nigel McEnroy, Thaddeus Pettigrew ve Arlo Kagen'in kaçırılması, işkence edilmesi ve öldürülmesi ile Linus Brinkman'ın kaçırılması ve işkence edilmesiyle suçlanıyor. Bayan Pettigrew'un büyükannesi Bayan Callahan torunu tarafından sakınleştirilmiştir ve soruşturmada şüpheli ya da ilgili kişi değildir.

"Bunlar öne çıkanlar diyebiliriz."

"Zıplayan İsa, Dallas."

"Eloise Callahan'ın korunmasını istiyorum, Nadine. Ona iyi bir yastık vermeni istiyorum. Bu olayda o da bir kurban."

"Onun olmadığına eminsin-"

"Yüzde yüz. Pettigrew ava çıkmadan önce ona bir şey verdi ve onun yaptığı lanet olası bir tıbbi droid onu koruyordu. Onu o yaptı.

Bodrumda, o kadar sıkı kilitlenmiş kapıların ardında kirli işler yapıyorlar ki, lanet sistemi tasarlayan Roarke'ın içeri girmesi birkaç değerli dakikasını alıyor."

"Tamam, anladım. Bana ver-"

"Onu şimdi kutuya koyuyorum. Size verebileceğim tek şey bu.

Sen kendi işini yap, ben de benimkini." "Ve ikimize de iyi şanslar."

Eve 'link'i cebine geri koydu, omuzlarını gevşetmek için yuvarladı ve Peabody ile buluşmak üzere dışarı çıktı.

"İçeride," dedi Peabody ona B Mülakatının kapısında. "Yasal temsilci istemedi, herhangi bir temas kurmak istemedi. Onu getiren üniformalılar bizimle konuşmak için sabırsızlandığını söylediler."

"O zaman onu bekletmeyelim."

Eve devreye girdi.

"Sonunda." Darla ellerini kaldırırken kelepçelerini şingirdattı. Turuncu tulumuyla masada otururken sakin ve soğukkanlı görünüyordu.

"Kayıtlara geçsin," diye başladı Eve. "Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, Pettigrew, Darla ile H-33491, H-33495, H- 33498 ve H-33500 numaralı dava dosyaları hakkında görüşmeye giriyorlar." Eve, Peabody ile birlikte yerlerine otururken bir dosya bıraktı. "Bayan Pettigrew-"

"Oh şimdi, bu Darla."

"Tamam. Darla, hakların sana okundu. Bu hak ve yükümlülükleri anlıyor musun?"

"Elbette biliyorum. Bu formaliteleri yerine getirmemiz, bu telaşlı küçük kurallarla uğraşmamız gerektiğini anlıyorum ama buraya sizinle konuşmaya geldim, ikinizle de."

"Harika."

Oh evet, diye düşündü Eve, Darla'nın hareketli yüzünü incelerken.

Bölüm ve ayet almak üzere.

"Niles McEnroy, Thaddeus Pettigrew ve Arlo Kagen'i kaçırmak, rızaları olmadan barbitürat vermek, zorla hapsetmek, işkence etmek ve öldürmekle suçlanıyorsunuz. Ayrıca adam kaçıрма suçu da değişti,

rıza olmaksızın barbitürat verilmesi, zorla alıkoyma ve Linus Brinkman'a saldırı."

Darla sokağa çıkma yasağını çiğnerken yakalanan bir ergenin tavrıyla gözlerini devirdi. "Bunların hepsi saçmalık."

"Bu nasıl saçmalık olabilir?" Peabody sakın bir mantıkla sordu. "Seni Linus Brinkman'a saldırırken yakaladık, atölyende McEnroy, Pettigrew ve Kagen'e ait eşyalar bulduk. Suçlamaları reddetmek işe yaramayacak, Darla."

"Suçlamalar saçmalık," diye ısrar etti.

"Üç adama işkence edip öldürdüğünüzü ve başka bir adamın canını alma sürecinde olduğunuzu gerçekten inkar mı ediyorsunuz?" diye araya girdi Eve.

"Kesinlikle hayır. Tanrı aşkına, eylemleri ve hareketleri inkar etmiyorum. Asıl aptalca olan suçlamalar. Ben adaleti yerine getirdim, başka hiç kimsenin yerine getiremediği adaleti. Şehir bana lanet bir geçit töreni düzenlemeli ve tacize, tecavüze, dayaa, aldatılmaya uğramış her kadın bunu alkışlamalı."

Öne doğru eğildi. "Hepiniz anlamalısınız. Bu formaliteler, bu kurallar sizi kısıtlıyor ama siz kadınsınız, neredeyse her gün erkeklerin kadınlara yaşattığı acıyı, aşağılanmayı, alçalmayı görmek zorunda olan kadınlarsınız. Ben sizin yapamadığınızı, yapmaktan korktuğunuzu fark ettiğim şeyi yaptım. Daha fazla zarar vermelerini, çektirdikleri acıdan fayda sağlamalarını engelledim. Hiçbiri yaşamayı hak etmiyordu."

"Ve bunun senin kararın olduğunu mu düşünüyorsun?" Eve sordu. "Kimin yaşayacağını, kimin öleceğini belirlemek mi?"

"Birinin karar vermesi gerekiyor." Darla masaya bir yumruk indirdi. "Biri harekete geçmeli! O adamlar hiçbir bedel ödemezken grubumdaki kadınların neler çektiğini anlıyor musunuz? Hiçbir bedel! Ben yapılması gerekeni yaptım. Onlara bedel ödettim. Her biri bana dönmeyi, beni kabul etmeyi, penisleri tarafından yönetilmeyi seçti, her biri."

Gözleri parladı. Parlak, parlak. "Kendinizi teslim ettiğiniz erkeklerin sadık olduğuna gerçekten inanıyor musunuz? Siz

onları sadık olarak göremeyecek kadar kör mü? Hile yapmak, çalmak, almak, saldırmak için yaratılmışlar. Bu onların doğasında var."

"Bütün erkekleri öldürmeyi mi planlıyordun?" Peabody merak etti. "Bunun için herhangi bir yaş sınırlaması var mı?"

Darla, Peabody'ye eğlenen bir bakış gönderdi. "Erkekleri doğar doğmaz boğsak daha iyi olur, ama onlarsız üremenin bir yolunu bulana kadar?" Omuz silkti. "Genç oğlanlar büyüüp erkek oluyor ve erkeklerin programlanmasında ölümcül bir kusur var. Çözüm droidlerde ya da bir insan/droid melezinde olabilir. Bu ilk aşama tamamlandığında bu çözüm üzerinde çalışmaya başlamayı umuyorum."

Eve, Roarke'un bahsettiği iş planını fark etti.

"Elbette." Bektan bir çılgınlık, diye düşündü Eve. "Ama şimdilik ilk aşamaya bağlı kalalım. McEnroy ile başlayın, oradaki çalışmalarınızı bize anlatın."

"Pekâlâ. Bununla gerçekten gurur duyuyorum. Haklı olarak."

Onlara her şeyi, her adımı anlattı ve tek duygusu gururdu.

Eski kocasından bahsederken öfke dolu sözler sarf etti. "Ona bu kadar üzülmemeliydim." Bir elini kaldırdı, biraz nefes aldı ve ardından hızlı, kırılgan bir kahkaha attı. "O aslında gözlerimi açtı, bana amacımı verdi, bu yüzden minnettar olmalıyım. İhanetine kadar onun kontrolü altında olmaktan, hayatımı, hatta işimi onun ihtiyaçlarına ve zevklerine göre düzenlemekten memnundum. Eğer bana ihanet etmeseydi, benden çalmasaydı, kalbimi, gururumu kırmasaydı, hala onun karısı olacaktım, hala onun tarafından kullanılıyor olacaktım."

"O zaman Eloise'in yanına taşınmıştın," diye sordu Eve.

"Evet. Sevgili Grand'ım bana evini açtı, bana Rahatlık. O şimdiye kadar doğmuş en nazik, en sevgi dolu yaratık. Ama saf. Sevdği adamın sadık olduğuna, asla yoldan çıkmadığına, asla başkasına zarar vermediğine inanıyor, hep inandı."

Bir kez daha masaya yumruğunu vurdu. "O bir erkekti, değil mi? Ama gerçeği kabul etmek sadece onu inciteceği için bu yanılsamayı sürdürmesine izin verdim. Grand'i asla incitmezdim."

"Ona ilaç verdin," dedi Peabody. "Tekrar ve tekrar."

"Dinlenmeye ihtiyacı vardı, ben de onu dinlendirdim. Uyku iyileştirir. Çok hastaydı. Onu asla yalnız bırakmadım, asla! Yanında olamadığım zamanlarda ona bakması için bir tıbbi droid yaptım. Şu anda güvende ve uyuyor ama uyanmadan önce geri dönmeliyim. Bana ihtiyacı var."

"Kagen'e geçelim," diye talimat verdi Eve.

"İğrenç adam." Darla sanki kötü bir koku almış gibi elini yüzünün önünde salladı. "Hiçbir şey daha kolay olamazdı, ama onun huzurunda olmak? Bir angarya."

Eve dinledi, sözünü kesmedi, Darla kendi kendine Brinkman'la ilgili ayrıntılara girdiğinde bile soru sormaya gerek görmedi.

"Gerçekten, onunla daha yeni başlamıştım. Diğerlerinden biraz daha erken başladım ama doğruyu söylemek gerekirse onunla işimi bitirip biraz uyumak istedim. Son birkaç gündür pek uyuyamadım ve uyarıcı kullanmak uzun bir süre sonra beni gerginleştiriyor."

"Eminim öyledir. Senin de uğraşman gereken başka adamlar vardı."

"Elbette, ama bu yarın için. Karısı ve metresi olan bir adamla tanışan bir iç mimarım, ayrıca başka bir kadını sömürmeyi, kariyerini mahvetmeden önce yanlış yere aşkını almayı gerekli buldu. Yeniden yapılmasını istediği bir mülkü var. Ben Roweena Carson olacağım ve sahne için harika bir kostümüm var."

"Bunun bir video olmadığıнын farkında mısın?" Peabody sordu.

Bütün maskeler düşmüş, gözleri çıldırmıştı. Doğrudan, Eve fark etti, ama çılgındı.

"Elbette, ama gerçekte kim olduğumu açıklamadan önce bu adamların beklediği rolleri oynuyorum, rolleri giyiniyorum."

"Adalet Hanım."

Darla Eve'e gülümsedi. "Evet, aynen öyle. Artık bu konuyu açıklığa kavuşturduğumuza ve sen de anladığına göre, eve gidip Grand'i kontrol etmem gerekiyor."

"Donnalou onunla birlikte."

"Oh." Darla kaşlarını çattı. "O zaman sorun yok. Ama-"

"Kalmana ihtiyacımız olacak. Biraz uyuyabilirsin ve yarın Dr. Mira seninle konuşacak."

"Onunla tanışmayı çok isterim. Videoda ona bayıldım. Ama büyük-"

Peabody, "Donnalou onunla kalacak," dedi ve ayağa kalktı. "Ona o bakacak."

"O harika bir hemşire. Hala-"

"Grand şimdi uyuyor." Peabody masanın etrafında dolaşarak zinciri çözdü ve Darla'nın ayağa kalkmasına yardım etti. "Güvende ve uyuyor. Hepimiz biraz uyuyabiliriz."

"Haklısın. Sadece çok yorgunum. Her şeyi açıklığa kavuşturduğumuza sevindim. Başta sana kızmıştım," dedi Peabody onu odadan çıkarırken. "Ama sonra fark ettim ki, biz kadınlar birbirimize destek olmalıyız. Kadınlar kadınlar için."

Kapı arkalarından kapanırken Eve uzun bir nefes verdi. "Peabody, Dedektif Delia, Pettigrew ve Darla ile çıkıyorum."

"Görüşme sonu."

Olduğu yerde oturdu, Mira ve Reo içeri girdiğinde, onunla birlikte masaya oturduklarında da oturmaya devam etti.

İlk olarak Mira konuştu. "Yarın onunla resmi bir görüşme ve değerlendirme yapacağım, ancak gözlemlerime göre yasal akıl sağlığı eşiğini karşılamıyor ve duruşma için zihinsel ve duygusal olarak uygun değil."

"Aynı fikirde olmak zorundayım," dedi Reo. "Eğer bu bir rol değilse-" "Hepsi bir rol," diye araya girdi Eve, "ama bu bir rol kadar gerçektir."

Anlıyor. Hepimiz bu büyük kardeşlik içinde olduğumuz için onu bırakacağımızı düşünüyor, böylece dışarı çıkıp bu aptal kuralların yapmamızı engellediği şeyleri yapmaya devam edebilecek. Sanırım hayatının rolünü Leydi Adalet'te bulduğunu söyleyebiliriz."

"Onu durdurdunuz, büyük olasılıkla kendisinininki de dahil olmak üzere daha fazla hayatı kurtardınız. Bu görüntüyü daha fazla sürdüremezdi. Artık onu bana ve Reo'ya bırakabilirsin."

Mira masanın öbür ucuna uzanarak Eve'in eline dokundu. "Sen ve Peabody biraz ara vermelisiniz. Biraz dinlenin, biraz baharı içinize çekin."

"Evet. İyi fikir." Ayağa kalktı. "Bunu yazacağım ve üst düzey yetkililer bir basın toplantısı yapmam gerektiğine"

karar vermeden önce buradan defolup gideceğim." Reo küçük bir kahkaha attı. "Koş, çünkü o da gelecek."

Koşmadı ama hızlı hareket etti. Raporunu bitirip imzaladığında, başı dönüyordu. Ama Roarke geldi.

"Bitti mi o zaman?" "Evet, bitti."

"Temel olarak EDD'de bir özet aldık. Görünüşe göre bir duruşma pek olası değil."

"Hem de çok. O haklı değil Roarke, hepsi bu. Bundan sonrasını Mira halledecek."

"Ve bu senin için sorun değil mi?"

"Böyle olması gerekiyor," diye söze başladı, sonra başını salladı. "Benim için sorun değil. Bu... bu adalet, gerçek adalet. Hâlâ EDD'de mi oynuyorsun?"

"Sizinleyim, Teğmen."

"Harika. Hadi buradan siktir olup gidelim."

Bir ilaç kutusu çıkardı. "Baş ağrısı için bir bloker al."

"Beş dakikalığına buradan çıkalım. Hâlâ ihtiyacım varsa, ben alırım. Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Elini tuttu ve öptü. "Biraz çorba içeceksin, biraz şarap içeceksin, biraz uyuyacaksın."

"Bununla yaşayabilirim." Onunla birlikte dışarı çıktı, kalabalık asansöre itiraz edemeyecek kadar yorgundu. "Ara sıra durumu kontrol etmem gerekecek. Sanırım oynamak istediğin bir sürü oyuncağın var ya da belki de bilinen evrene sahip olma arayışında zaman kazanmak zorundasın."

"İkisini de yapabilirim. Çoklu görevlerden hoşlanıyorum."

"Bu işte iyisin." Yolcu tarafına geçti, koltuğu arkaya itti. "Birkaç gün ara vermekten bahsetmiştik."

"Yaptık."

"Ben de zaman ayırdım."

"Şimdi mi? Ne zaman başladın?" "Şu andan itibaren."

Arabayı garajdan çıkarırken ona baktı. "Öyle mi?"

"Peabody'ye yarın verdim, isterse ertesi gün. Düşünüyordum da belki eve gideriz, bir şeyler atarız."

bir çanta ve İtalya'ya gitmek. Seni mekikte becerebilirim.

-"Çoklu görev, çünkü vurmak dikkatimi dağıtırdı."

"Bana yarım saat verin, bunu gerçekleştirebilirim."

"Başka bir yerde uyanmak istiyorum. Sadece birkaç günlüğüne başka bir yerde ve erkekleri öldürmenin sadece gerekli değil, aynı zamanda kahramanca olduğunu düşünen hasta, üzgün kadınları düşünmeden. Muhtemelen yapacak bir sürü işin vardır ama-"

"İtalya'daki villa otel projesi benim için önemli ve sahada benim dikkatimi kullanabilir. Ve karımla ilgilenmek için birkaç gün istiyorum, o da kendini yerin dibine sokmadığı zamanlarda."

"Benim için endişelenmemeni söylemenin bir faydası yok, ama bunu yaptığın için sana minnettar olduğumu söylemek için bu anı kullanacağım. Beni deli gibi sinirlendirdiğinde bile, bunu takdir ediyorum."

"Baş ağrın geçti."

"Gördün mü? Bu rahatsız edici ve takdire şayan bir şey - bunu bilme şeklin. Yani... Seni seviyorum. Seni çok seviyorum ve asla bir droid-insan melezi ile yer değiştirmeni istemem."

"Bu da çok takdire şayan."

"Saf değilim," diye mırıldandı. "Neye sahip olduğumu, kime sahip olduğumu biliyorum. Her neyse, çorbayı spagetti ve köfte ile değiştirebilir miyiz? İtalya'ya hızlı bir başlangıç gibi. Şarap, spagetti, sevişme, uyku. Ya da sevişme, sonra gerisi. Ya da-"

Tekrar elini tuttu, kapıdan geçerken tekrar elini öptü.

"Kulaktan kulağa

oynayalım." "Bana uyar."

Hepsine sahiptiler, kendi tercih sıralarına göre. Ve bahar güneşine uyandı, İtalyan tarzı, ona sarılmıştı.

Ve yine listede özel bir madde vardı.